



**UNIwersYTET
PRZYRODNICZY**
w Lublinie

**WYDZIAŁ
INŻYNIERII PRODUKCJI**

KIERUNEK INŻYNIERIA ŚRODOWISKA

studia niestacjonarne pierwszego stopnia

Moduły kształcenia
obowiązujące od roku akademickiego 2023-2024

Wykaz modułów kształcenia

1	IS_N1_01	Język obcy 1 - angielski
2	IS_N1_02	Język obcy 1 - francuski
3	IS_N1_03	Język obcy 1 - niemiecki
4	IS_N1_04	Język obcy 1 - rosyjski
5	IS_N1_05	Chemia
6	IS_N1_06	Rysunek techniczny i geometria wykreślna
7	IS_N1_07	Fizyka
8	IS_N1_08	Matematyka
9	IS_N1_09	Ergonomia i BHP
10	IS_N1_10	Ochrona własności intelektualnej
11	IS_N1_11	Język obcy 2 - angielski
12	IS_N1_12	Język obcy 2 - francuski
13	IS_N1_13	Język obcy 2 - niemiecki
14	IS_N1_14	Język obcy 2 - rosyjski
15	IS_N1_15	Informatyczne podstawy projektowania
16	IS_N1_16	Geodezja i kartografia
17	IS_N1_17	Mechanika płynów
18	IS_N1_18	Technologia informacyjna
19	IS_N1_19	Przedmiot do wyboru 1 - Ekologia
20	IS_N1_20	Przedmiot do wyboru 1 - Ochrona środowiska
21	IS_N1_21	Przedmiot humanistyczny 1 - Filozofia
22	IS_N1_22	Przedmiot humanistyczny 1 - Etyka
23	IS_N1_23	Przedmiot humanistyczny 2 - Komunikacja społeczna
24	IS_N1_24	Przedmiot humanistyczny 2 - Polityka ekologiczna
25	IS_N1_25	Język obcy 3 - angielski
26	IS_N1_26	Język obcy 3 - francuski
27	IS_N1_27	Język obcy 3 - niemiecki
28	IS_N1_28	Język obcy 3 - rosyjski
29	IS_N1_29	Gleboznawstwo
30	IS_N1_30	Mikrobiologia środowiskowa
31	IS_N1_31	Hydrologia i hydrogeologia
32	IS_N1_32	Systemy informacji przestrzennej
33	IS_N1_33	Biochemia
34	IS_N1_34	Meteorologia i klimatologia
35	IS_N1_35	Przedmiot do wyboru 2 - Zarządzanie środowiskiem
36	IS_N1_36	Przedmiot do wyboru 2 - Ekonomia
37	IS_N1_37	Język obcy 4 - angielski
38	IS_N1_38	Język obcy 4 - francuski
39	IS_N1_39	Język obcy 4 - niemiecki
40	IS_N1_40	Język obcy 4 - rosyjski
41	IS_N1_41	Termodynamika techniczna

42	IS_N1_42	Materiałoznawstwo
43	IS_N1_43	Mechanika gruntów i geotechnika
44	IS_N1_44	Gospodarka wodna i ochrona wód
45	IS_N1_45	Przedmiot do wyboru 3 - Nanotechnologie
46	IS_N1_46	Przedmiot do wyboru 3 - Biotechnologia
47	IS_N1_47	Przedmiot do wyboru 4 - Podstawy budownictwa ogólnego
48	IS_N1_48	Przedmiot do wyboru 4 - Budownictwo lądowe
49	IS_N1_49	Przedmiot humanistyczny 3 - Prawo budowlane
50	IS_N1_50	Przedmiot humanistyczny 3 - Prawo ochrony środowiska
51	IS_N1_51	Bezpieczeństwo przemysłowe
52	IS_N1_52	Gospodarka przestrzenna
53	IS_N1_53	Mechanika i wytrzymałość materiałów
54	IS_N1_54	Technologia wody i ścieków I
55	IS_N1_55	Instalacje sanitarne
56	IS_N1_56	Przedmiot do wyboru 5 - Zagospodarowanie wód opadowych
57	IS_N1_57	Przedmiot do wyboru 5 - Degradacja i rekultywacja zbiorników wodnych
58	IS_N1_58	Przedmiot do wyboru 6 - Technologie ekoenergetyczne
59	IS_N1_59	Przedmiot do wyboru 6 - Niekonwencjonalne źródła energii
60	IS_N1_60	Technologia wody i ścieków II
61	IS_N1_61	Wodociągi
62	IS_N1_62	Gospodarka odpadami
63	IS_N1_63	Ochrona przed hałasem i wibracjami
64	IS_N1_64	Ochrona powietrza
65	IS_N1_65	Przedmiot do wyboru 7 - Techniki ciepłe
66	IS_N1_66	Przedmiot do wyboru 7 - Podstawy elektrotechniki
67	IS_N1_67	Przedmiot do wyboru 8 - Odwodnienia obiektów inżynierskich
68	IS_N1_68	Przedmiot do wyboru 8 - Obiekty małej retencji
69	IS_N1_69	Praktyka zawodowa
70	IS_N1_70	Praktyka zawodowa
71	IS_N1_71	Ocena oddziaływania na środowisko (OOS)
72	IS_N1_72	Melioracje
73	IS_N1_73	Kanalizacje
74	IS_N1_74	Sieci i instalacje gazowe
75	IS_N1_75	Wentylacja i klimatyzacja
76	IS_N1_76	Przedmiot do wyboru 9 - Rekultywacja terenów zdegradowanych
77	IS_N1_77	Przedmiot do wyboru 9 - Techniki ochrony gleb przed erozją
78	IS_N1_78	Przedmiot do wyboru 10 - Sieci elektroenergetyczne
79	IS_N1_79	Przedmiot do wyboru 10 - Instalacje elektryczne
80	IS_N1_80	Seminarium dyplomowe 1
81	IS_N1_81	Podstawy technologii robót budowlanych
82	IS_N1_82	Oczyszczanie ścieków w obszarach wiejskich
83	IS_N1_83	Ogrzewnictwo
84	IS_N1_84	Podstawy kosztorysowania
85	IS_N1_85	Ekonomika w inżynierii i ochronie środowiska

86	IS_N1_86	Przedmiot do wyboru 11 - Pompy i przepompownie
87	IS_N1_87	Przedmiot do wyboru 11 - Podstawy automatyki i sterowania
88	IS_N1_88	Measurement systems in environmental engineering
89	IS_N1_89	Process control engineering
90	IS_N1_90	Przedmiot do wyboru 12 - Inżynieria rzeczna i ochrona przed powodzią
91	IS_N1_91	Przedmiot do wyboru 12 - Budowle hydrotechniczne
92	IS_N1_92	Seminarium dyplomowe 2
93	IS_N1_93	Projekt inżynierski i egzamin dyplomowy
94	IS_N1_94	Projekt inżynierski i egzamin dyplomowy

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy 1– Angielski B2 Foreign Language 1– English B2
Język wykładowy	angielski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,8/1,2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Joanna Rączkiewicz-Gołacka
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Rozwinięcie kompetencji językowych w zakresie czytania, pisania, słuchania, mówienia. Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1.
	2.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność formułowania krótkich wypowiedzi się na tematy ogólne.
	U2. Rozumie ogólny sens artykułów, reportaży, wypowiedzi ulicznych, wiadomości telewizyjnych.
	U3. Konstruuje w formie pisemnej krótkie notatki z wykorzystaniem omówionych treści oraz wprowadzonego słownictwa.
	U4. Zna podstawowe słownictwo oraz podstawowe zwroty stosowane w dyscyplinie związanej z kierunkiem studiów.
	Kompetencje społeczne:
Wymagania wstępne i dodatkowe	K1. Rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się.
	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz

	materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1.B. Tarver Chase; K. L. Johannsen; P. MacIntyre; K. Najafi; C. Fetting, Pathways Reading, Writing and Critical Thinking, Second Edition, National Geographic 2018 Literatura uzupełniająca: 1.D. Dziuba, Environmental Issues. Angielski dla studentów ochrony środowiska, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, 2013 2.D.Horowska, English in Chemistry, Wydawnictwo Politechniki Gdańskiej, 2019 3.E.H. Glendinning, L.Lansfort, A.Pohl, Technology for Engineering and Applied Sciences, Oxford University Press, 2020 4.Zbiór tekstów specjalistycznych opracowanych przez wykładowców CNJOiC
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	U1-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U3-sprawdzian pisemny U4-ocena dłuższych wypowiedzi ustnych, pisemnych oraz prac domowych. K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów kształcenia: Śródsemestralne sprawdziany pisemne, dziennik lektora. Kryteria oceniania dostępne są w CNJOiC.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Warunkiem zaliczenia semestru jest udział w zajęciach oraz ocena pozytywna weryfikowana na podstawie: - sprawdziany pisemne – 50% - wypowiedzi ustne – 25%

	- wypowiedzi pisemne – 25% Student może uzyskać ocenę wyższą o pół stopnia, jeżeli wykazał się 100% frekwencją oraz wielokrotną aktywnością w czasie zajęć.
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE: Udział w ćwiczeniach: 18 godz. Konsultacje: 2 godz. RAZEM KONTAKTOWE: 20 godz. / 0,8 ECTS NIEKONTAKTOWE: Przygotowanie do zajęć: 15 godz. Przygotowanie do sprawdzianów: 15 godz. RAZEM NIEKONTAKTOWE: 30 godz. / 1,2 ECTS Łączny nakład pracy studenta to 50 godz. co odpowiada 2 punktom ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w ćwiczeniach – 18 godz. Udział w konsultacjach – 2 godz. Łącznie 20 godz. co odpowiada 0,8 punktu ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	U1 – IS_U04 U2 – IS_U04 U3 - IS_U04 U4 - IS_U04 K1 – IS_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy 1– Francuski B2 Foreign Language 1– French B2
Język wykładowy	francuski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,8/1,2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Elżbieta Karolak
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Rozwinięcie kompetencji językowych w zakresie czytania, pisania, słuchania, mówienia. Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1.
	2.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność formułowania krótkich wypowiedzi się na tematy ogólne.
	U2. Rozumie ogólny sens artykułów, reportaży, wypowiedzi ulicznych, wiadomości telewizyjnych.
	U3. Konstruuje w formie pisemnej krótkie notatki z wykorzystaniem omówionych treści oraz wprowadzonego słownictwa.
	U4. Zna podstawowe słownictwo oraz podstawowe zwroty stosowane w dyscyplinie związanej z kierunkiem studiów.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Kompetencje społeczne:
	K1. Rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz

	materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. A. Berthet „Alter Ego B2” Wyd. Hachette Livre 2008 2. G. Capelle “Espaces 2 i 3. Wyd. Hachette Livre 2008 3. Claire Leroy-Miquel: „Vocabulaire progressif du avec 250 exercices”, Wyd. CLE International 2007 4. C.-M. Beaujeu „350 exercices Niveau Supérieur” Wyd. Hachette 2006 Literatura uzupełniająca: 1. Y. Delatour „350 exercices Niveau moyen” Wyd. Hachette 2006 2. „Chez nous” Wyd. Mary Glasgow Magazines Scholastic - czasopismo
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	U1-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U3-sprawdzian pisemny U4-ocena dłuższych wypowiedzi ustnych, pisemnych oraz prac domowych. K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów kształcenia: Śródsesemestralne sprawdziany pisemne, dziennik lektora. Kryteria oceniania dostępne są w CNJOiC.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Warunkiem zaliczenia semestru jest udział w zajęciach oraz ocena pozytywna weryfikowana na podstawie: - sprawdziany pisemne – 50% - wypowiedzi ustne – 25% - wypowiedzi pisemne – 25%

	Student może uzyskać ocenę wyższą o pół stopnia, jeżeli wykazał się 100% frekwencją oraz wielokrotną aktywnością w czasie zajęć.
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE: Udział w ćwiczeniach: 18 godz. Konsultacje: 2 godz. RAZEM KONTAKTOWE: 20 godz. / 0,8 ECTS NIEKONTAKTOWE: Przygotowanie do zajęć: 15 godz. Przygotowanie do sprawdzianów: 15 godz. RAZEM NIEKONTAKTOWE: 30 godz. / 1,2 ECTS Łączny nakład pracy studenta to 50 godz. co odpowiada 2 punktom ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w ćwiczeniach – 18 godz. Udział w konsultacjach – 2 godz. Łącznie 20 godz. co odpowiada 0,8 punktu ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	U1 – IŚ_U04 U2 – IŚ_U04 U3 - IŚ_U04 U4 - IŚ_U04 K1 – IŚ_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy 1– Niemiecki B2 Foreign Language 1– German B2
Język wykładowy	niemiecki
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,8/1,2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Anna Gruszecka
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Rozwinięcie kompetencji językowych w zakresie czytania, pisania, słuchania, mówienia. Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1.
	2.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność formułowania krótkich wypowiedzi się na tematy ogólne.
	U2. Rozumie ogólny sens artykułów, reportaży, wypowiedzi ulicznych, wiadomości telewizyjnych.
	U3. Konstruuje w formie pisemnej krótkie notatki z wykorzystaniem omówionych treści oraz wprowadzonego słownictwa.
	U4. Zna podstawowe słownictwo oraz podstawowe zwroty stosowane w dyscyplinie związanej z kierunkiem studiów.
	Kompetencje społeczne:
Wymagania wstępne i dodatkowe	K1. Rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się.
	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz

	materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura obowiązkowa: 1. S. Schmohl, B. Schenk, Akademie Deutsch, Hueber, 2019 Literatura uzupełniająca: 1. W. Krenn, H. Puchta, Motive B1, Hueber 2016 2. B. Kujawa, M. Stinia, Mit Beruf auf Deutsch, profil rolniczo-leśny z ochroną środowiska, Nowa Era, 2013
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	U1-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U3-sprawdzian pisemny U4-ocena dłuższych wypowiedzi ustnych, pisemnych oraz prac domowych. K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów kształcenia: Śródsemestralne sprawdziany pisemne, dziennik lektora. Kryteria oceniania dostępne są w CNJOiC.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Warunkiem zaliczenia semestru jest udział w zajęciach oraz ocena pozytywna weryfikowana na podstawie: - sprawdziany pisemne – 50% - wypowiedzi ustne – 25% - wypowiedzi pisemne – 25% Student może uzyskać ocenę wyższą o pół stopnia, jeżeli wykazał się 100% frekwencją oraz wielokrotną aktywnością w czasie zajęć.
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE: Udział w ćwiczeniach: 18 godz. Konsultacje: 2 godz. RAZEM KONTAKTOWE: 20 godz. / 0,8 ECTS

	NIEKONTAKTOWE: Przygotowanie do zajęć: 15 godz. Przygotowanie do sprawdzianów: 15 godz. RAZEM NIEKONTAKTOWE: 30 godz. / 1,2 ECTS Łączny nakład pracy studenta to 50 godz. co odpowiada 2 punktom ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w ćwiczeniach – 18 godz. Udział w konsultacjach – 2 godz. Łącznie 20 godz. co odpowiada 0,8 punktu ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	U1 – IS_U04 U2 – IS_U04 U3 - IS_U04 U4 - IS_U04 K1 – IS_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy 1– Rosyjski B2 Foreign Language 1– Russian B2
Język wykładowy	rosyjski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,8/1,2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Daniel Zagrodnik
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Rozwinięcie kompetencji językowych w zakresie czytania, pisania, słuchania, mówienia. Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1.
	2.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność formułowania krótkich wypowiedzi się na tematy ogólne.
	U2. Rozumie ogólny sens artykułów, reportaży, wypowiedzi ulicznych, wiadomości telewizyjnych.
	U3. Konstruuje w formie pisemnej krótkie notatki z wykorzystaniem omówionych treści oraz wprowadzonego słownictwa.
	U4. Zna podstawowe słownictwo oraz podstawowe zwroty stosowane w dyscyplinie związanej z kierunkiem studiów.
	Kompetencje społeczne:
Wymagania wstępne i dodatkowe	K1. Rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się.
	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz

	materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. Махнач А., <i>Из первых уст. Русский язык для среднего уровня</i>, Warszawa 2021. Literatura uzupełniająca: • Zdunik M., Galant S., <i>Repetytorium maturalne z języka rosyjskiego</i>, Warszawa 2014. • Chuchmacz D., Ossowska H., <i>Вот грамматика! Repetytorium gramatyczne z języka rosyjskiego z ćwiczeniami</i>, Warszawa 2010. • Караванова Н.Б., <i>Читаем и всё понимаем. Пособие по чтению и развитию речи для иностранцев, изучающих русский язык</i>, Москва 2013. • Kuca Z., <i>Język rosyjski w biznesie</i>, Warszawa 2007. • Ткаченко Н.Г., <i>Тесты. Грамматика русского языка ч. 1, 2</i>, Москва 2012
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	U1-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U3-sprawdzian pisemny U4-ocena dłuższych wypowiedzi ustnych, pisemnych oraz prac domowych. K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów kształcenia: Śródsesemestralne sprawdziany pisemne, dziennik lektora. Kryteria oceniania dostępne są w CNJOiC.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Warunkiem zaliczenia semestru jest udział w zajęciach oraz ocena pozytywna weryfikowana na podstawie: - sprawdziany pisemne – 50% - wypowiedzi ustne – 25% - wypowiedzi pisemne – 25%

	Student może uzyskać ocenę wyższą o pół stopnia, jeżeli wykazał się 100% frekwencją oraz wielokrotną aktywnością w czasie zajęć.
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE: Udział w ćwiczeniach: 18 godz. Konsultacje: 2 godz. RAZEM KONTAKTOWE: 20 godz. / 0,8 ECTS NIEKONTAKTOWE: Przygotowanie do zajęć: 15 godz. Przygotowanie do sprawdzianów: 15 godz. RAZEM NIEKONTAKTOWE: 30 godz. / 1,2 ECTS Łączny nakład pracy studenta to 50 godz. co odpowiada 2 punktom ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w ćwiczeniach – 18 godz. Udział w konsultacjach – 2 godz. Łącznie 20 godz. co odpowiada 0,8 punktu ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	U1 – IŚ_U04 U2 – IŚ_U04 U3 - IŚ_U04 U4 - IŚ_U04 K1 – IŚ_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Chemia Chemistry
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	5 (2,72/2,28)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	prof. dr hab. Aleksandra Badora
Jednostka oferująca moduł	Katedra Chemii Rolnej i Środowiskowej
Cel modułu	Opanowanie podstawowej wiedzy z zakresu chemii ogólnej, nieorganicznej i organicznej. Umiejętność opisanie układu okresowego pierwiastków, podstawowych pojęć i praw chemii, budowy atomu, typów i rodzajów reakcji chemicznych, właściwości substancji nieorganicznych i organicznych wraz z ich nazewnictwem, kinetyki roztworów i procesów sorpcyjnych z elementami układów fazowych. Umiejętność samodzielnego przeprowadzania analiz chemicznych z uwzględnieniem wybranych metod analitycznych oraz wyliczania i interpretacji otrzymanych wyników w kontekście użyteczności w zakresie rolnictwa. Celem wykładanego przedmiotu jest także zrozumienie przemian, zachodzących w środowisku oraz zdobycie umiejętności oceny roli nowej generacji preparatów chemicznych w życiu człowieka.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Zna wzory i definicje podstawowych pojęć i praw chemicznych, reguły rządzące układem okresowym pierwiastków, budowę atomu, typy i rodzaje reakcji chemicznych, stany skupienia materii oraz historię rozwoju chemii nieorganicznej i organicznej.
	2. Student ma wiedzę na temat nazewnictwa, podziału, właściwości i znaczenia gospodarczego podstawowych substancji nieorganicznych ze szczególnym uwzględnieniem substancji nowej generacji oraz reakcji kompleksowania, w roztworach i na granicy faz.
	3. Student zna podział, nazewnictwo i właściwości poszczególnych grup związków organicznych, ze

	szczególnym uwzględnieniem podstawowych reakcji charakteryzujących ich przemiany oraz ich znaczenie w gospodarce człowieka.
	Umiejętności:
	1. Student potrafi odczytywać budowę i właściwości pierwiastków na podstawie układu okresowego pierwiastków oraz pisać i przekształcać do obliczeń podstawowe wzory i prawa chemiczne, a także klasyfikować, rozróżniać, uzupełniać i bilansować reakcje chemiczne, którym podlegają pierwiastki i związki chemiczne oraz korzystać prawidłowo z nomenklatury chemicznej.
	2. Student potrafi samodzielnie przeanalizować w laboratorium wybrane związki chemiczne (nieorganiczne i organiczne) w zakresie analizy wstępnej (wybrane właściwości fizyczne np. barwa, postać, higroskopijność, fizykochemiczne, np. – pH, rozpuszczalność), ilościowej i jakościowej (analiza wybranych kationów i anionów, grup funkcyjnych związków organicznych, ilościowe oznaczanie wybranych pierwiastków i związków chemicznych w środowisku).
	3. Student potrafi obliczać i interpretować ilości otrzymanych w analizach chemicznych pierwiastków i związków chemicznych oraz potrafi rozróżnić i podać nazwę i podstawową zasadę działania zastosowanych metod badawczych.
	Kompetencje społeczne:
	1. Student ma świadomość znaczenia procesów chemicznych w podstawowych gałęziach gospodarki człowieka oraz praktycznego zastosowanie zjawisk i preparatów chemicznych w codziennym życiu człowieka. 2. Student potrafi zaproponować konkretne działania w zakresie chemii, mające na celu poprawę jakości funkcjonowania człowieka w środowisku poprzez zmianę mobilności i toksyczności substancji chemicznych oraz poprzez wykorzystanie substancji nowej generacji w przemyśle i w rolnictwie.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Chemia ogólnej, nieorganiczna i organiczna na poziomie podstawowym
Treści programowe modułu	Wykładany przedmiot prezentuje najważniejsze zagadnienia z zakresu chemii ogólnej, nieorganicznej i organicznej, w kontekście zjawisk występujących w środowisku przyrodniczym, w rolnictwie i w przemyśle. Opisuje podstawowe pojęcia i prawa chemii, budowę atomu, układ okresowy pierwiastków i jego znaczenie w przewidywaniu mobilności substancji chemicznych w środowisku, właściwości pierwiastków, mieszanin i związków

	chemicznych, a także zjawiska sorpcyjne oraz typy i rodzaje reakcji chemicznych, ze szczególnym uwzględnieniem reakcji kompleksowania i redoks oraz procesów zachodzących w roztworach i na granicy faz. Omawia także stan stały i ciekły, a także zjawiska alotropii, polimorfizmu oraz izotypii. Program ćwiczeń omawia budowę, nazewnictwo i właściwości poszczególnych grup związków nieorganicznych i organicznych w kontekście ich znaczenia i zastosowania w środowisku. Na ćwiczeniach kładzie się nacisk na zasadę i wykorzystanie metod badawczych w ocenie wstępnej, ilościowej i jakościowej wybranych związków chemicznych oraz na obliczenia i interpretację otrzymanych wyników i reakcji chemicznych, a także na znaczenie substancji nowej generacji w gospodarce człowieka.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. Lautenschloeger K. H., Schroeder W., Wanninger A. 2007. Nowoczesne Kompendium Chemii. Wyd. PWN, Warszawa. 2. Cook M., Cranwell Ph. 2021. Chemia organiczna. Wyd. Nauk. PWN, Warszawa. 3. Ćwiczenia z chemii ogólnej i analitycznej. Praca Zbiorowa. 2002. Wyd. SGGW, Warszawa. 4. Zbiór zadań z chemii ogólnej i analitycznej z pełnymi rozwiązaniami Opracowanie zbiorowe. 2020. <u>Oficyna Wydawnicza Medyk</u> Literatura uzupełniająca: 1. Badora A., Kud K., Celińska M., Drażek O., Klimkiewicz E., Majewska D., Pasek A., Snopek A. 2020. Nowe style konsumpcji. Difin, Warszawa. 2. Badora A., Woźniak L. (red.). 2019. Produkty nowej generacji. Wybrane zagadnienia. Wyd. Difin, Warszawa. 3. Badora A. 2011. Sorbenty Mineralne w Środowisku. Wybrane zagadnienia. WUP, Lublin. 4. Manahan S. E. 2011. Toksykologia Środowiska. Aspekty chemiczne i biochemiczne. Wyd. PWN, Warszawa.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: wykłady z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych, ćwiczenia laboratoryjne, audytoryjne i obliczeniowe, dyskusja, interpretacja wyników analiz chemicznych, zadania domowe.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Sposoby weryfikacji: W1, W2, W3 oraz K1, K2 – egzamin końcowy, pisemny.

	U1, U2, U3 – kolokwia pisemne, obecności, sprawozdania pisemne z ćwiczeń, oddane nauczycielowi i zaznaczone w jego dzienniku. Formy dokumentowania: prace końcowe i kolokwia archiwizowane w formie papierowej, dziennik prowadzącego. Szczegółowe kryteria dostateczny (3,0) – od 51 do 60% sumy punktów, dostateczny plus (3,5) – od 61 do 70%, dobry (4,0) – od 71 do 80%, dobry plus (4,5) – od 81 do 90%, bardzo dobry (5,0) – powyżej 91%.																		
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena z ćwiczeń – średnia arytmetyczna ocen z trzech sprawdzianów, obecności i sprawozdania z ćwiczeń. Ocena końcowa – ocena z egzaminu 70% + 30% ocena z ćwiczeń.																		
Bilans punktów ECTS	Kontaktowe: <table> <tr> <td>Wykłady</td> <td>18 godz. (0,72 ECTS)</td> </tr> <tr> <td>ćwiczenia</td> <td>18 godz. (0,72 ECTS)</td> </tr> <tr> <td>konsultacje</td> <td>4 godz. (0,16 ECTS)</td> </tr> <tr> <td>egzamin pisemny</td> <td>4 godz. (0,16 ECTS)</td> </tr> <tr> <td>Razem kontaktowe</td> <td>44 godz. (1,76 ECTS)</td> </tr> </table> Niekontaktowe: <table> <tr> <td>Przygotowanie do egzaminu</td> <td>28 godz. (1,12 ECTS)</td> </tr> <tr> <td>Zadania domowe</td> <td>30 godz. (1,20 ECTS)</td> </tr> <tr> <td>Studiowanie literatury</td> <td>23 godz. (0,92 ECTS)</td> </tr> <tr> <td>Razem niekontaktowe</td> <td>81 godz. (3,24 ECTS)</td> </tr> </table>	Wykłady	18 godz. (0,72 ECTS)	ćwiczenia	18 godz. (0,72 ECTS)	konsultacje	4 godz. (0,16 ECTS)	egzamin pisemny	4 godz. (0,16 ECTS)	Razem kontaktowe	44 godz. (1,76 ECTS)	Przygotowanie do egzaminu	28 godz. (1,12 ECTS)	Zadania domowe	30 godz. (1,20 ECTS)	Studiowanie literatury	23 godz. (0,92 ECTS)	Razem niekontaktowe	81 godz. (3,24 ECTS)
Wykłady	18 godz. (0,72 ECTS)																		
ćwiczenia	18 godz. (0,72 ECTS)																		
konsultacje	4 godz. (0,16 ECTS)																		
egzamin pisemny	4 godz. (0,16 ECTS)																		
Razem kontaktowe	44 godz. (1,76 ECTS)																		
Przygotowanie do egzaminu	28 godz. (1,12 ECTS)																		
Zadania domowe	30 godz. (1,20 ECTS)																		
Studiowanie literatury	23 godz. (0,92 ECTS)																		
Razem niekontaktowe	81 godz. (3,24 ECTS)																		
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	<table> <tr> <td>Udział w wykładach</td> <td>18 godz.</td> </tr> <tr> <td>Udział w ćwiczeniach</td> <td>18 godz.</td> </tr> <tr> <td>Udział w konsultacjach</td> <td>4 godz.</td> </tr> <tr> <td>Udział w egzaminie</td> <td>4 godz.</td> </tr> <tr> <td>Razem</td> <td>44 godz.</td> </tr> </table>	Udział w wykładach	18 godz.	Udział w ćwiczeniach	18 godz.	Udział w konsultacjach	4 godz.	Udział w egzaminie	4 godz.	Razem	44 godz.								
Udział w wykładach	18 godz.																		
Udział w ćwiczeniach	18 godz.																		
Udział w konsultacjach	4 godz.																		
Udział w egzaminie	4 godz.																		
Razem	44 godz.																		
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1, W2 – IS_W01; W3 – IS_W08; U1, U2 – IS_U02; U3 – IS_U08; K1 – IS_K01; K2 – IS_K02.																		

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Fizyka Physics
Język wykładowy	język polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	5 (2.60/2.40)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. inż. Agata Dziwulska-Hunek
Jednostka oferująca moduł	Katedra Biofizyki
Cel modułu	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawowymi prawami fizyki oraz ich metodami badawczymi, ze szczególnym uwzględnieniem przeprowadzania samodzielnych eksperymentów z wykorzystywania praw fizyki. Umożliwienie zrozumienia zjawisk i procesów fizycznych w obszarze inżynierii środowiska oraz w życiu codziennym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Student zna i rozumie wybrane prawa i zjawiska z zakresu fizyki oraz posiada niezbędną wiedzę do opisywania zjawisk występujących w przyrodzie.
	W2. Student posiada wiedzę z zakresu techniki eksperymentu umożliwiającą planowanie oraz wykonanie prostych zadań w obszarze inżynierii środowiska.
	Umiejętności:
	U1. Student posiada umiejętności opisu fizycznych zjawisk w przyrodzie i technice oraz potrafi w ramach eksperymentu wykonać pomiary charakterystycznych wielkości fizycznych, rejestrować, interpretować wyniki oraz logicznie formułować wnioski.
	U2. Student potrafi posłużyć się właściwie dobranymi metodami i aparaturą pomiarową do badania zjawisk fizycznych, posiadając przy tym umiejętność wykonania pomiarów, wyznaczania wartości, szacowania błędów.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Student jest gotów do pracy w zespole oraz do myślenia i działania w sposób kreatywny
Wymagania wstępne i dodatkowe	Wykorzystanie wiadomości z zakresu fizyki i matematyki na poziomie szkoły średniej. Wymagania dodatkowe:

	Przed przystąpienie do ćwiczeń obowiązuje znajomość tematyki kolokwium i treści zawarte w instrukcjach do ćwiczeń.
Treści programowe modułu	Fizyka jest nauką przyrodniczą, która zajmuje się fundamentalnym właściwościami fizycznymi zachodzących w przyrodzie. Wykorzystanie podstawowych prawa fizyki jest niezbędne do opisanie zjawisk fizycznych w obszarze inżynierii środowiska. Zakres z wykładów obejmuje poniższe zagadnienia: Wielkości fizyczne, pomiar, układ jednostek fizycznych Mechanika Elementy hydrodynamiki Termodynamika Ruch drgający i falowy Akustyka Optyka geometryczna i falowa Elektryczność i magnetyzm Elementy fizyki jądrowej i promieniotwórczości Podstawy spektroskopii molekularnej. Zakres z ćwiczeń obejmuje wybrane doświadczenia: Mechanika: Moment sił Hydrodynamika: Lepkość cieczy/ Napięcie powierzchniowe Termodynamika: Entropia/ Entalpia Drgania i fale: Wahadło matematyczne/ Ultradźwięki Optyka geometryczna: Soczewki/ Refraktometr Fizyka jądrowa i promieniotwórczość: Promieniotwórczość
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<u>Literatura obowiązkowa</u> 1. Pietruszewski S., Kurzyp T., Kornarzyński K.: Przewodnik do ćwiczeń z fizyki dla studentów Wydziału Inżynierii Produkcji. Wydawnictwo UP, Lublin 2010, skrypt do ćwiczeń. 2. Bulanda W.: Podstawy fizyki środowiska przyrodniczego. Wydawnictwo UMCS, Lublin 2012. 3. Halliday D., Resnick R., Walker J.: Podstawy fizyki tom. 1-5. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2020. <u>Literatura uzupełniająca:</u> 1. Bobrowski Cz.: Fizyka- krótki kurs. Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2016. 2. Skorko M.: Fizyka, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 1982. 3. Szydłowski H: Pracownia fizyczna wspomagana komputerem. Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2020.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład z prezentacją multimedialną, konsultacje, ćwiczenia laboratoryjne, ćwiczenia audytoryjne, wykonywanie doświadczeń, dyskusja i interpretacja wyników oraz indywidualne sprawozdania studenckie z wykonanych ćwiczeń laboratoryjnych, sprawdziany wstępne oraz egzamin pisemny.

Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W zakresie wiedzy W1/W2 – ocena końcowa w formie egzaminu pisemnego z wykładanego materiału i zgodna jest z poniższymi zakresami: poniżej 50% - niedostateczny (2.0) 51% - 60% - dostateczny (3.0) 61% - 70% - dostateczny plus (3.5) 71% - 80% - dobry (4.0) 81% - 90% - dobry plus (4.5) 91% - 100% - bardzo dobry (5.0) Zajęcia laboratoryjne: - kolokwia wstępne (min 51% punktów na zaliczenie zajęć laboratoryjnych) oraz wykonanie wszystkich ćwiczeń laboratoryjnych przewidzianych harmonogramem i sporządzenie sprawozdań. Ocena końcowa z ćwiczeń zgodna jest z poniższymi zakresami: poniżej 50% - niedostateczny (2.0) 51% - 60% - dostateczny (3.0) 61% - 70% - dostateczny plus (3.5) 71% - 80% - dobry (4.0) 81% - 90% - dobry plus (4.5) 91% - 100% - bardzo dobry (5.0) Osoba prowadząca może podwyższyć ocenę o 0.5 w przypadku dużego zaangażowania na ćwiczeniach studenta oraz ocen z wykonywanych sprawozdań. Osoba prowadząca może obniżyć ocenę o 0.5 studentowi w przypadku braku aktywności na ćwiczeniach oraz nie zastosowania się do regulaminu i zasad BHP obowiązujących na pracowni. Forma dokumentowania: wpis do systemu ocen, dokumentacja w formie pisemnej (prace studentów, notatki prowadzącego). W zakresie umiejętności U1/U2 – oceniany jest stopień opanowania materiału realizowanego w ramach laboratorium fizycznego: samodzielne wykonanie pomiarów fizycznych, opracowanie danych doświadczalnych i sporządzenie sprawozdania (dokumentacja pisemna i notatki prowadzącego). W zakresie kompetencji K1 – aktywny udział w ćwiczeniach laboratoryjnych, samodzielne oraz grupowe wykonywanie ćwiczeń, sporządzanie sprawozdań z ćwiczeń, opinia prowadzącego ćwiczenia (dokumentacja pisemna – prace studentów, notatki prowadzącego).
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Szczegółowe kryteria przy ocenie zaliczenia i prac kontrolnych: • student wykazuje dostateczny (3.0) stopień wiedzy, umiejętności lub kompetencji (od 51 do 60% sumy

	punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności) • student wykazuje dostateczny plus (3.5) stopień wiedzy, umiejętności lub kompetencji (od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności), • student wykazuje dobry stopień (4.0) wiedzy, umiejętności lub kompetencji, (od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności), • student wykazuje plus dobry stopień (4.5) wiedzy, umiejętności lub kompetencji (od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności), • student wykazuje bardzo dobry stopień (5.0) wiedzy, umiejętności lub kompetencji (powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności). Na ocenę końcową wpływa wynik egzaminu ocenianego zgodnie z podanymi kryteriami. W przypadku uzyskanych z zajęć laboratoryjnych bardzo dobrych wyników (od 91 do 100% punktów) możliwość zwolnienia z egzaminu z oceną bardzo dobrą (5.0).
Bilans punktów ECTS	Kontaktowe 2.6 - udział w wykładach 18 godz. (1.1 ECTS) - udział w ćwiczeniach 18 godz. (1.1 ECTS) - udział w egzaminie I, II i III termin 6 godz. (0.3 ECTS) - udział w konsultacjach 2 godz. (0.1 ECTS) <i>Łącznie – 44 godz./2.6 ECTS</i> Niekontaktowe 2.4 - przygotowanie do ćwiczeń i wykonywanie sprawozdań z ćwiczeń 18 godz. (1.1 ECTS) - studiowanie literatury 12 godz. (0.55 ECTS) - przygotowanie do egzaminu 12 godz. (0.55 ECTS) <i>Łącznie – 42 godz./ 2.4 ECTS</i>
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w wykładach 18 godz. (1.1 ECTS) Udział w ćwiczeniach 18 godz. (1.1 ECTS) Udział w konsultacjach 2 godz. (0.1 ECTS) Udział w egzaminie I, II i III termin 6 godz. (0.3 ECTS)
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1: IŚ_W01 W1: IŚ_W10 U1: IŚ_U03 U2: IŚ_U08 K1: IŚ_K03

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Matematyka Mathematics
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	6 (2,16/3,84)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. Andrzej Wiśnicki
Jednostka oferująca moduł	Katedra Zastosowań Matematyki i Informatyki
Cel modułu	Zapoznanie studentów z pojęciami i metodami matematyki wyższej (głównie analizy matematycznej, algebry i geometrii). Wykształcenie umiejętności korzystania z wybranych metod rachunku macierzowego, różniczkowego i całkowego, powszechnie stosowanych do rozwiązywania zagadnień z zakresu inżynierii środowiska.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Ma uporządkowaną wiedzę z zakresu matematyki
	W2. Zna podstawowe metody matematyczne, ich założenia i ograniczenia
	W3. Rozumie znaczenie matematyki w rozwiązywaniu problemów z zakresu inżynierii środowiska
	Umiejętności:
	U1. Potrafi znaleźć związki i zależności pomiędzy pojęciami matematycznymi
	U2. Umie dobrać i zastosować odpowiednie metody matematyczne do rozwiązania danego zagadnienia
	U3. Potrafi dostrzec możliwości wykorzystania abstrakcyjnych pojęć matematycznych w inżynierii środowiska
	Kompetencje społeczne:
	K1. Widzi konieczność poszerzania swojej wiedzy, w zależności od postawionych mu zadań

	K2. Ma świadomość, że wiele zagadnień z zakresu inżynierii środowiska da się sformułować w języku matematycznym i badać stosując aparat matematyczny
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość matematyki na poziomie szkoły średniej
Treści programowe modułu	Moduł obejmuje wiedzę z podstaw matematyki wyższej użyteczną do rozwiązywania zagadnień z zakresu inżynierii środowiska. Macierze i wyznaczniki (definicja, rodzaje i własności). Rozwiązywanie układów równań liniowych. Ciągi (granica ciągu, twierdzenia dotyczące wyznaczania granic, ciągi rozbieżne). Szeregi liczbowe (rodzaje, kryteria zbieżności). Definicja i podstawowe właściwości funkcji jednej zmiennej i wielu zmiennych. Funkcje elementarne. Rachunek różniczkowy funkcji jednej zmiennej. Wyrażenia nieoznaczone. Reguła de L'Hospitala. Rachunek całkowy funkcji jednej zmiennej (całka nieoznaczona, oznaczona, niewłaściwa, całkowanie przez części i przez podstawienie, wybrane zastosowania geometryczne całek oznaczonych). Elementy geometrii analitycznej. Elementy geometrii przestrzennej.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Kryszicki W., Włodarski L., Analiza matematyczna w zadaniach cz. I i cz. II, PWN, Warszawa, 2015. 2. Jurlewicz T., Skoczylas Z., Algebra liniowa 1, Przykłady i zadania, Oficyna Wydawnicza GIS, Wrocław, 2003. 3. Kaczor W., Nowak M., Zadania z analizy matematycznej (t. 1-3), Wydawnictwo Naukowe PWN, 2019. 4. Osypiuk E., Pisarek. I., Zbiór zadań z matematyki dla studentów uczelni rolniczych, Wyd. AR, Lublin, 2004.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Formy dydaktyczne: wykład, ćwiczenia audytoryjne. Działania: opracowanie i udostępnienie materiałów dydaktycznych do modułu na platformie edukacji wirtualnej MS Teams. Metody dydaktyczne: prezentacja, instruktaż, realizacja powierzonych zadań, dyskusja, praca w grupach.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1,W2,W3,U1,U2,U3 – w oparciu o rezultaty sprawdzianów. U1,U2,U3 – na podstawie zadań wykonywanych w ramach ćwiczeń i prac domowych.

	K1,K2 – na podstawie udziału w dyskusjach i stopnia aktywności podczas zajęć. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: sprawdziany, dziennik prowadzącego, prace domowe.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa jest określana na podstawie sprawdzianów (80%) oraz aktywności na ćwiczeniach (20%). Szczegółowe kryteria: 1) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio, przy zaliczeniu częściowym – jego części) 2) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części) 3) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części) 4) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części) 5) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części).
Bilans punktów ECTS	Godziny kontaktowe/liczba punktów ECTS: wykłady: 18/0,72 ćwiczenia: 23/0,92 konsultacje: 6/0,24 kolokwium: 4/0,16 egzamin: 3/0,12 razem: 54/2,16 Godziny niekontaktowe/liczba punktów ECTS: przygotowanie do ćwiczeń: 23/0,92 rozwiązywanie zadań domowych: 30/1,20 studiowanie literatury: 25/1,00 przygotowanie do egzaminu: 18/0,72 razem: 96/3,84

Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w wykładach – 18 godz.; w ćwiczeniach – 27 godz.; w konsultacjach – 6 godz.; egzamin – 3 godz.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IŚ_W01, W2 – IŚ_W01, W3 – IŚ_W01 U1 – IŚ_U02, U2 – IŚ_U02, U3 – IŚ_U05 K1 – IŚ_K05, K2 – IŚ_K01

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Ergonomia i BHP Ergonomics and OHS
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,84 / 1,16)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr inż. Anna Pecyna
Jednostka oferująca moduł	Katedra Podstaw Techniki
Cel modułu	Celem modułu jest zapoznanie studentów z uregulowaniami z zakresu prawnej ochrony pracy i przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy w Polsce i Unii Europejskiej. Czynniki środowiska pracy, które mogą powodować zagrożenia dla bezpieczeństwa i zdrowia - identyfikacja, pomiar i ocena czynników środowiska pracy. Wymagania ergonomiczne z zakresu organizacji pracy, przestrzeni pracy. Ocena obciążenia pracą. Profilaktyka i działania ochronne w zakresie występujących zagrożeń na stanowiskach pracy. Szczególne wymagania w zakresie ochrony zdrowia. Choroby zawodowe i wypadki przy pracy.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Posiada ogólną wiedzę z zakresu ergonomii oraz ma wiedzę o prawnej ochronie pracy, przepisach bhp i ocenie warunków pracy.
	Umiejętności:
	1. Posiada umiejętność samodzielnego dokonania ergonomicznej oceny stanowisk pracy i interpretowania roli człowieka w procesie pracy oraz wykorzystać dostępne metody analizy środowiska pracy i rozwiązania techniczne do planowania profilaktyki bezpieczeństwa pracy.
	Kompetencje społeczne:

	1. Dbą o zachowanie zasad etyki, estetyki, etykiety oraz BHP w wykonywanej pracy i kontaktach interpersonalnych. Potrafi pracować w grupie i być odpowiedzialny za bezpieczeństwo pracy własnej, innych oraz pacjentów.
Wymagania wstępne i dodatkowe	-
Treści programowe modułu	Ergonomia jako nauka interdyscyplinarna, przedmiot, zakres, zadania i cele, geneza i rozwój. Układ człowiek-obiekt techniczny - podstawowe funkcje układu. Ocena obciążenia pracą – obciążenia fizyczne, praca statyczna i dynamiczna, WE. Wymagania ergonomiczne z zakresu organizacji pracy, przestrzeni pracy. Maszyny i urządzenia techniczne, aparatura i sprzęt laboratoryjny – wymagania bhp. Zmęczenie – przyczyny, postacie, konsekwencje, profilaktyka. Wybrane aspekty prawnej ochrony pracy, przepisy ogólne i branżowe bhp w Polsce i UE. Identyfikacja zagrożeń oraz ocena i analiza ryzyka zawodowego. Czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe w środowisku pracy. Analiza przyczyn i okoliczności wypadków przy pracy.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. Rączkowski B. Bhp w praktyce. ODDK. Gdańsk. 2020 2. Wykowska M. Ergonomia jako nauka stosowana. Wyd. AGH Kraków 2007. 3. Koradecka D. Bezpieczeństwo pracy i ergonomia. Tom. 1 i 2. CIOP, Warszawa 1997. 4. Wieczorek S. Ergonomia. Wyd. Tarbonus, Kraków-Tarnobrzeg. 2014. Literatura uzupełniająca: 1. Kodeks pracy, rozporządzenia wykonawcze
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, ćwiczenia, dyskusja, wystąpienia indywidualne studentów, sprawozdanie z ćwiczeń
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – ocena z końcowego zaliczenia, odpowiedzi ustne na zajęciach U1 – wykonanie kart pracy / sprawozdania z ćwiczeń, aktywność na zajęciach, odpowiedzi ustne na zajęciach K1 – udział w dyskusjach na zajęciach, praca w grupie podczas zajęć, obserwacja zaangażowania studenta. <u>Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się:</u> archiwizacja końcowych sprawdzianów testowych, kart pracy/sprawozdań z zajęć, dziennik prowadzącego.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena z zaliczenia końcowego, zaliczenie sprawozdań z ćwiczeń a także obecność na zajęciach (co jest wymagane Regulaminem Studiów UP w Lublinie).

Bilans punktów ECTS	- udział w wykładach – 9 godz. 0,36 ECTS, - udział w ćwiczeniach – 9 godz. 0,36 ECTS, - udział w konsultacjach – 1 godz. 0,04 ECTS, - przygotowanie do ćwiczeń – 7 godz. 0,28 ECTS, - studiowanie literatury – 12 godz. 0,48 ECTS, - przygotowanie do zaliczenia – 10 godz. 0,4 ECTS. - zaliczenie – 2 godz. 0,08 ECTS Łączny nakład pracy studenta to 50 godz. co odpowiada 2 pkt. ECTS.
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	- udział w wykładach – 9 godz. 0,36 ECTS, - udział w ćwiczeniach – 9 godz. 0,36 ECTS, - udział w konsultacjach – 1 godz. 0,04 ECTS, - udział w zaliczeniu – 2 godz. 0,08 ECTS Łącznie 21 godz. co odpowiada 0,84 pkt ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 - W03 U1 - U01 K1 - K04

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Ochrona własności intelektualnej Protection of Intellectual Property
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	1 (0,44/0,56)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr inż. Piotr Maksym
Jednostka oferująca moduł	Katedra Podstaw Techniki, Zakład Ergonomii
Cel modułu	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami ochrony własności intelektualnej (elementami prawa autorskiego, praw pokrewnych oraz prawa własności przemysłowej).
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Posiada podstawową wiedzę z zakresu przedmiotów prawa autorskiego, praw pokrewnych oraz prawa patentowego.
	Umiejętności:
	1. Potrafi korzystać z zasobów informacji patentowej (literatury, baz danych oraz innych dobranych źródeł, także w języku angielskim).
	Kompetencje społeczne:
Wymagania wstępne i dodatkowe	1. Rozumie potrzebę poszanowania praw twórców i innych podmiotów uprawnionych.
	brak
Treści programowe modułu	Zapoznanie studentów z podstawowymi aktami prawnymi (prawo autorskie i prawa pokrewne, prawo własności przemysłowej, zwalczanie nieuczciwej konkurencji), które dotyczą prawa własności intelektualnej (twórczość autorska, patenty na wynalazki, wzory użytkowe i przemysłowe, znaki towarowe, oznaczenia pochodzenia i geograficzne, itd.). Zagadnienia ustawodawstwa krajowego i konwencje międzynarodowe. Podstawowe informacje o kategoriach ochrony w zakresie zgłaszania, udzielania, unieważniania i wygaśnięcia praw ochronnych. Ograniczenia prawa własności

	przemysłowej. Zarządzanie i obrót prawami wyłącznymi - rodzaje umów. Patent krajowy, europejski i międzynarodowy. Informacja patentowa i rejestrowa.																											
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych 2. Ustawa z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej 3. Ustawa z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji 4. Wydawnictwa Urzędu Patentowego RP (Biuletyn i Wiadomości UP RP) Literatura uzupełniająca: 1. Ochrona własności intelektualnej: Red. Alicja Adamczak, Michał du Vall. Wyd. UW, Warszawa 2010 2. Prawo własności intelektualnej – Repetytorium: Red. Mariusz Załucki. Wyd. Difin, Warszawa 2008. 3. Prawo autorskie i prawa pokrewne zarys wykładu M. Poźniak-Niedzielska, J. Szczotka, M. Mozgawa Oficyna Wydawnicza Branta, Bydgoszcz, Warszawa, Lublin 2007 4. Krótki kurs własności intelektualnej - https://prawokultury.pl/kurs/ (dostęp 12.2023)																											
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: wykład, dyskusja.																											
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – zaliczenie pisemne U1 – zaliczenie pisemne K1 – zaliczenie pisemne, dyskusja. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: test zaliczeniowy z treści wykładowych.																											
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa – ocena z zaliczenia pisemnego wykładu (100%)																											
Bilans punktów ECTS	<table><tr><th colspan="3">KONTAKTOWE</th></tr><tr><th>Forma zajęć</th><th>Liczba godz.</th><th>Punkty ECTS</th></tr><tr><td>Wykłady</td><td>9 godz.</td><td>0,36</td></tr><tr><td>Konsultacje</td><td>2 godz.</td><td>0,08</td></tr><tr><td colspan="2">Razem kontaktowe 11 godz.</td><td>0,44 pkt. ECTS</td></tr><tr><th colspan="3">NIEKONTAKTOWE</th></tr><tr><th>Forma zajęć</th><th>Liczba godz.</th><th>Punkty ECTS</th></tr><tr><td>Studiowanie literatury</td><td>6 godz.</td><td>0,24</td></tr><tr><td>Przygotowanie do zaliczenia</td><td>8 godz.</td><td>0,32</td></tr></table>	KONTAKTOWE			Forma zajęć	Liczba godz.	Punkty ECTS	Wykłady	9 godz.	0,36	Konsultacje	2 godz.	0,08	Razem kontaktowe 11 godz.		0,44 pkt. ECTS	NIEKONTAKTOWE			Forma zajęć	Liczba godz.	Punkty ECTS	Studiowanie literatury	6 godz.	0,24	Przygotowanie do zaliczenia	8 godz.	0,32
KONTAKTOWE																												
Forma zajęć	Liczba godz.	Punkty ECTS																										
Wykłady	9 godz.	0,36																										
Konsultacje	2 godz.	0,08																										
Razem kontaktowe 11 godz.		0,44 pkt. ECTS																										
NIEKONTAKTOWE																												
Forma zajęć	Liczba godz.	Punkty ECTS																										
Studiowanie literatury	6 godz.	0,24																										
Przygotowanie do zaliczenia	8 godz.	0,32																										

	Razem niekontaktowe 14 godz. 0,56 pkt. ECTS Łączny nakład pracy studenta to 25 godz. co odpowiada 1 pkt. ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w wykładach – 9 godz. Udział w konsultacjach – 2 godz. Łącznie 11 godz. co stanowi 0,44 pkt. ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	Kod efektu modułowego – kod efektu kierunkowego W1 – IŚ_W03 U1 – IŚ_U01 K1 – IŚ_K04

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy 2– Angielski B2 Foreign Language 2– English B2
Język wykładowy	angielski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,7/1,3)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Joanna Rączkiewicz-Gołacka
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Rozwinięcie kompetencji językowych w zakresie czytania, pisania, słuchania, mówienia. Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1.
	2.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność formułowania wypowiedzi się na tematy ogólne.
	U2. Rozumie sens artykułów, reportaży, wypowiedzi ulicznych, wiadomości telewizyjnych.
	U3. Konstruuje w formie pisemnej notatki z wykorzystaniem omówionych treści oraz wprowadzonego słownictwa.
	U4. Posiada szerszy zasób słownictwa oraz zwrotów stosowanych w dyscyplinie związanej z kierunkiem studiów.
	Kompetencje społeczne:
Wymagania wstępne i dodatkowe	K1. Rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się.
	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych

	związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1.B. Tarver Chase; K. L. Johannsen; P. MacIntyre; K. Najafi; C. Fetting, Pathways Reading, Writing and Critical Thinking, Second Edition, National Geographic 2018 Literatura uzupełniająca: 1.D. Dziuba, Environmental Issues. Angielski dla studentów ochrony środowiska, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, 2013 2.D.Horowska, English in Chemistry, Wydawnictwo Politechniki Gdańskiej, 2019 3.E.H. Glendinning, L.Lansfort, A.Pohl, Technology for Engineering and Applied Sciences, Oxford University Press, 2020 4.Zbiór tekstów specjalistycznych opracowanych przez wykładowców CNJOiC
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	U1-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U3-sprawdzian pisemny U4-ocena dłuższych wypowiedzi ustnych, pisemnych oraz prac domowych. K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów kształcenia: Śródsemestralne sprawdziany pisemne, dziennik lektora. Kryteria oceniania dostępne są w CNJOiC.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Warunkiem zaliczenia semestru jest udział w zajęciach oraz ocena pozytywna weryfikowana na podstawie: - sprawdziany pisemne – 50% - wypowiedzi ustne – 25% - wypowiedzi pisemne – 25%

	Student może uzyskać ocenę wyższą o pół stopnia, jeżeli wykazał się 100% frekwencją oraz wielokrotną aktywnością w czasie zajęć.
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE: Udział w ćwiczeniach: 15 godz. Konsultacje: 2 godz. RAZEM KONTAKTOWE: 17 godz. / 0,7 ECTS NIEKONTAKTOWE: Przygotowanie do zajęć: 18 godz. Przygotowanie do sprawdzianów: 15 godz. RAZEM NIEKONTAKTOWE: 33 godz. / 1,3 ECTS Łączny nakład pracy studenta to 50 godz. co odpowiada 2 punktom ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w ćwiczeniach – 15 godz. Udział w konsultacjach – 2 godz. Łącznie 17 godz. co odpowiada 0,7 punktu ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	U1 – IŚ_U04 U2 – IŚ_U04 U3 - IŚ_U04 U4 - IŚ_U04 K1 – IŚ_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy 2– Francuski B2 Foreign Language 2– French B2
Język wykładowy	francuski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,7/1,3)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Elżbieta Karolak
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Rozwinięcie kompetencji językowych w zakresie czytania, pisania, słuchania, mówienia. Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1.
	2.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność formułowania wypowiedzi się na tematy ogólne.
	U2. Rozumie sens artykułów, reportaży, wypowiedzi ulicznych, wiadomości telewizyjnych.
	U3. Konstruuje w formie pisemnej notatki z wykorzystaniem omówionych treści oraz wprowadzonego słownictwa.
	U4. Posiada szerszy zasób słownictwa oraz zwrotów stosowanych w dyscyplinie związanej z kierunkiem studiów.
	Kompetencje społeczne:
Wymagania wstępne i dodatkowe	K1. Rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się.
	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych

	związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. A. Berthet „Alter Ego B2” Wyd. Hachette Livre 2008 2. G. Capelle “Espaces 2 i 3. Wyd. Hachette Livre 2008 3. Claire Leroy-Miquel: „Vocabulaire progressif du avec 250 exercices”, Wyd. CLE International 2007 4. C.-M. Beaujeu „350 exercices Niveau Supérieur” Wyd. Hachette 2006 Literatura uzupełniająca: 1. Y. Delatour „350 exercices Niveau moyen” Wyd. Hachette 2006 2. „Chez nous” Wyd. Mary Glasgow Magazines Scholastic - czasopismo
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	U1-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U3-sprawdzian pisemny U4-ocena dłuższych wypowiedzi ustnych, pisemnych oraz prac domowych. K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów kształcenia: Śródsemestralne sprawdziany pisemne, dziennik lektora. Kryteria oceniania dostępne są w CNJOiC.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Warunkiem zaliczenia semestru jest udział w zajęciach oraz ocena pozytywna weryfikowana na podstawie: - sprawdziany pisemne – 50% - wypowiedzi ustne – 25% - wypowiedzi pisemne – 25% Student może uzyskać ocenę wyższą o pół stopnia, jeżeli wykazał się 100% frekwencją oraz wielokrotną aktywnością w czasie zajęć.

Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE: Udział w ćwiczeniach: 15 godz. Konsultacje: 2 godz. RAZEM KONTAKTOWE: 17 godz. / 0,7 ECTS NIEKONTAKTOWE: Przygotowanie do zajęć: 18 godz. Przygotowanie do sprawdzianów: 15 godz. RAZEM NIEKONTAKTOWE: 33 godz. / 1,3 ECTS Łączny nakład pracy studenta to 50 godz. co odpowiada 2 punktom ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w ćwiczeniach – 15 godz. Udział w konsultacjach – 2 godz. Łącznie 17 godz. co odpowiada 0,7 punktu ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	U1 – IŚ_U04 U2 – IŚ_U04 U3 - IŚ_U04 U4 - IŚ_U04 K1 – IŚ_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy 2– Niemiecki B2 Foreign Language 2– German B2
Język wykładowy	niemiecki
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,7/1,3)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Anna Gruszecka
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Rozwinięcie kompetencji językowych w zakresie czytania, pisania, słuchania, mówienia. Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1.
	2.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność formułowania wypowiedzi się na tematy ogólne.
	U2. Rozumie sens artykułów, reportaży, wypowiedzi ulicznych, wiadomości telewizyjnych.
	U3. Konstruuje w formie pisemnej notatki z wykorzystaniem omówionych treści oraz wprowadzonego słownictwa.
	U4. Posiada szerszy zasób słownictwa oraz zwrotów stosowanych w dyscyplinie związanej z kierunkiem studiów.
	Kompetencje społeczne:
Wymagania wstępne i dodatkowe	K1. Rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się.
	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych

	związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura obowiązkowa: 2. S. Schmohl, B. Schenk, Akademie Deutsch, Hueber, 2019 Literatura uzupełniająca: 3. W. Krenn, H. Puchta, Motive B1, Hueber 2016 4. B. Kujawa, M. Stinia, Mit Beruf auf Deutsch, profil rolniczo-leśny z ochroną środowiska, Nowa Era, 2013
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	U1-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U3-sprawdzian pisemny U4-ocena dłuższych wypowiedzi ustnych, pisemnych oraz prac domowych. K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów kształcenia: Śródsemestralne sprawdziany pisemne, dziennik lektora. Kryteria oceniania dostępne są w CNJOiC.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Warunkiem zaliczenia semestru jest udział w zajęciach oraz ocena pozytywna weryfikowana na podstawie: - sprawdziany pisemne – 50% - wypowiedzi ustne – 25% - wypowiedzi pisemne – 25% Student może uzyskać ocenę wyższą o pół stopnia, jeżeli wykazał się 100% frekwencją oraz wielokrotną aktywnością w czasie zajęć.
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE: Udział w ćwiczeniach: 15 godz. Konsultacje: 2 godz. RAZEM KONTAKTOWE: 17 godz. / 0,7 ECTS NIEKONTAKTOWE: Przygotowanie do zajęć: 18 godz.

	Przygotowanie do sprawdzianów: 15 godz. RAZEM NIEKONTAKTOWE: 33 godz. / 1,3 ECTS Łączny nakład pracy studenta to 50 godz. co odpowiada 2 punktom ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w ćwiczeniach – 15 godz. Udział w konsultacjach – 2 godz. Łącznie 17 godz. co odpowiada 0,7 punktu ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	U1 – IS_U04 U2 – IS_U04 U3 - IS_U04 U4 - IS_U04 K1 – IS_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy 2– Rosyjski B2 Foreign Language 2– Russian B2
Język wykładowy	rosyjski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,7/1,3)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Daniel Zagrodnik
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Rozwinięcie kompetencji językowych w zakresie czytania, pisania, słuchania, mówienia. Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1.
	2.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność formułowania wypowiedzi się na tematy ogólne.
	U2. Rozumie sens artykułów, reportaży, wypowiedzi ulicznych, wiadomości telewizyjnych.
	U3. Konstruuje w formie pisemnej notatki z wykorzystaniem omówionych treści oraz wprowadzonego słownictwa.
	U4. Posiada szerszy zasób słownictwa oraz zwrotów stosowanych w dyscyplinie związanej z kierunkiem studiów.
	Kompetencje społeczne:
Wymagania wstępne i dodatkowe	K1. Rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się.
	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych

	związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 2. Махнач А., <i>Из первых уст. Русский язык для среднего уровня</i>, Warszawa 2021. Literatura uzupełniająca: • Zdunik M., Galant S., <i>Repetytorium maturalne z języka rosyjskiego</i>, Warszawa 2014. • Chuchmacz D., Ossowska H., <i>Вот грамматика! Repetytorium gramatyczne z języka rosyjskiego z ćwiczeniami</i>, Warszawa 2010. • Караванова Н.Б., <i>Читаем и всё понимаем. Пособие по чтению и развитию речи для иностранцев, изучающих русский язык</i>, Москва 2013. • Kuca Z., <i>Język rosyjski w biznesie</i>, Warszawa 2007. • Ткаченко Н.Г., <i>Тесты. Грамматика русского языка ч. 1, 2</i>, Москва 2012
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	U1-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U3-sprawdzian pisemny U4-ocena dłuższych wypowiedzi ustnych, pisemnych oraz prac domowych. K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów kształcenia: Śródsemestralne sprawdziany pisemne, dziennik lektora. Kryteria oceniania dostępne są w CNJOiC.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Warunkiem zaliczenia semestru jest udział w zajęciach oraz ocena pozytywna weryfikowana na podstawie: - sprawdziany pisemne – 50% - wypowiedzi ustne – 25% - wypowiedzi pisemne – 25%

	Student może uzyskać ocenę wyższą o pół stopnia, jeżeli wykazał się 100% frekwencją oraz wielokrotną aktywnością w czasie zajęć.
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE: Udział w ćwiczeniach: 15 godz. Konsultacje: 2 godz. RAZEM KONTAKTOWE: 17 godz. / 0,7 ECTS NIEKONTAKTOWE: Przygotowanie do zajęć: 18 godz. Przygotowanie do sprawdzianów: 15 godz. RAZEM NIEKONTAKTOWE: 33 godz. / 1,3 ECTS Łączny nakład pracy studenta to 50 godz. co odpowiada 2 punktom ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w ćwiczeniach – 15 godz. Udział w konsultacjach – 2 godz. Łącznie 17 godz. co odpowiada 0,7 punktu ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	U1 – IŚ_U04 U2 – IŚ_U04 U3 - IŚ_U04 U4 - IŚ_U04 K1 – IŚ_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Informatyczne podstawy projektowania Basics of computer design
Język wykładowy	j.polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	I stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,32/2,68)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr Anna Skic
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Mechanicznej i Automatyki
Cel modułu	Celem przedmiotu jest uzyskanie wiedzy i umiejętności dotyczących tworzenia dokumentacji technicznej w środowisku CAD
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Ma wiedzę w zakresie komputerowego projektowania w środowisku Autodesk AutoCAD
	Umiejętności:
	1. Potrafi praktycznie wykorzystać program Autodesk AutoCAD do tworzenia dokumentacji technicznej
	2. Potrafi dołączyć elementy baz danych do rysunku i eksportować dane
Wymagania wstępne i dodatkowe	Kompetencje społeczne:
	1. Potrafi pracować indywidualnie, umie oszacować czas potrzebny na realizację prac graficznych
Wymagania wstępne i dodatkowe	Informatyczne podstawy projektowania jest przedmiotem, na którym wykorzystywana jest wiedza zdobyta na przedmiocie Rysunek techniczny i geometria wykreślna realizowanym w pierwszym semestrze na I roku studiów.
Treści programowe modułu	Wykłady obejmują: przedstawienie menu programu AutoCAD, rodzaje współrzędnych. Przestrzeń modelu i papieru, granice i jednostki rysunku. Podstawowe polecenia rysowania obiektów. Modyfikacja obiektów. Wymiarowanie i tworzenie napisów na rysunku. Tworzenie i edycja warstw oraz bloków rysunkowych. Konfiguracja wydruku.

	Ćwiczenia obejmują: tworzenie płaskiej dokumentacji rysunkowej wraz z wymiarowaniem przy wykorzystaniu komputerowego wspomaganie projektowania w środowisku Autodesk AutoCAD.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Pikoń A.: AutoCAD 2014 Pl. Wydawnictwo Helion. Gliwice 2014r. Jaskulski A.: AutoCAD 2014/LT2014/360 (WS+). Wydawnictwo Naukowe PWN Warszawa 2013r. Pikoń A.: AutoCAD 2020 PL Pierwsze kroki. Wydawnictwo Helion. 2019 r.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady, ćwiczenia projektowe
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – kolokwium sprawdzające, U1 - ocena prac wykonywanych na ćwiczeniach, U2 - ocena praktycznej umiejętności wykorzystania baz danych, K1 - ocena pracy indywidualnej i zaangażowania studenta w trakcie zajęć, terminowości w oddawaniu prac. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: kolokwium, projekty, dziennik prowadzącego.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	1. Ocena z kolokwium sprawdzającego (30%), 2. Ocena prac wykonywanych na zajęciach (60%) 3. Ocena aktywności studentów podczas zajęć (5%), 4. Obecność na ćwiczeniach (5 %).
Bilans punktów ECTS	Udział w wykładach: - 9 godz. Udział w ćwiczeniach - 18 godz. Udział w egzaminie - 3 godz. Konsultacje - 3 godz. Studiowanie literatury - 13 godz. Przygotowanie do ćwiczeń - 18 godz. Wykonywanie projektów - 18 godz. Przygotowanie do egzaminu - 18 godz. Łączny nakład pracy studenta to 100 godz. (4 pkt. ECTS).
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w wykładach: - 9 godz. Udział w ćwiczeniach - 18 godz. Udział w egzaminie - 3 godz. Konsultacje - 3 godz.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W06 U1, U2 – IS_U01 K1 – IS_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Geodezja i kartografia, Geodesy and Cartography
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (1,24/1,76)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr Radomir Obroślak
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Celem realizacji modułu jest osiągnięcie przez studentów podstawowej wiedzy i umiejętności w zakresie technik i technologii pomiarowych wykorzystywanych do pozyskiwania, analizowania i prezentacji danych przestrzennych. Ponadto studenci zostaną zapoznani z budową oraz eksploatacją przyrządów i instrumentów geodezyjnych, zasadami obliczeń geodezyjnych oraz podstawami opracowań kartograficznych takich jak mapy sytuacyjno-wysokościowe. Zdobyta wiedza i umiejętności pozwolą na prawidłowy dobór technik pomiarowych i narzędzi, poprawną interpretację i prezentację wyników pomiarów, jak również poprawne korzystanie z zasobu geodezyjno-kartograficznego.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Rozumie rolę, zadania geodezji i kartografii w inżynierii środowiska.
	2. Zna podstawowy sprzęt geodezyjne oraz zasady wykonywania nim pomiarów
	Umiejętności:
	1. Umie wykonywać podstawowe pomiary sytuacyjne, wysokościowe, opracowywać wyniki obserwacji, wykonywać podstawowe obliczenia geodezyjne.
	2. Potrafi klasyfikować mapy, odczytywać informacje dotyczące przestrzennego rozmieszczenia obiektów i zjawisk; umie wykorzystywać istniejące mapy oraz opracowania geodezyjne i kartograficzne do sporządzania nowej dokumentacji.

	Kompetencje społeczne: 1. Ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz gotowość podporządkowania się pracy w zespole, ponoszenie odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania z zakresu geodezji i kartografii, rozumie konieczność ciągłego samokształcenia się
Wymagania wstępne i dodatkowe	brak
Treści programowe modułu	Zadania geodezji i kartografii, odwzorowania kartograficzne, konstrukcja siatek kartograficznych, układy odniesienia, osnowy geodezyjne, mapa i jej cechy, klasyfikacja map, system podziału map na arkusze, kartograficzne środki wyrazu i metody prezentacji. Budowa, obsługa niwelatorów i tachimetrów, pomiary kątów i długości, pomiary sytuacyjne, pomiary wysokościowe, opracowanie wyników pomiarów. Prace geodezyjne w inżynierii środowiska.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Jagielski A. Geodezja I w teorii i praktyce. Cz. 1 i 2. Wyd. Geodpis, Kraków 2013 2. Jagielski A.. Geodezja II. Wyd. Stabil, Kraków 2003 3. Kosiński W.: Geodezja; Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2010; 4. Łyszkowicz S.: Podstawy geodezji; Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 2011; 5. Pasławski J. (red.): Wprowadzenie do kartografii i topografii, Wydawnictwo Nowa Era, Wrocław 2006 6. Przewłocki S.: Geomatyka; Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008 7. Saliszew K.: Kartografia ogólna; Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2005
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady, ćwiczenia terenowe i projektowe, zadania rachunkowe, dyskusja
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – sprawdzian pisemny, W2 – sprawdzian pisemny, U1 – ocena zadania projektowego, U2 – ocena zadania projektowego, K1 – sprawdzian pisemny, dyskusja
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa – 50% ocena ze sprawdzianu pisemnego + 50% ocena z wykonania zadania

Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE		
		Godziny	ECTS
	wykłady	9	0,36
	ćwiczenia	18	0,72
	konsultacje	4	0,16
	RAZEM kontaktowe	31	1,24
	NIEKONTAKTOWE		
	przygotowanie do ćwiczeń	14	0,56
	przygotowanie projektu	17	0,68
	studiowanie literatury	13	0,52
	RAZEM niekontaktowe/pkt ECTS	44	1,76
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach	9	0,36
	udział w ćwiczeniach	18	0,64
	konsultacje	4	0,16
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	IS_W01++, IS_W05+, IS_W10+ IS_U0+, IS_U05++, IS_U12 +, IS_K01 +, IS_K03 +, IS_K05 +,		

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Mechanika płynów
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,52/2,48)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Prof. dr hab. inż. Mariusz Szymanek
Jednostka oferująca moduł	Katedra Maszyn Rolniczych, Leśnych i Transportowych
Cel modułu	Celem modułu jest przekazanie ogólnej wiedzy z zakresu przepływu płynów w zakresie opisu ich własności, stanu i ruchu oraz poznanie fizycznych i formalnych podstaw mechaniki płynów na tle ich własności.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Student ma elementarną wiedzę z zakresu właściwości fizycznych i opisu stanu płynów.
	W2. Ma elementarną wiedzę w zakresie rozwiązywania zadań i problemów z zakresu mechaniki płynów
	Umiejętności:
	U1. Student potrafi opisać stan płynu oraz potrafi efektywnie rozwiązywać podstawowe zadania statyki i przepływu płynów
	U2. Zna podstawy zagadnień dotyczących przepływów w rurociągach, umie wykonać obliczenia strat w rurociągach, zna metody pomiarowe pozwalające na wyznaczenie strat lokalnych i liniowych w przewodach. Ma świadomość i umie oszacować zagrożenie takimi zjawiskami jak kawitacja.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Student umie projektować przepływ płynów w rurociągach w urządzeniach i procesach technologicznych
Wymagania wstępne i dodatkowe	Realizacja przedmiotu zakłada posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu matematyki i fizyki

Treści programowe modułu	Wykład: Własności cieczy i gazów, statyka płynów, równania równowagi płynu. Ciśnienie, parcie hydrostatyczne na ściany płaskie. Pływanie ciał. Kinematyka płynów, klasyfikacja ruchu płynów, równanie ciągłości przepływu. Równania dynamiki płynów. Równanie Bernoulliego, Ruch płynów w różnych układach. Przepływ ustalony w przewodach pod ciśnieniem. Przepływ w lewarze, rurociągach. Wyptyw cieczy przez otwory i przelewy. Przepływ jednostajny w korytach otwartych. Modelowanie hydrauliczne, uderzenie hydrauliczne. Analiza wymiarowa. Kawitacja. Ćwiczenia: Ćwiczenia audytoryjne: Obliczanie ciśnienia w naczyniach połączonych. Manometry cieczowe. Parcie na płaskie i zakrzywione powierzchnie konstrukcji. Przepływ ustalony cieczy w połączonych szeregowo rurociągach pod ciśnieniem (obliczanie prędkości, wydatku, średnicy, ciśnienia i wysokości zasilania). Ustalony wpływ cieczy przez otwory i przelewy. Przepływ w korytach otwartych. Ćwiczenia laboratoryjne: Wyznaczenie właściwości fizycznych cieczy (współczynnik lepkości, gęstość). Pomiar ciśnienia względnego i bezwzględnego. Doświadczenie Reynoldsa. Badania pomp i silników hydraulicznych.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura wymagana 1. Mitosek M. Mechanika płynów w inżynierii i ochronie środowiska. Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, 2022 r, 2. Mitosek M. Zbiór zadań z hydrauliki dla inżynierii i ochrony środowiska. Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, 2019 r, 3. Orzechowski Z., Prywer J., Zarzycki R.: Mechanika płynów w inżynierii środowiska, WNT, Warszawa 2001. Literatura zalecana 1. Gęplowska Z.: Zbiór zadań z przepływów w przewodach pod ciśnieniem, Wydawnictwo Politechniki Krakowskiej 2001. 2. Prystaj A.: Zadania z hydrostatyki, Wydawnictwo Politechniki Krakowskiej 1999. 3. Sobota J.: Hydraulika, Akademia Rolnicza we Wrocławiu 1994.

	4. Szuster A., Utrysko B.: Hydraulika i podstawy hydromechaniki, Wydawnictwo Politechniki Warszawskiej, Warszawa 1986. 5. Dreszer K., Dubowski A., Pawłowski T., Szczepaniak J., Szymanek M. Napędy hydrostatyczne w maszynach rolniczych. Wyd. PIMR Poznań, 2008.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	1. Wykład 2. Ćwiczenia audytoryjne – dyskusja, ćwiczenia rachunkowe 3. Ćwiczenia laboratoryjne - doświadczenie, wykonanie projektu, metody programowe z wykorzystaniem komputera
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1, W2 – bieżące sprawdziany pisemne, U1, U2 – ocena zadanego zadania kontrolnego i jego obrony, K1 - ocena pracy studenta w charakterze członka lub lidera zespołu wykonującego ćwiczenie i sprawozdanie. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: sprawdziany pisemne, sprawozdania z wybranych zagadnień realizowanych na ćwiczeniach laboratoryjnych, dziennik prowadzącego.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	1) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio, przy zaliczeniu cząstkowym – jego części), 2) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 3) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 4) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części).

Bilans punktów ECTS	Kontaktowe (38 godz.): - udział w wykładach: 18 godz., - udział w ćwiczeniach laboratoryjnych: 12 godz., - udział w ćwiczeniach audytoryjnych: 6 godz., - udział w konsultacjach: 2 godz., Niekontaktowe (62 godz.): - przygotowanie do ćwiczeń laboratoryjnych: 12 godz., - przygotowanie do ćwiczeń audytoryjnych: 6 godz., - przygotowanie projektu obliczeniowego: 10 godz. - przygotowanie do egzaminu: 8 godz., - studiowanie literatury: 6 godz., - samodzielne rozwiązywanie zadań w domu: 20 godz., Łączny nakład pracy studenta to 100 godz. co odpowiada 4 punktom ECTS.
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	- udział w wykładach: 18 godz. - udział w ćwiczeniach laboratoryjnych: 12 godz., - udział w ćwiczeniach audytoryjnych: 6 godz., - udział w konsultacjach: 2 godz.,
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	Kod efektu modułowego – kod efektu kierunkowego W1 – K_W11; W1 – K_W13 U1 – K_U02; U1 – K_U05 K1 – K_K03

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Technologia Informacyjna Information Technology
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,20/2,80)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. Andrzej Bochniak, profesor UP
Jednostka oferująca moduł	Katedra Zastosowań Matematyki i Informatyki
Cel modułu	Celem zajęć jest zapoznanie studentów ze sprzętem komputerowym i oprogramowaniem dotyczącym tworzenia, przetwarzania, przesyłania, prezentowania i zabezpieczania informacji oraz wypracowanie umiejętności doboru odpowiednich narzędzi informatycznych do realizacji zadań własnych i grupowych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Student zna elementarną terminologię dotyczącą używania komputerów, systemu operacyjnego, edytorów tekstu, arkusza kalkulacyjnego, baz danych, grafiki komputerowej, elementów programowania
	W2. Student potrafi zidentyfikować podstawowe obszary zastosowań technologii informacyjnej, proponuje i dobiera odpowiednie środki oraz narzędzia w praktyce, zna przykładowe oprogramowanie związane z przesyłaniem, prezentowaniem i zabezpieczaniem informacji
	Umiejętności:
	U1. Student umie przygotować długi dokument w edytorze tekstu stosując odpowiednie formatowanie i składanie tekstu, pracować w trybie konspektu i recenzji
	U2. Student potrafi wykonać prostą analizę danych za pomocą wybranych narzędzi arkusza kalkulacyjnego oraz elementów programowania i wizualizacji danych w języku Python

	U3. Student potrafi utworzyć prostą bazę danych, projektować proste zapytania w języku SQL
	U4. Student umie przygotować i zaprezentować informacje z wybranego tematu za pomocą prezentacji multimedialnej z wykorzystaniem chmur internetowych
	Kompetencje społeczne:
	K1. Ocenia trudność zadania i świadomie dobiera odpowiednie narzędzia do jego realizacji.
	K2. Student umie pracować w zespole oraz przestrzegać zasad praw autorskich
Wymagania wstępne i dodatkowe	brak
Treści programowe modułu	Bezpieczna praca z komputerem i w sieci komputerowej, wyszukiwanie potrzebnych informacji w Internecie, praca z długim dokumentem w edytorze tekstu z wykorzystaniem automatycznych podpisów, odsyłaczy i spisów, pracę z szablonami, korespondencją seryjną, pracą w trybie konspektu i recenzji, prosta analiza danych w arkuszu kalkulacyjnym z wykorzystaniem formuł, wykresów, tabel i wykresów przestawnych, korzystanie z dodatku Solver, prezentację informacji za pomocą prezentacji multimedialnej przygotowanej on-line i grafiki komputerowej, przygotowanie bazy danych i tworzenie prostych zapytań z wykorzystaniem języka SQL, elementy programowania w języku Python.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura obowiązkowa: 1. Materiały własne do ćwiczeń dostępne na platformie e-learningowej Moodle (http://kzmi.up.lublin.pl/moodle) Literatura zalecana: 1. Kowalczyk G., Word 2016 PL. Ćwiczenia praktyczne, Helion 2016 2. Masłowski K., Excel 2016 PL. Ćwiczenia zaawansowane, Helion 2106 3. Gajda W., GIMP. Praktyczne projekty, Helion 2006 4. Mendrala M., Szeliga M., Access 2016 PL. Ćwiczenia praktyczne, Helion 2016 5. Mark Lutz, David Ascher, Python. Wprowadzenie, wyd. Helion, 2009
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Zadania praktyczne – praca z komputerem i poszczególnymi aplikacjami, wykonanie powierzonych zadań w pracowni komputerowej, dyskusja, wykład, pogadanka, praca grupowa
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Sposoby weryfikacji: W1 - wejściówka, sprawdzian W2 - wejściówka, sprawdzian U1 - ocena wykonania zadania i jego obrona,

	U2 - ocena wykonania zadania i jego obrona, U3 - ocena wykonania zadania i jego obrona, U4 - ocena wykonania zadania i jego obrona, K1 - ocena przygotowanych zadań K2 - ocena przygotowania materiałów do zadań Formy dokumentowania osiągniętych wyników: sprawdziany, zadania grupowe i indywidualne, dziennik prowadzącego, pliki zamieszczane na platformie internetowej Moodle. Szczegółowe kryteria przy ocenie egzaminów i prac kontrolnych 1) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio, przy zaliczeniu częściowym – jego części), 2) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 3) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 4) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 5) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części)															
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Sprawdziany (60%), projekt zespołowy (20%), zadania domowe (20%)															
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE <table><tr><td>Forma</td><td>Godziny</td><td>ECTS</td></tr><tr><td>wykłady</td><td>9</td><td>0,36</td></tr><tr><td>ćwiczenia</td><td>18</td><td>0,72</td></tr><tr><td>konsultacje</td><td>3</td><td>0,12</td></tr><tr><td>RAZEM kontaktowe</td><td>30</td><td>1,20</td></tr></table> NIEKONTAKTOWE	Forma	Godziny	ECTS	wykłady	9	0,36	ćwiczenia	18	0,72	konsultacje	3	0,12	RAZEM kontaktowe	30	1,20
Forma	Godziny	ECTS														
wykłady	9	0,36														
ćwiczenia	18	0,72														
konsultacje	3	0,12														
RAZEM kontaktowe	30	1,20														

	przygotowanie do ćwiczeń 20 0,80 przygotowanie projektu 15 0,60 studiowanie literatury 15 0,60 przygotowanie do kolokwium 20 0,80 RAZEM niekontaktowe 70 2,80
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach – 9 godz; udział w ćwiczeniach – 18 godz.; udział w konsultacjach – 3 godz.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	Kod efektu modułowego – kod efektu kierunkowego W1 - IS_W01, IS_W06 W2 - IS_W01, IS_W06 U1 - IS_U01 U2 - IS_U01, IS_U02 U3 - IS_U01, U4 - IS_U01, IS_U14 K1 - IS_K01 K2 - IS_K03, IS_K04

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Ekologia Ecology
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (0,88/2,12)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. inż. Artur Serafin, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Przekazanie treści programowych w zakresie zagadnień interakcji między antroposferą a biosferą oraz wzajemnych między wszystkimi komponentami środowiska biotycznego i abiotycznego, nabycie umiejętności stosowania prawideł ekologicznych w praktyce, postrzeganie związków między stopniem zanieczyszczenia środowiska przyrodniczego a kondycją ekologiczną biosfery, pogłębienie świadomości ekologicznej w oparciu o zrozumienie roli człowieka w biosferze i socjosferze.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Student zna i potrafi definiować podstawowe pojęcia, prawa i zasady funkcjonowania środowiska przyrodniczego na poziomie autekologii, synekologii i ekologii branżowych.
	2. Ma wiedzę oraz potrafi identyfikować i rozpoznawać relacje biosfery z geosferami: atmosferą, hydrosferą i litosferą.
	3. Ma wiedzę o podstawowych typach ekosystemów wodnych, mokradłowych i lądowych oraz potrafi je charakteryzować.
	4. Zna i potrafi rozróżniać ogólne zależności między antroposferą a komponentami biotycznymi i abiotycznymi środowiska oraz charakteryzować podstawowe pojęcia w zakresie ekologii społecznej, socjosfery i gospodarki ekologicznej.
	Umiejętności:
	1. Potrafi dokonać obliczeń i wykazuje umiejętność poprawnego wnioskowania na podstawie uzyskanych wyników dotyczących zasadniczych parametrów

	demograficznych populacji roślinnych, zwierzęcych i ludzkich oraz dokonywać prostych analiz znaczeniowych jak klasyfikacja, porównanie, rozróżnianie podstawowych pojęć, procesów, czy schematów ekologicznych.
	2. Dokonuje analizy cech siedliskowych danego obiektu przyrodniczego na podstawie składu gatunkowego i liczb wskaźnikowych roślin naczyniowych.
	3. Wykorzystuje dostępne źródła informacji, w tym źródła elektroniczne, w celu poszerzenia wiedzy dotyczącej najnowszych osiągnięć z zakresu ekologii i funkcjonowania ekosystemów w warunkach naturalnych i przy antropopresji.
	Kompetencje społeczne:
	1. Student potrafi organizować sobie pracę na zajęciach i rozwiązywać postawione zadania racjonalnie według przyjętego algorytmu zgodnego ze zdobytą wiedzą i umiejętnościami, a także potrafi współdziałać i pracować w grupie pod presją czasu, podczas wykonywania ćwiczeń praktycznych, analizowania wyników i opracowywania wniosków.
	2. Jest w stanie podjąć dyskusję na temat problematyki ekologicznej i w oparciu o racjonalne argumenty bronić swoich przekonań oraz ma świadomość znaczenia komponentów przyrody żywej i nieożywionej w kształtowaniu antroposfery i wpływu działalności człowieka na kształt biosfery.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Wiedza ogólna z zakresu chemii, biologii, fizyki oraz ochrony środowiska w zakresie szkoły średniej.
Treści programowe modułu	Definicja ekologii, historia i ewolucja podstawowych pojęć, podział typologiczny i miejsce ekologii w obrębie nauk przyrodniczych. Podstawowe procesy ekologiczne w autekologii i synekologii – czynniki fizyczno-chemiczne, prawa: tolerancji i minimum, walencja ekologiczna, cechy osobnicze a cechy populacji, interakcje międzygatunkowe. Układy ekologiczne a obieg materii i przepływ energii. Łańcuchy pokarmowe i problematyka sukcesji ekologicznej. Ekologia i jej związek z geosferami ziemskimi. Funkcjonowanie podstawowych typów ekosystemu. Pożar jako czynnik ekologiczny. Gospodarka ekologiczna - ekologia a ekonomia, zakłócenie stosunków wodno-klimatycznych, budowanie gospodarki ekologicznej (ekorozwój), dysfunkcje.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Weiner J. 1999 – Życie i ewolucja biosfery. PWN. Warszawa; 2. Banaszak J., Wiśniewski H. 2004. Podstawy ekologii. Wyd. Adam Marszałek, Toruń;

	3. Krebs Ch. J. 1996. Ekologia. PWN. Warszawa; 4. Wojciechowski I. 1987. Ekologiczne podstawy kształtowania środowiska. PWN. Warszawa; 5. Wolański N. 2008. Ekologia człowieka. PWN. Warszawa.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, prezentacja, ćwiczenia praktyczne i rachunkowe, analiza danych i interpretacja wyników obliczeń.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – sprawdzian pisemny, ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia rachunkowe W2 - sprawdzian pisemny, ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia rachunkowe W3 - sprawdzian pisemny, ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia rachunkowe W4 - sprawdzian pisemny, ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia rachunkowe U1 – ćwiczenia rachunkowe, analiza danych, interpretacja wyników, ćwiczenia praktyczne U2 - ćwiczenia rachunkowe, analiza danych, interpretacja wyników, ćwiczenia praktyczne U3 - ćwiczenia rachunkowe, analiza danych, interpretacja wyników, ćwiczenia praktyczne K1 - ćwiczenia praktyczne i rachunkowe, analiza danych i interpretacja wyników obliczeń, udział w dyskusji K2 - ćwiczenia praktyczne i rachunkowe, analiza danych i interpretacja wyników obliczeń, udział w dyskusji Formy dokumentowania osiągniętych wyników: sprawdzian pisemny, zaliczenie końcowe, dziennik prowadzącego.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 80% ocena ze sprawdzianu pisemnego + 20% ocena wykonania ćwiczeń praktycznych i rachunkowych.
Bilans punktów ECTS	Godziny kontaktowe Wykład (9 godz./ 0,36 ETCS) Ćwiczenia (8 godz./ 0,32 ETCS) Konsultacje (4 godz./ 0,16 ETCS) Zaliczenie (1 godz./ 0,04 ETCS) RAZEM – 22 godz./0,88 ETCS Godziny niekontaktowe Przygotowanie do ćwiczeń (15 godz./ 0,60 ETCS) Studiowanie literatury (18 godz./0,72 ETCS) Przygotowanie do zaliczenia (20 godz./0,80 ETCS) RAZEM – 53 godz./2,12 ETCS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w wykładach (9 godz./ 0,36 ETCS) Udział w ćwiczeniach (8 godz./ 0,32 ETCS) Udział w konsultacjach (4 godz./ 0,16 ETCS)

	Udział w zaliczeniu (1 godz./ 0,04 ETCS)
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IŚ_W02, IŚ_W04 W2 - IŚ_W02, IŚ_W04 W3 - IŚ_W04 W4 - IŚ_W02, IŚ_W04, IŚ_W08, IŚ_W09 U1 – IŚ_U01, IŚ_U02, IŚ_U03, IŚ_U09 U2 – IŚ_U01, IŚ_U02, IŚ_U03, IŚ_U09 U3 - IŚ_U01, IŚ_U02, IŚ_U03, IŚ_U09 K1 – IŚ_K01, IŚ_K02, IŚ_K03 K2 – IŚ_K01, IŚ_K02, IŚ_K03

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Ochrona środowiska Environmental protection
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (0,84/2,16)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. Sławomir Ligęza
Jednostka oferująca moduł	Instytut Gleboznawstwa, Inżynierii i Kształtowania Środowiska
Cel modułu	Celem przedmiotu jest wyposażenie studentów w wiedzę na temat podstawowych problemów ochrony środowiska w Polsce, związanych z ochroną atmosfery, hydrosfery i litosfery oraz przyrody żywej, a także problematyki odpadów i hałasu; umiejętności pozyskiwania informacji na temat ochrony środowiska i interpretacji danych odnoszących się do wieloletnich zmian zagrożeń środowiskowych oraz kompetencje umożliwiające ocenę wpływu działań inżynierskich na środowisko.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza: absolwent zna i rozumie:
	W1. Procesy zachodzące w środowisku naturalnym i przekształconym przez człowieka
	W2. Zagrożenia środowiska przyrodniczego i zasady zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich i zurbanizowanych
	W3. Znaczenie przyrody żywej i nieożywionej przy realizacji inwestycji związanych z inżynierią środowiska
	Umiejętności: absolwent potrafi:
	U1. Pozyskiwać informacje z literatury przedmiotu, dokonać ich opisu i interpretacji,
	U2. Wykorzystywać w pracy poznane metody analityczne oraz ocenić oddziaływanie inwestycji na środowisko.
	U3. Ocenić oraz wyjaśnić zjawiska zachodzące w środowisku, które są zagrożeniem wynikającym z działalności człowieka, potrafi także wskazać możliwości przeciwdziałania im.
	Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do:

	K1. Jest gotów do współorganizowania działań na rzecz ochrony środowiska mając świadomość jaki wpływ na środowisko ma działalność inżynierska
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak.
Treści programowe modułu	Wiedza ogólna z zakresu ochrony środowiska w Polsce, tj. atmosfery, hydrosfery, litosfery i przyrody. Analiza zagrożeń środowiska i zjawisk przyczynowo-skutkowych związanych z działalnością człowieka, a szczególnie inżynierią środowiska. Zapoznanie z funkcjami przyrodniczymi i gospodarczymi geosfer. Problem odpadów w środowisku, recykling i ekolabelling.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura obowiązkowa: 1. Krystek J. 2018. Ochrona środowiska dla inżynierów. Wyd. Nauk. PWN. 2. Karaczun Z., Obidowska G., Indeka L. 2016. Ochrona środowiska – współczesne problemy. Wyd. SGGW, Warszawa. 3. Rocznik statystyczny GUS – Ochrona środowiska, zgodny z rokiem wydania. Literatura uzupełniająca: 4. Misztal M. 1999. Podstawowe problemy ochrony środowiska z elementami ekologii. Wyd. AR, Lublin. 5. Misztal M., Smal H., Wójcikowska-Kapusta A. 2003. Litosfera i jej ochrona. Wyd. AR, Lublin.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, pokaz, prezentacja multimedialna, analiza danych i interpretacja wyników obliczeń.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1, W2, W3 – kolokwium, zaliczenie pisemne wykładów, U1, U2, U3 – zaliczenie zadań ćwiczeniowych, K1 – ocena pracy studenta. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: kolokwium zaliczeniowe pisemne, sprawozdanie z ćwiczeń laboratoryjnych i audytoryjnych, dziennik wykładowcy.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Szczegółowe kryteria przy ocenie testów zaliczeniowych i prac kontrolnych 1. student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio, przy zaliczeniu cząstkowym – jego części), 2. student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 3. student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy

	punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 4. student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 5. student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części). Ocena końcowa = ocena z ćwiczeń (50%), zaliczenie pisemne wykładów (50%). Dodatkowo prowadzący może podwyższyć ocenę końcową uwzględniając wyróżniającą się aktywność studenta podczas zajęć (aktywny udział w dyskusji).
Bilans punktów ECTS	Kontaktowe: wykłady – 9 godz. (0,36 ECTS) ćwiczenia – 9 godz. (0,36 ECTS) konsultacje – 3 godz. (0,12 ECTS) Razem kontaktowe – 21 godz. (0,84 ECTS) Niekontaktowe: przygotowanie do ćwiczeń 14 godz. (0,56 ECTS) przygotowanie do zaliczenia 24 godz. (0,96 ECTS) studiowanie literatury 16 godz. (0,64 ECTS) Razem niekontaktowe – 54 godz. (2,16 ECTS)
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach – 9 godz.; udział w ćwiczeniach – 9 godz.; udział konsultacjach – 3 godz.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W02; W2 – IS_W08; W3 – IS_W09; U1 – IS_U01; U2 – IS_U02; U3 – IS_U09; K1 – IS_K02.

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Przedmiot humanistyczny 2: Komunikacja społeczna Humanistic subject 2: Social communication
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	1 (0,44/0,56)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr Anna Goliszek
Jednostka oferująca moduł	Katedra Zarządzania i Marketingu
Cel modułu	Celem realizowanego modułu jest dostarczenie wiedzy teoretycznej i praktycznej z zakresu skutecznej komunikacji interpersonalnej, ze szczególnym uwzględnieniem jej funkcji budowania relacji
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. ma uporządkowaną wiedzę z zakresu komunikacji społecznej
	Umiejętności:
	1. potrafi odróżnić komunikację destrukcyjną od komunikacji integracyjnej
	Kompetencje społeczne:
	1. rozwija świadomość znaczenia komunikacji społecznej dla budowania relacji z interesariuszami
Wymagania wstępne i dodatkowe	-
Treści programowe modułu	Komunikacja społeczna: definicja, modele, cechy, bariery, znaczenie; Umiejętności interpersonalne: aktywne słuchanie, empatia, asertywność, kontrola emocji; Komunikacja werbalna i sztuka argumentowania; Style konwersacji; Komunikacja niewerbalna; Sztuka autoprezentacji.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. Hamilton Ch., Skuteczna komunikacja w biznesie, PWE, Warszawa 2011 – wybrane rozdziały 2. Morreale S.P., Spitzberg B.H., Barge J.K., Komunikacja między ludźmi. Motywacja, wiedza i umiejętności, PWN, Warszawa 2008 – wybrane rozdziały. Literatura uzupełniająca

	1. Wawrzak-Chodaczek M. Komunikacja interpersonalna i masowa, Impuls, Kraków 2017. 2. 2. Stewart J., Mosty zamiast murów, PWN, Warszawa 2014.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład konwencjonalny, problemowy, prezentacje multimedialne.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1. – test zaliczeniowy U1. – test zaliczeniowy K1. – test zaliczeniowy <u>Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się:</u> archiwizacja końcowych sprawdzianów testowych w formie papierowej lub elektronicznej
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Końcowy test zaliczeniowy – waga 1
Bilans punktów ECTS	Kontaktowe Wykłady – 9 godz./0,36 ECTS Konsultacje – 2 godz./0,08 ECTS Razem kontaktowe – 11 godz./0,44 ECTS Niekontaktowe Studiowanie literatury – 7 godz./0,28 ECTS Przygotowanie do zaliczenia – 7 godz./0,28 ECTS Razem niekontaktowe – 14 godz./0,56
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Wykłady – 15 godz./0,6 ECTS Konsultacje – 2 godz./0,08 ECTS Razem – 17 godz./0,68 ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W07 U1 – IS_U07 K1 IS_K03

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Polityka ekologiczna Environmental policy
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	1 (0,40/0,60)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. inż. Artur Serafin, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Celem przedmiotu jest przekazanie wiedzy na temat rozwoju polityki ekologicznej w układzie globalnym, regionalnym i krajowym oraz kształtowanie holistycznego myślenia o wzroście gospodarczym, jakości życia i ochronie środowiska przyrodniczego dla potrzeb praktyki zrównoważonego rozwoju. Przekazanie informacji o paradygmatach w polityce Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska: zasada ostrożności, działania zapobiegawczego i usuwania zanieczyszczeń u źródła, a także zasada „zanieczyszczający płaci” oraz o źródłach finansowania projektów prośrodowiskowych i działalności organów administracyjnych i pozarządowych w polityce ekologicznej państwa.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Student ma uporządkowaną wiedzę obejmującą charakterystykę problemów środowiskowych na poziomie globalnym, regionalnym i krajowym.
	2. Student zna cele i zadania polityki ekologicznej oraz obowiązujące podstawowe dokumenty dotyczące polityki ekologicznej i zrównoważonego rozwoju w Polsce i UE.
	Umiejętności:
	1. Potrafi identyfikować podstawowe globalne zagrożenia w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz dostrzegać współzależność zjawisk społecznych, gospodarczych i ekologicznych.
	2. Potrafi wyszukiwać informacje w internetowych bazach danych i publikacjach naukowych z zakresu

	polityki ekologicznej państwa i UE, interpretować uzyskane informacje i przygotować oraz przedstawić w postaci ustnej i multimedialnej prezentacji. Kompetencje społeczne: 1. Student potrafi organizować sobie pracę na zajęciach praktycznych i kameralnych, współdziałać i pracować w grupie oraz rozwiązywać postawione zadania racjonalnie według przyjętego algorytmu zgodnego ze zdobytą wiedzą i umiejętnościami. 2. Docenia konieczność aktualizowania wiedzy w celu ogólnej orientacji w aktualnych trendach w zakresie ekorozwoju i ochrony środowiska.
Wymagania wstępne i dodatkowe	propedeutyka ekologii i ochrony środowiska na poziomie szkoły średniej
Treści programowe modułu	Założenia polityki ekologicznej – polityki w ochronie środowiska – przedmiot, miejsce w polityce państwa, cele i zasady. Rozwój podejścia prośrodowiskowego w powiązaniu z rozwojem cywilizacyjnym i społecznym ludzkości. Etapy rozwoju i programy działań środowiskowych polityki ekologicznej w Polsce i UE w oparciu o konwencje i akty normatywne. Prawna i instytucjonalna rola narzędzi i podmiotów polityki ekologicznej. Źródła finansowania projektów środowiskowych – rodzaje subwencji i dotacji. Polityka ekologiczna organizacji pozarządowych. Instrumenty wdrażania zasad zrównoważonego rozwoju w tym strategiczne oceny oddziaływania na środowisko.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1.Poskrobko B. Zarządzanie środowiskiem. Wyd. PWE, 1998, Warszawa. 2.Fiedor B. (red.) Podstawy ekonomii środowiska i zasobów naturalnych. Wyd. C.H. Beck, 2002. 3.Górka K., Poskrobko B, Radecki W. Ochrona środowiska. Problemy społeczne, ekonomiczne i prawne. Wyd. PWE, 2000, Warszawa. 4.Stochlak J., Podolak M. Ochrona środowiska w Polsce. Studium prawno – politologiczne. Wyd. UMCS, 2006, Lublin. 5.Boć J., Nowacki K., Samborska – Boć E. Ochrona środowiska Wyd. Kolonia Limited, 2005, Wrocław. 6.Famielec J. System finansowania ochrony środowiska w Polsce w warunkach integracji z Unią Europejską. Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej w Krakowie. 2005, Kraków. 7.Alternatywna Polityka Energetyczna Polski do 2030 roku. Raport techniczno-metodologiczny. Instytut na rzecz Ekorozwoju. Warszawa 2009.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład multimedialny, dyskusja, realizacja projektu multimedialnego.

Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – sprawdzian pisemny, prezentacja multimedialna W2 – sprawdzian pisemny, prezentacja multimedialna K1 – sprawdzian pisemny, prezentacja multimedialna K2 – sprawdzian pisemny, prezentacja multimedialna U1 – prezentacja multimedialna U2 – prezentacja multimedialna Formy dokumentowania osiągniętych wyników: kolokwium opisowe, ocena prezentacji multimedialnej, dziennik prowadzącego.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 50% ocena ze sprawdzianu pisemnego + 50% ocena prezentacji multimedialnej.
Bilans punktów ECTS	Godziny kontaktowe Wykład (8 godz./ 0,32 ETCS) Konsultacje (1 godz./ 0,04 ETCS) Zaliczenie (1 godz./ 0,04 ETCS) RAZEM – 10 godz./0,40 ECTS Godziny niekontaktowe Przygotowanie prezentacji (3 godz./ 0,12 ETCS) Studiowanie literatury (5 godz./0,20 ETCS) Przygotowanie do zaliczenia (7 godz./0,28 ETCS) RAZEM – 15 godz./0,60 ETCS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w wykładach (8 godz./ 0,32 ETCS) Udział w konsultacjach (1 godz./ 0,04 ETCS) Udział w zaliczeniu (1 godz./ 0,04 ETCS)
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W04, IS_W08 W2 – IS_W04, IS_W08 U1 – IS_U01, IS_U09 U2 – IS_U01, IS_U09 K1 – IS_K01, IS_K02 K2 – IS_K01, IS_K02

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy 3– Angielski B2 Foreign Language 3– English B2
Język wykładowy	angielski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,7/1,3)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Joanna Rączkiewicz-Gołacka
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Rozwinięcie kompetencji językowych w zakresie czytania, pisania, słuchania, mówienia. Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1.
	2.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność formułowania dłuższych, złożonych wypowiedzi na tematy ogólne z wykorzystaniem elementów języka specjalistycznego.
	U2. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem tekstów o tematyce bieżącej oraz artykułów popularno-naukowych.
	U3. Rozumie sens dłuższych wypowiedzi, wykładów, prezentacji, audycji radiowych.
	U4. Konstruuje w formie pisemnej notatki, raporty z wykorzystaniem słownictwa oraz zwrotów z dyscypliny związanej ze studiowanym kierunkiem studiów.
	Kompetencje społeczne:
Wymagania wstępne i dodatkowe	K1. Rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się.
	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1.B. Tarver Chase; K. L. Johannsen; P. MacIntyre; K, Najafi; C. Fettig, Pathways Reading, Writing and Critical Thinking, Second Edition, National Geographic 2018 Literatura uzupełniająca: 1.D. Dziuba, Environmental Issues. Angielski dla studentów ochrony środowiska, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, 2013 2.D.Horowska, English in Chemistry, Wydawnictwo Politechniki Gdańskiej, 2019 3.E.H. Glendinning, L,Lansfort, A.Pohl, Technology for Engineering and Applied Sciences, Oxford University Press, 2020 4.Zbiór tekstów specjalistycznych opracowanych przez wykładowców CNJOiC
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	U1-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach oraz prac domowych U3-ocena wypowiedzi ustnych U4-ocena dłuższych wypowiedzi pisemnych oraz prac domowych K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów kształcenia: Śródsemestralne sprawdziany pisemne, dziennik lektora. Kryteria oceniania dostępne są w CNJOiC

Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Warunkiem zaliczenia semestru jest udział w zajęciach oraz ocena pozytywna weryfikowana na podstawie: - sprawdziany pisemne – 50% - wypowiedzi ustne – 25% - wypowiedzi pisemne – 25% Student może uzyskać ocenę wyższą o pół stopnia, jeżeli wykazał się 100% frekwencją oraz wielokrotną aktywnością w czasie zajęć.
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE: Udział w ćwiczeniach: 15 godz. Konsultacje: 2 godz. RAZEM KONTAKTOWE: 17 godz. / 0,7 ECTS NIEKONTAKTOWE: Przygotowanie do zajęć: 18 godz. Przygotowanie do sprawdzianów: 15 godz. RAZEM NIEKONTAKTOWE: 33 godz. / 1,3 ECTS Łączny nakład pracy studenta to 50 godz. co odpowiada 2 punktom ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w ćwiczeniach – 15 godz. Udział w konsultacjach – 2 godz. Łącznie 17 godz. co odpowiada 0,7 punktu ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	U1 – IŚ_U04 U2 – IŚ_U04 U3 - IŚ_U04 U4 - IŚ_U04 K1 – IŚ_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy 3– Francuski B2 Foreign Language 3– French B2
Język wykładowy	francuski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,7/1,3)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Elżbieta Karolak
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Rozwinięcie kompetencji językowych w zakresie czytania, pisania, słuchania, mówienia. Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1.
	2.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność formułowania dłuższych, złożonych wypowiedzi na tematy ogólne z wykorzystaniem elementów języka specjalistycznego.
	U2. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem tekstów o tematyce bieżącej oraz artykułów popularno-naukowych.
	U3. Rozumie sens dłuższych wypowiedzi, wykładów, prezentacji, audycji radiowych.
	U4. Konstruuje w formie pisemnej notatki, raporty z wykorzystaniem słownictwa oraz zwrotów z dyscypliny związanej ze studiowanym kierunkiem studiów.
	Kompetencje społeczne:
Wymagania wstępne i dodatkowe	K1. Rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się.
	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. A. Berthet „Alter Ego B2” Wyd. Hachette Livre 2008 2. G. Capelle “Espaces 2 i 3. Wyd. Hachette Livre 2008 3. Claire Leroy-Miquel: „Vocabulaire progressif du avec 250 exercices”, Wyd. CLE International 2007 4. C.-M. Beaujeu „350 exercices Niveau Supérieur” Wyd. Hachette 2006 Literatura uzupełniająca: 1. Y. Delatour „350 exercices Niveau moyen” Wyd. Hachette 2006 2. „Chez nous” Wyd. Mary Glasgow Magazines Scholastic - czasopismo
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	U1-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach oraz prac domowych U3-ocena wypowiedzi ustnych U4-ocena dłuższych wypowiedzi pisemnych oraz prac domowych K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów kształcenia: Śródsemestralne sprawdziany pisemne, dziennik lektora. Kryteria oceniania dostępne są w CNJOiC
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Warunkiem zaliczenia semestru jest udział w zajęciach oraz ocena pozytywna weryfikowana na podstawie: - sprawdziany pisemne – 50% - wypowiedzi ustne – 25%

	- wypowiedzi pisemne – 25% Student może uzyskać ocenę wyższą o pół stopnia, jeżeli wykazał się 100% frekwencją oraz wielokrotną aktywnością w czasie zajęć.
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE: Udział w ćwiczeniach: 15 godz. Konsultacje: 2 godz. RAZEM KONTAKTOWE: 17 godz. / 0,7 ECTS NIEKONTAKTOWE: Przygotowanie do zajęć: 18 godz. Przygotowanie do sprawdzianów: 15 godz. RAZEM NIEKONTAKTOWE: 33 godz. / 1,3 ECTS Łączny nakład pracy studenta to 50 godz. co odpowiada 2 punktom ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w ćwiczeniach – 15 godz. Udział w konsultacjach – 2 godz. Łącznie 17 godz. co odpowiada 0,7 punktu ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	U1 – IŚ_U04 U2 – IŚ_U04 U3 - IŚ_U04 U4 - IŚ_U04 K1 – IŚ_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy 3– Niemiecki B2 Foreign Language 3– German B2
Język wykładowy	niemiecki
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,7/1,3)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Anna Gruszecka
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Rozwinięcie kompetencji językowych w zakresie czytania, pisania, słuchania, mówienia. Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1.
	2.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność formułowania dłuższych, złożonych wypowiedzi na tematy ogólne z wykorzystaniem elementów języka specjalistycznego.
	U2. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem tekstów o tematyce bieżącej oraz artykułów popularno-naukowych.
	U3. Rozumie sens dłuższych wypowiedzi, wykładów, prezentacji, audycji radiowych.
	U4. Konstruuje w formie pisemnej notatki, raporty z wykorzystaniem słownictwa oraz zwrotów z dyscypliny związanej ze studiowanym kierunkiem studiów.
	Kompetencje społeczne:
Wymagania wstępne i dodatkowe	K1. Rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się.
	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura obowiązkowa: 3. S. Schmohl, B. Schenk, Akademie Deutsch, Hueber, 2019 Literatura uzupełniająca: 5. W. Krenn, H. Puchta, Motive B1, Hueber 2016 6. B. Kujawa, M. Stinia, Mit Beruf auf Deutsch, profil rolniczo-leśny z ochroną środowiska, Nowa Era, 2013
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	U1-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach oraz prac domowych U3-ocena wypowiedzi ustnych U4-ocena dłuższych wypowiedzi pisemnych oraz prac domowych K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów kształcenia: Śródsemestralne sprawdziany pisemne, dziennik lektora. Kryteria oceniania dostępne są w CNJOiC
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Warunkiem zaliczenia semestru jest udział w zajęciach oraz ocena pozytywna weryfikowana na podstawie: - sprawdziany pisemne – 50% - wypowiedzi ustne – 25% - wypowiedzi pisemne – 25% Student może uzyskać ocenę wyższą o pół stopnia, jeżeli wykazał się 100% frekwencją oraz wielokrotną aktywnością w czasie zajęć.

Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE: Udział w ćwiczeniach: 15 godz. Konsultacje: 2 godz. RAZEM KONTAKTOWE: 17 godz. / 0,7 ECTS NIEKONTAKTOWE: Przygotowanie do zajęć: 18 godz. Przygotowanie do sprawdzianów: 15 godz. RAZEM NIEKONTAKTOWE: 33 godz. / 1,3 ECTS Łączny nakład pracy studenta to 50 godz. co odpowiada 2 punktom ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w ćwiczeniach – 15 godz. Udział w konsultacjach – 2 godz. Łącznie 17 godz. co odpowiada 0,7 punktu ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	U1 – IŚ_U04 U2 – IŚ_U04 U3 - IŚ_U04 U4 - IŚ_U04 K1 – IŚ_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy 3– Rosyjski B2 Foreign Language 3– Russian B2
Język wykładowy	rosyjski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,7/1,3)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Daniel Zagrodnik
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Rozwinięcie kompetencji językowych w zakresie czytania, pisania, słuchania, mówienia. Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1.
	2.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność formułowania dłuższych, złożonych wypowiedzi na tematy ogólne z wykorzystaniem elementów języka specjalistycznego.
	U2. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem tekstów o tematyce bieżącej oraz artykułów popularno-naukowych.
	U3. Rozumie sens dłuższych wypowiedzi, wykładów, prezentacji, audycji radiowych.
	U4. Konstruuje w formie pisemnej notatki, raporty z wykorzystaniem słownictwa oraz zwrotów z dyscypliny związanej ze studiowanym kierunkiem studiów.
	Kompetencje społeczne:
Wymagania wstępne i dodatkowe	K1. Rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się.
	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 3. Махнач А., <i>Из первых уст. Русский язык для среднего уровня</i>, Warszawa 2021. Literatura uzupełniająca: • Zdunik M., Galant S., <i>Repetytorium maturalne z języka rosyjskiego</i>, Warszawa 2014. • Chuchmacz D., Ossowska H., <i>Вот грамматика! Repetytorium gramatyczne z języka rosyjskiego z ćwiczeniami</i>, Warszawa 2010. • Караванова Н.Б., <i>Читаем и всё понимаем. Пособие по чтению и развитию речи для иностранцев, изучающих русский язык</i>, Москва 2013. • Kuca Z., <i>Język rosyjski w biznesie</i>, Warszawa 2007. • Ткаченко Н.Г., <i>Тесты. Грамматика русского языка ч. 1, 2</i>, Москва 2012
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	U1-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach oraz prac domowych U3-ocena wypowiedzi ustnych U4-ocena dłuższych wypowiedzi pisemnych oraz prac domowych K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów kształcenia: Śródsemestralne sprawdziany pisemne, dziennik lektora. Kryteria oceniania dostępne są w CNJOiC
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Warunkiem zaliczenia semestru jest udział w zajęciach oraz ocena pozytywna weryfikowana na podstawie: - sprawdziany pisemne – 50%

	- wypowiedzi ustne – 25% - wypowiedzi pisemne – 25% Student może uzyskać ocenę wyższą o pół stopnia, jeżeli wykazał się 100% frekwencją oraz wielokrotną aktywnością w czasie zajęć.
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE: Udział w ćwiczeniach: 15 godz. Konsultacje: 2 godz. RAZEM KONTAKTOWE: 17 godz. / 0,7 ECTS NIEKONTAKTOWE: Przygotowanie do zajęć: 18 godz. Przygotowanie do sprawdzianów: 15 godz. RAZEM NIEKONTAKTOWE: 33 godz. / 1,3 ECTS Łączny nakład pracy studenta to 50 godz. co odpowiada 2 punktom ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w ćwiczeniach – 15 godz. Udział w konsultacjach – 2 godz. Łącznie 17 godz. co odpowiada 0,7 punktu ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	U1 – IS_U04 U2 – IS_U04 U3 - IS_U04 U4 - IS_U04 K1 – IS_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Gleboznawstwo/ Soil Science
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,6/2,4)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. Marta Bik-Małodzińska, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Instytut Gleboznawstwa, Inżynierii i Kształtowania Środowiska
Cel modułu	Zapoznanie studenta z glebą jako podstawowym elementem ekosystemów naturalnych i antropogenicznych oraz jednym z najważniejszych środków produkcji rolniczej
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Student zna i rozumie podstawowe zagadnienia pedologii, przede wszystkim rolę czynników i procesów glebotwórczych w powstawaniu i przekształcaniu pokrywy glebowej
	W2. Student ma podstawową wiedzę nt. właściwości fizycznych, chemicznych i fizykochemicznych gleb oraz systematyki gleb Polski
	Umiejętności:
	U1. Student potrafi wykonać podstawowe analizy laboratoryjne i wykorzystać je do oceny gleby
	U2. Student potrafi opisać profil glebowy i rozpoznać najważniejsze gleby występujące w Polsce
	U3. Student potrafi korzystać z map glebowych
	Kompetencje społeczne:
	K1. Student ma świadomość konieczności racjonalnego gospodarowania zasobami gleb
Wymagania wstępne i dodatkowe	Podstawowe wiadomości z geografii, biologii, fizyki i chemii na poziomie szkoły średniej
Treści programowe modułu	Gleba jako element ekosystemów; podstawy geologii – skały macierzyste; gleba jako utwór trójfazowy; właściwości fizyczne gleby – skład granulometryczny, struktura, właściwości wodne, właściwości chemiczne - przemiany materii

	organicznej w glebie, rola próchnicy glebowej; właściwości fizykochemiczne gleby - odczyn, właściwości sorpcyjne; czynniki glebotwórcze; procesy glebotwórcze; profil glebowy i pedon; morfologia gleby; systematyka gleb Polski; charakterystyka podstawowych typów gleb; rodzaje i gatunki gleb; bonitacja gleb; kartografia gleboznawcza; waloryzacja rolniczej przestrzeni produkcyjnej.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. Mocek A. (red.). 2015. Gleboznawstwo. PWN 2. Zawadzki S. (red.). 2002. Gleboznawstwo. PWRiL, Warszawa Literatura uzupełniająca: 3. Turski R. (red.). 2001. Ćwiczenia z gleboznawstwa dla studentów wydziałów rolniczych. Wyd. AR w Lublinie
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady w formie prezentacji multimedialnych Ćwiczenia laboratoryjne i audytoryjne: wykonanie analiz laboratoryjnych, pisemne opracowanie wyników zadań ćwiczeniowych
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Szczegółowe kryteria przy ocenie egzaminów i prac kontrolnych 1) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio, przy zaliczeniu częściowym – jego części), 2) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 3) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 4) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 5) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części)

	W1, W2: Ocena 2 sprawdzianów pisemnych z ćwiczeń i pracy pisemnej z zaliczenia wykładów. U1, U2, U3: ocena wykonania zadań ćwiczeniowych K1: Ocena zaangażowania i aktywności studenta podczas organizacji i realizacji zadań ćwiczeniowych. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: sprawdziany, dziennik prowadzącego.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena z ćwiczeń – średnia arytmetyczna ocen z dwóch sprawdzianów oraz oceny z zadań ćwiczeniowych; Ocena końcowa – ocena z zaliczenia 70% + 30% ocena z ćwiczeń Warunki te są przedstawiane studentom i konsultowane z nimi na pierwszym wykładzie.
Bilans punktów ECTS	Kontaktowe: wykład 10 godz. (0,4 ECTS) ćwiczenia 20 godz. (0,8 ECTS) konsultacje 8 godz. (0,32 ECTS) zaliczenie pisemne 2 godz. (0,08 ECTS) Razem kontaktowe 40 godz. (1,6 ECTS) Niekontaktowe: Przygotowanie do ćwiczeń 10 godz. (0,4 ECTS) Przygotowanie do zaliczenia 10 godz. (0,4 ECTS) Studiowanie literatury 40 godz. (1,6 ECTS) Razem niekontaktowe 60 godz. (2,4 ECTS)
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w wykładach 10 godz. Udział w ćwiczeniach 20 godz. Udział w konsultacjach 8 godz. Zaliczenie pisemne 2 godz.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1-IS_W02 W2-IS_W04 U1-IS_U02 U2-IS_U09 K1-IS_K03

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Mikrobiologia środowiskowa Environmental Microbiology
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,56/2,44)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. Justyna Bohacz, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Mikrobiologii Środowiskowej
Cel modułu	Celem modułu jest opanowanie podstawowej wiedzy dotyczącej • budowy komórek bakterii, grzybów, ich rozmnażania i właściwości fizjologicznych • mikroorganizmów różnych środowisk (woda, powietrze, gleba, żywność) i ich roli • wpływu czynników środowiskowych na mikroorganizmy i mikroorganizmów na środowisko • mikrobiologicznych metod zagospodarowywania odpadów i ścieków przemysłowych • nabycia przez studentów praktycznych umiejętności w zakresie stosowanych w mikrobiologii technik obrazowania mikroskopowego, metod izolacji i hodowli mikroorganizmów oraz wykrywania produktów metabolizmu komórkowego oraz kontroli sanitarno-bakteriologicznej • oceny i interpretacji uzyskanych wyników badań doświadczalnych
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	W1. Student ma podstawową wiedzę dotyczącą, budowy komórek drobnoustrojów i ich rozmnażania i właściwości fizjologicznych, występowania mikroorganizmów w różnych środowiskach i ich podstawowych funkcji oraz wiedzę dotyczącą technik i metod stosowanych w mikrobiologii środowiskowej W2. Wie jakie cechy fizjologiczne drobnoustrojów są brane pod uwagę w celu ich właściwego wykorzystania w zagospodarowywaniu odpadów i detoksykacji ścieków przemysłowych oraz zna

	metody izolacji i hodowli drobnoustrojów oraz wykrywania wybranych produktów metabolizmu
	W3. Umie wymienić drobnoustroje stanowiące zagrożenie w środowisku i w bioprocessach i sposoby zapobiegania rozwojowi drobnoustrojów niepożądanych
	Umiejętności:
	U1. Dysponuje podstawowymi umiejętnościami dotyczącymi pobierania próbek środowiskowych, izolacji i hodowli mikroorganizmów oraz poznania morfologii i funkcji bakterii i grzybów saprotroficznych w środowiskach
	U2. Potrafi obserwować i interpretować zjawiska przeprowadzone przez drobnoustroje oraz umie opisać wybrane procesy mikrobiologiczne i ich znaczenie praktyczne
	Kompetencje społeczne:
	K1. Ma świadomość roli i znaczenia mikroorganizmów w różnych środowiskach i w biologicznym zagospodarowywaniu odpadowej biomasy i detoksykacji ścieków przemysłowych oraz dostrzega potrzebę ciągłego doskonalenia się w zakresie doskonalenia metod i technik stosowanych w mikrobiologii środowiskowej
	K2. Potrafi zaplanować, zorganizować i pokierować wykonaniem standardowych analiz mikrobiologicznych
Wymagania wstępne i dodatkowe	Chemia, biochemia
Treści programowe modułu	Przedmiot omawia • pożywki mikrobiologiczne (podział i cechy pożywek, zasady, sporządzania pożywek). Metody sterylizacji pożywek i szkła laboratoryjnego • budowę i funkcję struktur komórki bakteryjnej i grzybowej oraz budowę wirusów i ich znaczenie w środowisku • mikroorganizmy powietrza atmosferycznego i pomieszczeń zamkniętych, mikroorganizmy glebowe, wodne i występujące w żywności • analizę mikrobiologiczną wody -oznaczanie bakterii wskaźnikowych stanu sanitarnego • wpływ czynników środowiskowych (czynniki fizyko-chemiczne) na mikroorganizmy • oddychanie mikroorganizmów w warunkach tlenowych i beztlenowych • mikrobiologiczny rozkład węglowodanów i przemiany związków azotu w glebie i

	wodzie (proteoliza, amonifikacja i desulfurylacja, nitryfikacja, denitryfikacja, anammox, zbiłczanie $N-NO_3^-$) • wzajemne oddziaływanie mikroorganizmów oraz mikroorganizmów i roślin • mikrobiologiczne metody zagospodarowywania odpadów i ścieków przemysłowych, bioremediacje Przedmiot umożliwia nabycie przez studentów • praktycznych umiejętności w zakresie wykonywania preparatów mikroskopowych, metod izolacji, identyfikacji i hodowli drobnoustrojów oraz wykrywania i oznaczania wybranych produktów metabolizmu drobnoustrojów środowiskowych
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Libudysz Z., Kowal K., Żakowska Z.- Mikrobiologia techniczna T.1 i T.2, Wyd. PWN, 2008 2. Błaszczak K.M. Mikrobiologia środowisk. Wyd. Naukowe PWN, 2010 3. Schlegel H.G. Mikrobiologia ogólna, Wyd. Naukowe PWN, 2008 4. Gostkowska K., Szwed A., Iglík H. Przewodnik do ćwiczeń z mikrobiologii, Wydawnictwo UP w Lublinie, 2007 5. Zmysłowska I. Mikrobiologia ogólna i środowiskowa, Teoria i ćwiczenia, Wydawnictwo UWM, Olsztyn, 2002
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady, ćwiczenia audytoryjne, ćwiczenia laboratoryjne, praca w grupach, dyskusja w grupach, techniki twórczego myślenia, studiowanie zalecanej literatury
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Szczegółowe kryteria przy ocenie egzaminów i prac kontrolnych 5) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu (odpowiednio, przy zaliczeniu częściowym – jego części), 6) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu (odpowiednio – jego części),

	7) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu (odpowiednio – jego części), 8) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętność z przedmiotu (odpowiednio – jego części), 9) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu (odpowiednio – jego części) W1., W2., W3.: Ocena pracy pisemnej i przygotowania do zajęć U1., U2.: Ocena pracy pisemnej, wykonania i interpretacji zadań K1., K2.: Ocena pracy pisemnej Formy dokumentowania osiągniętych wyników: archiwizacja sprawdzianów, prac egzaminacyjnych, dziennik prowadzącego																																										
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena z ćwiczeń – średnia arytmetyczna ocen z dwóch kolokwii i ocen uzyskiwanych na ćwiczeniach; Ocena końcowa – ocena z egzaminu 70% + 30% ocena z ćwiczeń																																										
Bilans punktów ECTS	<table><tr><th colspan="3">KONTAKTOWE</th></tr><tr><th></th><th>Godziny</th><th>ECTS</th></tr><tr><td>Wykłady</td><td>9</td><td>0,36</td></tr><tr><td>Ćwiczenia</td><td>14</td><td>0,56</td></tr><tr><td>Kolokwia z ćwiczeń</td><td>4</td><td>0,16</td></tr><tr><td>Konsultacje</td><td>9</td><td>0,36</td></tr><tr><td>Egzamin</td><td>3</td><td>0,12</td></tr><tr><td>RAZEM kontaktowe</td><td>39</td><td>1,56</td></tr><tr><th colspan="3">NIEKONTAKTOWE</th></tr><tr><td>Przygotowanie do ćwiczeń</td><td>16</td><td>0,64</td></tr><tr><td>Przygotowanie do egzaminu</td><td>19</td><td>0,76</td></tr><tr><td>Studiowanie literatury</td><td>10</td><td>0,40</td></tr><tr><td>Przygotowanie do kolokwium</td><td>16</td><td>0,64</td></tr><tr><td>RAZEM niekontaktowe</td><td>61</td><td>2,44</td></tr></table>	KONTAKTOWE				Godziny	ECTS	Wykłady	9	0,36	Ćwiczenia	14	0,56	Kolokwia z ćwiczeń	4	0,16	Konsultacje	9	0,36	Egzamin	3	0,12	RAZEM kontaktowe	39	1,56	NIEKONTAKTOWE			Przygotowanie do ćwiczeń	16	0,64	Przygotowanie do egzaminu	19	0,76	Studiowanie literatury	10	0,40	Przygotowanie do kolokwium	16	0,64	RAZEM niekontaktowe	61	2,44
KONTAKTOWE																																											
	Godziny	ECTS																																									
Wykłady	9	0,36																																									
Ćwiczenia	14	0,56																																									
Kolokwia z ćwiczeń	4	0,16																																									
Konsultacje	9	0,36																																									
Egzamin	3	0,12																																									
RAZEM kontaktowe	39	1,56																																									
NIEKONTAKTOWE																																											
Przygotowanie do ćwiczeń	16	0,64																																									
Przygotowanie do egzaminu	19	0,76																																									
Studiowanie literatury	10	0,40																																									
Przygotowanie do kolokwium	16	0,64																																									
RAZEM niekontaktowe	61	2,44																																									
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział: w wykładach–9 godz. w ćwiczeniach audytoryjnych i laboratoryjnych–14 godz.																																										

	w kolokwium z ćwiczeń –4 godz. w konsultacjach –4 godz. obecność na egzaminie –3 godz. RAZEM z bezpośrednim udziałem nauczyciela– 34 godz.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	Kod efektu modułowego – kod efektu kierunkowego np. W1 – K_W03 W1., W2.,W3. – IŚ_W02, IŚ_W09, IŚ_W16 U1., U2. – IŚ_U01, IŚ_U02, IŚ_U15 K1., K2. – IŚ_K01, IŚ_K03 , IŚ_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Hydrologia i hydrogeologia Hydrology and hydrogeology
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,20/2,80)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	prof. dr hab. Krzysztof Józwiakowski
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami z zakresu hydrologii i hydrogeologii, które mają ważne znaczenie w działalności inżynierskiej
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Posiada wiedzę na temat podstawowych pojęć z zakresu hydrologii i hydrogeologii
	W2. Zna i rozumie zasady obiegu i występowania wody w hydrosferze
	Umiejętności:
	U1. Potrafi wyznaczyć zlewnię na mapie hydrograficznej oraz określić podstawowe parametry fizyczno-geograficznych zlewni
	U2. Potrafi wykonywać pomiary i obliczenia dotyczące podstawowych wskaźników hydrologicznych
	U3. Potrafi wyznaczyć hydroizohipsy i hydroizobaty na mapie topograficznej
	Kompetencje społeczne:
	K1. Jest gotów do rozwiązywania problemów praktycznych i poznawczych w oparciu o zdobytą wiedzę i umiejętności
	K2. Jest gotów do ciągłego pogłębiania i aktualizowania wiedzy w związku z postępowaniem technicznym
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka, chemia, fizyka, rysunek techniczny i geometria wykreślna, technologia informacyjna, gleboznawstwo, informatyczne podstawy projektowania, mechanika płynów.

Treści programowe modułu	Obieg wody. Bilans wodny. Zasoby wodne na Ziemi. Morza i oceany. Falowanie, pływy i prądy morskie. Wody powierzchniowe na lądach (pojęcie zlewni, zasilanie i ustrój rzek, jeziora i ich rodzaje, bagna i mokradła). Retencja. Parowanie terenowe. Spływ powierzchniowy i odpływ rzeczny. Wsiąkanie i odpływ podziemny. Stany wody, przepływ i metody jego pomiaru. Wezbrania i niżówki. Skład chemiczny wód śródlądowych. Wody podziemne i źródła (geneza, rodzaje wód, charakterystyka fizycznych i chemicznych właściwości wód w strefie aeracji i saturacji). Lodowce i ich typy. Kras i jego formy. Działalność rzeźbotwórcza rzek, mórz i oceanów oraz lodowców. Mapy hydrogeologiczne.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Bajkiewicz-Grabowska E., Mikulski Z. 1996. Hydrologia ogólna. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa. 2. Bajkiewicz-Grabowska E., Magnuszewski A. 2002. Przewodnik do ćwiczeń z hydrologii ogólnej. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa. 3. Byczkowski A. 1999. Hydrologia. Tom I. Wydawnictwo SGGW, Warszawa. 4. Byczkowski A. 1999. Hydrologia. Tom II. Wydawnictwo SGGW, Warszawa. 5. Macioszczyk A. 2019. Podstawy hydrogeologii stosowanej. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa. 6. Macioszczyk A., Dobrzyński D. 2002. Hydrogeochemia. Strefy aktywnej wymiany wód podziemnych. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	dyskusja, wykład, ćwiczenia rachunkowe, wykonanie projektu, pokaz, film, projekty indywidualne
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1, W2 – egzamin pisemny, U1, U2, U3 – ocena zadań obliczeniowych i projektowych, K1, K2 – ocena pracy studenta w charakterze lidera i członka zespołu wykonującego zadania projektowe, Formy dokumentowania osiągniętych wyników: prace projektowe, obliczeniowe, dziennik prowadzącego, egzamin.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	W trakcie ćwiczeń wykonywane są zadania obliczeniowe i projektowe, za które student otrzymuje zaliczenie. Podstawą wystawienia oceny z części wykładowej jest egzamin pisemny w postaci testu. Kryteria oceny pracy końcowej:

	dostateczny (3,0) – od 51 do 60% ogólnej liczby punktów, dostateczny plus (3,5) – od 61 do 70%, dobry (4,0) – od 71 do 80%, dobry plus (4,5) – od 81 do 90%, bardzo dobrze (5,0) – powyżej 90%. Ocena końcowa z przedmiotu jest średnią ważoną obliczoną na podstawie ocen uzyskanych przez studenta z końcowego testu pisemnego – 50% i z części praktycznej – 50%. Dodatkowo prowadzący może odpowiednio podwyższyć ocenę końcową, biorąc pod uwagę wyróżniającą się aktywność studenta na zajęciach.		
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE		
	Forma zajęć	Godziny	ECTS
	Wykłady	8	0,32
	Ćwiczenia	18	0,72
	Konsultacje	2	0,08
	Egzamin	2	0,08
	Razem kontaktowe	30	1,20
	NIEKONTAKTOWE		
	Przygotowanie do ćwiczeń	18	0,72
	Przygotowanie projektu	18	0,72
	Studiowanie literatury	14	0,56
	Przygotowanie do egzaminu	20	0,80
	Razem niekontaktowe	70	2,80
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Wykłady	8	0,32
	Ćwiczenia	18	0,72
	Konsultacje	2	0,08
	Egzamin	2	0,08
	RAZEM bezpośredni udział nauczyciela	30	1,20
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1, W2 – IS_W01, IS_W02, IS_W04, IS_W06 U1, U2, U3 – IS_U01, IS_U03, IS_U08 K1, K2 – IS_K01, IS_K02, IS_K05		

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Systemy informacji przestrzennej
Język wykładowy	Geographic information systems
Rodzaj modułu	j. polski
Poziom studiów	obowiązkowy
Forma studiów	niestacjonarne I stopnia
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (0,80/2,20)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. Barbara Sowińska-Świerkosz, profesor uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Hydrobiologii i Ochrony Ekosystemów
Cel modułu	Celem modułu jest zaznajomienie studentów z możliwościami wykorzystania systemów informacji przestrzennej w zakresie pozyskiwania, przetwarzania i udostępniania danych przestrzennych. Szczególny nacisk położony zostaje na naukę praktycznego wykorzystania technologii GIS w inżynierii środowiska (oprogramowanie ArcGIS lub QGIS).
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Zna i rozróżnia funkcjonalność różnych modeli danych przestrzennych
	W2. Zna możliwości zastosowania technik GIS w inżynierii środowiska
	W3. Posiada wiedzę na temat sposobu wykorzystania wyników analiz przestrzennych
	Umiejętności - absolwent potrafi:
	U1. Posługuje się jednym, specjalistycznym oprogramowaniem typu desktop GIS w zakresie jego podstawowej funkcjonalności (ArcGIS lub QGIS)
	U 2. Umie utworzyć prostą bazę danych przestrzennych
	U3. Przeprowadza najprostsze analizy przestrzenne w środowisku GIS
	Kompetencje – absolwent jest gotów do:
Wymagania wstępne i dodatkowe	K1. Preferuje rozwiązania GIS w ochronie środowiska
	Informatyka, Technologia informacyjna, podstawowe umiejętności obsługi komputera
Treści modułu kształcenia	Treści kształcenia przedstawiane ramach modułu dotyczą praktycznej obsługi specjalistycznego oprogramowania komputerowego typu GIS (ArcGIS lub QGIS) w aspekcie wykorzystania systemów informacji przestrzennej jako narzędzia wspomagającego w inżynierii środowisk i obejmują zbieranie, przetwarzanie i analizowanie danych przestrzennych; udostępnianie danych przestrzennych; tworzenie przestrzennych baz danych.

Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Iwańczak B. 2013. Quantum GIS. Tworzenie i analiza map 2. Longley P., Goodchild M., Maguire D., Rhind D., 2006, GIS Teoria i praktyka, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa. 3. Urbański J. 2008. GIS w badaniach przyrodniczych
Planowane formy/ działania/ metody dydaktyczne	Omówienie teoretycznych zagadnień związanych z systemami informacji o środowisku, instruktaż obsługi oprogramowania typu GIS, omówienie zakresu kolejnych ćwiczeń, samodzielna praca studenta w programie komputerowym.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Szczegółowe kryteria przy ocenie egzaminów i prac kontrolnych 10) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio, przy zaliczeniu cząstkowym – jego części), 11) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 12) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 13) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 14) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części) W1-W3 – zaliczenie pisemne U1-U3 – opracowanie mapy wynikowej K1 – opracowanie mapy wynikowej w oprogramowaniu GIS
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 40 % średnia arytmetyczna z ocen uzyskanych na ćwiczeniach (kolejne elementy projektu) + 40% ocena z zaliczenia pisemnego + 20% systematyczność i samodzielność w wykonaniu projektu. Warunki te są przedstawiane na pierwszych zajęciach z modułu.
Bilans punktów ECTS	Kontaktowe – wykład (9 godz./0,36 ECTS), – ćwiczenia (9 godz./0,36 ECTS), – konsultacje (2 godz./0,16 ECTS), łącznie – 20 godz./0,80 ECTS Niekontaktowe – przygotowanie do ćwiczeń (13 godz./0,52 ECTS), – przygotowanie do zaliczenia (7 godz./0,28 ECTS), – przygotowanie projektu (25 godz./1,00 ECTS), – studiowanie literatury (10 godz./0,40 ECTS), łącznie 53 godz./2,20 ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach – 9 godz.; udział w ćwiczeniach – 9 godz.; konsultacjach – 2 godz.;

Stopień osiągania efektów kierunkowych:	W1,2,3 - W06 U 1,2,3 - U01 K1 - K05
--	---

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Biochemia Biochemistry
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,4/2,6)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. Urszula Złotek
Jednostka oferująca moduł	Katedra Biochemii i Chemii Żywności
Cel modułu	Celem modułu jest zapoznanie studentów z molekularnymi podstawami procesów życiowych: strukturą, właściwościami i funkcjami aminokwasów, peptydów, białek; klasyfikacją, kinetyką i mechanizmem działania enzymów, przebiegiem i znaczeniem procesów fotosyntezy oraz utleniania biologicznego, metabolizmem białek, węglowodorów i lipidów, przekazywaniem informacji genetycznej, regulacją i integracją przemian metabolicznych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Absolwent zna zagadnienia z zakresu biochemii, w tym przemiany biochemiczne zachodzące w organizmach
	Umiejętności:
	1. Absolwent potrafi pozyskiwać informacje z zakresu biochemii z zalecanej literatury
	2. Absolwent potrafi wykonać podstawowe oznaczenia biochemiczne stosując odpowiednie techniki laboratoryjne oraz interpretować ich wyniki i formułować wnioski
	Kompetencje społeczne:
Wymagania wstępne i dodatkowe	1. Absolwent widzi potrzebę pogłębiania wiedzy w celu lepszego poznania procesów biochemicznych zachodzących w organizmach
	Chemia

Treści programowe modułu	Budowa i funkcje aminokwasów, peptydów i białek, architektura enzymów, koenzymy i witaminy, kinetyka reakcji enzymatycznych, budowa i funkcje cukrów i polisacharydów, etapy utleniania biologicznego, fotosynteza, budowa i metabolizm lipidów, metabolizm związków azotowych (białek i aminokwasów, cykl mocznikowy), budowa i funkcje kwasów nukleinowych, replikacja, transkrypcja, translacja, regulacja i integracja metabolizmu.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Ciszewska R., Przeszlakowska M., Sykut A., Szynal J. 2003. Przewodnik do ćwiczeń z biochemii. Wyd. AR Lublin 2. Hames B. D., Hooper N. M. 2004. Biochemia. PWN, Warszawa. 3. Kączkowski J. 2019. Podstawy biochemii. Wyd. Naukowo-Techniczne, Warszawa. 4. Kulka K., Rejowski A. 1999. Biochemia, Wyd. ART, Olsztyn. 5. Biochemia – Berg JM, Tymoczko JL, Stryer L., PWN, 2009 i wydania późniejsze.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, ćwiczenia audytoryjne, wykonanie ćwiczeń laboratoryjnych
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 - sprawdzian pisemny, egzamin pisemny, U1 – ocena omówienia eksperymentu, sprawdzian pisemny, U2 - ocena wykonania eksperymentu i sprawozdania, K1 – ocena aktywności studenta na wykładach, ćwiczeniach audytoryjnych, laboratoryjnych, udział w konsultacjach,
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<i>Ocena końcowa obliczana jest jako średnia ważona ocen z ćwiczeń (0,20) i egzaminu (0,80) obejmującego materiał z wykładów oraz ćwiczeń audytoryjnych i laboratoryjnych.</i> <i>Ocena niedostateczna (2,0) z egzaminu oznacza brak zaliczenia modułu</i>
Bilans punktów ECTS	Liczba godzin kontaktowych Wykłady 9 godz./0,36 ETCS Ćwiczenia 18 godz./0,72 ETCS Konsultacje 4 godz./0,16 ETCS Egzamin 4 godz./0,16 ETCS Łącznie 35 godz. co odpowiada 1,4 pkt. ECTS Liczba godzin niekontaktowych Przygotowanie do ćwiczeń 20 godz./0,8 ETCS Przygotowanie do egzaminu 25 godz./ 1 ETCS Przygotowanie do sprawdzianów 20 godz./0,8 ETCS Łącznie 65 godz. co odpowiada 2,6 pkt. ECTS Łączny nakład pracy studenta to 100 godzin, co odpowiada 4 punktom ECTS

Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	<i>Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego</i> - udział w wykładach –9 godz - udział w zajęciach audytoryjnych i laboratoryjnych – 18 godz. - udział w konsultacjach związanych z przygotowaniem do zaliczenia i egzaminu – 4 godz. - obecność na egzaminie – 4 godz. Łącznie 35 godz. co odpowiada 1,4 punktom ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W02 U1- IS_U01 U2 - IS_U03 K1 - IS_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Meteorologia i klimatologia / Meteorology and climatology
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,92/1,08)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr Ewelina Flis-Olszewska
Jednostka oferująca moduł	Katedra Technologii Produkcji Roślinnej i Towaroznawstwa/ Zakład Agrometeorologii
Cel modułu	Poznanie budowy atmosfery oraz głównych elementów meteorologicznych i klimatologicznych i procesów zachodzących między nimi. Nabycie umiejętności obliczania i interpretacji podstawowych wskaźników związanych z pogodą i klimatem. Poznanie wpływu działalności antropogenicznej na procesy zmian klimatycznych.
	Wiedza:
	W1. Zna budowę atmosfery i jej rolę w funkcjonowaniu systemu Ziemi. Definiuje procesy i czynniki klimatotwórcze oraz elementy meteorologiczne.
	W2. Objaśnia wpływ czynników naturalnych i antropogenicznych na zmiany klimatu.
	Umiejętności:
	U1. Analizuje dane dotyczące powietrza takie jak temperatura powietrza, wilgotność powietrza.
	U2. Oblicza i interpretuje podstawowe charakterystyki meteorologiczne oraz analizuje mapy klimatologiczne.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Posiada świadomość inicjowania i propagowania zachowania nawiązującego do działań w kierunku ochrony atmosfery i środowiska naturalnego
Wymagania wstępne i dodatkowe	-
Treści programowe modułu	Program przedmiotu dotyczy procesów i zjawisk fizycznych kształtujących pogodę i klimat, prawidłowości w ich przebiegu oraz wpływu na środowisko i działalność gospodarczą. Tematyka obejmuje zagadnienia związane z obiegiem ciepła, krążeniem wody i mechanizmami ruchu powietrza, a także zagadnienia związane z warunkami klimatycznymi w Polsce. Treść modułu

	wyjaśnienia naturalne i antropogeniczne przyczyny zmian klimatu w Polsce i na świecie, opisuje predykcje zmian klimatycznych oraz sposoby zapobiegania tym zmianom.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. Kozuchowski K., 2001, Meteorologia i klimatologia, PWN, Warszawa 2. Kossowska-Cezak U., 2000, Meteorologia i Klimatologia, PWN, Warszawa Literatura uzupełniająca: Bac S., Rojek M., 2012. Meteorologia i klimatologia w inżynierii środowiska. Wyd. UWP we Wrocławiu
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wprowadzenie w formie prezentacji multimedialnych, ćwiczenia indywidualne i grupowe, dyskusja.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Sposoby weryfikacji: W1 – ocena pracy pisemnej W2 – ocena pracy pisemnej U1 – ocena poprawności wykonywanych podczas zajęć obliczeń i formowania wniosków U2 - ocena poprawności wykonywanych podczas zajęć obliczeń i formowania wniosków K1 – udział w dyskusji, ocena poprawności formowanych wniosków. Formy dokumentowania: dziennik prowadzącego, zaliczenie pisemne. Szczegółowe kryteria: Student wykazuje odpowiedni stopień wiedzy, umiejętności lub kompetencji uzyskując odpowiedni % sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu, odpowiednio: dostateczny (3,0) – od 51 do 60% sumy punktów, dostateczny plus (3,5) – od 61 do 70%, dobry (4,0) – od 71 do 80%, dobry plus (4,5) – od 81 do 90%, 15) bardzo dobry (5,0) – powyżej 91%.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Zaliczenie końcowe pisemne – 100%
Bilans punktów ECTS	Kontaktowe – wykład (9 godz./0,34 ECTS), – ćwiczenia (9 godz./0,34 ECTS), – konsultacje (3 godz./0,12 ECTS), – zaliczenie poprawkowe (2 godz./0,08 ECTS) Łącznie kontaktowe: 23 godz./0,92 ECTS Niekontaktowe – przygotowanie do zajęć (10 godz./0,4 ECTS),

	– studiowanie literatury (7 godz./0,28 ECTS), – przygotowanie do zaliczenia (10 godz./0,4 ECTS) Łącznie niekontaktowe: 27 godz./1,08 ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w: wykładach – 9 godz.; ćwiczeniach – 9 godz.; konsultacjach – 3 godz.; zaliczenie poprawkowe – 2 godz.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	Kod efektu modułowego – kod efektu kierunkowego W1 – IŚ_W04 W2 – IŚ_W08 U1 – IŚ_U01 U2 – IŚ_U09 K1 – IŚ_K02

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Zarządzanie środowiskiem Environmental management
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,88/1,12)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. inż. Artur Serafin, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Zapoznanie studentów z wybranymi obszarami zarządzania środowiskiem i przybliżenie problemów dotyczących użytkowania, ochrony i kształtowania elementów biosfery, litosfery i hydrosfery (uświadomienie konieczności racjonalnego gospodarowania zasobami przyrody); kształtowanie wrażliwości etyczno-społecznej oraz poczucia odpowiedzialności za stan środowiska w powiązaniu z podejmowanymi decyzjami i procesami działalności bytowo-gospodarczej.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Zna zasady funkcjonowania systemu środowisko-społeczeństwo-gospodarka oraz podstawy koncepcji trwałego i zrównoważonego rozwoju.
	2. Ma uporządkowaną wiedzę z zakresu organizacji systemu zarządzającego procesami gospodarowania środowiskiem (instytucje i narzędzia zarządzania).
	Umiejętności:
	1. Posiada umiejętność praktycznego wykorzystywania wiedzy do identyfikacji, opisu oraz analizy aspektów i problemów środowiskowych, dotyczących działalności gospodarczej człowieka i funkcjonowania otoczenia przyrodniczego.
	2. Potrafi dobierać i posługiwać się narzędziami zarządzania środowiskiem, w tym: wyszukiwać i przetwarzać informacje, interpretować przepisy prawa, założenia polityki ekologicznej oraz rozpoznawać i charakteryzować programy, normy i standardy środowiskowe.
	Kompetencje społeczne:

	1. Jest świadomy znaczenia zawodowej odpowiedzialności za procesy gospodarowania środowiskiem i akceptuje konieczność uwzględniania aspektów ochrony środowiska przy podejmowaniu decyzji i aktywności gospodarczej. 2. Dostrzega i wyjaśnia rolę nowoczesnych systemów przyjaznych środowisku w procesach przemian współczesnych organizacji.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Wiedza z zakresu chemii, fizyki, ochrony środowiska, ekologii, nauk o Ziemi w zakresie szkoły średniej.
Treści programowe modułu	Gospodarowanie środowiskiem w historycznym ujęciu. Współczesne zagrożenia środowiska. Analiza makrosystemu środowisko-społeczeństwo-gospodarka. Podstawowe pojęcia i teoretyczne podstawy budowy systemu zarządzania środowiskiem. Trwały i zrównoważony rozwój. Przegląd narzędzi i analiza krajowych instytucji zarządzania środowiskiem. Zarządzanie zasobami odnawialnymi i nieodnawialnymi. Zarządzanie klimatem akustycznym. Zarządzanie bezpieczeństwem i ryzykiem ekologicznym. Zarządzanie ochroną przyrody. Zasady funkcjonowania programów i standardów zarządzania środowiskiem. Identyfikacja oraz ocena aspektów i problemów środowiskowych związanych z działalnością gospodarczą człowieka (tworzenie rejestrów). Szacowanie strat ekologicznych. Techniki i technologie przyjazne środowisku.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Kowal E., Kucińska-Landwójtowicz A., Misiołek A., Zarządzanie środowiskowe, PWE, Warszawa, 2013. 2. Matuszak-Flejszman A., System zarządzania środowiskowego w organizacji, Wyd. Akademii Ekonomicznej w Poznaniu, Poznań, 2007. 3. Nowak Z., Zarządzanie środowiskiem, Wyd. Politechniki Śląskiej, Gliwice, 2001. 4. Poskrobko B., Zarządzanie środowiskiem, PWE, Warszawa, 2007.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, wykonanie sprawozdań.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – sprawdzian pisemny, sprawozdanie W2 – sprawdzian pisemny, sprawozdanie U1 – sprawozdanie U2 – sprawozdanie K1 – sprawdzian pisemny, sprawozdanie K2 – sprawdzian pisemny, sprawozdanie Formy dokumentowania osiągniętych wyników: ocena sprawdzianu pisemnego, ocena sprawozdania dziennik prowadzącego.

Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 80% ocena ze sprawdzianu pisemnego + 20% ocena ze sprawozdania
Bilans punktów ECTS	Godziny kontaktowe Wykład (17 godz./ 0,68 ETCS) Konsultacje (4 godz./ 0,16 ETCS) Zaliczenie (1 godz./ 0,04 ETCS) RAZEM – 22 godz./0,88 ETCS Godziny niekontaktowe Przygotowanie sprawozdań (10 godz./ 0,40 ETCS) Studiowanie literatury (10 godz./0,40 ETCS) Przygotowanie do zaliczenia (8 godz./0,32 ETCS) RAZEM – 28 godz./1,12 ETCS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w wykładach (17 godz./ 0,68 ETCS) Udział w konsultacjach (4 godz./ 0,16 ETCS) Udział w zaliczeniu (1 godz./ 0,04 ETCS)
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W04, IS_W08 W2 - IS_W04, IS_W08 U1 – IS_U01, IS_U09 U2 – IS_U01, IS_U09 K1 – IS_K01, IS_K02 K2 – IS_K01, IS_K02

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Ekonomia Economy
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,80/1,20)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr Piotr Chojnacki
Jednostka oferująca moduł	Katedra Ekonomii i Agrobiznesu
Cel modułu	Celem modułu jest dostarczenie wiedzy dotyczącej zasad funkcjonowania gospodarki rynkowej, w tym podstawowych procesów i zjawisk ekonomicznych, agregatów makroekonomicznych, elementów rynku, a także zapoznanie ze sposobami podejmowania decyzji gospodarczych przez uczestników procesu gospodarowania.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Student posiada wiedzę o zasadach, przesłankach i sposobach podejmowania racjonalnych decyzji przez podmioty gospodarcze
	W2. Student zna podstawowe kategorie, prawa, teorie i modele mikro- i makroekonomiczne pozwalające opisywać zjawiska i procesy rynkowe oraz zależności między nimi zachodzące.
	Umiejętności:
	U1. Student posługuje się rachunkiem ekonomicznym oraz wykorzystuje teorie zachowania się podmiotów rynkowych do interpretowania i rozwiązywania problemów ekonomicznych.
	U2. Student posługuje się podstawowymi kategoriami makroekonomicznymi oraz identyfikuje występujące realnie w gospodarce główne zależności pomiędzy agregatami makroekonomicznymi.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Student ma świadomość rangi wiedzy ekonomicznej w procesie podejmowania decyzji i potrzeby zasięgnięcia opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka

Treści programowe modułu	Zakres tematyczny: wybrane pojęcia z zakresu mikro- i makroekonomii, prawo podaży i popytu oraz ich determinanty, mikroanaliza rynku, elastyczność popytu, uwarunkowania decyzji ekonomicznych konsumenta i producenta, koszty produkcji, struktury rynkowe, rola państwa w gospodarce, budżet państwa, rachunek produktu i dochodu narodowego, inflacja i bezrobocie, wzrost i rozwój gospodarczy.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. P.A. Samuelson, W. D. Nordhaus, Ekonomia, tom 1 i 2, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2004. 2. B. Klimczak, Mikroekonomia, Wydawnictwo UE we Wrocławiu, Wrocław 2011. 3. B. Klimczak, B. Borkowska, Mikroekonomia - ćwiczenia, Wydawnictwo UE we Wrocławiu, Wrocław 2011. 4. A. Baszyński, D. Piątek, K. Szarzec, Makroekonomia. Rynek w gospodarce (ćwiczenia i przykłady), Materiały dydaktyczne AE w Poznaniu, Wyd. AE w Poznaniu, Poznań 2007. Literatura zalecana: 1. D. Begg, S. Fischer, R. Dornbusch, Mikroekonomia, PWE, Warszawa 2007 2. D. Begg, S. Fischer, R. Dornbusch, Makroekonomia, PWE, Warszawa 2007
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych, dyskusja.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – ocena z kolokwium pisemnego (sprawdzian testowy) W2 – ocena z kolokwium pisemnego (sprawdzian testowy) U1 – ocena z kolokwium pisemnego (sprawdzian testowy) U2 – ocena z kolokwium pisemnego (sprawdzian testowy) K1 – ocena wypowiedzi studenta podczas dyskusji i wystąpień. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: prace końcowe archiwizowane w formie papierowej (kolokwium)
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Weryfikacja wiedzy nabytej w ramach wykładu w ramach kolokwium pisemnego (sprawdzian testowy) realizowanego. Ocena końcowa – ocena 100% z kolokwium zaliczeniowego. Ocena końcowa może być podwyższona za aktywny udział studenta w wykładzie problemowym i konwersatoryjnym.

	Warunki te są przedstawiane studentom i konsultowane na pierwszym wykładzie.
Bilans punktów ECTS	Kontaktowe Wykład 18 godz./0,72 ETCS Konsultacje 2 godz./0,08 ETCS RAZEM – 20 godz./0,80 ECTS Niekontaktowe Studiowanie literatury 10 godz./0,40 ETCS Przygotowanie do zaliczenia 20 godz./0,80 ETCS RAZEM – 30 godz./1,20 ETCS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	- udział w wykładach – 18 godz., - udział w konsultacjach – 2 godz., Razem 20 godz.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IŚ_W03; W2 – IŚ_W07; U1 – IŚ_U06; U1 – IŚ_U06; K1 – IŚ_K03.

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy 4– Angielski B2 Foreign Language 4– English B2
Język wykładowy	angielski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,8/1,2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Joanna Rączkiewicz-Gołacka
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Rozwinięcie kompetencji językowych w zakresie czytania, pisania, słuchania, mówienia na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (CEFR). Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1.
	2.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego.
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego.
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem oraz analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi konstruować w formie pisemnej teksty dotyczące spraw prywatnych i służbowych.
	Kompetencje społeczne:
Wymagania wstępne i dodatkowe	K1. Rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się.
	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1.B. Tarver Chase; K. L. Johannsen; P. MacIntyre; K, Najafi; C. Fetting, Pathways Reading, Writing and Critical Thinking, Second Edition, National Geographic 2018 Literatura uzupełniająca: 1.D. Dziuba, Environmental Issues. Angielski dla studentów ochrony środowiska, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, 2013 2.D.Horowska, English in Chemistry, Wydawnictwo Politechniki Gdańskiej, 2019 3.E.H. Glendinning, L.Lansfort, A.Pohl, Technology for Engineering and Applied Sciences, Oxford University Press, 2020 4.Zbiór tekstów specjalistycznych opracowanych przez wykładowców CNJOiC
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	U1-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U3-sprawdzian pisemny, ocena prac domowych U4-ocena prac domowych K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów kształcenia: Śródsemestralne sprawdziany pisemne, prezentacje multimedialne przechowywane w formie elektronicznej, karty egzaminacyjne, dziennik lektora. Kryteria oceniania dostępne są w CNJOiC.

Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Warunkiem zaliczenia semestru jest udział w zajęciach oraz ocena pozytywna weryfikowana na podstawie: - sprawdziany pisemne – 50% - wypowiedzi ustne – 25% - wypowiedzi pisemne – 25% Student może uzyskać ocenę wyższą o pół stopnia, jeżeli wykazał się 100% frekwencją oraz wielokrotną aktywnością w czasie zajęć. Ocena końcowa - ocena z egzaminu: Część pisemna 80% Część ustna 20%
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE: Udział w ćwiczeniach: 15 godz. Konsultacje: 2 godz. Egzamin: 2 godz. RAZEM KONTAKTOWE: 19 godz. / 0,8 ECTS NIEKONTAKTOWE: Przygotowanie do zajęć: 16 godz. Przygotowanie do egzaminu: 15 godz. RAZEM NIEKONTAKTOWE: 31 godz. / 1,2 ECTS Łączny nakład pracy studenta to 50 godz. co odpowiada 2 punktom ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w ćwiczeniach – 15 godz. Udział w konsultacjach – 2 godz. Udział w egzaminie – 2 godz. Łącznie 19 godz. co odpowiada 0,8 punkta ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	U1 – IŚ_U04 U2 – IŚ_U04 U3 - IŚ_U04 U4 - IŚ_U04 K1 – IŚ_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy 4– Francuski B2 Foreign Language 4– French B2
Język wykładowy	francuski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,8/1,2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Elżbieta Karolak
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Rozwinięcie kompetencji językowych w zakresie czytania, pisania, słuchania, mówienia na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (CEFR). Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1.
	2.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego.
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego.
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem oraz analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi konstruować w formie pisemnej teksty dotyczące spraw prywatnych i służbowych.
	Kompetencje społeczne:
Wymagania wstępne i dodatkowe	K1. Rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się.
	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. A. Berthet „Alter Ego B2” Wyd. Hachette Livre 2008 2. G. Capelle “Espaces 2 i 3. Wyd. Hachette Livre 2008 3. Claire Leroy-Miquel: „Vocabulaire progressif du avec 250 exercices”, Wyd. CLE International 2007 4. C.-M. Beaujeu „350 exercices Niveau Supérieur” Wyd. Hachette 2006 Literatura uzupełniająca: 1. Y. Delatour „350 exercices Niveau moyen” Wyd. Hachette 2006 2. „Chez nous” Wyd. Mary Glasgow Magazines Scholastic - czasopismo
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	U1-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U3-sprawdzian pisemny, ocena prac domowych U4-ocena prac domowych K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów kształcenia: Śródsemestralne sprawdziany pisemne, prezentacje multimedialne przechowywane w formie elektronicznej, karty egzaminacyjne, dziennik lektora. Kryteria oceniania dostępne są w CNJOiC.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Warunkiem zaliczenia semestru jest udział w zajęciach oraz ocena pozytywna weryfikowana na podstawie: - sprawdziany pisemne – 50% - wypowiedzi ustne – 25%

	- wypowiedzi pisemne – 25% Student może uzyskać ocenę wyższą o pół stopnia, jeżeli wykazał się 100% frekwencją oraz wielokrotną aktywnością w czasie zajęć. Ocena końcowa - ocena z egzaminu: Część pisemna 80% Część ustna 20%
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE: Udział w ćwiczeniach: 15 godz. Konsultacje: 2 godz. Egzamin: 2 godz. RAZEM KONTAKTOWE: 19 godz. / 0,8 ECTS NIEKONTAKTOWE: Przygotowanie do zajęć: 16 godz. Przygotowanie do egzaminu: 15 godz. RAZEM NIEKONTAKTOWE: 31 godz. / 1,2 ECTS Łączny nakład pracy studenta to 50 godz. co odpowiada 2 punktom ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w ćwiczeniach – 15 godz. Udział w konsultacjach – 2 godz. Udział w egzaminie – 2 godz. Łącznie 19 godz. co odpowiada 0,8 punkta ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	U1 – IS_U04 U2 – IS_U04 U3 - IS_U04 U4 - IS_U04 K1 – IS_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy 4– Niemiecki B2 Foreign Language 4– German B2
Język wykładowy	niemiecki
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,8/1,2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Anna Gruszecka
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Rozwinięcie kompetencji językowych w zakresie czytania, pisania, słuchania, mówienia na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (CEFR). Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1.
	2.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego.
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego.
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem oraz analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi konstruować w formie pisemnej teksty dotyczące spraw prywatnych i służbowych.
	Kompetencje społeczne:
Wymagania wstępne i dodatkowe	K1. Rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się.
	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura obowiązkowa: 4. S. Schmohl, B. Schenk, Akademie Deutsch, Hueber, 2019 Literatura uzupełniająca: 7. W. Krenn, H. Puchta, Motive B1, Hueber 2016 8. B. Kujawa, M. Stinia, Mit Beruf auf Deutsch, profil rolniczo-leśny z ochroną środowiska, Nowa Era, 2013
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	U1-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U3-sprawdzian pisemny, ocena prac domowych U4-ocena prac domowych K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów kształcenia: Śródsemestralne sprawdziany pisemne, prezentacje multimedialne przechowywane w formie elektronicznej, karty egzaminacyjne, dziennik lektora. Kryteria oceniania dostępne są w CNJOiC.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Warunkiem zaliczenia semestru jest udział w zajęciach oraz ocena pozytywna weryfikowana na podstawie: - sprawdziany pisemne – 50% - wypowiedzi ustne – 25% - wypowiedzi pisemne – 25% Student może uzyskać ocenę wyższą o pół stopnia, jeżeli wykazał się 100% frekwencją oraz wielokrotną aktywnością w czasie zajęć. Ocena końcowa - ocena z egzaminu: Część pisemna 80% Część ustna 20%

Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE: Udział w ćwiczeniach: 15 godz. Konsultacje: 2 godz. Egzamin: 2 godz. RAZEM KONTAKTOWE: 19 godz. / 0,8 ECTS NIEKONTAKTOWE: Przygotowanie do zajęć: 16 godz. Przygotowanie do egzaminu: 15 godz. RAZEM NIEKONTAKTOWE: 31 godz. / 1,2 ECTS Łączny nakład pracy studenta to 50 godz. co odpowiada 2 punktom ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w ćwiczeniach – 15 godz. Udział w konsultacjach – 2 godz. Udział w egzaminie – 2 godz. Łącznie 19 godz. co odpowiada 0,8 punkta ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	U1 – IS_U04 U2 – IS_U04 U3 - IS_U04 U4 - IS_U04 K1 – IS_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy 4– Rosyjski B2 Foreign Language 4– Russian B2
Język wykładowy	rosyjski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,8/1,2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Daniel Zagrodnik
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Rozwinięcie kompetencji językowych w zakresie czytania, pisania, słuchania, mówienia na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (CEFR). Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1.
	2.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego.
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego.
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem oraz analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi konstruować w formie pisemnej teksty dotyczące spraw prywatnych i służbowych.
	Kompetencje społeczne:
Wymagania wstępne i dodatkowe	K1. Rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się.
	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 4. Махнач А., <i>Из первых уст. Русский язык для среднего уровня</i>, Warszawa 2021. Literatura uzupełniająca: • Zdunik M., Galant S., <i>Repetytorium maturalne z języka rosyjskiego</i>, Warszawa 2014. • Chuchmacz D., Ossowska H., <i>Вот грамматика! Repetytorium gramatyczne z języka rosyjskiego z ćwiczeniami</i>, Warszawa 2010. • Караванова Н.Б., <i>Читаем и всё понимаем. Пособие по чтению и развитию речи для иностранцев, изучающих русский язык</i>, Москва 2013. • Kuca Z., <i>Język rosyjski w biznesie</i>, Warszawa 2007. • Ткаченко Н.Г., <i>Тесты. Грамматика русского языка ч. 1, 2</i>, Москва 2012
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	U1-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2-ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U3-sprawdzian pisemny, ocena prac domowych U4-ocena prac domowych K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów kształcenia: Śródsemestralne sprawdziany pisemne, prezentacje multimedialne przechowywane w formie elektronicznej, karty egzaminacyjne, dziennik lektora. Kryteria oceniania dostępne są w CNJOiC.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Warunkiem zaliczenia semestru jest udział w zajęciach oraz ocena pozytywna weryfikowana na podstawie: - sprawdziany pisemne – 50%

	- wypowiedzi ustne – 25% - wypowiedzi pisemne – 25% Student może uzyskać ocenę wyższą o pół stopnia, jeżeli wykazał się 100% frekwencją oraz wielokrotną aktywnością w czasie zajęć. Ocena końcowa - ocena z egzaminu: Część pisemna 80% Część ustna 20%
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE: Udział w ćwiczeniach: 15 godz. Konsultacje: 2 godz. Egzamin: 2 godz. RAZEM KONTAKTOWE: 19 godz. / 0,8 ECTS NIEKONTAKTOWE: Przygotowanie do zajęć: 16 godz. Przygotowanie do egzaminu: 15 godz. RAZEM NIEKONTAKTOWE: 31 godz. / 1,2 ECTS Łączny nakład pracy studenta to 50 godz. co odpowiada 2 punktom ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w ćwiczeniach – 15 godz. Udział w konsultacjach – 2 godz. Udział w egzaminie – 2 godz. Łącznie 19 godz. co odpowiada 0,8 punkta ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	U1 – IŚ_U04 U2 – IŚ_U04 U3 - IŚ_U04 U4 - IŚ_U04 K1 – IŚ_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Termodynamika techniczna
Język wykładowy	Technical thermodynamics
Rodzaj modułu	j. polski
Poziom studiów	obowiązkowy
Forma studiów	niestacjonarne I stopnia
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,32/2,68)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr Polak Renata
Jednostka oferująca moduł	Katedra Techniki Ciepłej i Inżynierii Procesowej
Cel modułu	Celem realizowanego modułu jest przekazanie: wiedzy dotyczącej właściwości i przemian czynników termodynamicznych w oparciu o zasady termodynamiki oraz umiejętności obliczania wielkości termodynamicznych związanych z wymianą ciepła. Zapoznanie studentów z podstawami działania silników cieplnych, chłodziarek, pomp ciepła a także ocena ich jakości poprzez obliczanie charakterystycznych wielkości termodynamicznych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Absolwent zna i rozumie normy, wytyczne oraz zasady projektowania instalacji i urządzeń cieplnych
	Umiejętności:
	1. Absolwent potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych źródeł, dokonać ich interpretacji oraz formułować i uzasadniać wnioski i opinie
	2. Absolwent potrafi używać szerokiego zakresu instrumentów, narzędzi, technik, technologii i sprzętu służącego do rozwiązania zadań inżynierskich o charakterze praktycznym
Wymagania wstępne i dodatkowe	Kompetencje społeczne:
	1. Absolwent jest gotów ciągłego pogłębiania i aktualizowania wiedzy w związku z postępem technicznym i zmianami w przepisach prawnych
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka, fizyka
Treści programowe modułu	Zakres przedmiotu obejmuje: pojęcia podstawowe termodynamiki, czynnik, układ, proces

	termodynamiczny, funkcje stanu, równanie Clapeyrona i uniwersalne równanie stanu gazu, pojęcie energii wewnętrznej i entalpii, formy energii: praca i ciepło, zasady termodynamiki dla układów zamkniętych i otwartych, przemiany politropowe, obiegi porównawcze silników cieplnych: Carnota, Otto, Diesla i Sabathe'a, przemiany pary wodnej jako czynnika termodynamicznego, obiegi chłodziarek i pomp ciepła, termodynamikę powietrza wilgotnego, pojęcia podstawowe wymiany ciepła: ustalony i nieustalony przepływ ciepła, pole temperatury, gradient temperatury, natężenie strumienia ciepła, moc cieplna, sposoby wymiany ciepła.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Szargut J. Termodynamika. PWN, Warszawa 1998. 2. Wiśniewski S.: Termodynamika Techniczna. WNT, Warszawa 1995. 3. Szargut J., Guzik A., Górniak H.: Programowany zbiór zadań z termodynamiki technicznej. PWN, Warszawa 1986. 4. Teodorczyk A. Zbiór zadań z termodynamiki technicznej. W.SziP, Warszawa 1995. 5. Staniszewski B.: Termodynamika. PWN, Warszawa 1982. 6. Kaleta A., Wojdalski J. Technika i gospodarka cieplna. Wydawnictwo SGGW, Warszawa 1995.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, rozwiązywanie zadań obliczeniowych, korzystanie z materiałów dydaktycznych, rozwiązywanie zadań problemowych
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	IS_W12 – sprawdzian pisemny, ocena pracy na zajęciach, IS_U01 – sprawdzian pisemny, ocena pracy na zajęciach, IS_U05 – sprawdzian pisemny, ocena pracy na zajęciach, IS_K05 – ocena pracy na zajęciach.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa na zaliczenie jest średnią arytmetyczną ocen częściowych (oceny z kolokwium, oceny pracy na ćwiczeniach), które mają taką samą wagę.
Bilans punktów ECTS	Formy zajęć: - wykład - 9 godz./0,36 pkt. ECTS, - ćwiczenia – 18 godz./0,72 pkt. ECTS, - konsultacje – 6 godz./0,24 pkt. ECTS, - przygotowanie do zajęć – 51 godz./2,04pkt. ECTS, - studiowanie literatury – 16 godz./0,64 pkt. ECTS. Łączny nakład pracy studenta to 100 godz. co odpowiada 4 punktom ECTS.

Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	- wykład – 9 godz./0,36 pkt. ECTS, - ćwiczenia – 18 godz./0,72 pkt. ECTS, - konsultacje – 6 godz./0,24 pkt. ECTS. Łączny nakład pracy studenta to 33 godz. co odpowiada 1,32 punktu ECTS.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W12 U1 – IS_U01 U2 – IS_U05 K1 – IS_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Materiałoznawstwo Materials Science
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,16/2,84)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr inż. Monika Krzywicka
Jednostka oferująca moduł	Katedra Podstaw Techniki
Cel modułu	Opanowanie wiadomości o rodzajach materiałów inżynierskich, ich strukturze, właściwościach, zastosowaniach, wybranych metodach badań materiałowych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Ma podstawową wiedzę w zakresie właściwości i zastosowania wybranych stali, żeliw, stopów metali nieżelaznych, tworzyw sztucznych, materiałów ceramicznych i kompozytów.
	W2. Ma podstawową wiedzę na temat metod wytwarzania wyrobów z metali, tworzyw sztucznych i ceramiki.
	Umiejętności:
	U1. Potrafi wykorzystywać informacje z różnych źródeł w celu przygotowania własnych opracowań/prezentacji.
	U2. Potrafi przeprowadzić mikroskopowe badania metalograficzne wybranych stopów metali żelaznych i nieżelaznych oraz pomiary twardości metodami Brinella, Rockwella oraz młotkiem Poldi.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Jest gotów do pracy w grupie.
	K2. Jest gotów do przekazywania swojej wiedzy.
Wymagania wstępne i dodatkowe	brak
Treści programowe modułu	Wykłady obejmują: rys historyczny rozwoju materiałów, podstawowe właściwości, strukturę oraz zastosowanie wybranych materiałów naturalnych

	(drewno) i inżynierskich (stopy metali żelaznych i nieżelaznych, materiały ceramiczne, tworzywa sztuczne, kompozyty). Omówione zostaną zagadnienia dot.: krystalografii, wad struktury krystalicznej, obróbki cieplnej i cieplno-chemicznej, korozji i ochrony przed korozją, metod przetwórstwa tworzyw sztucznych oraz kierunki rozwoju materiałoznawstwa. Ćwiczenia obejmują: informacje regulaminowe, pomiary twardości metali, badania mikroskopowe struktury stali, w tym po obróbce cieplnej, żeliw, stopów aluminium, miedzi oraz stopów łożyskowych, obliczanie szybkości korozji w celu optymalizacji doboru materiałów pod kątem obniżenia prędkości korozji w wybranych środowiskach, identyfikację tworzyw sztucznych, prezentację filmów na temat metod kształtowania wyrobów, metalurgii proszków, przetwórstwa tworzyw sztucznych, ceramiki, szkła i drewna.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. Stanisław J. Skrzypek, Karol Przybyłowicz: Inżynieria metali i technologie materiałowe. Wydawnictwo Naukowe PWN, 2019. 2. Leszek Dobrzański: Materiały inżynierskie i projektowanie materiałowe. WNT, 2006. 3. Barbara Surowska: Wybrane zagadnienia z korozji i ochrony przed korozją. Wyd. Politechniki Lubelskiej, 2009. Literatura uzupełniająca: 1. Zbigniew Pater: Podstawy metalurgii i odlewnictwa. Wyd. Politechniki Lubelskiej, 2014.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	- omawianie zagadnień w oparciu o obrazy (z mikroskopu) - wykład, - techniki pobudzania myślenia twórczego (np. burza mózgów), - praca w małych, ok. 2 – 4 osobowych grupach, - dyskusja, - wystąpienia indywidualne studentów, - ćwiczenia praktyczne (pomiary twardości), - praca indywidualna, - samodzielne rozwiązywanie zadań, - wykonywanie rysunków /obliczeń.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1, W2 – egzamin, przygotowanie projektu lub prezentacji, kolokwia, odpowiedź ustna. U1, U2 – wykonanie prac domowych, sprawozdania z ćwiczeń, projekt obliczeniowy, odpowiedzi ustne na

	zajęciach, aktywność na zajęciach. K1, K2 – udział w dyskusjach na zajęciach, praca w grupie podczas zajęć, obserwacja zaangażowania studenta. Forma dokumentowania: dziennik prowadzącego, sprawozdania, kolokwia, prace egzaminacyjne.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa to ocena z egzaminu.
Bilans punktów ECTS	- udział w wykładach – 9 godz., 0,36 ECTS, - udział w ćwiczeniach i zajęciach audytoryjnych – 18 godz., 0,72 ECTS, - udział w konsultacjach – 1 godz., 0,04 ECTS, - udział w egzaminie – 1 godz., 0,04 ECTS, - przygotowanie prezentacji/projektu– 11 godz. 0,44 ECTS, - dokończanie sprawozdań w domu – 10 godz., 0,4 ECTS, - przygotowanie do kolokwiów – 25 godz., 1 ECTS, - przygotowanie do egzaminu – 25 godz., 1 ECTS. Łączny nakład pracy studenta to 100 godz. co odpowiada 4 pkt. ECTS.
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	- udział w wykładach – 9 godz., 0,36 ECTS, - udział w ćwiczeniach i zajęciach audytoryjnych – 18 godz., 0,72 ECTS, - udział w konsultacjach – 1 godz., 0,04 ECTS, - udział w egzaminie – 1 godz., 0,04 ECTS. Łącznie 29 godzin, co odpowiada 1,16 ECTS.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1, W2 – IS_W10 U1, U2 – IS_U01 K1 – IS_K03 K2 – IS_K01

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Mechanika gruntów i geotechnika Soil mechanics and geotechnical engineering
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4,0 (1,32/2,68)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Prof. dr hab. inż. Jacek Pranagal
Jednostka oferująca moduł	Instytut Gleboznawstwa, Inżynierii i Kształtowania Środowiska
Cel modułu	Nauczenie właściwego rozpoznania podłoża i określenia właściwości fizycznych i mechanicznych poszczególnych warstw gruntu, oceny działania wody gruntowej w stanie statycznym i w stanie ruchu filtracyjnego oraz oceny zmian zachodzących w gruntach w efekcie działania sił zewnętrznych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Zna genezę i podstawowe właściwości fizyczne i mechaniczne gruntów występujących oraz ich klasyfikację
	W2. Zna i rozumie konsekwencje trójfazowej budowy gruntów skruszonych oraz zmiany zachodzące w gruntach pod wpływem działania sił zewnętrznych
	Umiejętności:
	U1. Potrafi wykonać podstawowe analizy laboratoryjne gruntu, ocenić wpływ wody na zachowanie gruntu i wykorzystać je do oceny gruntu
	U2. Potrafi określić i przewidywać zmiany zachodzące w gruncie pod wpływem wywieranych obciążeń oraz określić parametry wytrzymałościowe gruntu
	Kompetencje społeczne:
	K1. Ma świadomość konsekwencji błędów wynikających z braku wiedzy i niestaranności

	w rozpoznaniu właściwości gruntów w działalności inżynierskiej K2. Ma świadomość konieczności minimalizowania strat w środowisku naturalnym związanych z działalnością inżynierską
Wymagania wstępne i dodatkowe	Wiedza z przedmiotów: fizyka, matematyka, hydrologia i nauki o Ziemi, mechanika i wytrzymałość materiałów oraz gleboznawstwo.
Treści programowe modułu	Wykłady: podstawowe informacje z zakresu mechaniki gruntów, geotechniki i geologii inżynierskiej; grunt jako podłoże i materiał budowlany; geologiczno-inżynierska ocena gruntów; klasyfikacja gruntów w mechanice gruntów i geotechnice; grunt jako ośrodek trójfazowy; fizyczne właściwości gruntów; woda w gruntach; zjawiska kapilarne i filtracja; kurczliwość i ekspansywność gruntów; naprężenia w gruncie i ich rozkład; mechaniczne właściwości gruntów; parcie i odpór w gruncie; stateczność zboczy; osuwiska. Ćwiczenia: makroskopowa analiza gruntu; oznaczanie składu agregatowego i składu granulometrycznego; wykreślenie krzywej uziarnienia i wyznaczenie współczynnika jednorodności; oznaczanie gęstości i porowatości; wilgotności, współczynnika filtracji; kapilarnej pojemności wodnej; zawartości wody w gruncie w danym stanie potencjału; przepuszczalności powietrznej; granic konsystencji; określenie wskaźnika plastyczności, aktywności koloidalnej, stopnia plastyczności; oznaczanie spójności i kąta tarcia wewnętrznego gruntu.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. Szymański A. Mechanika gruntów. Wyd. SGGW, Warszawa 2007. 2. Wiłun Z. Zarys geotechniki. Wyd. Komunikacji i Łączności, 2009. 3. Pisarczyk S. Mechanika gruntów. Wyd. Politechniki Warszawskiej, 2005. Literatura uzupełniająca: 1. Kollis W. Gruntoznawstwo techniczne. Wyd. Arkady, Warszawa 1966. 2. Piętkowski R., Czarnota-Bojarski R. Mechanika gruntów. Wyd. Arkady, 1964.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady prowadzone są przede wszystkim w formie prezentacji multimedialnych; Ćwiczenia to: wykonywanie analiz, przeprowadzenie doświadczenia, rozwiązywanie zadań i opracowanie sprawozdań.

Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1, W2: oceny z prac pisemnych, przeprowadzonych eksperymentów, wykonanego zadania projektowego, oraz z egzaminu pisemnego. Archiwizowanie list studentów i ocenionych prac przez prowadzącego zajęcia w okresie przynajmniej trzyletnim. U1, U2: oceny z rozwiązywanych zadań, przeprowadzonych eksperymentów oraz sposobu przedstawienia wykonanych doświadczeń w formie sprawozdania z ćwiczeń, a także pracy studenta jako członka grupy. Archiwizowanie list studentów i ocenionych prac przez prowadzącego zajęcia w okresie przynajmniej trzyletnim. K1, K2: ocena pracy w zespole, inicjatywy studenta i samodzielności w wykonywaniu powierzonych zadań. Archiwizowanie list studentów i ocenionych prac przez prowadzącego zajęcia w okresie przynajmniej trzyletnim.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Szczegółowe kryteria oceny: • student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności zweryfikowanych podczas zajęć i egzaminu, • student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności zweryfikowanych podczas zajęć i egzaminu, • student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności zweryfikowanych podczas zajęć i egzaminu, • student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności zweryfikowanych podczas zajęć i egzaminu, • student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności zweryfikowanych podczas zajęć i egzaminu.

Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE Wykłady: 9 godz. – 0,36 ECTS, Ćwiczenia: 16 godz. – 0,64 pkt ECTS, Kolokwium z ćwiczeń: 2 godz. – 0,08 ECTS, Konsultacje: 4 godz. – 0,16 pkt ECTS, Egzamin: 2 godz. – 0,08 ECTS. NEKONTAKTOWE Przygotowanie do ćwiczeń: 14 godz. – 0,56 ECTS, Przygotowanie sprawozdań z ćw.: 18 godz. – 0,72 ECTS, Studiowanie literatury: 15 godz. – 0,60 ECTS Przygotowanie do egzaminu: 20 godz. – 0,80 ECTS, Łączny nakład pracy studenta wynosi 100 godzin, odpowiada to 4 pkt ECTS , w tym 1,32 pkt kontaktowym.
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Wykłady: 9 godz., Ćwiczenia: 16 godz., Kolokwium z ćwiczeń: 2 godz., Konsultacje: 4 godz., Egzamin: 2 godz.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W04; W2 – IS_W04; U1 – IS_U05; U2 – IS_U08; K1 – IS_K01; K2 – IS_K03.

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Gospodarka wodna i ochrona wód Water management and protection
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,24/2,76)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. inż. Artur Serafin, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Zaznajomienie z podstawowymi zagadnieniami oraz związkami między zjawiskami hydrologicznymi i gospodarką wodną, kształtowanie poczucia odpowiedzialności za stan zasobów wodnych w powiązaniu z podejmowanymi decyzjami i procesami działalności bytowo-gospodarczej i inżynierskiej.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Ma uporządkowaną wiedzę z zakresu organizacji systemu gospodarki wodnej – zna instytucje, narzędzia i obiekty zarządzania.
	2. Zna podstawowe procesy hydrologiczne oraz powiązania między działalnością społeczno-gospodarczą a zjawiskami zachodzącymi w hydrosferze.
	3. Zna metody ochrony przed powodzią i suszą – rekomenduje i uzasadnia wykorzystanie konkretnych rozwiązań.
	Umiejętności:
	1. Potrafi ocenić potrzeby wodne i źródła ich zaspokajania.
	2. Umie ocenić oddziaływanie obiektów powierzchniowej retencji wodnej na środowisko.
	3. Potrafi sporządzać i analizować profile hydrochemiczne cieków wodnych.
	Kompetencje społeczne:
	1. Akceptuje konieczność uwzględniania aspektów ochrony i kształtowania zasobów wodnych przy

	podjmowaniu decyzji i aktywności bytowo-gospodarczej oraz inżynierskiej.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Wiedza z zakresu geografii, matematyki, fizyki, chemii i ochrony środowiska w zakresie szkoły średniej.
Treści programowe modułu	Znaczenie wody w środowisku i działalności gospodarczej. Podstawowe zagadnienia z hydrologii – rodzaje zasobów i przepływów, bilans wodny. Cele i zadania oraz organizacja systemu gospodarki wodnej. Zasady użytkowania i korzystania z wód. Ilościowa i jakościowa ocena zasobów wodnych i ich zagrożeń. Ocena zagrożeń związanych z ekstremalnymi zjawiskami hydrologicznymi. Studium zagrożenia powodziowego na terenach o różnym stopniu zainwestowania. Przegląd metod ochrony przed powodzią i suszą. Szacowanie potrzeb wodnych i źródeł ich zaspokajania. Podstawy projektowania zabudowy cieków wodnych i ich utrzymania. Kształtowanie retencji wodnej oraz ocena oddziaływania obiektów retencji na środowisko. Gospodarowanie wodą w zbiorniku. Metody oceny jakości zasobów wodnych. Sporządzanie i analiza profilu hydrochemicznego cieku wodnego. Wspomaganie procesów samooczyszczania wód.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Byczkowski A., Hydrologia, Wyd. SGGW, Warszawa, 1996. 2. Chełmicki W., Woda, zasoby, degradacja, ochrona, PWN, Warszawa, 2002. 3. Depczyński W., Szamowski A., Budowle i zbiorniki wodne, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa, 1997. 4. Mikulski Z., Gospodarka wodna, PWN, Warszawa, 1998. 5. Mioduszeowski W., Ochrona i kształtowanie zasobów wodnych w krajobrazie rolniczym, Wyd. IMUZ, Falenty, 1999. 6. Trybała M., Gospodarka wodna w rolnictwie, PWRiL, Warszawa, 1996.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: wykład, dyskusja, rozwiązywanie zadań rachunkowych, wykonanie sprawozdań.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – sprawdzian pisemny, ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia rachunkowe W2 - sprawdzian pisemny, ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia rachunkowe W3 - sprawdzian pisemny, ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia rachunkowe U1 – ćwiczenia rachunkowe, analiza danych, interpretacja wyników, ćwiczenia praktyczne

	U2 - ćwiczenia rachunkowe, analiza danych, interpretacja wyników, ćwiczenia praktyczne U3 - ćwiczenia rachunkowe, analiza danych, interpretacja wyników, ćwiczenia praktyczne K1 - ćwiczenia praktyczne i rachunkowe, analiza danych i interpretacja wyników obliczeń, udział w dyskusji Formy dokumentowania osiągniętych wyników: kolokwium opisowe, zaliczenie końcowe, dziennik prowadzącego.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 80% ocena ze sprawdzianu pisemnego + 20% ocena wykonania ćwiczeń praktycznych i rachunkowych.
Bilans punktów ECTS	Godziny kontaktowe Wykład (9 godz./ 0,36 ETCS) Ćwiczenia (17 godz./ 0,68 ETCS) Konsultacje (4 godz./ 0,16 ETCS) Zaliczenie (1 godz./ 0,04 ETCS) RAZEM – 31 godz./1,24 ETCS Godziny niekontaktowe Przygotowanie do ćwiczeń (15 godz./ 0,60 ETCS) Studiowanie literatury (16 godz./0,64 ETCS) Przygotowanie sprawozdań (16 godz./0,64 ETCS) Przygotowanie do zaliczenia (22 godz./0,88 ETCS) RAZEM – 69 godz./2.76 ETCS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w wykładach (9 godz./ 0,36 ETCS) Udział w ćwiczeniach (17 godz./ 0,68 ETCS) Udział w konsultacjach (4 godz./ 0,16 ETCS) Udział w zaliczeniu (1 godz./ 0,04 ETCS)
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 - IS_W04, IS_W07, IS_W08, IS_W16 W2 - IS_W04, IS_W07, IS_W08, IS_W16 W3 - IS_W04, IS_W07, IS_W08, IS_W16 W4 - IS_W04, IS_W07, IS_W08, IS_W16 U1 - IS_U01, U2 - IS_U02, IS_U09 U3 - IS_U05 K1 - IS_K01, IS_K02

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Nanotechnologie Nanotechnologies
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,88/1,12)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr. hab. Marta Tomczyńska-Mleko, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Genetyki, Hodowli i Biotechnologii Roślin
Cel modułu	Celem modułu jest zapoznanie studentów inżynierii środowiska z zagadnieniami z zakresu nanotechnologii, przede wszystkim informacjami o metodach otrzymywania, budowie i właściwościach nanomateriałów oraz ich wykorzystaniem w ochronie środowiska. Student nabędzie również wiedzę dotyczącą potencjalnych zagrożeń dla środowiska naturalnego wynikających ze stosowania materiałów w skali nano.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Student ma wiedzę w zakresie nanotechnologii, zna i charakteryzuje podstawowe procesy w nanoskali.
	2. Student zna metody otrzymywania nanomateriałów oraz ich wpływ na środowisko.
	3 Student zna potencjalne zastosowania nanoproductów w poszczególnych działach gospodarki ze szczególnym uwzględnieniem inżynierii środowiska.
	Umiejętności:
	1.Student potrafi scharakteryzować zagrożenia dla środowiska wynikające z zastosowania nanoproductów.
	2. Potrafi praktycznie wykorzystać informacje związane z nanomateriałami oraz użyć je do projektowania procesów.

	3. Student potrafi wyszukiwać i wykorzystywać informacje pochodzące z piśmiennictwa naukowego z zakresu nanotechnologii.
	Kompetencje społeczne:
	1. Student jest gotów do rozwiązywania problemów praktycznych i poznawczych związanych z zastosowaniem nanotechnologii w inżynierii środowiska
	2. Student jest gotów do ciągłego pogłębiania i aktualizowania wiedzy na temat zagrożeń i korzyści dla środowiska wynikających z zastosowania nanotechnologii.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Chemia, fizyka, mechanika płynów
Treści programowe modułu	Moduł obejmuje takie treści programowe jak: Definicja, historia, kierunki badań i aplikacji dziedziny, aparatura badawcza stosowana w nanotechnologii, charakterystyka właściwości materiałów w skali nano (właściwości mechaniczne, termiczne, chemiczne, magnetyczne, elektryczne, optyczne, hydrofobowe), metody wytwarzania nanomateriałów, zastosowanie nanoproduktów (w tym nanosensorów) w detekcji zanieczyszczeń w powietrzu, wodach, i glebach, zastosowania nanotechnologii w ochronie środowiska (oczyszczanie ścieków, zabiegi remediacyjne zdegradowanych gleb), kontrowersje wokół nanotechnologii, ocena toksyczności nanomateriałów uwolnionych do środowiska, zagadnienia prawne.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: Żelechowska K. Nanotechnologia w praktyce. Wydawnictwo PWN, Warszawa 2016. Literatura uzupełniająca: Szewczyk P. Nanotechnologie. Aspekty techniczne, środowiskowe i społeczne. Wydawnictwo Politechniki Śląskiej, Gliwice 2011. Kelsall R.W., Hamley I.W., Geoghegan M.: Nanotechnologie. Wydawnictwo PWN, Warszawa, 2009. Kharisov B.I., Kharissova O. V., Rasika Dias H.V. Nanomaterials for Environmental Protection. John Wiley & Sons, 2015.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	1.wykład informacyjny - prowadzony w formie tradycyjnej, z wykorzystaniem technik audiowizualnych i multimedialnych objaśnienie i wyjaśnienie, dyskusja związana z wykładem.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Zaliczenie pisemne w formie testowej jednokrotnego lub wielokrotnego wyboru – uzyskanie oceny pozytywnej od 51 % poprawnych odpowiedzi.

	Stanowi 100 % oceny końcowej Szczegółowe kryteria przy ocenie egzaminów i prac kontrolnych 1) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio, przy zaliczeniu częściowym – jego części), 2) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 3) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 4) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 5) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części) W1, W2, W3 – sprawdzian pisemny U1, U2, U3 – sprawdzian pisemny K1, K2 – sprawdzian pisemny, dyskusja
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Zaliczenie pisemne w formie testu - 100 %
Bilans punktów ECTS	Bilans godzin kontaktowych: udział w wykładach – 16 godz. – 0,64 ECTS konsultacje – 4 godz. – 0,16 ECTS zaliczenie - 2 godz. - 0,08 Razem 22 godz. / 0,88 ECTS Bilans godzin niekontaktowych: studiowanie literatury – 14 godz. – 0,56 ECTS

	przygotowanie do zaliczenia - 14 godzin – 0,56 ECTS Razem 28 godz. /1,12 ECTS Razem 50 godzin / 2 pkt ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach – 16 godz. – 0,64 ECTS konsultacje – 4 godz. – 0,16 ECTS zaliczenie - 2 godz. - 0,08 Razem 22 godz. / 0,88 ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	Kod efektu modułowego – kod efektu kierunkowego W1 – IŚ_W02 W2 – IŚ_W08 W3 – IŚ_W10 U1 – IŚ_U09 U2 – IŚ_U05 U3 – IŚ_U01 K1 – IŚ_K01 K2 – IŚ_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Biotechnologia Biotechnology
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,2/0,8)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. Justyna Bohacz, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Mikrobiologii Środowiskowej
Cel modułu	Celem modułu jest opanowanie podstawowej wiedzy dotyczącej metod biotechnologicznych stosowanych w inżynierii i ochronie środowiska związanych z zagospodarowaniem odpadów i usuwaniem zanieczyszczeń z różnych środowisk (bioprocesy) a także z wybranymi biotechnologicznymi zagrożeniami
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Student ma podstawową wiedzę dotyczącą biotechnologii
	W2. Student zna i umie scharakteryzować metody biotechnologiczne stosowane w inżynierii i ochronie środowiska (bioprocesy)
	W3. Student umie wymienić zagrożenia wynikające ze stosowanych procesów biotechnologicznych i sposoby zapobiegania
	Umiejętności:
	U1. Student dysponuje podstawowymi umiejętnościami dotyczącymi doboru metody usuwania zanieczyszczeń i zagospodarowywania odpadów w zależności od ich rodzaju
	U2. Student potrafi obserwować i umie opisać wybrane procesy biotechnologiczne (bioprocesy) ich znaczenie praktyczne
	Kompetencje społeczne:
	K1. Ma świadomość roli i znaczenia procesów biotechnologicznych i udziału mikroorganizmów oraz dostrzega potrzebę ciągłego doskonalenia się w zakresie doskonalenia stosowanych metod
Wymagania wstępne i dodatkowe	chemia, mikrobiologia środowiskowa, biochemia
Treści programowe modułu	Przedmiot omawia • charakterystykę biotechnologii według przyjętej klasyfikacji

	• ogólną charakterystykę metod biotechnologicznych stosowanych w inżynierii i ochronie środowiska • wykorzystanie mikroorganizmów w biotechnologii • biologiczne oczyszczanie ścieków • biotechnologiczne usuwanie metali ciężkich ze środowiska • biotechnologiczne metody oczyszczania gruntów z substancji ropopochodnych • mikrobiologiczne oczyszczanie gazów • zagospodarowanie odpadów, bioprocesy • biotechnologiczne zagrożenia środowiska
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	6. Klimiuk E., Łebkowska M. Biotechnologia w ochronie środowiska. Wyd. PWN, Warszawa, 2003 7. Łabużek S., Necklen D., Radziejewska-Lebrecht J. Biotechnologia mikroorganizmów. Wyd. Uniwersytetu Śląskiego, Katowice 2002 8. Libudziś Z., Kowal K., Żakowska Z.-Mikrobiologia techniczna T.1 i T.2, Wyd. PWN, Warszawa, 2008 9. Bednarski W., Fiedurek J. Podstawy biotechnologii przemysłowej. Wyd. WNT, Warszawa, 2012
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady, swobodna dyskusja, studiowanie zalecanej literatury
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Szczegółowe kryteria przy ocenie egzaminów i prac kontrolnych 16) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu (odpowiednio, przy zaliczeniu cząstkowym – jego części), 17) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu (odpowiednio – jego części), 18) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu (odpowiednio – jego części), 19) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających

	maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu (odpowiednio – jego części), 20) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu (odpowiednio – jego części) W1., W2., W3.: Ocena pracy pisemnej U1.,U2.: Ocena pracy pisemnej K1.: Ocena pracy pisemnej Formy dokumentowania osiągniętych wyników: archiwizacja prac egzaminacyjnych																											
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa – ocena z zaliczenia końcowego z wykładów 100%																											
Bilans punktów ECTS	<table><tr><th colspan="3">KONTAKTOWE</th></tr><tr><th></th><th>Godziny</th><th>ECTS</th></tr><tr><td>Wykłady</td><td>18</td><td>0,72</td></tr><tr><td>Konsultacje</td><td>8</td><td>0,32</td></tr><tr><td>Zaliczenie</td><td>4</td><td>0,16</td></tr><tr><td>RAZEM kontaktowe</td><td>30</td><td>1,20</td></tr><tr><th colspan="3">NIEKONTAKTOWE</th></tr><tr><td>Przygotowanie do zaliczenia – studiowanie literatury</td><td>20</td><td>0,8</td></tr><tr><td>RAZEM niekontaktowe</td><td>20</td><td>0,8</td></tr></table>	KONTAKTOWE				Godziny	ECTS	Wykłady	18	0,72	Konsultacje	8	0,32	Zaliczenie	4	0,16	RAZEM kontaktowe	30	1,20	NIEKONTAKTOWE			Przygotowanie do zaliczenia – studiowanie literatury	20	0,8	RAZEM niekontaktowe	20	0,8
KONTAKTOWE																												
	Godziny	ECTS																										
Wykłady	18	0,72																										
Konsultacje	8	0,32																										
Zaliczenie	4	0,16																										
RAZEM kontaktowe	30	1,20																										
NIEKONTAKTOWE																												
Przygotowanie do zaliczenia – studiowanie literatury	20	0,8																										
RAZEM niekontaktowe	20	0,8																										
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział: w wykładach– 18 godz. w konsultacjach-8 godz. obecność na zaliczeniu końcowym –4 godz. RAZEM z bezpośrednim udziałem nauczyciela– 30 godz																											
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	Kod efektu modułowego – kod efektu kierunkowego np. W1 – K_W03 W1., W2., W3. – IS_W02, IS_W09, IS_W16 U1., U2. – IS_U01, IS_U02 K1., K2. – IS_K01, IS_K05																											

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Podstawy budownictwa ogólnego The basics of construction
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (0,96/2,04)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. inż. Michał Marzec
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Przekazanie wiedzy z zakresu podstaw budownictwa, w tym charakterystyki elementów budynków i materiałów budowlanych, tendencji we współczesnym budownictwie, ogólnych zasad wykonywania rysunku budowlanego i czytania projektów budowlanych, omówienie podstawowych aktów prawnych i norm z zakresu budownictwa.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Ma uporządkowaną wiedzę na temat funkcji i rodzajów podstawowych elementów budynku oraz właściwości materiałów stosowanych w budownictwie.
	2. Zna ogólne zasady i wytyczne dotyczące projektowania obiektów budowlanych oraz sytuowania ich na działce budowlanej.
	3. Zna oznaczenia graficzne stosowane na rysunkach budowlanych i projektach zagospodarowania działki lub terenu
	Umiejętności:
	1. Potrafi posługiwać się dokumentacją techniczną obiektów budowlanych oraz identyfikować podstawowe elementy budynku i infrastruktury technicznej.
	2. Potrafi wykonać wybrane elementy dokumentacji projektowej budynku, w tym skrócony opis techniczny budynku i przyjętych rozwiązań techniczno-materiałowych oraz rzuty i przekroje charakterystyczne budynku i jego elementów konstrukcyjnych wraz ze szczegółami.

	Kompetencje społeczne: 1. Przestrzega zasad etyki zawodowej i ma poczucie odpowiedzialności za rzetelność wykonywanych prac.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Rysunek techniczny, grafika inżynierska, mechanika i wytrzymałość materiałów, materiałoznawstwo.
Treści programowe modułu	Wykłady. Podstawowe pojęcia i definicje z zakresu budownictwa. Klasyfikacja obiektów budowlanych. Specyfika i etapy budowlanego procesu inwestycyjnego. Podstawowe elementy budynku (fundamenty, ściany, stropy, nadproża, wieńce, dachy, schody): funkcje, rozwiązania konstrukcyjne i warunki ich stosowania. Charakterystyka materiałów i wyrobów, stosowanych w budownictwie. Wybrane zagadnienia prawa budowlanego, m.in. prawa i obowiązki uczestników procesu budowlanego, formalno-prawne aspekty realizacji procesów inwestycyjnych w budownictwie. Warunki techniczne jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Ćwiczenia: Zasady wykonywania projektów budowlanych, podstawowe elementy dokumentacji projektowej, zasady jej opracowywania i czytania – oznaczenia graficzne na rysunkach budowlanych. Zagadnienia cieplno-wilgotnościowe w budynkach, projektowanie cieplne przegród budowlanych, przykłady obliczeń. Wykonanie wybranych elementów dokumentacji projektowej budynku (część opisowa, część graficzna, w tym rzuty kondygnacji, przekrój pionowy, rzut fundamentów, rzut stropów lub więźby dachowej, projekt zagospodarowania działki).
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura: 1. Wojtczak E. 2022. Budownictwo ogólne w ujęciu tradycyjnym. Wyd. Politechniki Gdańskiej. 2. Popek B., Wapińska M. 2013. Budownictwo ogólne. Podręcznik. Wydawnictwo WSiP. 3. Miśniakiewicz E., Skowroński W. 2006. Rysunek techniczny budowlany. Arkady, Warszawa. 4. Neufert E. 2011. Podręcznik projektowania architektoniczno-budowlanego. Wyd. Arkady. 5. Matlak B., Falaciński P. 2013. Budownictwo i konstrukcje inżynierskie. Oficyna Wyd. Politechniki Warszawskiej. 6. Schabowicz K., Gorzelańczyk T. 2010. Materiały do ćwiczeń projektowych z budownictwa ogólnego. DWE. 7. Akty prawne z zakresu budownictwa i normy budowlane.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, ćwiczenia rachunkowe, wykonanie zadania projektowego.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – sprawdzian pisemny, W2 – sprawdzian pisemny, W2 – zadanie projektowe, U1 – zadanie projektowe, U2 – zadanie projektowe, K1 – sprawdzian pisemny, dyskusja Formy dokumentowania osiągniętych wyników: sprawdzian pisemny, projekt, dziennik prowadzącego
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 50% ocena ze sprawdzianu pisemnego + 50% ocena wykonania zadania projektowego.
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE wykład (9 godz./0,36 ECTS) ćwiczenia (9 godz./0,36 ECTS) konsultacje (6 godz./0,24 ECTS) RAZEM kontaktowe (24 godz./0,96 ECTS) NIEKONTAKTOWE przygotowanie do ćwiczeń i zaliczenia (11 godz./0,44 ECTS) wykonanie zadania projektowego (32 godz./1,28 ECTS) studiowanie literatury (8 godz./0,32 ECTS) RAZEM niekontaktowe (51 godz./2,04 ECTS)
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach (9 godz./0,36 ECTS) udział w ćwiczeniach (9 godz./0,36 ECTS) udział w konsultacjach (6 godz./0,24 ECTS)
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W11, W2 – IS_W11, W3 – IS_W11, U1 – IS_U05, U2 – IS_U05, IS_U10, K1 – IS_K04.

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Budownictwo lądowe Civil Engineering
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (0,96/2,04)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. inż. Michał Marzec
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Przekazanie wiedzy z zakresu podstaw budownictwa, w tym m.in. omówienie: podstawowych elementów konstrukcyjnych budynków oraz zasad ich projektowania i wymiarowania, zasad projektowania dróg, ich elementów składowych oraz budowy związanych z budownictwem drogowym, materiałów stosowanych w budownictwie, ogólnych zasad wykonywania rysunków budowlanych, ich czytania i interpretacji, a także aspektów formalno-prawnych realizacji procesów inwestycyjnych w budownictwie.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Ma wiedzę na temat funkcji i rodzajów podstawowych elementów budynku oraz właściwości materiałów stosowanych w budownictwie.
	2. Ma wiedzę z zakresu budowy dróg i ich elementów składowych oraz obiektów towarzyszących, a także materiałów stosowanych w budownictwie drogowym.
	3. Zna ogólne zasady i wytyczne dotyczące projektowania obiektów budowlanych oraz sytuowania ich na działce budowlanej.
	Umiejętności:
	1. Potrafi posługiwać się dokumentacją techniczną obiektów budowlanych oraz identyfikować podstawowe elementy budynku i infrastruktury technicznej.
	2. Potrafi wykonać wybrane elementy dokumentacji projektowej wybranego obiektu infrastruktury, w tym skrócony opis techniczny i przyjętych rozwiązań

	techniczno-materiałowych oraz rzuty i przekroje charakterystyczne wraz ze szczegółami. Kompetencje społeczne: 1. Przestrzega zasad etyki zawodowej i ma poczucie odpowiedzialności za rzetelność wykonywanych prac.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Rysunek techniczny, grafika inżynierska, mechanika i wytrzymałość materiałów, materiałoznawstwo.
Treści programowe modułu	Wykłady. Podstawowe pojęcia i definicje z zakresu budownictwa. Klasyfikacja obiektów budowlanych. Podstawowe elementy budynku (fundamenty, ściany, stropy, nadproża, wieńce, dachy, schody), ich funkcje i rozwiązania konstrukcyjne. Budownictwo komunikacyjne. Klasyfikacja dróg. Charakterystyka elementów składowych dróg. Skrzyżowania. Węzły drogowe. Mosty, wiadukty i estakady. Charakterystyka materiałów i wyrobów, stosowanych w budownictwie. Wybrane zagadnienia prawa budowlanego, m.in. prawa i obowiązki uczestników procesu budowlanego, zakres dokumentacji projektowej, formalno-prawne aspekty realizacji procesów inwestycyjnych w budownictwie. Ćwiczenia. Zasady wykonywania projektów budowlanych, podstawowe elementy dokumentacji projektowej, zasady jej opracowywania i czytania – oznaczenia graficzne na rysunkach budowlanych. Obciążenia w obiektach budowlanych. Wykonanie uproszczonej dokumentacji projektowej wybranego obiektu infrastruktury: budynku lub odcinka drogi (część opisowa i graficzna – rzuty i przekroje charakterystyczne).
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura: 1. Wojtczak E. 2022. Budownictwo ogólne w ujęciu tradycyjnym. Wyd. Politechniki Gdańskiej. 2. Miśniakiewicz E., Skowroński W. 2006. Rysunek techniczny budowlany. Arkady, Warszawa. 3. Neufert E. 2011. Podręcznik projektowania architektoniczno-budowlanego. Wyd. Arkady. 4. Matlak B., Falaciński P. 2013. Budownictwo i konstrukcje inżynierskie. Oficyna Wyd. Politechniki Warszawskiej. 5. Sieniawska-Kuras A. 2016. Budownictwo drogowe w zarysie. Wyd. 2. Wydawnictwo KaBe, Krosno. 6. Marszałek J. 2016. Budownictwo komunikacyjne. Wyd. BELStudio, Warszawa. 7. Akty prawne z zakresu budownictwa i normy budowlane.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, ćwiczenia rachunkowe, wykonanie zadania projektowego.

Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – sprawdzian pisemny, W2 – sprawdzian pisemny, W2 – zadanie projektowe, U1 – zadanie projektowe, U2 – zadanie projektowe, K1 – sprawdzian pisemny, dyskusja Formy dokumentowania osiągniętych wyników: sprawdzian pisemny, projekt, dziennik prowadzącego
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 50% ocena ze sprawdzianu pisemnego + 50% ocena wykonania zadania projektowego.
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE wykład (9 godz./0,36 ECTS) ćwiczenia (9 godz./0,36 ECTS) konsultacje (6 godz./0,24 ECTS) RAZEM kontaktowe (24 godz./0,96 ECTS) NIEKONTAKTOWE przygotowanie do ćwiczeń i zaliczenia (11 godz./0,44 ECTS) wykonanie zadania projektowego (32 godz./1,28 ECTS) studiowanie literatury (8 godz./0,32 ECTS) RAZEM niekontaktowe (51 godz./2,04 ECTS)
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach (9 godz./0,36 ECTS) udział w ćwiczeniach (9 godz./0,36 ECTS) udział w konsultacjach (6 godz./0,24 ECTS)
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W11, W2 – IS_W11, W3 – IS_W11, U1 – IS_U05, U2 – IS_U05, IS_U10, K1 – IS_K04.

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Prawo budowlane Building law
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,80/1,20)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr inż. Żanna Stręk
Jednostka oferująca moduł	Katedra Geodezji i Informacji Przestrzennej
Cel modułu	Celem przedmiotu jest przekazanie wiedzy dotyczącej znajomości przepisów prawnych obowiązujących w budownictwie, a także podstawowych informacji o porządku prawnym w Polsce. Student poznaje podstawy prawa budowlanego i administracyjnego.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Zna podstawy prawa budowlanego i administracyjnego.
	Umiejętności:
	1. Umie wyszukiwać informacje w aktach prawnych, dokonuje samodzielnie ich interpretacji, potrafi formułować wnioski.
	Kompetencje społeczne:
	1. Umie rozwiązać problem praktyczny z zakresu prawa budowlanego.
Wymagania wstępne i dodatkowe	brak
Treści programowe modułu	Przedstawienie podstawowych zasad porządku prawnego w Polsce. Zapoznanie studentów z podstawami prawa budowlanego i administracyjnego. Omówienie ustawy prawo budowlane. Wyjaśnienie podstawowych pojęć związanych z budownictwem. Przedstawienie podstawowych zagadnień dotyczących postępowania administracyjnego w Polsce. Omówienie zasad usytuowania budynków, definicji legalnych zawartych w ustawie prawo budowlane, praw i obowiązków uczestników procesu budowlanego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane Dz. U. 1994 Nr 89 poz. 414 2. Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego

	Dz.U. 1960 nr 30 poz. 168 3. Korzeniewski W., Korzeniewski R., 2019, Warunki techniczne jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie: komentarz z ok. 200 rysunkami		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady, dyskusja.		
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Szczegółowe kryteria przy ocenie egzaminów i prac kontrolnych 1) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio, przy zaliczeniu cząstkowym – jego części), 2) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 3) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 4) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 5) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części) W1 – zaliczenie pisemne U1 – Aktywność na zajęciach, udział w dyskusji K1 – Ocena pracy i zaangażowania studenta w trakcie zajęć Formy dokumentowania osiągniętych wyników: (np. sprawdziany, sprawozdania, prezentacja, dziennik prowadzącego itp.)		
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa: 90% zaliczenie, 10% praca i zaangażowanie studenta w trakcie zajęć.		
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE		
		Godziny	ECTS
	wykłady	17	0,68
	konsultacje	2	0,08
	Zaliczenie	1	0,04
	RAZEM kontaktowe	20	0,80
	NIEKONTAKTOWE		

	studiowanie literatury	14	0,56
	przygotowanie do zaliczenia	16	0,64
	RAZEM niekontaktowe	30	1,20
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach	17	0,68
	konsultacje	2	0,08
	zaliczenie	1	0,04
	RAZEM	20	0,80
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W03, IS_W07; U1 – IS_U01; K1 – IS_K04, IS_K05.		

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Prawo ochrony środowiska Environmental protection law
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,80/1,20)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr inż. Żanna Stręk
Jednostka oferująca moduł	Katedra Geodezji i Informacji Przestrzennej
Cel modułu	Celem przedmiotu jest przekazanie wiedzy dotyczącej znajomości przepisów prawnych obowiązujących w dziedzinie ochrony środowiska, a także podstawowych informacji o porządku prawnym w Polsce. Student poznaje podstawy prawa administracyjnego oraz podstawowe definicje prawa ochrony środowiska.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Absolwent zna i rozumie przepisy i zasady prawne związane z ochroną środowiska.
	Umiejętności:
	1. Umie wyszukiwać informacje z aktów prawnych oraz literatury dotyczące ochrony środowiska
	Kompetencje społeczne:
	1. Ma świadomość skutków działalności ludzkiej i jej wpływu na środowisko przyrodnicze.
Wymagania wstępne i dodatkowe	brak
Treści programowe modułu	Wykład obejmuje: Przedstawienie podstawowych zasad porządku prawnego w Polsce. Zapoznanie studentów z zasadami prawnymi obowiązującymi na podstawie ustawy Prawo ochrony środowiska. Wyjaśnienie podstawowych pojęć związanych z ochroną środowiska oraz definicji legalnych zawartych w ustawie. Przedstawienie podstawowych zagadnień dotyczących postępowania administracyjnego w Polsce. Omówienie ochrony środowiska w aspekcie międzynarodowym.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska Dz. U. 2001 Nr 62 poz. 627 2. Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego Dz.U. 1960 nr 30 poz. 168

	3. Jaworska M., 2012, Ochrona środowiska i ochrona roślin 4. Bukowski Z., 2005, Prawo międzynarodowe a ochrona środowiska		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady, dyskusja.		
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Szczegółowe kryteria przy ocenie egzaminów i prac kontrolnych 1) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio, przy zaliczeniu częściowym – jego części), 2) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 3) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 4) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 5) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części) W1 – zaliczenie pisemne U1 – Aktywność na zajęciach, udział w dyskusji K1 – Ocena pracy i zaangażowania studenta w trakcie zajęć Formy dokumentowania osiągniętych wyników: (np. sprawdziany, sprawozdania, prezentacja, dziennik prowadzącego itp.)		
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa: 90% zaliczenie, 10% praca i zaangażowanie studenta w trakcie zajęć.		
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE		
		Godziny	ECTS
	wykłady	17	0,68
	konsultacje	2	0,08
	Zaliczenie	1	0,04
	RAZEM kontaktowe	20	0,80
	NIEKONTAKTOWE		

	studiowanie literatury	14	0,56
	przygotowanie do zaliczenia	16	0,64
	RAZEM niekontaktowe	30	1,20
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach	17	0,68
	konsultacje	2	0,08
	zaliczenie	1	0,04
	RAZEM	20	0,80
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W03, IS_W07; U1 – IS_U01; K1 – IS_K04, IS_K05.		

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Bezpieczeństwo przemysłowe Industrial safety
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	5
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (1,20/1,80)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Prof. dr hab. inż. Krzysztof Gołacki
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Mechanicznej i Automatyki
Cel modułu	Przekazanie wiedzy w zakresie bezpieczeństwa instalacji przemysłowych z uwzględnieniem unormowań prawnych. Zapoznanie z metodami identyfikacji źródeł zagrożeń, wstępnej oceny ryzyka i warstw zabezpieczeń instalacji przemysłowych. Zdobycie umiejętności w zakresie doboru rozwiązań technicznych i organizacyjnych podnoszących poziom bezpieczeństwa i minimalizujących skutki awarii instalacji przemysłowych stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Wyjaśnia znaczenie podstawowych pojęć z zakresu bezpieczeństwa przemysłowego, analizy ryzyka, bezpieczeństwa w strefach zagrożonych wybuchem, bezpieczeństwa maszyn. Zna: międzynarodowe akty prawne (m.in. dyrektywa UE SEVESO III).
	W2. Zna strukturę i podstawowe charakterystyki przemysłowych warstw zabezpieczeń (zapobiegania, ochrony i przeciwdziałania).
	W3. Zna podstawy zarządzania ryzykiem przemysłowym (miary ryzyka przemysłowego, wybrane metody analizy zagrożeń i ryzyka, metody identyfikacji zagrożeń, scenariusze awaryjne,
	Umiejętności:

	U1. Dokonuje podstawowych obliczeń prawdopodobieństwa niezadziałania wybranych elementów warstwy przeciwdziałania.
	U2. Szacuje/oblicza ryzyko indywidualne, grupowe i obszarowe i koszty w obszarze ryzyka. Ocenia poziom ryzyka akceptowanego.
	U3. Dokonuje analizy ryzyka stosując wybrane metody w odniesieniu do strat ludzkich, materialnych i środowiskowych.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Ma świadomość konieczności racjonalnego minimalizowania zagrożeń każdego procesu przemysłowego.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka, statystyka, grafika inżynierska
Treści programowe modułu	Wykład obejmuje: Pojęcia podstawowe. Międzynarodowe akty prawne w zakresie bezpieczeństwa przemysłowego. Oznaczenia materiałów niebezpiecznych, karty charakterystyk. Charakterystyka zagrożeń występujących w przemyśle. Analiza ryzyka i ocena zagrożeń pożarowo wybuchowych oraz toksycznych. Podział zagrożeń. Zarządzanie ryzykiem w przemyśle. Szacowanie ryzyka. Analiza standardów bezpieczeństwa w systemowym zarządzaniu ryzykiem awarii w przemyśle. Warstwy zabezpieczeń - zapobiegania, ochrony i przeciwdziałania. Ćwiczenia obejmują: Identyfikację i klasyfikację zakładów przemysłowych (ZZR i ZDR). Analizy zagrożeń i ryzyka metodami FMEA, FTA i HAZOP. Dobór warstw zabezpieczeń. Obliczenia miar ryzyka przemysłowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. Borysiewicz M. Markowski A.M.: Kryteria akceptowalności ryzyka poważnych awarii przemysłowych. MANHAZ, Warszawa 2012. 2. Borysiewicz M. Markowski A.M.: Poradnik metod ocen ryzyka związanego z niebezpiecznymi instalacjami przemysłowymi. MANHAZ, Otwock 2012. 3. Markowski A., Zapobieganie stratom w Przemśle cz. III, Wyd. Politechniki Łódzkiej, Łódź, 2000 4. Borysiewicz M., Furtek A., Potemski S., Poradnik metod ocen ryzyka związanego z niebezpiecznymi instalacjami procesowymi, Instytut Energii Atomowej, Otwock-Świerk, 2000 5. Michalik J. S., Zapobieganie poważnym awariom przemysłowym, Główny Inspektorat Pracy, Warszawa, 2005

	6. Kubasiak S., Bezpieczeństwo pracy w przemyśle chemicznym organicznym, Inst. Wydaw. CRZZ, Warszawa, 1980 7. Strony internetowe z aktami prawnymi.		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady, Ćwiczenia: rozwiązywanie zadań, projekty, dyskusja		
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1, W2, W3 – sprawdzian U1, U2, U3 – sprawdzian, projekty, aktywność podczas zajęć K1 – obrona projektów, aktywność podczas zajęć		
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Sprawdzian 1 - 30% Sprawdzian 2 – 30% Projekt 1 – 15% Projekt 2 – 15% Aktywność na zajęciach 10%		
Bilans punktów ECTS		Godziny	ECTS
	wykłady	9	0,36
	ćwiczenia	15	0,60
	konsultacje	3	0,12
	obrona projektów	1	0,04
	Zaliczenie, sprawdzian	2	0,08
	RAZEM kontaktowe	30	1,20
	NIEKONTAKTOWE		
	przygotowanie do ćwiczeń	12	0,48
	przygotowanie projektu	12	0,48
	studiowanie literatury	9	0,36
	przygotowanie do sprawdzianu	12	0,48
	RAZEM niekontaktowe/pkt ECTS	45	1,80
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach 9 udział w ćwiczeniach 15 konsultacje 3 Zaliczenie, sprawdzian 2 obrona projektów 1 RAZEM z bezpośrednim udziałem nauczyciela 30 godzin równe 1,20 ECTS	0,36 0,60 0,12 0,08 0,04	
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W10, IS_W15 W2 – IS_W10, IS_W15 W3 – IS_W10, IS_W15 U1 – IS_U05, IS_U09, IS_U10 U2 – IS_U05, IS_U09, IS_U10 U3 – IS_U05, IS_U09, IS_U10 K1 – IS_K04, IS_K03		

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Gospodarka przestrzenna Spatial management
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	6
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,80/1,20)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr inż. arch. Małgorzata Sosnowska
Jednostka oferująca moduł	Katedra Łąkarstwa i Kształtowania Krajobrazu
Cel modułu	Celem realizowanego modułu jest zapoznanie słuchaczy z podstawowymi zagadnieniami dotyczącymi gospodarki przestrzennej oraz teoriami wyjaśniającymi różnicowanie zagospodarowania przestrzennego. Poznanie wartości społecznej, środowiskowej, ekologicznej i ekonomicznej przestrzeni, a także znaczenia ładu przestrzennego i zrównoważonego rozwoju dla poprawy jakości życia oraz różnych aspektów i skutków działalności inżynierskiej w procesie gospodarowania w przestrzeni i zagospodarowania przestrzennego. Poznanie interdyscyplinarnego charakteru gospodarki przestrzennej oraz problematyki związanej z gospodarowaniem przestrzenią i w przestrzeni, wzajemnych relacji gospodarki przestrzennej z innymi dziedzinami nauki, poznanie klasycznych metod badań i teorii związanych z gospodarką przestrzenną.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Student definiuje podstawowe pojęcia związane z gospodarką przestrzenną i ma wiedzę o wartości społecznej, środowiskowej, ekologicznej i ekonomicznej przestrzeni
	2. Student zna klasyczne teorie gospodarki przestrzennej
	3. Orientuje się w procesach, zjawiskach, mechanizmach i wybranych przepisach dotyczących zagospodarowania przestrzennego
	Umiejętności:
	1. Student interpretuje założenia i twierdzenia teorii gospodarki przestrzennej i określa ich znaczenie dla rozwoju społeczno-gospodarczego

	2. Student argumentuje potrzebę prowadzenia polityki przestrzennej w mieście, gminie, regionie i kraju
	3. Operuje podstawowymi teoriami wyjaśniającymi wieloaspektowość zagospodarowania przestrzennego
	Kompetencje społeczne:
	1. Student docenia znaczenie ładu przestrzennego i zrównoważonego rozwoju dla poprawy jakości życia
	2. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie – podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak wymagań wstępnych
Treści programowe modułu	Podstawowe pojęcia związane z gospodarką przestrzenną. Historia rozwoju gospodarki przestrzennej i działalności praktycznej w przestrzeni. Interdyscyplinarny charakter gospodarki przestrzennej. Przestrzeń, cechy przestrzeni i jej struktura, gospodarowanie w przestrzeni, zagospodarowanie przestrzenne. Przestrzenny wymiar gospodarki. Przedmiot i podmioty gospodarki przestrzennej. Środowisko przyrodnicze, ład przestrzenny i zrównoważony rozwój. Klasyczne teorie gospodarki przestrzennej. Lokalizacja obiektów, rozwój konkurencyjnych funkcji, użytkowanie ziemi i korzystanie z walorów środowiska przyrodniczego. Ogólna charakterystyka instrumentów polityki przestrzennej na poziomie lokalnym i ponadlokalnym. Zjawiska i procesy dynamiczne w gospodarce przestrzennej w kontekście rozwoju gminy.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Domański R. 2006: Gospodarka Przestrzenna – podstawy teoretyczne, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2. Parysek J.J. 2007: Wprowadzenie do Gospodarki Przestrzennej, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 3. Korenika S., Słodyczka J. 2005: Podstawy Gospodarki Przestrzennej – wybrane aspekty, Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej im. Oskara Langego we Wrocławiu. 4. Dębski J. 2005: Gospodarka przestrzenna jako nauka, t II, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Finansów i Zarządzania w Białymstoku, Białystok
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady (prezentacje multimedialne), ćwiczenia i warsztaty, dyskusje i prezentacje studenckie (postery, prezentacje typu PowerPoint), indywidualne i zespołowe

Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Wiedza: ocena pracy semestralnej. Umiejętności: ocena pracy semestralnej, prezentacji i obrony pracy na forum grupy. Kompetencje społeczne: ocena pracy semestralnej, prezentacji i obrony pracy na forum grupy.																		
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = ocena pracy semestralnej – 50% + ocena prezentacji/posteru – 50%																		
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE <table> <tr> <td>wykłady</td> <td>9 godz. 0,36 ECTS</td> </tr> <tr> <td>ćwiczenia</td> <td>8 godz. 0,32 ECTS</td> </tr> <tr> <td>konsultacje</td> <td>2 godz. 0,08 ECTS</td> </tr> <tr> <td>zaliczenie</td> <td>1 godz. 0,04 ECTS</td> </tr> <tr> <td>RAZEM kontaktowe</td> <td>20 godz. 0,80 ECTS</td> </tr> </table> NIEKONTAKTOWE <table> <tr> <td>przygotowanie do ćwiczeń</td> <td>10 godz. 0,40 ECTS</td> </tr> <tr> <td>studiowanie literatury</td> <td>6 godz. 0,24 ECTS</td> </tr> <tr> <td>przygotowanie do zaliczenia</td> <td>14 godz. 0,56 ECTS</td> </tr> <tr> <td>RAZEM niekontaktowe</td> <td>30 godz. 1,20 ECTS</td> </tr> </table>	wykłady	9 godz. 0,36 ECTS	ćwiczenia	8 godz. 0,32 ECTS	konsultacje	2 godz. 0,08 ECTS	zaliczenie	1 godz. 0,04 ECTS	RAZEM kontaktowe	20 godz. 0,80 ECTS	przygotowanie do ćwiczeń	10 godz. 0,40 ECTS	studiowanie literatury	6 godz. 0,24 ECTS	przygotowanie do zaliczenia	14 godz. 0,56 ECTS	RAZEM niekontaktowe	30 godz. 1,20 ECTS
wykłady	9 godz. 0,36 ECTS																		
ćwiczenia	8 godz. 0,32 ECTS																		
konsultacje	2 godz. 0,08 ECTS																		
zaliczenie	1 godz. 0,04 ECTS																		
RAZEM kontaktowe	20 godz. 0,80 ECTS																		
przygotowanie do ćwiczeń	10 godz. 0,40 ECTS																		
studiowanie literatury	6 godz. 0,24 ECTS																		
przygotowanie do zaliczenia	14 godz. 0,56 ECTS																		
RAZEM niekontaktowe	30 godz. 1,20 ECTS																		
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	<table> <tr> <td>udział w wykładach</td> <td>9 godz. 0,36 ECTS</td> </tr> <tr> <td>udział w ćwiczeniach</td> <td>8 godz. 0,32 ECTS</td> </tr> <tr> <td>konsultacje</td> <td>2 godz. 0,08 ECTS</td> </tr> <tr> <td>udział w zaliczeniu</td> <td>1 godz. 0,04 ECTS</td> </tr> <tr> <td>RAZEM</td> <td>20 godz. 0,80 ECTS</td> </tr> </table>	udział w wykładach	9 godz. 0,36 ECTS	udział w ćwiczeniach	8 godz. 0,32 ECTS	konsultacje	2 godz. 0,08 ECTS	udział w zaliczeniu	1 godz. 0,04 ECTS	RAZEM	20 godz. 0,80 ECTS								
udział w wykładach	9 godz. 0,36 ECTS																		
udział w ćwiczeniach	8 godz. 0,32 ECTS																		
konsultacje	2 godz. 0,08 ECTS																		
udział w zaliczeniu	1 godz. 0,04 ECTS																		
RAZEM	20 godz. 0,80 ECTS																		
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS _W08, IS _W09; W2 – IS _W08, IS _W09; W3 – IS _W08, IS _W09; U1 – IS _U01; U2 – IS _U06; U3 – IS _U09; K1 – IS _K02; K2 – IS _K05.																		

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Mechanika i wytrzymałość materiałów Mechanics and strength of materials
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	5
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (1/2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. Siemowit Muszyński
Jednostka oferująca moduł	Katedra Biofizyki
Cel modułu	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami statyki oraz wytrzymałości materiałów.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Ma ogólną wiedzę z zakresu statyki oraz wytrzymałości materiałów.
	2. Zna podstawowe metody i techniki stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań inżynierskich.
	Umiejętności:
	1. Potrafi, przy zastosowaniu metod analitycznych, wyznaczać wartości sił zewnętrznych i wewnętrznych oraz naprężeń w elementach konstrukcji oraz obliczać wymiary tych elementów tak, aby spełnione były warunki bezpieczeństwa
	Kompetencje społeczne:
	1. Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego zadania.
Wymagania wstępne i dodatkowe	matematyka, fizyka
Treści programowe modułu	Zasady statyki. Zasady dynamiki. Płaski zbieżny i dowolny układ sił, redukcja układu i warunki równowagi. Wytrzymałość materiałów – wiadomości wstępne. Prawo Hooke'a, statyczna próba rozciągania, naprężenia dopuszczalne. Jednoosiowy i dwuosiowy stan naprężeń. Czyste ścinanie, ścinanie techniczne. Skręcanie prętów. Zginanie prętów. Siły wewnętrzne i naprężenia w belkach.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: Misiak J.: Mechanika techniczna, t. I i II. WNT W-wa

	1990.																					
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	1) wykład – 9 godz. 2) rozwiązywanie zadań rachunkowych – 12 godz. 3) prezentacje, dyskusje problemowe – 6 godz.																					
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Szczegółowe kryteria przy ocenie prac kontrolnych (oceny z kolokwiiw częściowych w formie pisemnej): 1) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu, 2) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu, 3) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu, 4) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu, 5) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu																					
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	80% oceny końcowej z ćwiczeń, na podstawie oceny z kolokwiiw częściowych w formie pisemnej 20% oceny końcowej z ćwiczeń - a podstawie rozmowy i obserwacji postawy na ćwiczeniach (dziennik prowadzącego)																					
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE <table><tr><td>Forma zajęć</td><td>Liczba godz.</td><td>Punkty ECTS</td></tr><tr><td>Wykład</td><td>9 godz.</td><td>0,36 pkt. ECTS</td></tr><tr><td>Ćwiczenia</td><td>18 godz.</td><td>0,72 pkt. ECTS</td></tr><tr><td>Konsultacje</td><td>1 godz.</td><td>0,04 pkt. ECTS</td></tr><tr><td>Razem kontaktowe</td><td>28 godz.</td><td>1,00 pkt. ECTS (1,12)</td></tr></table> NIEKONTAKTOWE <table><tr><td>Przygotowanie do kolokwium</td><td>12 godz.</td><td>0,48 pkt. ECTS</td></tr><tr><td>Przygotowanie do ćwiczeń</td><td>18 godz.</td><td>0,72 pkt. ECTS</td></tr></table>	Forma zajęć	Liczba godz.	Punkty ECTS	Wykład	9 godz.	0,36 pkt. ECTS	Ćwiczenia	18 godz.	0,72 pkt. ECTS	Konsultacje	1 godz.	0,04 pkt. ECTS	Razem kontaktowe	28 godz.	1,00 pkt. ECTS (1,12)	Przygotowanie do kolokwium	12 godz.	0,48 pkt. ECTS	Przygotowanie do ćwiczeń	18 godz.	0,72 pkt. ECTS
Forma zajęć	Liczba godz.	Punkty ECTS																				
Wykład	9 godz.	0,36 pkt. ECTS																				
Ćwiczenia	18 godz.	0,72 pkt. ECTS																				
Konsultacje	1 godz.	0,04 pkt. ECTS																				
Razem kontaktowe	28 godz.	1,00 pkt. ECTS (1,12)																				
Przygotowanie do kolokwium	12 godz.	0,48 pkt. ECTS																				
Przygotowanie do ćwiczeń	18 godz.	0,72 pkt. ECTS																				

	Studiowanie literatury 17 godz. 0,68 pkt. ECTS Razem niekontaktowe 47 godz. 2.0 pkt. ECTS Łączny nakład pracy studenta to 75 godz. co odpowiada 3 pkt. ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach – 8 godz. w ćwiczeniach – 18 godz. konsultacjach – 1 godz.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	Kod efektu modułowego – kod efektu kierunkowego W1 - IŚ_W01 W2 - IŚ_W11 U1 - U_U02 K1 - K1_K02

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Technologia wody i ścieków I Water and wastewater technology I
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	5
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,52/2,48)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	prof. dr hab. Krzysztof Józwiakowski
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Zapoznanie studentów z procesami usuwania zanieczyszczeń zachodzącymi w urządzeniach do oczyszczania i uzdatniania wody oraz z podstawowymi zasadami projektowania tych urządzeń, jak również z wybranymi metodami analiz fizyczno-chemicznych oraz mikrobiologicznych wód i ścieków
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Posiada wiedzę na temat norm, wytycznych oraz podstawowych zasad projektowania systemów ujmowania i uzdatniania wód;
	W2. Zna i rozumie przebieg podstawowych procesów usuwania zanieczyszczeń zachodzących w urządzeniach do oczyszczania wód
	Umiejętności:
	U1. Potrafi określić zasięg stref ochronnych wokół ujęć wody
	U2. Potrafi dobierać odpowiednie urządzenia, procesy i metody uzdatniania wody
	U3. Potrafi wykonać podstawowe analizy fizyczno-chemiczne i mikrobiologiczne jakości wód i ścieków
	Kompetencje społeczne:
	K1. Ma świadomość jak ważne jest przestrzeganie zasad etyki zawodowej i profesjonalne planowanie odpowiednich technologii uzdatniania wody
	K2. Ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz gotowość podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia

	odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania
	K3. Potrafi myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy oraz nawiązywać współpracę ze specjalistami z innych dziedzin wiedzy
Wymagania wstępne i dodatkowe	matematyka, chemia, fizyka, mikrobiologia środowiskowa, technologia informacyjna, gleboznawstwo, informatyczne podstawy projektowania, ekologia, ochrona środowiska, hydrologia i hydrogeologia, rysunek techniczny i geometria wykreślna, termodynamika techniczna, materiałoznawstwo, mechanika i wytrzymałość materiałów, biochemia.
Treści programowe modułu	Bilans wodny. Źródła zanieczyszczeń wód i ich rodzaje. Zasoby wodne i możliwości zwiększania ich ilości. Funkcje i rodzaje zbiorników wodnych. Określanie zapotrzebowania na wodę i struktura zużycia wody w Polsce. Ujęcia wody i ich rodzaje. Strefy ochronne ujęć wody. Procesy uzdatniania wody (filtracja, sedymentacja, flotacja, napowietrzanie, koagulacja, usuwanie zawiesin i glonów przy zastosowaniu mikrosit, wymiana jonowa, chemiczne strącanie, sorpcja na węglu aktywnym, utlenianie chemiczne, procesy membranowe, infiltracja). Metody uzdatniania wody (zmiękczenie, odkwaszanie, odżelazianie, odmanganianie, dezynfekcja). Urządzenia i stacje uzdatniania wody. Jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Podstawowe analizy fizykochemiczne i mikrobiologiczne wód i ścieków. Zagospodarowanie wód opadowych.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Kowal A., Świdorska-Bróz M. 2009. Oczyszczanie wody. Podstawy teoretyczne i technologiczne, procesy i urządzenia. Wyd. Naukowe PWN, Warszawa, s. 614. 2. Anielak A. M. 2015. Wysokoefektywne metody oczyszczania wody. Wyd. Naukowe PWN, Warszawa, s. 283. 3. Hermanowicz W., Dojlido W., Dożańska W., Koziorowski B., Zerbe J. 1999. Fizykochemiczne badanie wody i ścieków. Arkady. Warszawa, s. 555. 4. Miksch K., Sikora J. 2010. Biotechnologia ścieków. Wyd. Naukowe PWN, Warszawa, s. 50-66 5. Klimiuk, E., Łebkowska M. 2005. Biotechnologia w ochronie środowiska. Wyd. Naukowe PWN, Warszawa, s. 19-70

	6. Libudzis Z., Kowal K., Żakowska Z. 2007. Mikrobiologia techniczna tom. I. Wyd. Naukowe PWN, Warszawa, s. 205-221.		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, opowiadanie, opis, dyskusja, pokaz, analizy laboratoryjne, film, projekty indywidualne i zespołowe		
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1, W2 – kolokwium zaliczeniowe pisemne, U1, U2 – ocena zadań obliczeniowych i projektowych, U3 – ocena wykonania analiz laboratoryjnych K1, K2, K3 – ocena pracy studenta w charakterze lidera i członka zespołu wykonującego zadania projektowe. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: prace projektowe, obliczeniowe, dziennik prowadzącego, zaliczenie.		
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	W trakcie ćwiczeń wykonywane są zadania obliczeniowe i projektowe, za które student otrzymuje zaliczenie. Podstawą wystawienia oceny z części wykładowej jest zaliczenie pisemne w postaci testu. Kryteria oceny pracy końcowej: dostateczny (3,0) – od 51 do 60% ogólnej liczby punktów, dostateczny plus (3,5) – od 61 do 70%, dobry (4,0) – od 71 do 80%, dobry plus (4,5) – od 81 do 90%, bardzo dobrze (5,0) – powyżej 90%. Ocena końcowa z przedmiotu jest średnią ważoną obliczoną na podstawie ocen uzyskanych przez studenta z zaliczenia w postaci testu pisemnego – 50% i z części praktycznej (ćwiczeniowej) – 50%. Dodatkowo prowadzący może odpowiednio podwyższyć ocenę końcową, biorąc pod uwagę wyróżniającą się aktywność studenta na zajęciach.		
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE		
	Forma zajęć	Godziny	ECTS
	Wykłady	17	0,68
	Ćwiczenia	18	0,72
	Konsultacje	2	0,08
	Zaliczenie	1	0,04
	Razem kontaktowe	38	1,52
	NIEKONTAKTOWE		
	Przygotowanie do ćwiczeń	18	0,72
	Przygotowanie projektu	18	0,72
	Studiowanie literatury	10	0,40
	Przygotowanie do zaliczenia	16	0,64
	Razem niekontaktowe	62	2,48
	Wykłady	17	0,68
	Ćwiczenia	18	0,72

Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Konsultacje	2	0,08
	Zaliczenie	1	0,04
	RAZEM bezpośredni udział nauczyciela	38	1,52
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1, W2 – IS_W01, IS_W02, IS_W04, IS_W06, IS_W07, IS_W09, IS_W10, IS_W13 U1, U2, U3 – IS_U01, IS_U02, IS_U03, IS_U05 IS_U08, IS_U09, IS_U10, IS_U12, IS_U15 K1, K2, K3 – IS_K03, IS_K04, IS_K05		

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Instalacje sanitarne Sanitary installations
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	5
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (1,32/1,68)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr inż. Arkadiusz Malik
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska
Cel modułu	Celem przedmiotu jest przedstawienie zagadnień związanych z budową, działaniem, wykonaniem oraz eksploatacją wybranych wewnętrznych instalacji sanitarnych stosowanych w budynkach mieszkalnych. W ramach zajęć omawiane są także zasady projektowania wybranych instalacji.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Zna podstawowe elementy instalacji wodociągowych i kanalizacyjnych, zabezpieczenia i rozwiązania materiałowe oraz zasady wyznaczania parametrów hydraulicznych.
	W2. Zna normy i wytyczne do projektowania oraz zasady eksploatacji wybranych wewnętrznych instalacji sanitarnych.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność wyznaczania parametrów ilościowych mediów oraz wydajności elementów instalacji sanitarnych.
	U2. Potrafi zaprojektować wybrane rozwiązania systemowe, dobrać elementy i materiały wybranej instalacji sanitarnej oraz wykonać dokumentację graficzną.
	Kompetencje społeczne:
Wymagania wstępne i dodatkowe	K1. Rozumie potrzebę ciągłego uczenia się i doskonalenia kompetencji zawodowych dla zapewnienia najwyższego standardu życia społeczeństwa.
	Matematyka, fizyka, grafika inżynierska, budownictwo ogólne, mechanika płynów, materiałoznawstwo.
Treści programowe modułu	Systemy zaopatrzenia budynków w wodę i odprowadzania z nich ścieków. Zadania i podział

	instalacji wody zimnej. Instalacje wodociągowe zaopatrywane z miejskich sieci wodociągowych. Strefowanie, zbiorniki wodne. Instalacje zaopatrywane z indywidualnych źródeł wody. Wyposażenie sanitarne pomieszczeń higieniczno-sanitarnych. Elementy instalacji wodociągowych. Układ funkcjonalny instalacji wodociągowej. Armatura i materiały stosowane w instalacjach wodociągowych. Zabezpieczenie wody w instalacjach wodociągowych przed wtórnym zanieczyszczeniem. Obliczenia hydrauliczne instalacji wodociągowych. Instalacje przeciwpożarowe. Instalacje ciepłej wody użytkowej. Podstawowe schematy węzłów cieplnych. Obliczenia hydrauliczne instalacji c.w.u. Zadania i sposób obliczeń cyrkulacji. Elementy instalacji kanalizacyjnych. Zadania i podział instalacji kanalizacyjnych. Części składowe kanalizacji wewnętrznej. Instalacje kanalizacyjne – prowadzenie i wymiarowanie przewodów. zabezpieczenia przeciwzalewowe. Rozwinięcie i profile kanalizacji sanitarnej. Zasady odprowadzania ścieków do kanalizacji zewnętrznej oraz indywidualnych odbiorników ścieków. Badania i odbiory instalacji sanitarnych. Wykonanie projektu instalacji wod-kan dla indywidualnych warunków.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura zalecana: 1. Chudzicki J., Sosnowski S. 2011. Instalacje wodociągowe. Projektowanie, wykonanie, eksploatacja. Wyd. Seidel-Przywecki Sp. z o.o., Warszawa. 2. Gasner A. Instalacje sanitarne – poradnik dla projektantów i instalatorów. 2008. Wyd. Nauk.-Techn. Warszawa. 3. Popek M. , Wapińska B. 2003. Rysunek zawodowy – instalacje sanitarne. WSiP Warszawa. 4. Chudzicki J., Sosnowski S. 2011. Instalacje kanalizacyjne. Projektowanie, wykonanie, eksploatacja. Wyd. III. Wyd. Seidel-Przywecki. 5. Alberts J. 2007. Systemy centralnego ogrzewania i wentylacji. Poradnik dla projektantów i instalatorów. Wydawnictwo Naukowo-Techniczne, Warszawa.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, ćwiczenia rachunkowe, wykonanie zadania projektowego.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – egzamin pisemny, W2 – egzamin pisemny, U1 – zadanie projektowe, U2 – zadanie projektowe, K1 – egzamin pisemny, dyskusja.

	Formy dokumentowania osiągniętych wyników: egzamin pisemny, projekt, dziennik prowadzącego
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 50% ocena z egzaminu pisemnego + 50% ocena wykonania zadania projektowego.
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE wykład 9 godz./0,36 ECTS ćwiczenia 18 godz./0,72 ECTS egzamin 3 godz./0,12 ECTS konsultacje 3 godz./0,12 ECTS RAZEM kontaktowe 33 godz./1,32 ECTS NIEKONTAKTOWE przygotowanie do ćwiczeń i egzaminu 18 godz./0,72 ECTS wykonanie zadania projektowego 18 godz./0,72 ECTS studiowanie literatury 6 godz./0,24 ECTS RAZEM niekontaktowe 42 godz./1,68 ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach 9 godz. udział w ćwiczeniach 18 godz. udział w egzaminie 3 godz. udział w konsultacjach 3 godz.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W13; W2 – IS_W10, IS_W13; U1 – IS_U10, U2 – IS_U10, IS_U12 K1 – IS_K05.

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Zagospodarowanie wód opadowych Rainwater management
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	5
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (0,80/2,20)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr inż. Tomasz Zubala
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Zaznajomienie studentów z potrzebami i możliwościami zagospodarowania wód opadowych z uwzględnieniem funkcji i zasad wymiarowania nowoczesnych urządzeń i systemów, kształtowanie poczucia odpowiedzialności za stan środowiska w powiązaniu z podejmowanymi decyzjami i procesami działalności bytowo-gospodarczej.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Zna zależności między sposobem zagospodarowania terenu odwadnianego a jakością i wielkością spływu wód opadowych.
	2. Wykazuje się wiedzą ogólną z zakresu organizacji systemu zagospodarowania wód opadowych.
	Umiejętności:
	1. Potrafi oszacować wielkość spływu deszczowego z powierzchni odwadnianej.
	2. Umie dobierać i określać podstawowe parametry urządzeń do odprowadzania, gromadzenia i oczyszczania wód opadowych.
	3. Ocenia potencjalne oddziaływanie obiektów zagospodarowania wód opadowych na środowisko.
	Kompetencje społeczne:
	1. Akceptuje konieczność uwzględniania aspektów ochrony środowiska i kształtowania zasobów wodnych przy podejmowaniu decyzji w zakresie urządzania terenów odwadnianych oraz zagospodarowania wód opadowych.

Wymagania wstępne i dodatkowe	Student powinien posiadać ogólną wiedzę z zakresu matematyki, fizyki, chemii, hydrologii, hydrauliki, ochrony środowiska, budownictwa.
Treści programowe modułu	Ilościowa i jakościowa charakterystyka wód opadowych. Urbanizacja, a obieg wody i gospodarowanie wodami opadowymi. Aspekty prawne i ekonomiczne gospodarki wodami opadowymi. Zasady bilansowania odpływu wód opadowych. Podstawy projektowania systemów zagospodarowania wód opadowych (zbieranie, transport, gromadzenie i oczyszczanie). Zielone dachy. Odbiorniki wód opadowych. Osady z systemów zagospodarowania wód opadowych. Wykorzystanie wód deszczowych do celów bytowo-gospodarczych. Konserwacja i bezpieczeństwo eksploatacji systemów zagospodarowania wód opadowych. Wykorzystanie zrównoważonych systemów zagospodarowania wód deszczowych w architekturze krajobrazu.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. Edel R., Odwodnienie dróg, Wyd. Komunikacji i Łączności, Warszawa, 2017. 2. Geiger W., Dreiseitl H., Nowe sposoby odprowadzania wód deszczowych, Wyd. Projprzem-EKO, Bydgoszcz, 1999. 3. Królikowska J., Królikowski A., Wody opadowe - odprowadzenie, zagospodarowanie, podczyszczanie i wykorzystanie, Wyd. Seidel-Przywecki, Warszawa, 2012. Literatura uzupełniająca: 4. Kotowski A., Podstawy bezpiecznego wymiarowania odwodnień terenów, Wyd. Seidel-Przywecki, Warszawa, 2011. 5. Kozłowska E., Proekologiczne gospodarowanie wodą opadową w aspekcie architektury krajobrazu, Wyd. Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, Wrocław, 2008. 6. Słyś D., Retencja i infiltracja wód deszczowych, Wyd. Politechniki Rzeszowskiej, Rzeszów, 2008.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, ćwiczenia rachunkowe, wykonanie projektu, pokaz.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – sprawdzian testowy/pisemny, ocena zadania projektowego W2 – sprawdzian testowy/pisemny, dziennik prowadzącego U1 – zadania rachunkowe, ocena zadania projektowego U2 – sprawdzian testowy/pisemny, zadania rachunkowe, ocena zadania projektowego

	U3 – sprawdzian testowy/pisemny, ocena zadania projektowego, dziennik prowadzącego K1 – sprawdzian testowy/pisemny, dziennik prowadzącego
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	1) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności w oparciu o zaliczenie końcowe i oceny sprawozdań, 2) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności w oparciu o zaliczenie końcowe i oceny sprawozdań, 3) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności w oparciu o zaliczenie końcowe i oceny sprawozdań, 4) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności w oparciu o zaliczenie końcowe i oceny sprawozdań, 5) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności w oparciu o zaliczenie końcowe i oceny sprawozdań. Ocena sprawozdań – 50% udziału w ocenie końcowej, Ocena z zaliczenia w formie pytań testowych i problemowych – 50% udziału w ocenie końcowej.
Bilans punktów ECTS	Kontaktowe: - Wykłady – 9 godz./0,36 ECTS, - Ćwiczenia – 9 godz./0,36 ECTS, - Konsultacje – 2 godz./0,08 ECTS. Łącznie 20 godz./0,80 ECTS. Niekontaktowe: - Przygotowanie do ćwiczeń – 12 godz./0,48 ECTS, - Przygotowanie sprawozdań (projektów) – 15 godz./0,60 ECTS, - Studiowanie literatury – 13 godz./0,52 ECTS, - Przygotowanie do zaliczenia – 15 godz./0,60 ECTS. Łącznie 55 godz./2,20 ECTS.
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w: - wykładach – 9 godz./0,36 ECTS, - ćwiczeniach – 9 godz./0,36 ECTS, - konsultacjach – 2 godz./0,08 ECTS.

	Łącznie 20 godz./0,80 ECTS.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IŚ_W02, IŚ_W04, IŚ_W08 W2 – IŚ_W04, IŚ_W07, IŚ_W08, IŚ_W10, IŚ_W13 U1 – IŚ_U01, IŚ_U05, IŚ_U09 U2 – IŚ_U02, IŚ_U05, IŚ_U10 U3 – IŚ_U01, IŚ_U02, IŚ_U09 K1 – IŚ_K01, IŚ_K02, IŚ_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Degradacja i rekultywacja zbiorników wodnych Degradation and reclamation of water reservoirs
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	5
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (0,88/2,12)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. inż. Artur Serafin, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Zapoznanie z procesami wpływającymi na degradację zbiorników wodnych, możliwościami jej przeciwdziałania oraz sposobami przywracania ich właściwości naturalnych przy wykorzystaniu różnych technik rekultywacji zgodnie z Dyrektywą Wodną UE. Nabycie przez studentów umiejętności wykorzystania zdobytej wiedzy, w tym możliwości oceny stanu ekologicznego, stopnia degradacji i zagrożeń zbiorników wodnych. Student po zapoznaniu się z tymi zagadnieniami powinien być świadomy, że przy podejmowaniu decyzji środowiskowych ingerujących w środowisko wodne musi uwzględniać prawa i prawidłowości obowiązujące w funkcjonowaniu zbiorników wodnych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Student ma uporządkowaną wiedzę obejmującą charakterystykę zbiorników wodnych, przyczyny, uwarunkowania i skutki ich degradacji, zna wskaźniki poziomu trofii i podstawy klasyfikacji stanu troficznego jezior.
	2. Student posiada wiedzę w zakresie metod ochrony i renaturalizacji, renaturyzacji oraz rekultywacji technicznej, chemicznej, biologicznej i kombinowanej zbiorników wodnych.
	Umiejętności:
	1. Potrafi wyznaczyć główne źródła ładunków biogenów, dokonać oceny odporności zbiorników wodnych na degradację i podatności zlewni na

	dostawę materii. Potrafi rozważyć możliwości techniczne, efekty i ograniczenia głównych metod rekultywacji.
	2. Potrafi wyszukiwać informacje w internetowych bazach danych i publikacjach naukowych z zakresu przeprowadzonych rekultywacji zbiorników wodnych, interpretować uzyskane informacje i przygotować oraz przedstawić w postaci ustnej i multimedialnej prezentacji.
	Kompetencje społeczne:
	1. Student potrafi organizować sobie pracę na zajęciach praktycznych i kameralnych, współdziałać i pracować w grupie oraz rozwiązywać postawione zadania racjonalnie według przyjętego algorytmu zgodnego ze zdobytą wiedzą i umiejętnościami.
	2. Docenia konieczność aktualizowania wiedzy w celu ogólnej orientacji w aktualnych trendach rozwojowych w zakresie rozwiązań technicznych i sposobów rekultywacji zbiorników wodnych.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Wiedza ogólna z zakresu ekologii i ochrony środowiska w zakresie szkoły średniej.
Treści programowe modułu	Przekazanie wiedzy o klasyfikacji zbiorników wodnych. Omówienie przyczyn i skutków eutrofizacji. Ocena stanu limnologicznego jezior – biologiczne i chemiczne wskaźniki trofii wód. Cechy hydromorfologiczne jezior i zbiorników antropogenicznych. Funkcjonowanie jezior w warunkach naturalnych i przy antropopresji. Podatność zbiorników wodnych na degradację. Wpływ zlewni na przyspieszenie degradacji zbiorników wodnych. Kryteria oceny obciążenia zbiorników biogenami. Zdefiniowanie zabiegów renaturalizacji, renaturyzacji i rekultywacji siedlisk wodnych. Zabiegi ochronne w zlewni zbiornika. Techniczne, chemiczne, biologiczne i kombinowane metody rekultywacji zbiorników wodnych – efekty i ograniczenia. Zakwaszenie jezior. Obciążenie zewnętrzne zbiorników wodnych – główne źródła ładunków biogenów i możliwości ich szacowania. Wielkości „dopuszczalnych” i „niebezpiecznych” ładunków fosforu i azotu dla zbiorników wodnych. Ocena naturalnej odporności zbiorników wodnych na degradację.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Chełmicki W. Woda. Zasoby, degradacja, ochrona. Wyd. PWN, 2002, Warszawa. 2. Kajak Z. Hydrobiologia-Limnologia. Ekosystemy wód śródlądowych. Wyd. PWN, 1998, Warszawa. 3. Bajkiewicz-Grabowska E. Obieg materii w systemach rzeczno-jeziornych. Wyd. Uniwersytet

	Warszawski, Wydział Geografii i Studiów Regionalnych, 2002, Warszawa. 4. Chmielewski T. (red). Renaturalizacja ekosystemów wodno-torfowiskowych na Pojezierzu Łęczyńsko –Włodawskim. Wyd. UMCS, 1996, Lublin 5. Lossow K., H. Gawrońska. Jeziora, rekultywacja, przegląd metod. Przegląd Komunalny, 9(108), s.91-106., 2000.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, prezentacja multimedialna, ćwiczenia praktyczne i rachunkowe, analiza danych i interpretacja wyników obliczeń.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – sprawdzian pisemny, ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia rachunkowe W2 - sprawdzian pisemny, ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia rachunkowe U1 – ćwiczenia rachunkowe, analiza danych, interpretacja wyników, ćwiczenia praktyczne U2 - ćwiczenia rachunkowe, analiza danych, interpretacja wyników, ćwiczenia praktyczne K1 - ćwiczenia praktyczne i rachunkowe, analiza danych i interpretacja wyników obliczeń, udział w dyskusji K2 - ćwiczenia praktyczne i rachunkowe, analiza danych i interpretacja wyników obliczeń, udział w dyskusji Formy dokumentowania osiągniętych wyników: sprawdzian pisemny, zaliczenie końcowe, dziennik prowadzącego.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 70% ocena ze sprawdzianu pisemnego + 30% ocena wykonania prezentacji multimedialnej oraz ćwiczeń praktycznych i rachunkowych.
Bilans punktów ECTS	Godziny kontaktowe Wykład (9 godz./ 0,36 ETCS) Ćwiczenia (8 godz./ 0,32 ETCS) Konsultacje (4 godz./ 0,16 ETCS) Zaliczenie (1 godz./ 0,04 ETCS) RAZEM – 22 godz./0,88 ETCS Godziny niekontaktowe Przygotowanie do ćwiczeń (15 godz./ 0,60 ETCS) Przygotowanie prezentacji (12 godz./0,48 ETCS) Studiowanie literatury (12 godz./0,48 ETCS) Przygotowanie do zaliczenia (14 godz./0,56 ETCS) RAZEM – 53 godz./2,12 ETCS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w wykładach (9 godz./ 0,36 ETCS) Udział w ćwiczeniach (8 godz./ 0,32 ETCS) Udział w konsultacjach (4 godz./ 0,16 ETCS) Udział w zaliczeniu (1 godz./ 0,04 ETCS)

Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IŚ_W02, IŚ_W04, IŚ_W08 W2 - IŚ_W02, IŚ_W04, IŚ_W08 U1 – IŚ_U01, IŚ_U05, IŚ_U09 U2 – IŚ_U01, IŚ_U05, IŚ_U09 K1 – IŚ_K01, IŚ_K02, IŚ_K05 K2 – IŚ_K01, IŚ_K02, IŚ_K05
---	---

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Technologie ekoenergetyczne Eco-energy technologies
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,24/2,76)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. inż. Alina Kowalczyk-Juśko
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska
Cel modułu	Moduł ma na celu wyposażenie studentów w wiedzę dotyczącą technologii i materiałów, wykorzystywanych w procesach wytwarzania energii użytkowej w oparciu o jej odnawialne źródła, a także skutków, jakie niesie za sobą taka działalność.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Student wykazuje znajomość metod, technik, technologii, narzędzi i materiałów pozwalających wykorzystywać potencjał przyrody w celu produkcji energii użytkowej
	2. Student posiada wiedzę o nowych osiągnięciach technologicznych i tendencjach rozwoju odnawialnych źródeł energii
	Umiejętności:
	1. Student potrafi ocenić zalety i wady poszczególnych odnawialnych źródeł energii
	2. Student umie opracować rozwiązania pozwalające zaspokajać potrzeby energetyczne w oparciu o odnawialne źródła
	Kompetencje społeczne:
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	1. Student ma świadomość znaczenia produkcji energii z różnych źródeł oraz społecznych, środowiskowych i ekonomicznych skutków tej działalności
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do efektów inżynierskich (jeżeli dotyczy)	W1 – IS_W14, W2 – IS_W14, U1 – IS_U13, U2 – IS_U13, K1 – IS_K02. W1 – InzK_W02, W2 – InzK_W02, W3 – InzK_W02, U1 – InzK_U08, InzK_U10,

	U2 – InzK_U08, InzK_U10.
Wymagania wstępne i dodatkowe	-
Treści programowe modułu	Moduł obejmuje zagadnienia dotyczące wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych, w świetle efektów generowanych przez energetykę konwencjonalną. Charakterystyka pierwotnych, konwencjonalnych i niekonwencjonalnych źródeł energii. Wpływ energetyki konwencjonalnej na środowisko. Ocena emisji zanieczyszczeń z tradycyjnych źródeł energii. Technologie pozyskania energii w oparciu o zasoby wodne, wiatrowe, geotermalne; pompy ciepła, urządzenia wykorzystujące energię słoneczną. Wodór jako paliwo; ogniwa paliwowe. Ocena potencjału energii z różnych źródeł, w kontekście przestrzennym i prawnym. Energetyka rozproszona i prosumencka. Aspekty środowiskowe, ekonomiczne i społeczne wykorzystania alternatywnych źródeł energii.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Lewandowski W.M. Proekologiczne odnawialne źródła energii. WNT, Warszawa, 2007. 2. Tytko R. Odnawialne źródła energii. OWG, Warszawa 2011. 3. Chmielniak T. Technologie energetyczne. WNT, Warszawa, 2008. 4. Klugmann-Radziemska E. Odnawialne źródła energii – przykłady obliczeń. OWPG, Gdańsk, 2006. 5. Kołodziej B., Matyka M. Odnawialne źródła energii. Rolnicze surowce energetyczne. PWRiL, Poznań, 2012
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	1. Wykłady: metoda podająca z zastosowaniem środków audiowizualnych. 2. Ćwiczenia: metody praktyczne polegające na wykonywaniu obliczeń i analizie ich wyników; opracowanie i prezentacja projektu; wizyty studyjne.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – sprawozdania z ćwiczeń, kolokwia, W2 – sprawozdania z ćwiczeń, kolokwia, U1 – sprawozdania z ćwiczeń, U2 – sprawozdania z ćwiczeń K1 – kolokwia, dziennik prowadzącego. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: sprawdzian pisemny, sprawozdanie z ćwiczeń, dziennik prowadzącego.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 50% ocena ze sprawdzianu pisemnego + 50% ocena wykonania zadania projektowego.

Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE	
	wykład	9 godz./0,36 ECTS
	ćwiczenia	18 godz./0,72 ECTS
	konsultacje	4 godz./0,16 ECTS
	RAZEM kontaktowe	31 godz./1,24 ECTS
	NIEKONTAKTOWE	
	przygotowanie do ćwiczeń	15 godz./0,60 ECTS
	przygotowanie do kolokwίων	15 godz./0,60 ECTS
	opracowanie projektu	24 godz./0,96 ECTS
	studiowanie literatury	15 godz./0,60 ECTS
	RAZEM niekontaktowe	69 godz./2,76 ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach	9 godz./0,36 ECTS
	udział w ćwiczeniach	18 godz./0,72 ECTS
	udział w konsultacjach	4 godz./0,16 ECTS

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Niekonwencjonalne źródła energii Unconventional energy sources
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,24/2,76)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. inż. Alina Kowalczyk-Juśko
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska
Cel modułu	Moduł ma na celu wyposażenie studentów w wiedzę dotyczącą technik, technologii i surowców, służących do produkcji energii użytkowej w oparciu o niekonwencjonalne (alternatywne) źródła, zarówno kopalne, jak też odnawialne, a także skutków, jakie niesie za sobą taka działalność.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Student wykazuje znajomość metod, technik, technologii, narzędzi i materiałów pozwalających wykorzystywać potencjał przyrody w celu produkcji energii użytkowej
	2. Student posiada wiedzę o nowych osiągnięciach technologicznych i tendencjach rozwoju alternatywnych (w tym odnawialnych) źródeł energii
	Umiejętności:
	1. Student potrafi ocenić zalety i wady poszczególnych odnawialnych źródeł energii
	2. Student umie opracować rozwiązania pozwalające zaspokajać potrzeby energetyczne w oparciu o odnawialne źródła
	Kompetencje społeczne:
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	1. Student ma świadomość znaczenia produkcji energii z różnych źródeł oraz społecznych, środowiskowych i ekonomicznych skutków tej działalności
	W1 – IS_W14, W2 – IS_W14, U1 – IS_U13, U2 – IS_U13, K1 – IS_K02.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do efektów inżynierskich (jeżeli dotyczy)	W1 – InzK_W02, W2 – InzK_W02, W3 – InzK_W02,

	U1 – InzK_U08, InzK_U10, U2 – InzK_U08, InzK_U10.
Wymagania wstępne i dodatkowe	-
Treści programowe modułu	Moduł obejmuje zagadnienia dotyczące wytwarzania energii ze źródeł niekonwencjonalnych, zarówno nieodnawialnych alternatywnych, jak też odnawialnych. Temat ten będzie omawiany w świetle efektów, generowanych przez energetykę konwencjonalną. W ramach modułu omówione zostaną następujące zagadnienia: charakterystyka pierwotnych, konwencjonalnych i niekonwencjonalnych źródeł energii; wpływ energetyki konwencjonalnej na środowisko; ocena emisji zanieczyszczeń z tradycyjnych źródeł energii; Alternatywne metody produkcji energii z surowców nieodnawialnych (gaz łupkowy, zgazowanie węgla w złożu); technologie pozyskania energii w oparciu o źródła odnawialne: energia wodna, wiatrowa, geotermalna słoneczna; ogniwa paliwowe. Ocena potencjału energii z różnych źródeł, w kontekście przestrzennym i prawnym. Energetyka rozproszona i prosumencka. Aspekty środowiskowe, ekonomiczne i społeczne wykorzystania alternatywnych źródeł energii.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Lewandowski W.M. Proekologiczne odnawialne źródła energii. WNT, Warszawa, 2007. 2. Tytko R. Odnawialne źródła energii. OWG, Warszawa 2011. 3. Chmielniak T. Technologie energetyczne. WNT, Warszawa, 2008. 4. Klugmann-Radziemska E. Odnawialne źródła energii – przykłady obliczeń. OWPG, Gdańsk, 2006. 5. Kołodziej B., Matyka M. Odnawialne źródła energii. Rolnicze surowce energetyczne. PWRiL, Poznań, 2012
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	1. Wykłady: metoda podająca z zastosowaniem środków audiowizualnych. 2. Ćwiczenia: metody praktyczne polegające na wykonywaniu obliczeń i analizie ich wyników; opracowanie i prezentacja projektu; wizyty studyjne.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – sprawozdania z ćwiczeń, kolokwia, W2 – sprawozdania z ćwiczeń, kolokwia, U1 – sprawozdania z ćwiczeń, U2 – sprawozdania z ćwiczeń K1 – kolokwia, dziennik prowadzącego. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: sprawdzian pisemny, sprawozdanie z ćwiczeń, dziennik prowadzącego.

Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 50% ocena ze sprawdzianu pisemnego + 50% ocena wykonania zadania projektowego.
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE wykład 9 godz./0,36 ECTS ćwiczenia 18 godz./0,72 ECTS konsultacje 4 godz./0,16 ECTS RAZEM kontaktowe 31 godz./1,24 ECTS NIEKONTAKTOWE przygotowanie do ćwiczeń 15 godz./0,60 ECTS przygotowanie do kolokwii 15 godz./0,60 ECTS opracowanie projektu 24 godz./0,96 ECTS studiowanie literatury 15 godz./0,60 ECTS RAZEM niekontaktowe 69 godz./2,76 ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach 9 godz./0,36 ECTS udział w ćwiczeniach 18 godz./0,72 ECTS udział w konsultacjach 4 godz./0,16 ECTS

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Technologia wody i ścieków II Water and wastewater technology II
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	6
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,52/2,48)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	prof. dr hab. Krzysztof Józwiakowski
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Zapoznanie studentów z procesami usuwania zanieczyszczeń zachodzącymi w urządzeniach do oczyszczania ścieków oraz z podstawowymi zasadami projektowania tych urządzeń.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Posiada wiedzę na temat podstawowych zasad projektowania urządzeń do oczyszczania ścieków
	W2. Zna i rozumie przebieg podstawowych procesów usuwania zanieczyszczeń zachodzących w urządzeniach do oczyszczania ścieków
	Umiejętności:
	U1. Potrafi dobierać odpowiednie urządzenia, procesy i metody oczyszczania ścieków
	U2. Potrafi ocenić skuteczność usuwania zanieczyszczeń w oczyszczalni ścieków
	Kompetencje społeczne:
	K1. Ma świadomość jak ważne jest przestrzeganie zasad etyki zawodowej i profesjonalne planowanie odpowiednich technologii oczyszczania ścieków
	K2. Ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz gotowość podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania
	K3. Potrafi myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy oraz nawiązywać współpracę ze specjalistami z innych dziedzin wiedzy
Wymagania wstępne i dodatkowe	matematyka, chemia, fizyka, mikrobiologia środowiskowa, technologia informacyjna,

	gleboznawstwo, informatyczne podstawy projektowania, ekologia, ochrona środowiska, hydrologia i hydrogeologia, rysunek techniczny i geometria wykreślna, termodynamika techniczna, materiałoznawstwo, mechanika i wytrzymałość materiałów, biochemia, mechanika płynów, technologia wody i ścieków I, melioracje, mechanika gruntów i geotechnika, bezpieczeństwo przemysłowe, gospodarka wodna i ochrona wód.
Treści programowe modułu	Stan i potrzeby rozwoju infrastruktury sanitarnej w Polsce. Przepisy prawne dotyczące zagospodarowania i oczyszczania ścieków. Definicja ścieków i ich rodzaje. Ilość, skład i ładunki zanieczyszczeń w ściekach. Procesy i metody mechanicznego i biologicznego oczyszczania ścieków oraz usuwania związków biogenych. Rodzaje, budowa, zasada działania i podstawy wymiarowania krat, piaskowników, osadników wstępnych, odtłuszczaczy, złoż biologicznych i komór z osadem czynnym. Rodzaje przydomowych oczyszczalni ścieków. Określanie sprawności funkcjonowania i oddziaływania oczyszczalni ścieków na środowisko. Metody oczyszczania ścieków przemysłowych.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Dymaczewski Z, Oleszkiewicz J., Sozański M. Poradnik eksploatatora oczyszczalni ścieków, Wyd. Polskie Zrzeszenie Inżynierów i Techników Sanitarnych, Poznań 2011. 2. Heidrich Z., Witkowski A. Urządzenia do oczyszczania ścieków. Projektowanie, przykłady obliczeń. Wydawnictwo Seidel-Przywecki, Warszawa 2015. 3. Anielak A. M. Chemiczne i fizykochemiczne oczyszczanie ścieków. Wyd. Naukowe PWN. Warszawa 2000. 4. Bartkiewicz B. Oczyszczanie ścieków przemysłowych. Wyd. Naukowe PWN. Warszawa 2002. 5. Imhoff K. R., Bode H., Evers P. Przykłady projektów komunalnych oczyszczalni ścieków. Wyd. Seidel-Przywecki Sp z o.o., Szczecin 2000.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, opowiadanie, opis, dyskusja, pokaz, analizy laboratoryjne, film, projekty indywidualne i zespołowe
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1, W2 – egzamin pisemny, U1, U2 – ocena zadań obliczeniowych i projektowych, K1, K2, K3 – ocena pracy studenta w charakterze lidera i członka zespołu wykonującego zadania projektowe.

	Formy dokumentowania osiągniętych wyników: prace projektowe, obliczeniowe, dziennik prowadzącego, egzamin		
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	W trakcie ćwiczeń wykonywane są zadania obliczeniowe i projektowe, za które student otrzymuje zaliczenie. Podstawą wystawienia oceny z części wykładowej jest egzamin pisemny w postaci testu. Kryteria oceny pracy końcowej: dostateczny (3,0) – od 51 do 60% ogólnej liczby punktów, dostateczny plus (3,5) – od 61 do 70%, dobry (4,0) – od 71 do 80%, dobry plus (4,5) – od 81 do 90%, bardzo dobrze (5,0) – powyżej 90%. Ocena końcowa z przedmiotu jest średnią ważoną obliczoną na podstawie ocen uzyskanych przez studenta z egzaminu w postaci testu pisemnego – 50% i z części praktycznej (ćwiczeniowej) – 50%. Dodatkowo prowadzący może odpowiednio podwyższyć ocenę końcową, biorąc pod uwagę wyróżniającą się aktywność studenta na zajęciach.		
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE		
	Forma zajęć	Godziny	ECTS
	Wykłady	17	0,68
	Ćwiczenia	18	0,72
	Konsultacje	2	0,08
	Egzamin	1	0,04
	Razem kontaktowe	38	1,52
	NIEKONTAKTOWE		
	Przygotowanie do ćwiczeń	18	0,72
	Przygotowanie projektu	18	0,72
	Studiowanie literatury	10	0,40
	Przygotowanie do zaliczenia	16	0,64
	Razem niekontaktowe	62	2,48
	Razem	100	4,00
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Wykłady	17	0,68
	Ćwiczenia	18	0,72
	Konsultacje	2	0,08
	Zaliczenie	1	0,04
	RAZEM bezpośredni udział nauczyciela	38	1,52
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1, W2 – IS_W01, IS_W02, IS_W04, IS_W06, IS_W07, IS_W09, IS_W10, IS_W11, IS_W13, IS_W15 U1, U2 – IS_U01, IS_U02, IS_U03, IS_U05 IS_U08, IS_U09, IS_U10, IS_U12, IS_U15 K1, K2, K3 – IS_K03, IS_K04, IS_K05		

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Wodociągi Water supply
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	6
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (1,28/1,72)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	prof. dr hab. inż. Tadeusz Siwiec
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji, Wydział Inżynierii Produkcji
Cel modułu	Celem modułu jest przekazanie ogólnej wiedzy w zakresie programowania systemów wodociągowych, procesów i urządzeń wykorzystywanych do ujmowania, gromadzenia i transportu wody, wytycznych oraz zasad ich doboru, wymiarowania i wykonywania dokumentacji projektowej.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Posiada podstawową wiedzę w zakresie programowania infrastruktury wodociągowej na terenach o zróżnicowanym stopniu zurbanizowania.
	2. Zna podstawowe założenia i wytyczne do projektowania systemów wodociągowych.
	...
	Umiejętności:
	1. Posiada umiejętność wyznaczania wielkości zapotrzebowania na wodę jednostki osadniczej, wydajności ujęcia, doboru urządzenia pompowego, wielkości zbiorników i zaprojektowania układów sieci i instalacji wewnętrznych.
	2. Potrafi zastosować wybrane rozwiązania systemowe w celu zaopatrzenia jednostek osadniczych w wodę.
	...
	Kompetencje społeczne:
	1. Wykazuje zdolność samodzielnego myślenia w rozwiązywaniu problemów technicznych i jest świadomy konieczności współpracy z instytucjami i

	innymi specjalistami w rozwiązywaniu problemów technicznych.
	2. Rozumie potrzebę ciągłego uczenia się i doskonalenia kompetencji zawodowych dla zapewnienia najwyższego standardu życia społeczeństwa.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka, chemia, fizyka, grafika inżynierska, mechanika gruntów, budownictwo ogólne, mechanika płynów, materiałoznawstwo.
Treści programowe modułu	Wykłady: Pojęcia podstawowe, klasyfikacja źródeł wody wodociągowej, podział i charakterystyka wód wykorzystywanych na potrzeby bytowo-gospodarcze, elementy składowe systemów wodociągowych (ujęcia, stacje uzdatniania, zbiorniki wody czystej, pompownie, sieci przesyłowe, rozdzielcze), rodzaje sieci, rozmieszczenie sieci w ulicy, elementy sieci, materiały, uzbrojenie i armatura, charakterystyka eksploatacyjna systemów wodociągowych. Ćwiczenia: obliczenia w zakresie zapotrzebowania na wodę, doboru średnic przewodów wodociągowych, obliczania strat ciśnienia w sieciach i instalacjach, dobór urządzeń pompowych, pomiarowych i zabezpieczeń antyskażeniowych.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura zalecana: 1. Szpindor A. 1998. Zaopatrzenie w wodę i kanalizacja wsi. Warszawa. 2. Heidrich Z. 1999. Wodociągi. T. I. WSiP Warszawa. 3. Kwietniewski M., Olszewski W., Osuch-Pajdzińska E. 2009. Projektowanie elementów systemu zaopatrzenia w wodę. Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej. Warszawa. 4. Kalenik M. 2015. Zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków. Wyd. SGGW, Warszawa.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, ćwiczenia rachunkowe, wykonanie zadania projektowego.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – egzamin pisemny, W2 – egzamin pisemny, W2 – zadanie projektowe, U1 – zadanie projektowe, U2 – zadanie projektowe, K1 – dyskusja Formy dokumentowania osiągniętych wyników: egzamin pisemny, projekt, dziennik prowadzącego
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 50% ocena z egzaminu pisemnego + 50% ocena wykonania zadania projektowego.

Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE	
	wykład	(9 godz./0,36 ECTS)
	ćwiczenia	(16 godz./0,68 ECTS)
	zaliczanie ćwiczeń	(2 godz./0,08 ECTS)
	egzamin	(2 godz./0,08 ECTS)
	konsultacje	(2 godz./0,08 ECTS)
	RAZEM kontaktowe	(31 godz./1,28 ECTS)
	NIEKONTAKTOWE	
	przygotowanie do ćwiczeń i zaliczenia	(9 godz./0,34 ECTS)
	wykonanie zadania projektowego	(30 godz./1,16 ECTS)
	studiowanie literatury	(6 godz./0,22 ECTS)
	RAZEM niekontaktowe	(45 godz./1,72 ECTS)
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach	(9 godz./0,36 ECTS)
	udział w ćwiczeniach	(18 godz./0,76 ECTS)
	udział w egzaminie	(2 godz./0,08 ECTS)
	udział w konsultacjach	(2 godz./0,08 ECTS)
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W08, W2 – IS_W11, W3 – IS_W13, U1 – IS_U05, U2 – IS_U05, IS_U10, IS_U12 K1 – IS_K04.	

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Gospodarka odpadami / Waste management
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	5
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (2,2/1,8)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. Marta Bik-Małodzińska, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Instytut Gleboznawstwa, Inżynierii i Kształtowania Środowiska
Cel modułu	Celem realizowanego modułu jest przekazanie wiedzy oraz nabycie przez studentów umiejętności i kompetencji w zakresie rozumienia zasad gospodarki odpadami, podstawowych rozwiązań logistycznych, technologicznych i technicznych w dziedzinie gospodarki odpadami oraz zasad lokalizacji obiektów gospodarki odpadami. Opanowanie wiadomości w zakresie podstawowych cech odpadów, a jednocześnie informujących o ich wpływie na środowisko, ich zagospodarowaniu, uwarunkowaniach prawnych, ekonomicznych i finansowych, umiejętność klasyfikacji tych odpadów i oceny ich presji na środowisko.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Posiada wiedzę dotyczącą zasad gospodarki odpadami, możliwościach zagospodarowania tych odpadów oraz regulacji prawnych z zakresu gospodarki odpadami.
	Umiejętności:
	U1. Rozumie zasady gospodarki odpadami. Zna metody, techniki i technologie występujące w gospodarce odpadami.
	Kompetencje społeczne:
	1. K1. Wykazuje gotowość podjęcia działań na rzecz promowania gospodarki odpadami.
Wymagania wstępne i dodatkowe	chemia, biologia, ochrona środowiska, energetyka, gospodarka ściekami

Treści programowe modułu	Obejmuje wiedzę w zakresie podstawowych wiadomości na temat: cech odpadów komunalnych i przemysłowych, rodzajów odpadów, ilości i składu frakcyjnego odpadów oraz metod mechanicznego i biologicznego przetwarzania odpadów, możliwości i technologii ich zagospodarowania. Właściwości tych odpadów mają decydujące znaczenie dla środowiska i jednocześnie informują o wpływie na środowisko.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura obowiązkowa: 1. Baran S., Turski R.: Wybrane zagadnienia z utylizacji i unieszkodliwiania odpadów. Wyd. AR Lublin 2000. 2. Rosik-Dulewska Cz.: Podstawy gospodarki odpadami. PWN, Warszawa, 2008. 3. Jędrzak A.: Biologiczne przetwarzanie odpadów. PWN Warszawa 2007. 4. Krzywy E.: Przyrodnicze wykorzystanie ścieków i osadów ściekowych. Wyd. AR Szczecin, 1999. 5. Baran S., Turski R.: Ćwiczenia specjalistyczne z utylizacji odpadów i ścieków. Wyd. AR w Lublinie, 1996. 6. Akty prawne związane z gospodarką odpadami. Literatura zalecana: 1. Bitlewski B., Härdtle G., Marek K.: Podręcznik gospodarki odpadami – teoria i praktyka. Wyd. „Seidel-Przywecki” Sp.z o.o., Warszawa, 2003. 2. Żygadło M.: Gospodarka odpadami komunalnymi. Wyd. politechniki Świętokrzyskiej, Kielce, 1999. 3. Wandrasz J.W., Wandrasz A.J.: Biopaliwa i paliwa w procesach termicznych, Wyd. Seidel-Przywrecki Sp. Z o.o., 2006. 4. Wandrasz J.W.: Paliwa z odpadów. Tom I i II. Wyd. Helion, 1999. 5. Czasopisma: Przegląd Komunalny i Recykling, Czysta Energia.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady, prezentacje, opracowania, projekty i dyskusje.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1- Ocena pracy pisemnej U1 – Ocena projektu K1 – Ocena egzaminu pisemnego Formy dokumentowania osiągniętych wyników: <i>sprawdziany, sprawozdania, prezentacja, dziennik prowadzącego itp.</i> Szczegółowe kryteria Student wykazuje odpowiedni stopień wiedzy, umiejętności lub kompetencji uzyskując odpowiedni % sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu, odpowiednio: dostateczny (3,0) – od 51 do 60% sumy punktów,

	dostateczny plus (3,5) – od 61 do 70%, dobry (4,0) – od 71 do 80%, dobry plus (4,5) – od 81 do 90%, bardzo dobry (5,0) – powyżej 91%.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena z ćwiczeń – średnia arytmetyczna ocen z dwóch sprawdzianów oraz oceny z projektu; Ocena końcowa – ocena z egzaminu 70% + 30% ocena z ćwiczeń Warunki te są przedstawiane studentom i konsultowane z nimi na pierwszym wykładzie.
Bilans punktów ECTS	Kontaktowe: wykład 15 godz. (0,6 ECTS) ćwiczenia 15 godz. (0,6 ECTS) konsultacje 23 godz. (0,92 ECTS) egzamin pisemny 2 godz. (0,08 ECTS) Razem kontaktowe 55 godz. (2,2 ECTS) Niekontaktowe: Przygotowanie do egzaminu 5 godz. (0,2 ECTS) Studiowanie literatury 40 godz. (1,6 ECTS) Razem niekontaktowe 45 godz. (1,8 ECTS)
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w wykładach 15 godz. Udział w ćwiczeniach 15 godz. Udział w konsultacjach 23 godz. Egzamin pisemny 2 godz.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1- IŚ_W03 W2-IŚ_W13 U1-IŚ_U01 U2-IŚ_U09 K1-IŚ_K01 K2-IŚ_K03 K3-IŚ_K04

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Ochrona przed hałasem i wibracjami Protection against noise and vibration
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	5
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (0,84/2,16)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. inż. Tomasz Słowik – prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Energetyki i Środków Transportu
Cel modułu	Celem realizowanego modułu jest ukazanie sposobów rozwiązania problemów związanych z hałasem i wibracjami, postrzeganymi dziś jako środowiskowe zanieczyszczenia energetyczne – z uwzględnieniem problematyki metodyki pomiarów. Istotne są też sposoby redukcji wpływu tych czynników na ludzi.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Posiadanie podstawowych wiadomości z zakresu zanieczyszczeń energetycznych.
	W2. Znajomość elementarnych podstaw prawnych i norm w zakresie wykonywania pomiarów hałasu i drgań.
	Umiejętności:
	U1. Poprawne wykonanie pomiarów hałasu i drgań – włącznie z ich oceną, zaprogramowaniem i sporządzeniem raportu
	Kompetencje społeczne:
	K1. Wykazywanie świadomości w zakresie skali problemów związanych z zanieczyszczeniami energetycznymi w dobie tak ucywilizowanego społeczeństwa.
	K2. Świadomość w zakresie ekonomicznego a nie ekologicznego podłoża minimalizacji tego typu zanieczyszczeń.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Treści programowe modułu	Rzeczywiste źródła drgań i hałasu występujące w środowisku. Wpływ drgań i hałasu na człowieka. Zapoznanie się ze współczesnym sprzętem do pomiaru i analizy sygnałów wibroakustycznych. Ogólne ustalenia metodyczne. Akty prawne. Systemy do pomiaru, akwizycji i analizy sygnałów

	wibroakustycznych. Metody pomiaru i prognozowanie rozkładu poziomu ciśnienia akustycznego w otoczeniu dominujących źródeł hałasu w środowisku naturalnym: hałasu komunikacyjnego (drogowego, kolejowego i lotniczego) i przemysłowego. Monitoring hałasu – uwarunkowania techniczne i formalno-prawne. Dokumentowanie wyników pomiarów i warunków otoczenia. Pomiary i ocena drgań w środowisku.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Obowiązkowa: 1. Engel Z.: Ochrona środowiska przed drganiami i hałasem. PWN Warszawa 2001. 2. Cempel C.: Wibroakustyka stosowana. PWN, Warszawa 1989. 3. Kucharski R. J.: Metody prognozowania hałasu komunikacyjnego (drogowego i ulicznego). ASKON, Warszawa 1996. 4. Kraszewski M., Kucharski R. J., Kurpiewski A.: Metody pomiaru hałasu zewnętrznego w środowisku. ASKON, Warszawa 1996. Zalecana: 1. Czajka J.: Pomiary drgań i hałasu na stanowiskach pracy w transporcie. OWPW, Warszawa 2000. Prawo Ochrony Środowiska Wspólnoty Europejskiej. Tom 5. Hałas. Ministerstwo Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa. Warszawa 1995.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład tradycyjny, uzupełniany prezentacjami multimedialnymi wybranych zagadnień z realizowanych treści programowych. Ćwiczenia są uzupełnieniem wykładów, wymagana jest praca własna studentów w grupach z przyrządami umożliwiającymi pomiar hałasu w celu zrealizowania projektu.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Szczegółowe kryteria przy ocenie egzaminów i prac kontrolnych 1. student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio, przy zaliczeniu częściowym – jego części), 2. student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 3. student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części),

	4. student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 5. student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części) W1, W2 – kolokwium, U1 – projekt. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: Opracowanie projektu wykonania praktycznych pomiarów hałasu lub wibracji wraz z zaprogramowaniem całej metodyki pomiarowej i opracowaniem szczegółowego sprawozdania - weryfikującego powyższe efekty kształcenia.																
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 50% ocena z kolokwium + 50% ocena wykonania zadania projektowego.																
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE <table> <tr> <td>wykład</td><td>9 godz./0,36 ECTS</td></tr> <tr> <td>ćwiczenia</td><td>9 godz./0,36 ECTS</td></tr> <tr> <td>konsultacje</td><td>3 godz./0,12 ECTS</td></tr> <tr> <td>RAZEM kontaktowe</td><td>21 godz./0,84 ECTS</td></tr> </table> NIEKONTAKTOWE <table> <tr> <td>przygotowanie do ćwiczeń i zaliczenia</td><td>20 godz./0,80 ECTS</td></tr> <tr> <td>wykonanie zadania projektowego</td><td>14 godz./0,56 ECTS</td></tr> <tr> <td>studiowanie literatury</td><td>20 godz./0,80 ECTS</td></tr> <tr> <td>RAZEM niekontaktowe</td><td>54 godz./2,16 ECTS</td></tr> </table>	wykład	9 godz./0,36 ECTS	ćwiczenia	9 godz./0,36 ECTS	konsultacje	3 godz./0,12 ECTS	RAZEM kontaktowe	21 godz./0,84 ECTS	przygotowanie do ćwiczeń i zaliczenia	20 godz./0,80 ECTS	wykonanie zadania projektowego	14 godz./0,56 ECTS	studiowanie literatury	20 godz./0,80 ECTS	RAZEM niekontaktowe	54 godz./2,16 ECTS
wykład	9 godz./0,36 ECTS																
ćwiczenia	9 godz./0,36 ECTS																
konsultacje	3 godz./0,12 ECTS																
RAZEM kontaktowe	21 godz./0,84 ECTS																
przygotowanie do ćwiczeń i zaliczenia	20 godz./0,80 ECTS																
wykonanie zadania projektowego	14 godz./0,56 ECTS																
studiowanie literatury	20 godz./0,80 ECTS																
RAZEM niekontaktowe	54 godz./2,16 ECTS																
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	<table> <tr> <td>udział w wykładach</td><td>9 godz.</td></tr> <tr> <td>udział w ćwiczeniach</td><td>9 godz.</td></tr> <tr> <td>udział w konsultacjach</td><td>3 godz.</td></tr> </table>	udział w wykładach	9 godz.	udział w ćwiczeniach	9 godz.	udział w konsultacjach	3 godz.										
udział w wykładach	9 godz.																
udział w ćwiczeniach	9 godz.																
udział w konsultacjach	3 godz.																
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1, W2 – IS_W01, IS_W10; U1 – IS_U08; K1, K2 – IS_K01, IS_K05.																

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Ochrona powietrza Air protection
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	6
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,48/2,52)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. inż. Grzegorz Maj, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Energetyki i Środków Transportu
Cel modułu	Celem modułu jest zapoznanie studentów z zagrożeniami zanieczyszczeń powietrza oraz działaniami monitorującymi i zapobiegającymi tego rodzaju zanieczyszczeniom
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Ma wiedzę na temat oddziaływania człowieka na jakość powietrza
	2. Posiada wiedzę dotyczącą rodzajów zanieczyszczeń emitowanych do powietrza ze źródeł naturalnych i antropogenicznych oraz skutków zanieczyszczenia powietrza
	3. Posiada wiedzę dotyczącą metod ograniczania emisji zanieczyszczeń powietrza
	Umiejętności:
	1. Potrafi ocenić stan zanieczyszczenia powietrza wybranymi metodami
	2. Potrafi określać standardy emisyjne dla instalacji spalania paliw oraz spalania i współspalania odpadów, a także kontrolować ich dotrzymywanie
	3. Potrafi dokonywać oceny potencjału emisyjnego paliw konwencjonalnych i niekonwencjonalnych różnymi metodami
	Kompetencje społeczne:
	1. Ma świadomość skutków emisji zanieczyszczeń do powietrza oraz konieczności ograniczania emisji
	2. Rozumie potrzebę ciągłego śledzenia zmian w zakresie regulacji prawnych oraz samokształcenia w zakresie nowych technologii

Wymagania wstępne i dodatkowe	
Treści programowe modułu	Pojęcia podstawowe w zakresie ochrony powietrza. Budowa atmosfery i skład czystego powietrza atmosferycznego. Charakterystyka zanieczyszczeń emitowanych do powietrza ze źródeł naturalnych i antropogenicznych. Skutki zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego. Metody ograniczania emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych. Monitoring emisji i imisji zanieczyszczeń. Regulacje prawne dotyczące ochrony powietrza. Obliczanie wielkości emisji oraz stężeń zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym (imisji). Analiza referencyjnej metodyki rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym. Obliczenia z wykorzystaniem praw gazu doskonałego. Obliczanie standardów emisyjnych z instalacji. Obliczanie właściwości gazów w tym gęstości, wilgotności względnej, wilgotności bezwzględnej, stopnia zwilżenia, współczynników dyfuzji, współczynników lepkości. Przeliczanie stężeń gazów odlotowych w postaci ułamka molowego, procentu objętościowego, stężenia masowego, stężenia molowego, stężenia ppm, ciśnienia parcjalego. Obliczanie emisji na podstawie wskaźników, na podstawie pomiarów oraz z bilansu masowego. Obliczanie ilości i składu spalin podczas spalania paliw gazowych o różnej charakterystyce, węgla oraz paliw płynnych.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1) Wielgosiński G., Zarzycki R. Technologie i procesy ochrony powietrza. Wydawnictwo Naukowe PWN, 2018 2) Juraszka B., Dąbrowski T. Podstawy Ochrony Atmosfery. Wyd. Politechnika Koszalińska, 2011 3) Aranowski R., Lewandowski M. W. Technologie ochrony środowiska w przemyśle i energetyce. Wydawnictwo Naukowe PWN, 2016 4) Karaczun Z., Obidoska G., Indeka L., Ochrona środowiska - współczesne problemy. Wyd. SGGW, 2016 5) Kościelnik B., Dąbrowski T., Podstawy ochrony atmosfery. Wydawnictwo Uczelniane Politechniki Koszalińskiej, 2015 6) Gubrynowicz A., „Ochrona powietrza w świetle prawa międzynarodowego”, wyd. Liber, 2005 7) Szklarczyk M., Ochrona atmosfery, Wyd. UWM, 2001 Warych J., Oczyszczanie gazów – procesy i aparatura Wyd. WNT, 1998

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	dyskusja, wykład, wykonanie projektu, praca pisemna		
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Szczegółowe kryteria przy ocenie egzaminów i prac kontrolnych 21) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio, przy zaliczeniu cząstkowym – jego części), 22) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 23) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 24) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 25) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części) W1,W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2 – sprawozdania, kolokwium zaliczeniowe 1, egzamin		
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa= zaliczenie sprawozdań+60% ocena egzamin+40% średnia arytmetyczna z kolokwiiów		
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE		
		Godziny	ECTS
	wykłady	9	0,36
	ćwiczenia	14	0,56
	konsultacje	6	0,24
	kolokwium z ćwiczeń	4	0,16
	egzamin	4	0,16
	RAZEM kontaktowe	37	1,48
	NIEKONTAKTOWE		

	przygotowanie do ćwiczeń	18	0,72
	przygotowanie projektu	15	0,60
	studiowanie literatury	12	0,48
	przygotowanie do egzaminu	18	0,72
	RAZEM niekontaktowe/ pkt ECTS	63	2,52
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach	9 godz.	
	udział w ćwiczeniach	14 godz.	
	konsultacje	6 godz.	
	kolokwium z ćwiczeń	4 godz.	
	egzamin	4 godz.	
	RAZEM z bezpośrednim udziałem nauczyciela	37 godz.	
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W02		
	W2 - IS_W04		
	W3-IS_W07		
	U1-IS_U05		
	U2-IS_U01		
	U3-IS_U03		
	K1-IS_K02		
	K2-IS_K05		

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Techniki cieplne
Język wykładowy	Thermal engineering
Rodzaj modułu	j. polski
Poziom studiów	fakultatywny
Forma studiów	niestacjonarne I stopnia
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	6
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (0,96/2,04)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr Polak Renata
Jednostka oferująca moduł	Katedra Techniki Ciepłej i Inżynierii Procesowej
Cel modułu	Celem realizowanego modułu jest uzyskanie przez studentów podstawowej wiedzy z zakresu typowych procesów cieplnych. Zapoznanie studentów z bilansowaniem urządzeń cieplnych, określanie ich sprawności, zagadnienia związane z poprawą efektywności energetycznej procesów cieplnych oraz możliwością zastosowania odnawialnych źródeł energii w technice cieplnej,
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Absolwent ma uporządkowaną wiedzę z zakresu złożonej wymiany ciepła.
	2. Absolwent zna zasadę działania wymienników ciepła, pomp ciepła oraz instalacji ciepłowniczych wykorzystujących złoża geotermalne.
	Umiejętności:
	1. Absolwent potrafi przeprowadzić bilans urządzeń cieplnych.
	2. Absolwent potrafi dobrać dolne źródło do pomp ciepła oraz obliczyć współczynnik efektywności pompy ciepła.
	Kompetencje społeczne:
Wymagania wstępne i dodatkowe	1. Absolwent jest gotów do ciągłego pogłębiania i aktualizowania wiedzy z zakresu technik cieplnych oraz wykorzystania energii geotermalnej w związku z postępem technicznym i zmianami w przepisach prawnych.
	matematyka, fizyka, termodynamika

Treści programowe modułu	Zakres przedmiotu obejmuje wiadomości dotyczące zagadnień związanych ze złożoną wymianą ciepła, analizą pracy wymienników ciepła w zależności od ich konstrukcji, określaniem sprawności wymienników i powierzchni wymiany ciepła, technikami pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych na przykładzie energii geotermalnej, zasadą działania pomp ciepła oraz sposobami magazynowania energii cieplnej.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Szargut J., Ziębik A.: Podstawy energetyki cieplnej. PWN. Warszawa 1998. 2. Lewandowski W.: Proekologiczne odnawialne źródła energii. WNT, Warszawa 2007. 3. Stachel A. A.: Wykorzystanie energii wnętrza Ziemi. Wydawnictwo Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, Szczecin 2013. 4. Rubik M.: Pompy ciepła w systemach geotermii niskotemperaturowej. Multico Oficyna Wydawnicza, Warszawa 2011. 5. Chwieduk D., Jaworski M.: Energetyka odnawialna w budownictwie. Magazynowanie energii. PWN, Warszawa 2018.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, rozwiązywanie zadań obliczeniowych, korzystanie z materiałów dydaktycznych, rozwiązywanie zadań problemowych
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	IS_W12 – sprawdzian pisemny, ocena pracy na zajęciach, IS_U01 – sprawdzian pisemny, ocena pracy na zajęciach, IS_U05 – sprawdzian pisemny, ocena pracy na zajęciach, IS_K05 – ocena pracy na zajęciach
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa na zaliczenie jest średnią arytmetyczną ocen częściowych (oceny z kolokwium, oceny pracy na ćwiczeniach), które mają taką samą wagę
Bilans punktów ECTS	Formy zajęć: - wykład - 9 godz./0,36 pkt. ECTS, - ćwiczenia – 9 godz./0,36 pkt. ECTS, - konsultacje – 6 godz./0,24 pkt. ECTS, - przygotowanie do zajęć – 31 godz./1,24pkt. ECTS, - studiowanie literatury – 20 godz./0,8 pkt. ECTS. Łączny nakład pracy studenta to 75 godz. co odpowiada 3 punktom ECTS.
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	- wykład – 9 godz./0,36 pkt. ECTS, - ćwiczenia – 9 godz./0,36 pkt. ECTS, - konsultacje – 6 godz./0,24 pkt. ECTS.

	Łączny nakład pracy studenta to 24 godz. co odpowiada 0,96 punktu ECTS.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 - IŚ_W12 W2 - IŚ_U01 U1 - IŚ_U05 K1 -IŚ_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Podstawy elektrotechniki Basics of electrical engineering
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	6
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (0,84/2,16)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr inż. Marek Ścibisz
Jednostka oferująca moduł	Katedra Podstaw Techniki
Cel modułu	Celem realizacji modułu jest poznanie podstawowych pojęć z zakresu elektrotechniki; zasad analizy pracy obwodów elektrycznych; podstawowych praw stosowanych w elektrotechnice; zjawisk elektromagnetycznych wykorzystywanych do konstrukcji urządzeń elektrycznych; zasad bezpiecznej eksploatacji urządzeń elektrycznych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Student zna podstawowe prawa obowiązujące w elektrotechnice.
	W2. Student zna zasady realizacji ochrony przeciwporażeniowej.
	Umiejętności:
	U1. Student potrafi rozwiązywać proste zadania rachunkowe z elektrotechniki teoretycznej
	U2. Student potrafi posługiwać się analogowymi i cyfrowymi przyrządami pomiarowymi wielkości elektrycznych oraz dokonywać podstawowych pomiarów elektrycznych
	Kompetencje społeczne:
	K1. Student jest gotów do pracy w zespole
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IŚ_W10; W2 – IŚ_W10; U1 – IŚ_U10; U2 – IŚ_U10; K1 – IŚ_K03.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do efektów inżynierskich (jeżeli dotyczy)	W1 – InzK_W02; W2 – InzK_W02; U1 – InzK_U07; U2 – InzK_U07.
Wymagania wstępne i dodatkowe	matematyka

Treści programowe modułu	Wykład. Podstawowe wielkości fizyczne opisujące zjawiska elektryczne. Podstawowe prawa elektrotechniki. Odbiorniki rezystancyjne i ich konfiguracje. Przebiegi sinusoidalne i ich opis oraz prezentacja graficzna. Obwody elektryczne prądu sinusoidalnie zmiennego. Moc i energia elektryczna. Pomiar podstawowych wielkości elektrycznych. Zjawiska związane z przepływem prądu elektrycznego. Ochrona od porażeń elektrycznych. Ćwiczenia. Analiza matematyczna pracy elementów i obwodów elektrycznych; pomiary podstawowych wielkości elektrycznych, pomiary w obwodach prądu stałego, pomiary w obwodach prądu przemiennego jednofazowego, modelowanie pracy obwodów prądu przemiennego trójfazowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura wymagana: 1. Instrukcje do ćwiczeń. Literatura zalecana: 1. Hempowicz P., Kielsznia R., Piłatowicz A. Elektrotechnika i elektronika dla nie elektryków. WNT 2013. 2. Markiewicz A., Zbiór zadań z elektrotechniki. WSiP 2018.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, ćwiczenia rachunkowe, ćwiczenia laboratoryjne
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – sprawdzian testowy, W2 – sprawdzian testowy, U1 – sprawdzian testowy, sprawozdanie z ćwiczeń laboratoryjnych, U2 – udział i sprawozdanie z ćwiczeń laboratoryjnych, K1 – dziennik prowadzącego
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Sprawdzian z zadań rachunkowych – 35% Sprawdzian z teorii – 45% Ocena ze sprawozdań – 10% Udział w zajęciach – 10%
Bilans punktów ECTS	Kontaktowe: - wykład – 9 godz./0,36 ECTS - ćwiczenia – 9 godz./0,36 ECTS - konsultacje – 3 godz./0,12 ECTS Razem kontaktowe – 21 godz./0,84 ECTS Niekontaktowe: - przygotowanie do zajęć – 20 godz./0,80 ECTS - przygotowanie sprawozdań – 20 godz./0,80 ECTS - studiowanie literatury – 14 godz./0,56 ECTS Razem niekontaktowe – 54 godz./2,16 ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	- udział w wykładach – 9 godz. – 0,36 ECTS - udział w ćwiczeniach – 9 godz. – 0,36 ECTS - udział w konsultacjach – 3 godz. – 0,12 ECTS RAZEM – 21 godz. – 0,84 ECTS

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Odwodnienia obiektów inżynierskich Drainage of structures
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	6
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (0,92/2,08)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. inż. Antoni Grzywina
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Przekazanie wiedzy o systemach odwadniających i ich roli w ulepszaniu gleby. Nauczenie studentów projektowania, wykonywania, nadzoru oraz utrzymania systemów odwadniających. Rozpoznawanie przyczyn nadmiernego uwilgotnienia i jego skutków; urządzenia odwadniające - rowy otwarte, drenowanie; materiały, wykonawstwo i zabezpieczenia sprawności funkcjonalnej, eksploatacja systemów odwadniających, wpływ urządzeń na środowisko.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Zna warunki stosowania, elementy składowe systemu odwadniającego, rozstawę i głębokość urządzeń.
	2. Dysponuje wiedzą na temat metod i czynników decydujących o doborze parametrów i rodzaju systemu odwadniającego.
	Umiejętności:
	1. Potrafi opracować graficznie i obliczeniowo przekroje podłużne i poprzeczne rowu głównego.
	2. Potrafi ustalić głębokości i rozstawy sączków oraz kalibrować średnice zbieraczy.
	Kompetencje społeczne:
	1. Posiada świadomość wykonania operatu wodnoprawnego i zapewnienia przepływu biologicznie nienaruszalnego.
	2. Potrafi przygotować dokumentację wykonanego projektu.

Wymagania wstępne i dodatkowe	Hydrologia i nauki o Ziemi, gleboznawstwo, gospodarka wodna i ochrona wód
Treści programowe modułu	Obejmuje wiedzę z zakresu gospodarki wodnej o różnych systemach odwadniających, niedoborów i nadmiaru wody, zasad projektowania i funkcjonowania systemów odwodnienia grawitacyjnych i mechanicznych, sposobu odprowadzenia wody, ilości i jakości oraz odbiorników wody, warunki stosowania, elementy składowe systemu odwadniającego, działanie rowów, normy odwodnienia, głębokość, układ i rozstawa rowów otwartych i drenów podziemnych, roboty wykonawcze, konserwacja i renowacja rowów oraz drenów.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Stryjewski F. 1978. Drenowanie. PWN, Warszawa. 2. Wanke A., Jędryka G. 2001. Projektowanie i wykonawstwo drenowań rolniczych: ćwiczenia. Wydawnictwo SGGW Warszawa. 3. Sokołowski J., Żbikowski A. 1993. Odwodnienia budowlane i osiedlowe. Wydawnictwo SGGW Warszawa. 4. Edel R.. 2010. Odwodnienia dróg. PWN, Warszawa.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład multimedialny, ćwiczenia audytoryjne, ćwiczenia laboratoryjne, zespołowe projekty studenckie, dyskusja.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W zakresie wiedzy: ocena pracy pisemnej (kolokwia), zaliczenie końcowe. W zakresie umiejętności: ocena zadania projektowego, W zakresie kompetencji: ocena zadania projektowego.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena pracy pisemnej – 50%, ocena zadania projektowego – 40%, aktywność na zajęciach – 10%.
Bilans punktów ECTS	Wykłady 9 godz. 0,36 ETCS Ćwiczenia 9 godz. 0,36 ETCS Konsultacje 5 godz. 0,20 ETCS Przygotowanie projektu 20 godz. 0,80 ETCS Studiowanie literatury 25 godz. 1,00 ETCS Przygotowanie do kolokwium 7 godz. 0,28 ETCS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Wykłady 9 godz. 0,36 ETCS Ćwiczenia 9 godz. 0,36 ETCS Konsultacje 5 godz. 0,20 ETCS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	IS_W04, IS_W09, IS_W13 IS_U01, IS_U10, IS_U12 IS_K01, IS_K03

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Obiekty małej retencji Small retention structure
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	6
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (0,92/2,08)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. inż. Antoni Grzywina
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Zapoznanie studentów z procesem planowania, projektowania, eksploatacji i konserwacji obiektów małej retencji (OMR) w skali zlewni obejmującym waloryzację przestrzenną potrzeb i zagrożeń wodnych z uwagi na uwarunkowania środowiskowe i gospodarcze. Opanowanie umiejętności wykorzystanie źródeł internetowych danych przestrzennych udostępnianych wg dyrektywy INSPIRE do analizy istniejącej infrastruktury technicznej i obszarów zagrożeń. Nauka oceny ryzyka inwestycji i szacowania jej kosztów.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Zna pojęcia hydrologiczne wykorzystywane w gospodarce wodnej.
	W2. Dysponuje wiedzą na temat metod opracowania danych hydrologicznych.
	Umiejętności:
	U1. Potrafi opracować geostatystycznie charakterystyki hydrologiczne zlewni.
	U2. Potrafi kształtować retencję i zna przebieg procesu planowania.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Posiada świadomość ochrony bioróżnorodności i zna zasady organizacji procesu inwestycyjnego
	K2. Potrafi przygotować dokumentację wykonanego projektu.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Hydrologia i nauki o Ziemi, gleboznawstwo, gospodarka wodna i ochrona wód

Treści programowe modułu	Obejmuje wiedzę z zakresu gospodarki wodnej w zlewniach o różnym użytkowaniu, niedoborów wody, zasad projektowania i funkcjonowania obiektów małej retencji, bilansu wody na obiekcie (dane hydrometryczne i meteorologiczne), sposobów doprowadzenia i gromadzenia wody, ilości i jakości oraz źródeł wody do nawodnienia, degradacji zasobów wodnych, wpływ różnych form retencji na środowisko przyrodnicze i mikroklimat.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Mioduszewski W . (red.), 2011. Mała retencja - planowanie, realizacja, eksploatacja. BIGRAF, Warszawa. 2. Kowalczak P. i inni, 1997. Hierarchia potrzeb obszarowych małej retencji. IMGW, Warszawa. 3. Mioduszewski W ., 2003. Mała retencja – Ochrona zasobów wodnych i środowiska naturalnego – Poradnik. IMUZ, Falenty. 4. Ignar S., Okruszko T., Popek Z., Chormański J., Kardel I., Szporak S., Tyszewski S., Wasilewicz M., Jarecka M., 2012. Analiza wielokryterialna możliwości realizacji obiektów małej retencji w dorzeczu Wisły Środkowej z uwzględnieniem retencji gruntowej.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład multimedialny, ćwiczenia audytoryjne, ćwiczenia laboratoryjne, zespołowe projekty studenckie, dyskusja.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W zakresie wiedzy: ocena pracy pisemnej (kolokwia), zaliczenie końcowe. W zakresie umiejętności: ocena zadania projektowego, W zakresie kompetencji: ocena zadania projektowego.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena pracy pisemnej – 50%, ocena zadania projektowego – 40%, aktywność na zajęciach – 10%.
Bilans punktów ECTS	Wykłady 9 godz. 0,36 ETCS Ćwiczenia 9 godz. 0,36 ETCS Konsultacje 5 godz. 0,20 ETCS Przygotowanie projektu 20 godz. 0,80 ETCS Studiowanie literatury 25 godz. 1,00 ETCS Przygotowanie do kolokwium 7 godz. 0,28 ETCS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Wykłady 9 godz. 0,36 ETCS Ćwiczenia 9 godz. 0,36 ETCS Konsultacje 5 godz. 0,20 ETCS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	IS_W04, IS_W09, IS_W13 IS_U01, IS_U10, IS_U12 IS_K01, IS_K03

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Praktyka zawodowa Professional practice
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	6
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	5 (0,12/4,88)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Prodziekan Wydziału
Jednostka oferująca moduł	Biuro Kształcenia Praktycznego i Rozwoju Kompetencji
Cel modułu	Celem praktyki jest poszerzenie wiedzy oraz doskonalenie umiejętności i kompetencji społecznych związanych projektowaniem, wykonawstwem i nadzorem nad realizacją inwestycji związanych z inżynierią środowiska, a także rozwijanie umiejętności pracy w zespole przy realizacji typowych zadań zawodowych z zakresu inżynierii środowiska.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Zna profile działalności i strukturę organizacyjną jednostki, w której odbywana jest praktyka.
	2. Posiada wiedzę dotyczącą rozwiązywania problemów związanych z inżynierią środowiska, charakterystycznych dla miejsca odbywania praktyki.
	Umiejętności:
	1. Posiada umiejętność praktycznego wykonywania zadań związanych z inżynierią i ochroną środowiska, w szczególności z projektowaniem i wykonawstwem elementów infrastruktury technicznej.
	2. Potrafi przy wykonywaniu powierzonych mu zadań zaplanować i zrealizować te zadania w terminie, pracując indywidualnie lub zespołowo.
	Kompetencje społeczne:
	1. Rozumie potrzebę współpracy z innymi uczestnikami procesu budowlanego i jednostkami administracji w trakcie realizacji inwestycji.
	2. Ma świadomość ciągłego pogłębiania i aktualizowania wiedzy w związku z postępem technicznym i zmianami w przepisach prawnych i normach branżowych.
	3. Przestrzega zasad etyki zawodowej i ma poczucie odpowiedzialności za podejmowane decyzje.

Wymagania wstępne i dodatkowe	
Treści programowe modułu	Zapoznanie się z profilem działalności i strukturą organizacyjną jednostki, w której odbywa się praktyka oraz obowiązującymi przepisami i zasadami pracy w zespołach. Poznanie: - przepisów prawa oraz wymagań w zakresie uzgodnień przy realizacji inwestycji związanych z infrastrukturą techniczną oraz procedur obowiązujących przy ich uzyskiwaniu, - zasad przeprowadzania wizji lokalnej oraz pomiarów i badań terenowych na etapie sporządzania dokumentacji projektowej obiektów infrastruktury technicznej, - zasad wykonywania opisowej i graficznej części dokumentacji projektowej oraz posługiwania się specjalistycznym oprogramowaniem wspomagającym proces projektowania, - podstawowych wymagań i zasad wykonawstwa i nadzoru inwestycji z zakresu inżynierii środowiska, w tym rozwijanie umiejętności koordynowania robót na placu budowy, doboru maszyn i urządzeń do konkretnych robót, materiałów budowlanych i instalacyjnych, prowadzenia dokumentacji budowy.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura zgodna z zakresem prac wykonywanych przez studenta w czasie praktyki.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Rozwiązywanie problemów, aktywne uczestnictwo w pracy jednostki, praca w grupie, konsultacje
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – ocena dzienniczka oraz ustnych odpowiedzi (egzamin), W2 – ocena dzienniczka oraz ustnych odpowiedzi (egzamin), U1 – ocena dzienniczka oraz ustnych odpowiedzi (egzamin), U2 – ocena dzienniczka oraz ustnych odpowiedzi (egzamin), K1 – ocena dzienniczka oraz ustnych odpowiedzi (egzamin), K2 – ocena dzienniczka oraz ustnych odpowiedzi (egzamin), K3 – ocena dzienniczka oraz ustnych odpowiedzi (egzamin), Formy dokumentowania osiągniętych wyników: dziennik praktyk
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 100% ocena dzienniczka praktyk oraz ustnych odpowiedzi (egzamin)

Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE szkolenie przed praktyką (2 godz.) udział w egzaminie (1 godz.) RAZEM kontaktowe (3 godz./0,12 ECTS) NIEKONTAKTOWE udział w pracach jednostki, w której student odbywa praktykę – 4 tygodnie (160 godz.) prowadzenie dzienniczka praktyk (5 godz.) przygotowanie do egzaminu (2 godz.) RAZEM niekontaktowe (167 godz./4,88 ECTS)
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w szkoleniu przed praktyką (2 godz.) udział w egzaminie (1 godz.)
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W06, IS_W10, IS_W11, IS_W12, IS_W13, IS_W14, IS_W15, IS_W16, W2 – IS_W06, IS_W10, IS_W11, IS_W12, IS_W13, IS_W14, IS_W15, IS_W16, U1 – IS_U02, IS_U07, IS_U10, IS_U11, IS_U12, IS_U13, IS_U05, U2 – IS_U02, IS_U07, IS_U10, IS_U11, IS_U12, IS_U13, IS_U05, K1 – IS_K03, K2 – IS_K05, K3 – IS_K04.

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Praktyka zawodowa Professional practice
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	6
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	5 (0,12/4,88)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Prodziekan Wydziału
Jednostka oferująca moduł	Biuro Kształcenia Praktycznego i Rozwoju Kompetencji
Cel modułu	Celem praktyki jest poszerzenie wiedzy oraz doskonalenie umiejętności i kompetencji społecznych związanych projektowaniem, wykonawstwem i nadzorem nad realizacją inwestycji związanych z inżynierią środowiska, a także rozwijanie umiejętności pracy w zespole przy realizacji typowych zadań zawodowych z zakresu inżynierii środowiska.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Zna zakres działalności jednostki, strukturę organizacyjną, podział zadań kompetencji oraz zasady współpracy między jej strukturami.
	2. Posiada wiedzę dotyczącą wybranych zagadnień z zakresu inżynierii i ochrony środowiska związanych z miejscem odbywania praktyki.
	Umiejętności:
	1. Posiada umiejętność praktycznego rozwiązywania problemów związanych z inżynierią i ochroną środowiska w jednostce organizacyjnej, w tym z planowaniem i udoskonalaniem infrastruktury służącej ochronie środowiska.
	2. Potrafi pozyskiwać informacje i dane z różnych źródeł oraz wykorzystywać zdobytą wiedzę do rozwiązywania problemów związanych z inżynierią środowiska.
	Kompetencje społeczne:
	1. Rozumie potrzebę ciągłego podnoszenia swoich kwalifikacji zawodowych i pracy w zespole przy realizacji powierzonych mu zadań.
	2. Właściwie definiuje priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania w zakresie inżynierii środowiska.

	3. Ma świadomość wpływu działalności człowieka na środowisko.
Wymagania wstępne i dodatkowe	
Treści programowe modułu	Zapoznanie się z profilem działalności i strukturą organizacyjną jednostki, w której odbywa się praktyka oraz obowiązującymi przepisami i zasadami pracy w zespołach. Poznanie: - zasad realizacji przez jednostkę, polityki środowiskowej dotyczącej przygotowania, wdrażania i stosowania Systemu Zarządzania Środowiskowego (SZŚ) – poznanie urządzeń i instalacji (np. sieci wodno-kanalizacyjnych, grzewczych, wentylacyjnych, klimatyzacyjnych itp., organizacyjnych, technicznych i technologicznych aspektów ograniczenia negatywnego wpływu jednostki na środowisko, - budowy, przeznaczenia i zasad eksploatacji urządzeń, związanych z inżynierią środowiska, wykorzystywanych w jednostce, a także sposobów diagnozowania i usuwania awarii. - technicznych i technologicznych podstaw wytwarzania i produkcji materiałów budowlanych i elementów instalacyjnych, - stanu infrastruktury technicznej w jednostce samorządowej, w tym systemu gospodarki odpadami, stanu skanalizowania i oczyszczania ścieków, zwodociągowania, stanu instalacji wykorzystujących alternatywne źródła energii itp. - zasad planowania i nadzoru nad realizacją inwestycji z zakresu inżynierii środowiska w jednostce samorządowej, w tym sporządzania SIWZ i weryfikacji dokumentacji przetargowej pod kątem zgodności z wymaganiami inwestora, - podstaw prawnych i zasad przeprowadzania kontroli działania instalacji służących ochronie środowiska, w tym wykonywania badań i pomiarów wskaźników jakości środowiska.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura zgodna z zakresem prac wykonywanych przez studenta w czasie praktyki.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Rozwiązywanie problemów, aktywne uczestnictwo w pracy jednostki, praca w grupie, konsultacje
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – ocena dzienniczka oraz ustnych odpowiedzi (egzamin), W2 – ocena dzienniczka oraz ustnych odpowiedzi (egzamin), U1 – ocena dzienniczka oraz ustnych odpowiedzi (egzamin), U2 – ocena dzienniczka oraz ustnych odpowiedzi (egzamin),

	K1 – ocena dzienniczka oraz ustnych odpowiedzi (egzamin), K2 – ocena dzienniczka oraz ustnych odpowiedzi (egzamin), K3 – ocena dzienniczka oraz ustnych odpowiedzi (egzamin), Formy dokumentowania osiągniętych wyników: dziennik praktyk
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 100% ocena dzienniczka praktyk oraz ustnych odpowiedzi (egzamin)
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE szkolenie przed praktyką (2 godz.) udział w egzaminie (1 godz.) RAZEM kontaktowe (3 godz./0,12 ECTS) NIEKONTAKTOWE udział w pracach jednostki, w której student odbywa praktykę – 4 tygodnie (160 godz.) prowadzenie dzienniczka praktyk (5 godz.) przygotowanie do egzaminu (2 godz.) RAZEM niekontaktowe (167 godz./4,88 ECTS)
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w szkoleniu przed praktyką (2 godz.) udział w egzaminie (1 godz.)
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W07, IS_W08, IS_W10, IS_W15, W2 – IS_W07, IS_W08, IS_W10, IS_W15, U1 – IS_U01, IS_U02, IS_U06, IS_U07, IS_U09, IS_U15, U2 – IS_U01, IS_U02, IS_U06, IS_U07, IS_U09, IS_U15, K1 – IS_K03, IS_K05, K2 – IS_K01, IS_K02, K3 – IS_K02.

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Ocena oddziaływania na środowisko (OOS) Environmental impact assessment (EIA)
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	7
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,28/2,72)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. Maja Bryk, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Instytut Gleboznawstwa, Inżynierii i Kształtowania Środowiska
Cel modułu	Celem modułu jest zdobycie przez studentów/tki wiedzy i umiejętności dotyczących pojęcia, procedury i procesu oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięć, planów, strategii itp. realizowanych przez człowieka.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. zna rodzaje ocen oddziaływania na środowisko
	W2. zna etapy postępowania w strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko, ocenie oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia i ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000
	W3. zna elementy prognozy oddziaływania na środowisko, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i karty informacyjnej przedsięwzięcia
	W4. zna tok postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach
	Umiejętności:
	U1. potrafi zakwalifikować przedsięwzięcie w procesie oceny oddziaływania na środowisko
	U2. potrafi wskazać typ i zakres oddziaływania wybranych przedsięwzięć na środowisko
	U3. potrafi znaleźć w publicznie dostępnych bazach danych dokumenty i informacje dotyczące ocen oddziaływania na środowisko
	Kompetencje społeczne:

	K1. jest gotów/gotowa do uczestniczenia w pracach zespołów tworzących oceny oddziaływania na środowisko
	K2. jest gotów/gotowa do współorganizowania działań na rzecz ochrony środowiska oraz brania udziału w ochronie środowiska wykorzystując zdobytą wiedzę i umiejętności z zakresu ocen oddziaływania na środowisko
	K3. jest gotów/gotowa do ciągłego poszerzania wiedzy i śledzenia zmieniających się przepisów prawa i opracowań z zakresu ocen oddziaływania na środowisko
Wymagania wstępne i dodatkowe	–
Treści programowe modułu	Pojęcie, cele i rola ocen oddziaływania na środowisko (oos); przepisy europejskie i polskie związane z realizacją oos; źródła informacji w procedurach oos; strategiczna oos (etapy postępowania, prognoza oddziaływania na środowisko i jej treści); ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i system oos na obszarach sieci Natura 2000 w postępowaniu ws. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach; źródła informacji o środowisku dla potrzeb oos; raport oddziaływania na środowisko; udział społeczeństwa w oos; kompensacja przyrodnicza w procesie oos; monitoring w procesie oos; instytucje i organy administracyjne uczestniczące w oos i ich zadania.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<u>Literatura podstawowa:</u> 1. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.2008.199.1227 z późn. zm.) 2. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U.2019.1839 z późn. zm.) 3. Krystek J., 2021. Ocena oddziaływania na środowisko. Wydawnictwo Naukowe PWN <u>Literatura uzupełniająca:</u> 1. Serwis internetowy Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska 2. Baza danych oos
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykłady i ćwiczenia: prezentacja multimedialna, dyskusja, zadania problemowe, studium przypadku, praca indywidualna i/lub zespołowa, analiza i interpretacja danych i dokumentów, wykorzystanie dostępnych publicznie baz danych

Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<u>Sposoby weryfikacji</u> W1, W2, W3, W4 – ocena egzaminu, ocena sprawdzianu pisemnego i/lub testowego U1, U2, U3 – ocena opracowania wykonywanych zadań, ocena sprawdzianu pisemnego i/lub testowego K1, K2, K3 – ocena opracowania wykonywanych zadań, ocena sprawdzianu pisemnego i/lub testowego, ocena aktywności i zaangażowania w trakcie zajęć, ocena egzaminu <u>Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się</u> Prace egzaminacyjne, sprawdziany pisemne i/lub testowe, opracowania zadań, prace archiwizowane w formie papierowej i/lub elektronicznej, dziennik prowadzącego. <u>Szczegółowe kryteria</u> Student wykazuje odpowiedni stopień wiedzy, umiejętności lub kompetencji uzyskując odpowiedni % sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego zakresu materiału, odpowiednio: dostateczny (3,0) – od 50 do 60% sumy punktów, dostateczny plus (3,5) – od 60,1 do 70%, dobry (4,0) – od 70,1 do 80%, dobry plus (4,5) – od 80,1 do 90%, bardzo dobry (5,0) – powyżej 90%.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Przedmiot kończy się egzaminem. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest zaliczenie każdego sprawdzianu pisemnego/testowego i opracowania zadań. Ocenie podlega także systematyczność, poprawność i zaangażowanie w pracy na zajęciach. Na ocenę końcową składają się: ocena z egzaminu (70%) i ocena pracy na zajęciach (30%).
Bilans punktów ECTS	Kontaktowe: Wykłady 9 godz. (0,36 ECTS) Ćwiczenia audytoryjne 6 godz. (0,24 ECTS) Ćwiczenia laboratoryjne 12 godz. (0,48 ECTS) Konsultacje 3 godz. (0,12 ECTS) Egzamin 2 godz. (0,08 ECTS) Razem kontaktowe 32 godz. (1,28 ECTS) Niekontaktowe: Przygotowanie do zajęć 14 godz. (0,56 ECTS) Przygotowanie do sprawdzianów 14 godz. (0,56 ECTS) Studiowanie literatury 20 godz. (0,80 ECTS) Przygotowanie do egzaminu 20 godz. (0,80 ECTS) Razem niekontaktowe 68 godz. (2,72 ECTS)

Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w wykładach – 9 godz. Udział w ćwiczeniach – 18 godz. Udział w konsultacjach – 3 godz. Udział w egzaminie – 2 godz.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IŚ_W07 W2 – IŚ_W07 W3 – IŚ_W07, IŚ_W08, IŚ_W09 W4 – IŚ_W07 U1 – IŚ_U02 U2 – IŚ_U02, IŚ_U06, IŚ_U09 U3 – IŚ_U01 K1 – IŚ_K01, IŚ_K02, IŚ_K03 K2 – IŚ_K02 K3 – IŚ_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Melioracje Land reclamation
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	7
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,28/2,72)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. inż. Antoni Grzywna
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Przyswojenie pojęć związanych z zasobami wodnymi i obiegiem wody oraz substancji rozpuszczonych w wodzie; omówienie znaczenia i funkcji czynnika wodnego w gospodarce rolnej i środowisku rolniczym, przedstawienie zakresu i podziału melioracji, poznanie praw działania technicznych urządzeń melioracyjnych służących do regulowania obiegu wody w środowisku rolniczym oraz stosunków powietrzno-wodnych gleb rolniczo użytkowanych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Zna pojęcia hydrometryczne i melioracyjne wykorzystywane w gospodarce wodnej.
	W2. Dysponuje wiedzą na temat metod pomiarów i obliczania danych hydrologicznych.
	Umiejętności:
	U1. Potrafi opracować graficznie i statystycznie charakterystyki hydrologiczne naturalnych i sztucznych cieków wodnych.
	U2. Potrafi obliczyć polowe potrzeby i niedobory wodne, wyznaczyć zapotrzebowanie na wodę danej rośliny.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Posiada świadomość ochrony bioróżnorodności i przeciwdziałania degradacji środowiska.
	K2. Potrafi przygotować dokumentację wykonanego projektu.

Wymagania wstępne i dodatkowe	Hydrologia i nauki o Ziemi, gleboznawstwo, gospodarka wodna i ochrona wód
Treści programowe modułu	Obejmuje wiedzę z zakresu gospodarki wodnej w różnych systemach melioracyjnych, zasad projektowania potrzeb wodnych roślin, niedoborów wody, zasad projektowania i funkcjonowania systemów nawodnień grawitacyjnych i mechanicznych, bilansu wody na obiekcie (dane hydrometryczne i meteorologiczne), zabiegów agromelioracyjnych, sposobu doprowadzenia wody, ilości i jakości oraz źródeł wody do nawodnień w poszczególnych systemach melioracyjnych (wskaźniki efektywności wykorzystania wody), degradacji zasobów wodnych, wpływ melioracji na środowisko przyrodnicze i mikroklimat.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Kaczmarczyk S., Nowak. 2006. Nawadnianie roślin. Powszechne Wydawnictwo Rolnicze i Leśne. 2. Chelmiński W. 2000. Woda – zasoby, degradacja, ochrona. PWN Warszawa. 3. Kaca E. 1986. Melioracje rolne, ćwiczenie – deszczownie. SGGW Warszawa. 4. Prochal P. 1986. Podstawy melioracji rolnych. Powszechne Wydawnictwo Rolnicze i Leśne. 5. Zakaszewski C. 1976. Melioracje rolne. Powszechne Wydawnictwo Rolnicze i Leśne.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład multimedialny, ćwiczenia audytoryjne, ćwiczenia laboratoryjne, zespołowe projekty studenckie, dyskusja.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W zakresie wiedzy: ocena pracy pisemnej (kolokwia), zaliczenie końcowe. W zakresie umiejętności: ocena zadania projektowego, W zakresie kompetencji: ocena zadania projektowego.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena pracy pisemnej – 50%, ocena zadania projektowego – 40%, aktywność na zajęciach – 10%.
Bilans punktów ECTS	Kontaktowe Wykłady 9 godz. 0,36 ETCS Ćwiczenia 18 godz. 0,72 ETCS Niekontaktowe Konsultacje 5 godz. 0,20 ETCS Przygotowanie projektu 25 godz. 1,00 ETCS Studiowanie literatury 35 godz. 1,40 ETCS Przygotowanie do kolokwium 8 godz. 0,32 ETCS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Wykłady 9 godz. 0,36 ETCS Ćwiczenia 18 godz. 0,72 ETCS Konsultacje 5 godz. 0,20 ETCS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	IS_W04, IS_W09, IS_W13 IS_U01, IS_U10, IS_U12 IS_K01, IS_K03

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Kanalizacje Sewage systems
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	7
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,32/2,68)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	prof. dr hab. inż. Tadeusz Siwiec
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji, Wydział Inżynierii Produkcji
Cel modułu	Celem modułu jest przekazanie ogólnej wiedzy w zakresie programowania systemów kanalizacyjnych, rozwiązań technicznych, urządzeń i elementów stosowanych do transportu ścieków, wytycznych oraz zasad ich doboru, wymiarowania i wykonywania dokumentacji projektowej.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Posiada ogólną wiedzę na temat systemów kanalizacyjnych do odprowadzania ścieków bytowo-gospodarczych i deszczowych, elementów składowych tych systemów oraz ich rozwiązań materiałowych i technicznych.
	2. Zna podstawowe wytyczne do projektowania i wymiarowania sieci kanalizacyjnych oraz ich uzbrojenia.
	...
	Umiejętności:
	1. Posiada umiejętność wyznaczania parametrów ilościowych ścieków oraz wydajności elementów sieci kanalizacyjnej.
	2. Potrafi zastosować i zaprojektować wybrane rozwiązania systemowe, w celu zabezpieczenia odbioru ścieków z jednostki osadniczej lub jej części.
	...
	Kompetencje społeczne:
	1. Wykazuje zdolność samodzielnego myślenia w rozwiązywaniu problemów technicznych i jest

	świadomy konieczności współpracy z instytucjami i innymi specjalistami w rozwiązywaniu problemów technicznych. 2. Rozumie potrzebę ciągłego uczenia się i doskonalenia kompetencji zawodowych dla zapewnienia najwyższego standardu życia społeczeństwa.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka, chemia, fizyka, grafika inżynierska, mechanika gruntów, budownictwo ogólne, mechanika płynów, materiałoznawstwo.
Treści programowe modułu	Wykłady: rozwój kanalizacji w Polsce. Prawne podstawy rozwoju kanalizacji w Polsce. Ogólne zasady planowania budowy systemów kanalizacyjnych. Klasyfikacja systemów kanalizacyjnych. Sieci kanalizacyjne. Rodzaje, funkcje i rozwiązania materiałowe przewodów kanalizacyjnych. Elementy uzbrojenia sieci kanalizacyjnych. Zasięg oddziaływania systemu kanalizacyjnego Ćwiczenia: trasowanie sieci w planie i w przekroju. Wyznaczanie wielkości przepływu ścieków w kanalizacji, projektowanie i wymiarowanie kanałów. Dobór parametrów przewodów kanalizacyjnych i uzbrojenia. Przepompownie ścieków. Eksploatacja sieci kanalizacyjnej.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura zalecana: 5. Bolt A. (red.). 2012. Kanalizacja – projektowanie, wykonanie, eksploatacja. Wyd. Seidel-Przywecki. 6. Kalenik M. 2015. Zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków. Wyd. SGGW, Warszawa. 7. Żuchowicki W. 2008. Wodociągi i kanalizacje – projektowanie, montaż, eksploatacja, modernizacja. Warszawa Verlag Dashofer. 8. Kalenik M. 2011. Niekonwencjonalne systemy kanalizacji. Wyd. SGGW, Warszawa. 9. Kotowski A. 2015. Podstawy bezpiecznego wymiarowania odwodnień terenów - Tom I - Sieci Kanalizacyjne. Wydanie II. Wyd. Seidel-Przywecki.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, ćwiczenia rachunkowe, wykonanie zadania projektowego.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – egzamin pisemny, W2 – egzamin pisemny, W2 – zadanie projektowe, U1 – zadanie projektowe, U2 – zadanie projektowe, K1 – dyskusja Formy dokumentowania osiągniętych wyników: egzamin pisemny, projekt, dziennik prowadzącego

Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 50% ocena z egzaminu pisemnego + 50% ocena wykonania zadania projektowego.
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE wykład (9 godz./0,36 ECTS) ćwiczenia (16 godz./0,72 ECTS) zaliczanie ćwiczeń (2 godz./0,08 ECTS) egzamin (2 godz./0,08 ECTS) konsultacje (2 godz./0,08 ECTS) RAZEM kontaktowe (31 godz./1,32 ECTS) NIEKONTAKTOWE przygotowanie do ćwiczeń i zaliczenia (13 godz./0,56 ECTS) wykonanie zadania projektowego (23 godz./1,02 ECTS) studiowanie literatury (14 godz./0,56 ECTS) przygotowanie do egzaminu (12 godz./0,54 ECTS) RAZEM niekontaktowe (62 godz./2,68 ECTS)
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach (9 godz./0,36 ECTS) udział w ćwiczeniach (18 godz./0,80 ECTS) udział w egzaminie (2 godz./0,08 ECTS) udział w konsultacjach (2 godz./0,08 ECTS)
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W08, W2 – IS_W11, W3 – IS_W13, U1 – IS_U05, U2 – IS_U05, IS_U10, IS_U12 K1 – IS_K04.

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Sieci i instalacje gazowe Gas networks and installations
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	6
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (0,84/2,16)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr inż. Marek Ścibisz
Jednostka oferująca moduł	Katedra Podstaw Techniki
Cel modułu	Przybliżenie zagadnień związanych z funkcjonowaniem sieci i instalacji gazowych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Zna zagadnienia z zakresu budowy i funkcjonowania sieci i instalacji gazowych
	W2. Zna zagadnienia z zakresu kontroli instalacji i urządzeń gazowych
	Umiejętności:
	U1. Potrafi wykonać proste zadania inżynierskie dotyczące obliczeń instalacji gazowych
	U2. Potrafi korzystać z norm i zasad projektowania w celu doboru elementów instalacji gazowej
	Kompetencje społeczne:
	K1. Jest gotów do pracy w zespole
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka, chemia, termodynamika
Treści programowe modułu	Wykłady obejmują tematykę właściwości paliw i sieci gazowych; urządzeń pomiarowych i rozliczeniowych zużycia paliw gazowych; podstawowych odbiorników gazowych i ich montażu oraz aktów prawnych związanych z ich montażem i eksploatacją. Ćwiczenia dotyczą sposobów obliczania zapotrzebowania na gaz oraz wentylacji pomieszczeń z urządzeniami gazowymi, doboru elementów instalacji i kontroli sprawności jej funkcjonowania.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Bąkowski K.: Instalowanie urządzeń gazowych – poradnik, COSiW 2017 2. Bakowski K. Sieci i instalacje gazowe – poradnik projektowania, budowy i eksploatacji. PWN 2013 3. Zajda R. Instalacje na paliwa gazowe. COBO-Profil, 2008

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, ćwiczenia rachunkowe, ćwiczenia projektowe
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – sprawdzian testowy W2 – sprawdzian testowy U1 – sprawdzian testowy U2 – ocena zadania projektowego K1 – dziennik prowadzącego
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	1. Sprawdzian z zadań rachunkowych – 25% 2. Sprawdzian z teorii – 40% 3. Ocena z zadań projektowych – 25% 4. Udział w zajęciach – 10%
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE wykład 9 godz./0,36 ECTS ćwiczenia 9 godz./0,36 ECTS konsultacje 3 godz./0,12 ECTS RAZEM kontaktowe 21 godz./0,84 ECTS NIEKONTAKTOWE przygotowanie do ćwiczeń i zaliczenia 18 godz./0,72 ECTS wykonanie zadania projektowego 22 godz./0,88 ECTS studiowanie literatury 14 godz./0,56 ECTS RAZEM niekontaktowe 54 godz./2,16 ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	1. udział w wykładach – 9 godz. / 0,36 ECTS 2. udział w ćwiczeniach – 9 godz. / 0,36 ECTS 3. udział w konsultacjach – 3 godz. / 0,12 ECTS RAZEM – 21 godz. / 0,84 ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W12; W2 – IS_W10; U1 – IS_U10, IS_U11; U2 – IS_U10; K1 – IS_K03.

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Wentylacja i klimatyzacja, Ventilation and air conditioning
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	7
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,28/2,72)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. inż. Andrzej Krzykowski
Jednostka oferująca moduł	Katedra Techniki Ciepłej i Inżynierii Procesowej
Cel modułu	Celem przedmiotu jest uzyskanie przez studentów podstawowej wiedzy z zakresu wentylacji i klimatyzacji. Przygotowanie studentów do samodzielnej analizy problemów związanych z zastosowaniem wentylacji i klimatyzacji w budynkach użyteczności publicznej oraz obiektach technologicznych, w aspekcie technicznym i ekonomicznym, celem racjonalnego wyboru odpowiedniego rodzaju systemu i parametrów procesu wentylacji i klimatyzacji.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Ma uporządkowaną wiedzę z zakresu termodynamiki powietrza
	W2. Zna budowę systemów wentylacyjnych i klimatyzacyjnych
	Umiejętności:
	U1. Potrafi rozwiązywać proste zadania inżynierskie z zakresu wentylacji i klimatyzacji
	U2. Potrafi przygotować dokumentację projektową instalacji wentylacyjnych i klimatyzacyjnych
	Kompetencje społeczne:
	K1. Jest gotów do ciągłego pogłębiania i aktualizowania wiedzy w zakresie techniki wentylacji i klimatyzacji w związku z postępem technicznym
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka, fizyka, termodynamika.
Treści programowe modułu	Wiadomości dotyczące podstaw meteorologii, komfortu cieplnego i jakości powietrza wewnętrznego, budowy i zasady działania systemów

	wentylacyjnych i klimatyzacyjnych. Termodynamika powietrza - charakterystyka, wykres Moliera i jego wykorzystanie. Części składowe systemów wentylacji i klimatyzacji: przewody, wentylatory, filtry, nagrzewnice, centrale wentylacyjne, tłumiki akustyczne, odzysk ciepła w wentylacji. Podstawowe systemy wentylacji: wentylacja naturalna, mechaniczna, układy hybrydowe. Dobór przewodów i urządzeń wentylacyjnych i klimatyzacyjnych, obliczanie ilości powietrza do wentylacji ogólnej, obliczanie ilości powietrza wentylacyjnego przy usuwaniu zanieczyszczeń oraz nadmiaru pary wodnej.		
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Rietschel, RaiB W.: Ogrzewanie i klimatyzacja. Arkady, W-wa 1972. 2. Malicki M.: Wentylacja i klimatyzacja. PWN, W-wa 1980. 3. Recknagel – Sprenger: Ogrzewanie i klimatyzacja. Arkady, W-wa 1976. 4. Przydrożny S. Wentylacja, Wyd. PWr., Wrocław 1991. 5. Gutkowski K.: Chłodnictwo i klimatyzacja. WNT, W-wa 2003. 6, Pełech A.: Wentylacja i klimatyzacja OWPW, Wrocław 2009.		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, rozwiązywanie zadań problemowych, korzystanie z materiałów dydaktycznych – wykresy, tabele, wykonanie projektu		
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1. sprawdzian pisemny, W2. sprawdzian pisemny, ocena wystąpienia, U1. sprawdzian pisemny, ocena wystąpienia, U2. ocena zadania projektowego, K1. praca pisemna, ocena wystąpienia,		
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa na zaliczenie jest średnią arytmetyczną ocen cząstkowych (oceny z kolokwium, oceny pracy na ćwiczeniach oraz zadania projektowego), które mają taką samą wagę.		
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE		
	wykłady	9	0,36
	ćwiczenia	15	0,60
	konsultacje	5	0,20
	kolokwium z ćwiczeń	3	0,12
	RAZEM kontaktowe	32	1,28
	NIEKONTAKTOWE		
	przygotowanie do ćwiczeń	16	0,64
	przygotowanie projektu	24	0,96
	studiowanie literatury	28	1,12
	RAZEM niekontaktowe	68	2,72

Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach – 9 godz; udział w ćwiczeniach – 15 godz.; kolokwium z ćwiczeń – 3 godz; konsultacje – 5 godz;
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W12 W2 – IS_W12 U1 – IS_U01 U2 – IS_U11 K1 – IS_K05

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Rekultywacja terenów zdegradowanych Reclamation of degraded areas
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	6
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (0,80/2,20)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr inż. Roman Rybicki
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Przedmiot ma na celu zapoznanie studentów z przyczynami i formami degradacji środowiska glebowego, kierunkami i metodami rekultywacji gruntów na terenach zdegradowanych ze szczególnym uwzględnieniem terenów przemysłowych oraz z podstawami prawnymi ochrony i rekultywacji gruntów.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Zna prawne aspekty ochrony gruntów w Polsce i instrumenty międzynarodowe w tym zakresie.
	2. Zna klasyfikację terenów przemysłowych; charakteryzuje kierunki i sposoby rekultywacji w zależności od przyczyny degradacji; zna zasady rekultywacji gleb.
	Umiejętności:
	1. Potrafi dokonać wyboru kierunków i metod rekultywacji w zależności od rodzaju prowadzonej działalności.
	2. Potrafi zaplanować podstawowe zabiegi techniczne i biologiczne, niezbędne do osiągnięcia zakładanych celów rekultywacji.
	Kompetencje społeczne:
Wymagania wstępne i dodatkowe	1. Ma świadomość wpływu działalności przemysłowej na środowisko; rozumie potrzebę rekultywacji terenów zdegradowanych, przemysłowych.
	Mechanika gruntów i geotechnika, Hydrologia i hydrogeologia, Ochrona środowiska

Treści programowe modułu	Wykłady: Pojęcie i prawne aspekty ochrony gleb, procesy degradacji gleb, charakterystyka terenów przemysłowych, zasady rekultywacji i zagospodarowania terenów zdegradowanych. Ćwiczenia: Czynniki i formy degradacji, podstawowe założenia rekultywacji, klasyfikacja gruntów zdegradowanych i wybór kierunku rekultywacji, projekt rekultywacji wybranego obiektu przemysłowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura: 1. Baran S., Turski R. 1996. Degradacja ochrona i rekultywacja gleb. Wyd. AR w Lublinie. 2. Karczewska A. 2008. Ochrona gleb i rekultywacja terenów zdegradowanych. Wyd. AR we Wrocławiu. 3. Maciak F. 1996. Ochrona i rekultywacja środowiska. Wyd. SGGW Warszawa. 4. Malina G. 2008. Rekultywacja i rewitalizacja terenów zdegradowanych. Wyd. PZLiTS Poznań. 5. Siuta J. 1998. Rekultywacja gruntów – poradnik. Wyd. IOŚ Warszawa. 6. Ziemnicki S. 1968. Melioracje przeciwerozyjne. Wyd. PWRiL, Warszawa.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, wykonanie projektu.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – sprawdzian W2 – sprawdzian U1 – sprawdzian, zadanie projektowe U2 – zadanie projektowe K1 – sprawdzian
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 50% ocena ze sprawdzianu pisemnego + 50% ocena wykonania zadania projektowego.
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE wykład (9 godz./0,36 ECTS) ćwiczenia (9 godz./0,36 ECTS) konsultacje (2 godz./0,08 ECTS) RAZEM kontaktowe (20 godz./0,80 ECTS) NIEKONTAKTOWE przygotowanie do ćwiczeń i zaliczenia (20 godz./0,80 ECTS) wykonanie zadania projektowego (20 godz./0,80 ECTS) studiowanie literatury (15 godz./0,60 ECTS) RAZEM niekontaktowe (55 godz./2,20 ECTS)
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach (9 godz./0,36 ECTS) udział w ćwiczeniach (9 godz./0,36 ECTS) udział w konsultacjach (2 godz./0,08 ECTS)
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W07, W2 – IS_W09, IS_W16, U1 – IS_U13,

	U2 – IS_U13, K1 – IS_K01, IS_K01.
--	--------------------------------------

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Techniki ochrony gleb przed erozją Techniques for soil protection against erosion
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	6
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (0,80/2,20)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr inż. Roman Rybicki
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Przedmiot ma na celu zapoznanie studentów z możliwymi do wykorzystania w praktyce, technikami ochrony gleb przed różnymi rodzajami erozji, w tym erozji wietrznej, wodnej powierzchniowej i żłobinowej, wąwozowej, uprawowej.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Ma uporządkowaną wiedzę z zakresu rodzajów erozji, degradacji erozyjnej gleb i wpływu erozji na środowisko i gospodarkę.
	2. Ma uporządkowaną wiedzę z zakresu metod i technik wykorzystywanych w ochronie gleb przed erozją i likwidacji skutków erozji.
	Umiejętności:
	1. Potrafi opracować projekt zastosowania różnych metod i technik wykorzystywanych w ochronie gruntów przed erozją.
	Kompetencje społeczne:
	1. Ma świadomość skutków działalności człowieka w aspekcie degradacji erozyjnej gleb inżynierskiej, w tym jej wpływu na środowisko przyrodnicze.
	2. Ma świadomość możliwości działań inżynierskich w likwidacji skutków erozji i jej zapobieganiu.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Mechanika gruntów i geotechnika, Hydrologia i hydrogeologia, Ochrona środowiska
Treści programowe modułu	Wykłady: Procesy erozyjne i ich skutki, ochrona gruntów przed erozją wietrzną, wodną (sposoby użytkowania, granica rolno-leśna i rolno-łąkowa, zadrzewienia przeciwerozyjne, środki techniczne, drogi rolnicze).

	Ćwiczenia: Klasyfikacja erozji gleb, zagrożenie erozją, czynniki wpływające na natężenie erozji, ochrona gruntów przed erozją (fitomelioracje, układ pól, środki techniczne na stokach i w wąwozach, umacnianie dróg transportu rolnego). Wykonanie projektu zagospodarowania przeciwerozijnego terenu.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura: 1. Józefaciuk A., Józefaciuk Cz. 1999. Ochrona gruntów przed erozją. Wyd. IUNG, Puławy. 2. Ziemnicki S. 1968. Melioracje przeciwerozyjne. Wyd. PWRiL, Warszawa. 3. Ziemnicki S. (red.) 1978. Erozja wodna. Wyd. PWRiL, Warszawa. 4. Józefaciuk A., Józefaciuk Cz. 1996. Mechanizm i wskazówki metodyczne badania procesów erozji. PIOŚ, Bibl. Monitoringu Środowiska, Wyd. PIOŚ, Warszawa. 5. Wytyczne w sprawie ustalania granicy rolno-leśnej. 2003. MRiRW, Warszawa 6. Zajączkowski K. (red.). 2001. Dobór drzew i krzewów do zadrzewień na obszarach wiejskich. Wyd. IBL, Warszawa. 7. Jończyk K. 2003. Ochrona gruntów przed erozją. Program rolnośrodowiskowy. Wyd. MRiRW, Warszawa.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, wykonanie projektu.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – sprawdzian W2 – sprawdzian U1 – zadanie projektowe K1 – sprawdzian K2 – sprawdzian
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 50% ocena ze sprawdzianu pisemnego + 50% ocena wykonania zadania projektowego.
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE wykład (9 godz./0,36 ECTS) ćwiczenia (9 godz./0,36 ECTS) konsultacje (2 godz./0,08 ECTS) RAZEM kontaktowe (32 godz./0,80 ECTS) NIEKONTAKTOWE przygotowanie do ćwiczeń i zaliczenia (25 godz./1,00 ECTS) wykonanie zadania projektowego (18 godz./0,72 ECTS) studiowanie literatury (12 godz./0,48 ECTS) RAZEM niekontaktowe (55 godz./2,20 ECTS)

Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach	(15 godz./0,60 ECTS)
	udział w ćwiczeniach	(15 godz./0,60 ECTS)
	udział w konsultacjach	(2 godz./0,08 ECTS)
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W08, W2 – IS_W16, U1 – IS_U09, IS_U13, K1 – IS_K02, K1 – IS_K01.	

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Sieci elektroenergetyczne Power networks
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	7
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (0,84/2,16)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr inż. Marek Ścibisz
Jednostka oferująca moduł	Katedra Podstaw Techniki
Cel modułu	Przybliżenie zagadnień związanych z funkcjonowaniem i eksploatacją sieci elektroenergetycznych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Zna zagadnienia z zakresu budowy i funkcjonowania sieci elektroenergetycznych
	W2. Zna zagadnienia z zakresu racjonalnej eksploatacji sieci elektroenergetycznych
	Umiejętności:
	U1. Potrafi wykonać proste zadania inżynierskie dotyczące obliczeń i doboru elementów sieci elektroenergetycznej
	U2. Potrafi posługiwać się schematami sieci elektroenergetycznej
	Kompetencje społeczne:
Wymagania wstępne i dodatkowe	K1. Jest gotów do pracy w zespole
	Matematyka, elektrotechnika
Treści programowe modułu	Wykłady obejmują tematykę wytwarzania, przesyłu i rozdziału energii elektrycznej, klasyfikacji i elementów składowych sieci elektroenergetycznych, sposoby doboru zabezpieczeń oraz pomiaru parametrów pracy sieci elektroenergetycznym. Ćwiczenia dotyczą sposobów obliczania spadków napięć i strat przesyłowych w sieciach elektroenergetycznych oraz pomiarów parametrów pracy transformatorów
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Dołęga W. Stacje elektroenergetyczne, OW Politechniki Wrocławskiej, 2007 2. Korniluk W., Woliński K. Elektroenergetyczna automatyka zabezpieczeniowa, Wyd. Politechniki Białostockiej, 2012

	3. Kujszczyk Sz. Elektroenergetyczne sieci rozdzielcze, OW Politechniki Warszawskiej, 2004. 4. Wasiak I. Elektroenergetyka w zarysie. Wyd. Politechniki Łódzkiej, 2010																
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, ćwiczenia rachunkowe, ćwiczenia laboratoryjne																
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – sprawdzian testowy W2 – sprawdzian testowy U1 – sprawdzian testowy U2 – ocena zadania laboratoryjnego K1 – dziennik prowadzącego																
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	1. Sprawdzian z zadań rachunkowych – 30% 2. Sprawdzian z teorii – 40% 3. Ocena ze sprawozdań – 20% 4. Udział w zajęciach – 10%																
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE <table> <tr> <td>wykład</td> <td>9 godz./0,36 ECTS</td> </tr> <tr> <td>ćwiczenia</td> <td>9 godz./0,36 ECTS</td> </tr> <tr> <td>konsultacje</td> <td>3 godz./0,12 ECTS</td> </tr> <tr> <td>RAZEM kontaktowe</td> <td>21 godz./0,84 ECTS</td> </tr> </table> NIEKONTAKTOWE <table> <tr> <td>przygotowanie do ćwiczeń i zaliczenia</td> <td>20 godz./0,80 ECTS</td> </tr> <tr> <td>przygotowanie sprawozdań</td> <td>19 godz./0,76 ECTS</td> </tr> <tr> <td>studiowanie literatury</td> <td>15 godz./0,60 ECTS</td> </tr> <tr> <td>RAZEM niekontaktowe</td> <td>54 godz./2,16 ECTS</td> </tr> </table>	wykład	9 godz./0,36 ECTS	ćwiczenia	9 godz./0,36 ECTS	konsultacje	3 godz./0,12 ECTS	RAZEM kontaktowe	21 godz./0,84 ECTS	przygotowanie do ćwiczeń i zaliczenia	20 godz./0,80 ECTS	przygotowanie sprawozdań	19 godz./0,76 ECTS	studiowanie literatury	15 godz./0,60 ECTS	RAZEM niekontaktowe	54 godz./2,16 ECTS
wykład	9 godz./0,36 ECTS																
ćwiczenia	9 godz./0,36 ECTS																
konsultacje	3 godz./0,12 ECTS																
RAZEM kontaktowe	21 godz./0,84 ECTS																
przygotowanie do ćwiczeń i zaliczenia	20 godz./0,80 ECTS																
przygotowanie sprawozdań	19 godz./0,76 ECTS																
studiowanie literatury	15 godz./0,60 ECTS																
RAZEM niekontaktowe	54 godz./2,16 ECTS																
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	- udział w wykładach – 9 godz. – 0,36 ECTS - udział w ćwiczeniach – 9 godz. – 0,36 ECTS - udział w konsultacjach – 3 godz. – 0,12 ECTS RAZEM – 21 godz. – 0,84 ECTS																
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IŚ_W10; W2 – IŚ_W10; U1 – IŚ_U10; U2 – IŚ_U10; K1 – IŚ_K03.																

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Instalacje elektryczne Electrical installations
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	7
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (0,84/2,16)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr inż. Marek Ścibisz
Jednostka oferująca moduł	Katedra Podstaw Techniki
Cel modułu	Przybliżenie zagadnień związanych z funkcjonowaniem instalacji elektrycznych, rodzajem odbiorników elektrycznych, zakłóceń pracy i warunkami bezpiecznej eksploatacji
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Zna zagadnienia z zakresu budowy i funkcjonowania instalacji elektrycznych
	W2. Zna zagadnienia z zakresu bezpiecznej eksploatacji instalacji elektrycznych
	Umiejętności:
	U1. Potrafi wykonać proste zadania inżynierskie dotyczące obliczeń i doboru elementów instalacji elektrycznych
	U2. Potrafi posługiwać się schematami instalacji elektrycznych
	Kompetencje społeczne:
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	K1. Jest gotów do pracy w zespole
	W1 – IS_W10; W2 – IS_W10; U1 – IS_U10; U2 – IS_U10; K1 – IS_K03.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do efektów inżynierskich (jeżeli dotyczy)	W1 – InzK_W02; W2 – InzK_W02; U1 – InzK_U07; U2 – InzK_U07.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka, elektrotechnika
Treści programowe modułu	Wykłady obejmują tematykę klasyfikacji i elementów składowych instalacji elektrycznych, sposoby doboru zabezpieczeń oraz pomiaru parametrów instalacji elektrycznych.

	Ćwiczenia dotyczą sposobów obliczania i doboru przewodów instalacji elektrycznych oraz ich zabezpieczeń.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Grobicki J., Germata M. Przewody i kable elektroenergetyczne, WNT, 2019 2. Markiewicz H. Instalacje elektryczne. WNT, 2018 3. Wiatr J. Poradnik projektanta elektryka, DW Medium, 2018
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, ćwiczenia rachunkowe, ćwiczenia laboratoryjne
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – sprawdzian testowy W2 – sprawdzian testowy U1 – sprawdzian testowy U2 – ocena zadania laboratoryjnego K1 – dziennik prowadzącego
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Sprawdzian z zadań rachunkowych – 30% Sprawdzian z teorii – 40% Ocena ze sprawozdań – 20% Udział w zajęciach – 10%
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE wykład 9 godz./0,36 ECTS ćwiczenia 9 godz./0,36 ECTS konsultacje 3 godz./0,12 ECTS RAZEM kontaktowe 21 godz./0,84 ECTS NIEKONTAKTOWE przygotowanie do ćwiczeń i zaliczenia 20 godz./0,80 ECTS przygotowanie sprawozdań 19 godz./0,76 ECTS studiowanie literatury 15 godz./0,60 ECTS RAZEM niekontaktowe 54 godz./2,16 ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	- udział w wykładach – 9 godz. – 0,36 ECTS - udział w ćwiczeniach – 9 godz. – 0,36 ECTS - udział w konsultacjach – 3 godz. – 0,12 ECTS RAZEM – 21 godz. – 0,84 ECTS

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Seminarium dyplomowe 1 Diploma seminar 1
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	7
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,88/1,12)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Prof. dr hab. Krzysztof Jóźwiakowski
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Przygotowanie studentów do samodzielnego opracowania projektu inżynierskiego.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Student ma podstawową wiedzę o trendach rozwojowych w zakresie technik i technologii stosowanych w inżynierii środowiska oraz na temat metodologii rozwiązywania problemów inżynierskich.
	Umiejętności:
	1. Student potrafi wybierać fachową literaturę (w tym obcojęzyczną) związaną z tematem projektu inżynierskiego, korzystać z zasobów bibliotecznych, jak również z internetowych źródeł literaturowych.
	2. Umie przygotować i przedstawić prezentację z zakresu inżynierii środowiska oraz dyskutować na seminarium na jej temat.
	3. Student potrafi uzasadnić celowość podjęcia tematu projektu inżynierskiego oraz umie wskazać możliwości jego praktycznego wykorzystania.
	Kompetencje społeczne:
	1. Realizując etapy projektu inżynierskiego potrafi współpracować w grupie oraz z przedstawicielami przedsiębiorstw, jednostek samorządowych i innych instytucji.
Wymagania wstępne i dodatkowe	2. Rozumie potrzebę ustawicznego samokształcenia i śledzenia literatury fachowej oraz przestrzegania zasad etyki zawodowej i praw autorskich.
	matematyka, chemia, fizyka, rysunek techniczny i geometria wykreślna, technologia informacyjna, geodezja i kartografia, ergonomia i BHP,

	gleboznawstwo, informatyczne podstawy projektowania, meteorologia i klimatologia, mechanika płynów, mikrobiologia środowiskowa, systemy informacji przestrzennej, termodynamika techniczna, materiałoznawstwo, hydrologia i hydrogeologia, mechanika i wytrzymałość materiałów, ochrona powietrza, biochemia, mechanika gruntów i geotechnika, bezpieczeństwo przemysłowe, gospodarka wodna i ochrona wód, wentylacja i klimatyzacja, technologia wody i ścieków I, instalacje sanitarne, gospodarka odpadami, wodociągi, ochrona przed hałasem i wibracjami, ocena oddziaływania na środowisko.
Treści programowe modułu	Poznanie zakresu tematycznego projektów inżynierskich wykonanych dotychczas z zakresu inżynierii środowiska. Określenie tematów projektów inżynierskich i opracowanie harmonogramu ich realizacji z uwzględnieniem specyfiki tematu. Przygotowanie i zaprezentowanie tematów referatów z zakresu inżynierii środowiska nie związanych z tematem projektów inżynierskich. Zasady wykonania projektów inżynierskich z zakresu inżynierii środowiska, przy uwzględnieniu zasad ochrony własności intelektualnej. Omówienie struktury projektu inżynierskiego: cel projektu, charakterystyka obszaru opracowania, metody obliczeń oraz przyjęte założenia niezbędne do jego realizacji, charakterystyka rozwiązania technicznego, technologicznego lub innego, zależnie od specyfiki tematu projektu inżynierskiego (część opisowa i część graficzna). Sporządzenie i prezentacja konspektu projektu inżynierskiego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura: 1. Dudziak A., Żejmo A. 2008. Redagowanie prac dyplomowych. Wskazówki metodyczne dla studentów. Wyd. Difin. Warszawa, s. 296. 2. Literatura fachowa z zakresu inżynierii środowiska związana z realizacją projektów inżynierskich.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, opracowanie prezentacji tematycznych oraz dotyczących zakresu projektu inżynierskiego.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – ocena przygotowanych prezentacji tematycznych U1, U2, U3 – ocena wykonanych prezentacji, a także pracy studenta jako członka grupy dyskusyjnej K1, K2 – ocena pracy w zespole, inicjatywy studenta i samodzielności w wykonywaniu powierzonych zadań: prezentacja, dziennik prowadzącego.

Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 50% ocena prezentacji tematycznych + 50% ocena prezentacji konspektu projektu inżynierskiego.
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE ćwiczenia (18 godz./0,72 ECTS) konsultacje (4 godz./0,16 ECTS) RAZEM kontaktowe (22 godz./0,88 ECTS) NIEKONTAKTOWE przygotowanie prezentacji (18 godz./0,72 ECTS) studiowanie literatury (10 godz./0,40 ECTS) RAZEM niekontaktowe (28 godz./1,12 ECTS)
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w ćwiczeniach (18 godz./72 ECTS) udział w konsultacjach (4 godz./0,16 ECTS)
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W01, IS_W02, IS_W03, IS_W04, IS_W05, IS_W06, IS_W07, IS_W08, IS_W09, IS_W10, IS_W11, IS_W12, IS_W13, IS_W14, IS_W15, IS_W16, U1 – IS_U01, U2 – IS_U14, U3 – IS_U14, K1 – IS_K03, K2 – IS_K04, IS_K05.

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Podstawy technologii robót budowlanych Basics of construction works technology
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	7
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (0,92/2,08)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr inż. Arkadiusz Malik
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska
Cel modułu	Przekazanie wiadomości na temat struktury i przebiegu procesu inwestycyjnego, dokumentacji i procedury przetargowej, zasad organizacji budowy, dokumentowania przebiegu robót budowlanych, prawidłowej analizy dokumentacji projektowej, zasad kierowania i nadzorowania prac inwestycyjnych w zależności od pełnionej funkcji, a ponadto sposobów i metod wykonywania podstawowych robót ziemnych, robót betonowych i montażowych w budownictwie lądowym z uwzględnieniem możliwości stosowania maszyn i urządzeń, kryteriów ich doboru.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Zna podstawowe zasady realizacji robót transportowych, ziemnych, odwodnieniowych, betonowych.
	W2. Zna zasady organizacji budowy.
	Umiejętności:
	U1. Potrafi korzystać z podstawowych norm oraz wytycznych projektowania i wykonywania obiektów budowlanych oraz analizować dokumentację projektową.
	U2. Potrafi zaprojektować procesy budowlane w zakresie technologii robót budowlanych z elementami optymalizacji techniczno-ekonomicznej oraz zorganizować stanowisko pracy.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Ma świadomość konieczności przestrzegania przepisów bhp przez podległych mu pracowników podczas realizacji inwestycji i odpowiedzialności z tym związanej.

	K2. Wykazuje samodzielne myślenie w rozwiązywaniu problemów technicznych i rozumie potrzebę współpracy z innymi specjalistami.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W03, IS_W11; W2 – IS_W03, IS_W11; U1 – IS_U05; U2 – IS_U10; K1 – IS_K04 K1 – IS_K01, IS_K05.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do efektów inżynierskich (jeżeli dotyczy)	W1 – IS_W03, IS_W11; W2 – IS_W03, IS_W11; U1 – InzK_U10; U2 – InzK_U06.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka, mechanika gruntów, budownictwo ogólne, materiałoznawstwo.
Treści programowe modułu	Wykłady: pojęcia podstawowe z zakresu procesu inwestycyjnego, wybrane zagadnienia z zakresu Prawa budowlanego. Mechanizacja robót budowlanych. Klasyfikacja i zasady eksploatacji maszyn budowlanych. Wydajność maszyn. Środki transportu budowlanego. Roboty załadunkowe i wyładunkowe. Technologia robót betonowych - przygotowanie i transport masy betonowej, podawanie i zagęszczanie. Urządzenia formujące do robót betoniarskich – deskowania – rodzaje i zastosowania. Roboty zbrojarskie. Roboty montażowe. Technologie i sposoby montażu. Roboty murowe. Sposoby murowania przy użyciu różnych materiałów. Technologie i sposoby montażu. Roboty rozbiórkowe, wyburzeniowe. Ćwiczenia: Analiza dokumentacji projektowej pod kątem przygotowania procesu inwestycyjnego. Przygotowanie informacji BIOZ dla zadanej realizacji. Technologia robót ziemnych. Rodzaje budowli ziemnych. Przygotowanie koncepcji wykonania robót z doborem maszyn. Elementy zagospodarowania terenu budowy. Obliczanie objętości gruntu i długości drogi przemieszczania gruntu. Ustalenie wymiarów wykopu i obliczenie objętości, dobór zestawów maszyn,. Opracowanie harmonogramu robót wybranej inwestycji.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura zalecana: 1. Martinek W., Książek M., Jackiewicz-Rek W. 2007. Technologia robót budowlanych. Ćwiczenia projektowe. Wyd. Politechniki Warszawskiej, Warszawa. 2. Martinek W. Nowak P. Wojciechowski P. 2010. Technologia robót budowlanych. Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa. 3. Kubica J. 2013. Technologia robót budowlanych.

	Wydawnictwo Politechniki Krakowskiej. 4. Linczowski Cz. 2000. Technologia robót budowlanych. Wydawnictwo Politechniki Świętokrzyskiej. Kielce
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, wykonanie zadania projektowego.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – egzamin pisemny, W2 – egzamin pisemny, U1 – zadanie projektowe, U2 – zadanie projektowe, K1 – egzamin pisemny, dyskusja. K2 – egzamin pisemny, dyskusja. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: egzamin pisemny, projekt, dziennik prowadzącego
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 50% ocena z egzaminu pisemnego + 50% ocena wykonania zadania projektowego.
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE wykład 9 godz./0,36 ECTS ćwiczenia 9 godz./0,36 ECTS egzamin 3 godz./0,12 ECTS konsultacje 2 godz./0,08 ECTS RAZEM kontaktowe 23 godz./0,92 ECTS NIEKONTAKTOWE przygotowanie do ćwiczeń i egzaminu 22 godz./0,88 ECTS wykonanie zadania projektowego 20 godz./0,80 ECTS studiowanie literatury 10 godz./0,40 ECTS RAZEM niekontaktowe 52 godz./2,08 ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach 9 godz./0,36 ECTS udział w ćwiczeniach 9 godz./0,36 ECTS udział w egzaminie 3 godz./0,12 ECTS udział w konsultacjach 2 godz./0,08 ECTS

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Oczyszczanie ścieków w obszarach wiejskich Wastewater treatment in rural areas
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	8
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,20/2,80)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	prof. dr hab. Krzysztof Józwiakowski
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Zapoznanie studentów z zasadami wykonywania koncepcji zagospodarowania ścieków na obszarach wiejskich oraz podstawami projektowania małych oczyszczalni ścieków
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Posiada wiedzę na temat aspektów prawnych budowy gminnych i przydomowych oczyszczalni ścieków
	W2. Posiada wiedzę na temat rodzajów rozwiązań technologicznych stosowanych do oczyszczania ścieków na obszarach wiejskich
	Umiejętności:
	U1. Potrafi wykonać koncepcję zagospodarowania ścieków na terenie gminy
	U2. Potrafi zaprojektować podstawowe urządzenia stosowane do oczyszczania ścieków oraz wykonać projekt budowlany przydomowej lub zbiorowej oczyszczalni ścieków (część opisowa + graficzna)
	U3. Potrafi analizować i oceniać sprawność funkcjonowania oczyszczalni ścieków oraz wskazywać podstawowe sposoby optymalizacji jej pracy
	Kompetencje społeczne:
	K1. Ma świadomość, jak ważne jest przestrzeganie zasad etyki zawodowej i profesjonalne projektowanie oczyszczalni ścieków, zapewniających odpowiedni poziom ochrony środowiska przyrodniczego
	K2. Ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz gotowość podporządkowania się zasadom pracy w

	zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadania K3. Potrafi myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy oraz nawiązywać współpracę ze specjalistami z innych dziedzin wiedzy
Wymagania wstępne i dodatkowe	matematyka, chemia, fizyka, rysunek techniczny i geometria wykreślna, technologia informacyjna, gleboznawstwo, informatyczne podstawy projektowania, meteorologia i klimatologia, mechanika płynów, mikrobiologia środowiskowa, termodynamika techniczna, materiałoznawstwo, hydrologia i hydrogeologia, mechanika i wytrzymałość materiałów, biochemia, mechanika gruntów i geotechnika, bezpieczeństwo przemysłowe, gospodarka wodna i ochrona wód, technologia wody i ścieków I i II, instalacje sanitarne, wodociągi, gospodarka odpadami, ocena oddziaływania na środowisko, gospodarka przestrzenna, melioracje, kanalizacje.
Treści programowe modułu	Stan infrastruktury sanitarnej na terenach wiejskich. Ilość i skład surowych ścieków bytowych. Aspekty prawne budowy gminnych i przydomowych oczyszczalni ścieków. Norma PN-EN 12566 – Małe oczyszczalnie ścieków dla obliczeniowej liczby mieszkańców (OLM) do 50. Wykonanie koncepcji zagospodarowania ścieków na obszarach wiejskich. Zasady projektowania różnych rozwiązań technologicznych małych oczyszczalni ścieków. Wykonanie dokumentacji technicznej małej oczyszczalni ścieków. Projektowanie: osadników gnilnych, reaktorów z osadem czynnym, złoż biologicznych, systemów hybrydowych, systemów hydrofitowych, drenaży rozsączających, studni chłonnych. Dobór i określanie ilości materiałów stosowanych do budowy oczyszczalni ścieków. Właściwości osadów ściekowych z małych oczyszczalni i sposoby ich zagospodarowania. Zasady budowy i funkcjonowania zbiorowych oraz przydomowych oczyszczalni ścieków.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Heidrich Z., Stańko G. Leksykon przydomowych oczyszczalni ścieków. Wydawnictwo „Seidel-Przywecki” sp.z o.o., 2007. 2. Heidrich Z., Kalenik M., Podedworna J., Stańko G. Sanitacja wsi. Wyd. Seidel-Przywecki Sp z o.o., Warszawa 2008. 3. Heidrich Z., Witkowski A. Urządzenia do oczyszczania ścieków. Projektowanie, przykłady obliczeń. Wydawnictwo Seidel-Przywecki, Warszawa 2005. 4. Obarska-Pempkowiak H., Gajewska M., Wojciechowska E. Hydrofitowe oczyszczanie wód i ścieków. Wyd. PWN, 2010.

	5. Rosen P. Przydomowe oczyszczalnie ścieków. Wydawnictwo COIB, 2002.		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	dyskusja, wykład, ćwiczenia rachunkowe, wykonanie projektu, pokaz, film, projekty indywidualne		
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1, W2 – kolokwium zaliczeniowe pisemne – test, U1, U2, U3 – ocena zadań obliczeniowych i projektowych, K1, K2 – ocena pracy studenta w charakterze lidera i członka zespołu wykonującego zadania projektowe, Formy dokumentowania osiągniętych wyników: prace projektowe, obliczeniowe, dziennik prowadzącego, zaliczenie w postaci testu.		
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	W trakcie ćwiczeń wykonywane są zadania obliczeniowe i projektowe, za które student otrzymuje zaliczenie. Podstawą wystawienia oceny z części wykładowej jest zaliczenie pisemne w postaci testu. Kryteria oceny pracy końcowej: dostateczny (3,0) – od 51 do 60% ogólnej liczby punktów, dostateczny plus (3,5) – od 61 do 70%, dobry (4,0) – od 71 do 80%, dobry plus (4,5) – od 81 do 90%, bardzo dobrze (5,0) – powyżej 90%. Ocena końcowa z przedmiotu jest średnią ważoną obliczoną na podstawie ocen uzyskanych przez studenta z zaliczenia w postaci testu pisemnego – 50% i z części praktycznej – 50%. Dodatkowo prowadzący może odpowiednio podwyższyć ocenę końcową, biorąc pod uwagę wyróżniającą się aktywność studenta na zajęciach.		
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE		
	Forma zajęć	Godziny	ECTS
	Wykłady	17	0,68
	Ćwiczenia	18	0,72
	Konsultacje	2	0,08
	Zaliczenie	1	0,04
	Razem kontaktowe	38	1,52
	NIEKONTAKTOWE		
	Przygotowanie do ćwiczeń	18	0,72
	Przygotowanie projektu	18	0,72
	Studiowanie literatury	10	0,40
	Przygotowanie do zaliczenia	16	0,64
	Razem niekontaktowe	62	2,48
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Wykłady	17	0,68
	Ćwiczenia	18	0,72
	Konsultacje	2	0,08
	Zaliczenie	1	0,04
	RAZEM bezpośredni udział nauczyciela	38	1,52
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1, W2 – IS_W01, IS_W02, IS_W04, IS_W05, IS_W06, IS_W07, IS_W08, IS_W09, IS_W10, IS_W11, IS_W13, IS_W15		

	U1, U2, U3 – IS_U01, IS_U02, IS_U03, IS_U05, IS_U07, IS_U08, IS_U09, IS_U10, IS_U12, IS_U14, IS_U15 K1, K2 – IS_K01, IS_K03, IS_K04, IS_K05
--	--

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Ogrzewnictwo, Calorifics technology
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	7
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,80/1,20)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. inż. Andrzej Krzykowski
Jednostka oferująca moduł	Katedra Techniki Ciepłej
Cel modułu	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z aspektami dotyczącymi podstawowej wiedzy z zakresu ogrzewnictwa oraz przedstawienie ogólnych zasad doboru systemów ogrzewania, mających zastosowanie w obiektach o różnym przeznaczeniu.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Ma uporządkowaną wiedzę z zakresu sposobów wymiany ciepła i termodynamiki spalania
	W2. Zna budowę instalacji grzewczych
	Umiejętności:
	U1. Potrafi rozwiązywać proste zadania inżynierskie dotyczące doboru elementów instalacji grzewczej, obliczania ich mocy cieplnej i sprawności
	Kompetencje społeczne:
Wymagania wstępne i dodatkowe	K1. Jest gotów do ciągłego pogłębiania i aktualizowania wiedzy z zakresu ogrzewnictwa w związku z postępem technicznym i zmianami w przepisach prawnych dotyczących redukcji emisji zanieczyszczeń
	Matematyka, fizyka, termodynamika.
Treści programowe modułu	Zakres przedmiotu obejmuje: wiadomości dotyczące właściwości pary wodnej, termodynamiki powietrza, sposobów wymiany ciepła, właściwości paliw stałych kopalnych, odnawialnych źródeł energii (promieniowanie słoneczne, biomasa, energia geotermalna), budowy i zasady działania pomp grzejnych sprężarkowych, źródeł ciepła niskotemperaturowego stosowanych w pompach ciepła, systemów ogrzewania pomieszczeń (ogrzewanie miejscowe, centralne i zdalczynne),

	urządzeń i podzespołów instalacji grzewczych (kotły, kominy, grzejniki, rurociągi, armatura).																											
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Rietschel, RaiB W.: Ogrzewanie i klimatyzacja. Arkady, W-wa 1972. 2. Recknagel – Sprenger: Ogrzewanie i klimatyzacja. Arkady, W-wa 1976. 3. Albers J., Dommel R., Montaldo-Ventsam H., Nedo H., Ubelacker E., Wagner J.: Systemy centralnego ogrzewania i wentylacji, WNT W-wa 2007. 4. Chwieduk D.: Energetyka słoneczna budynku, Arkady, W-wa 2011.																											
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	- wykład, - dyskusja, - rozwiązywanie zadań problemowych, - korzystanie z materiałów dydaktycznych.																											
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – sprawdzian pisemny, dyskusja, W2 – sprawdzian pisemny, ocena prezentacji. U1 – sprawdzian pisemny, ocena wystąpienia, U2 – sprawdzian pisemny, dyskusja, K1 – ocena wystąpienia. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: dziennik prowadzącego, sprawdziany pisemne																											
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Student, aby zaliczyć przedmiot musi otrzymać ocenę pozytywną z dwóch kolokwiiów. Wagi poszczególnych zaliczeń i prezentacji są takie same i wynoszą każda 50% wartości oceny końcowej.																											
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE <table><tr><th>Forma zajęć</th><th>liczba godzin</th><th>liczba punktów ECTS</th></tr><tr><td>wykłady – 9 godz.,</td><td></td><td>0,36</td></tr><tr><td>ćwiczenia – 9 godz.,</td><td></td><td>0,36</td></tr><tr><td>konsultacje – 2 godz.,</td><td></td><td>0,08</td></tr><tr><td>Razem kontaktowe – 20 godz.,</td><td></td><td>0,80</td></tr></table> NIEKONTAKTOWE <table><tr><th>Forma zajęć</th><th>liczba godzin</th><th>liczba punktów ECTS</th></tr><tr><td>przygotowanie do ćwiczeń – 16 godz.</td><td></td><td>0,64</td></tr><tr><td>studiowanie literatury – 14 godz.</td><td></td><td>0,56</td></tr><tr><td>Razem niekontaktowe – 30 godz.</td><td></td><td>1,20</td></tr></table>	Forma zajęć	liczba godzin	liczba punktów ECTS	wykłady – 9 godz.,		0,36	ćwiczenia – 9 godz.,		0,36	konsultacje – 2 godz.,		0,08	Razem kontaktowe – 20 godz.,		0,80	Forma zajęć	liczba godzin	liczba punktów ECTS	przygotowanie do ćwiczeń – 16 godz.		0,64	studiowanie literatury – 14 godz.		0,56	Razem niekontaktowe – 30 godz.		1,20
Forma zajęć	liczba godzin	liczba punktów ECTS																										
wykłady – 9 godz.,		0,36																										
ćwiczenia – 9 godz.,		0,36																										
konsultacje – 2 godz.,		0,08																										
Razem kontaktowe – 20 godz.,		0,80																										
Forma zajęć	liczba godzin	liczba punktów ECTS																										
przygotowanie do ćwiczeń – 16 godz.		0,64																										
studiowanie literatury – 14 godz.		0,56																										
Razem niekontaktowe – 30 godz.		1,20																										
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	- udział w wykładach – 9 godz., - udział w ćwiczeniach – 9 godz., - konsultacje – 2 godz.																											
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W12; W2 – IS_W12; U1 – IS_U11; K1 – IS_K05.																											

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Podstawy kosztorysowania Basics of cost calculation
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	6
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,84/1,16)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr inż. Arkadiusz Malik
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska
Cel modułu	Celem modułu jest przekazanie ogólnej wiedzy w zakresie sporządzania kosztorysów budowlanych i praktycznych umiejętności związanych z obsługą komputerowego programu kosztorysowego.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Posiada ogólną wiedzę na temat rodzajów kosztorysów i metod ich sporządzania. Rozumie znaczenie dokumentacji kosztorysowej w procesie inwestycyjnym.
	W2. Zna rodzaje normowania (normy nakładów pracy, normy zużycia materiałów i normy pracy sprzętu) oraz zasady korzystania z oprogramowania komputerowego do kosztorysowania.
	W3. Zna rozporządzenia związane z opracowaniem przedmiaru, kosztorysu i specyfikacji technicznej. Orientuje się w publikacjach cenowych do sporządzania kosztorysów robót budowlanych.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sporządzenia przedmiaru robót ziemnych, instalacyjnych na podstawie dokumentacji projektowej i specyfikacji technicznej.
	U2. Potrafi odnaleźć w dokumentacji projektowej dane wyjściowe do sporządzenia kosztorysu ofertowego.
	U3. Potrafi sporządzić przedmiar, kosztorys ofertowy, inwestorski z wykorzystaniem programu komputerowego.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Rozumie potrzebę ciągłego uczenia się i doskonalenia kompetencji zawodowych dla zapewnienia najwyższego standardu życia społeczeństwa.

Wymagania wstępne i dodatkowe	Budownictwo, prawo budowlane, technologie informacyjne, materiałoznawstwo.
Treści programowe modułu	Wykłady: Podstawy prawne kosztorysowania. Rodzaje kosztorysów i podstawy ich sporządzania. Normowanie w budownictwie. Normy i normatywy. Unifikacja norm w Unii Europejskiej. Normy nakładów pracy, zużycia materiałów i pracy sprzętu. Podstawy sporządzania przedmiarów i obmiarów. Przedmiarowanie robót ziemnych. Przedmiarowanie robót instalacyjnych i sieci zewnętrznych. Ćwiczenia: Zapoznanie z programem Norma Pro. Opracowanie elementów składowych przedmiaru i kosztorysu inwestorskiego do wydruku zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury. Kalkulacja składników ceny kosztorysowej. Katalogi i informatory kosztorysowe. Waloryzacja cen kosztorysowych.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura: 1. Kowalczyk Z., Zabielski J. 2010. Kosztorysowanie i normowanie w budownictwie. Wyd. WSiP. 2. Maj T. 2014. Sporządzanie kosztorysów. Wyd. WSiP. 3. Kacprzyk B. 2010. Kosztorysowanie obiektów i robót budowlanych. Wyd. Polcen, Warszawa.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, ćwiczenia rachunkowe, wykonanie zadania projektowego.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – sprawdzian pisemny, W2 – sprawdzian pisemny, W3 – praca zaliczeniowa – tworzenie kosztorysu, U1 – praca zaliczeniowa – tworzenie kosztorysu, U2 – praca zaliczeniowa – tworzenie kosztorysu U3 – praca zaliczeniowa – tworzenie kosztorysu K1 – sprawdzian pisemny, ocena pracy studenta w ramach wykonywania pracy zaliczeniowej, Formy dokumentowania osiągniętych wyników: sprawdzian pisemny, praca zaliczeniowa (kosztorys), dziennik prowadzącego
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 25% ocena ze sprawdzianu pisemnego + 75% ocena wykonania pracy zaliczeniowej (kosztorysu).
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE wykład 9 godz./0,36 ECTS ćwiczenia 9 godz./0,36 ECTS konsultacje 3 godz./0,12 ECTS RAZEM kontaktowe 21 godz./0,84 ECTS NIEKONTAKTOWE przygotowanie do ćwiczeń

	i zaliczenia 10 godz./0,40 ECTS wykonanie pracy zaliczeniowej 15 godz./0,60 ECTS studiowanie literatury 4 godz./0,16 ECTS RAZEM niekontaktowe 29 godz./1,16 ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w wykładach 9 godz./0,36 ECTS udział w ćwiczeniach 9 godz./0,36 ECTS udział w konsultacjach 3 godz./0,12 ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W10; W2 – IS_W06; W3 – IS_W07; U1 – IS_U01, IS_U05, IS_U06; U2 – IS_U01, IS_U05, IS_U06; U3 – IS_U01, IS_U05, IS_U06; K1 – IS_K05.

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Ekonomika w inżynierii i ochronie środowiska Economics in engineering of the natural environment protection
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy/ fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia/ drugiego stopnia /jednolite magisterskie
Forma studiów	stacjonarne /niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	8
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,8 /1,2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. inż. Magdalena Kachel-Górecka prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Eksploatacji Maszyn i Zarządzania Procesami Produkcyjnymi
Cel modułu	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami ekonomiki gospodarki obiegu zamkniętego (GOZ), instrumentami zarządzania środowiskiem, założenia oraz prowadzenia przedsiębiorstwa. Studenci mają się nauczyć jak prowadzić własną działalność gospodarczą oraz nabyć zdolności do porozumienia się z osobami pracującymi na stanowisku księgowym czy też z dyrektorem ekonomicznym przedsiębiorstwa.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. metody matematyczne i fizyczne wykorzystywane do formułowania i rozwiązywania zagadnień z zakresu inżynierii środowiska.
	W2. zagadnienia ekonomiczne, prawne i społeczne związane z inżynierią środowiska.
	Umiejętności:
	U1. pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych źródeł, dokonać ich interpretacji oraz formułować i uzasadniać wnioski i opinie.
	U2. wykorzystać do formułowania i rozwiązywania zadań inżynierskich poznane metody analityczne i eksperymentalne oraz dokonać oceny oddziaływania inwestycji na środowisko.
	Kompetencje społeczne:
	K1. pracy w zespole oraz do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy

	K2. przestrzegania zasad etyki zawodowej, praw autorskich i odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych oraz podejmowania odpowiedzialności za swoje decyzje
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka, mikroekonomia, rachunek kosztów dla inżynierów
Treści programowe modułu	Wykłady obejmują: Przedstawienie podstawowych pojęć ekonomii środowiskowej, zasobów naturalnych, gospodarki obiegu zamkniętego, polityki ekologicznej państwa, elementów systemu produkcyjnego przedsiębiorstwa, zarządzanie środowiskowego w organizacji, ekonomiczne prognozy zmian środowiska naturalnego ziemi; analiza potrzeb, ich rozwój i stopień zaspokojenia, formy potrzeb, analiza zachowania człowieka jako nabywców dóbr na rynku. Przywództwo. Planowanie. Menadżer i jego obowiązki. Marketing produktów i usług ekologicznych. Ćwiczenia: Analiza finansowa. Analiza kosztów. Obliczenie wartości zaktualizowanej netto (NPV) i wewnętrznej stopy zwrotu (IRR). Planowanie popytu w przedsiębiorstwie. Struktura procesu produkcyjnego. Lean Management. Proces gospodarczy i jego podstawowe ogniwa, przedsiębiorstwo, system produkcyjny. Planowanie według cyklu produkcyjnego; cyklogram i jego wykorzystanie do określenia planu wykonania wyrobu gotowego. Planowanie potrzeb materiałowych – MRP. Wskaźnik OEE. Sterowanie produkcją z wykorzystaniem kart – Kanban.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<i>Podstawowa</i> 1. Broniewicz E., Godlewska J., Lulewicz-Sas A., Miłaszewski R. Ekonomia i zarządzanie w inżynierii środowiska Oficyna Wydawnicza Politechniki Białostockiej; Białystok 2019 2. Duplik I. Inżynieria zarządzania. Cz. 1 Wyd. Placet 2004. 3. Bałuk J., Lenard W. Organizacja procesów produkcyjnych. Materiały pomocnicze do ćwiczeń. Wyd. Politechniki Warszawskiej, Warszawa 1996. 4. Lewandowski J. Zarządzanie środowiskiem w przedsiębiorstwie. Wyd. Politechniki Łódzkiej 2002. <i>Uzupełniająca</i> 1. Potoczny K., Strzelecka K., Pietraszewski M. Ekonomia. Podręcznik. Część 1 i 2. Wydawnictwo eMPi
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: Dyskusja 9 godz., wykład 9 godz., wykonanie projektu 5 godz.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<u>Sposoby weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się:</u> W1- Sprawdzian pisemny, W2 – Sprawdzian pisemny, W3 – Sprawdzian pisemny, U1 – ocena wykonania projektu, U2 – ocena wykonania projektu

	Formy dokumentowania osiągniętych wyników: Ocena ze sprawdzianów pisemnych; Ocena z projektu.																																	
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena z kolokwium to 20% wagi zaliczenia przedmiotu. Ocena z projektu to 20% wagi zaliczenia przedmiotu. Ocena z egzaminu to 60% wagi ukończenia przedmiotu.																																	
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE <table><tr><td>Forma zajęć</td><td>Liczba godz.</td><td>Punkty ECTS</td></tr><tr><td>1. Wykłady</td><td>Liczba godz. 9,</td><td>PKT ECTS 0,36</td></tr><tr><td>2. Zajęcia</td><td>Liczba godz. 9,</td><td>PKT ECTS 0,36</td></tr><tr><td>3. Udział w konsult.</td><td>Liczba godz. 2,</td><td>PKT ECTS 0,08</td></tr><tr><td>Razem kontaktowe:</td><td>20 godz.</td><td>0,8 pkt. ECTS</td></tr></table> NIEKONTAKTOWE <table><tr><td>Forma zajęć</td><td>Liczba godz.</td><td>Punkty ECTS</td></tr><tr><td>1. Przygot. do ćw. aud.</td><td>Liczba godz. 5,</td><td>PKT ECTS 0,20</td></tr><tr><td>2. Przygot. do ćw. lab.</td><td>Liczba godz. 5,</td><td>PKT ECTS 0,20</td></tr><tr><td>3. Studiowanie liter</td><td>Liczba godz. 10,</td><td>PKT ECTS 0,40</td></tr><tr><td>4. Przygot. projektu,</td><td>Liczba godz. 10,</td><td>PKT ECTS 0,40</td></tr><tr><td>Razem kontaktowe</td><td>30 godz.</td><td>1,2 pkt. ECTS</td></tr></table> Łączny nakład pracy studenta to 50 godz. co odpowiada 2 pkt. ECTS	Forma zajęć	Liczba godz.	Punkty ECTS	1. Wykłady	Liczba godz. 9,	PKT ECTS 0,36	2. Zajęcia	Liczba godz. 9,	PKT ECTS 0,36	3. Udział w konsult.	Liczba godz. 2,	PKT ECTS 0,08	Razem kontaktowe:	20 godz.	0,8 pkt. ECTS	Forma zajęć	Liczba godz.	Punkty ECTS	1. Przygot. do ćw. aud.	Liczba godz. 5,	PKT ECTS 0,20	2. Przygot. do ćw. lab.	Liczba godz. 5,	PKT ECTS 0,20	3. Studiowanie liter	Liczba godz. 10,	PKT ECTS 0,40	4. Przygot. projektu,	Liczba godz. 10,	PKT ECTS 0,40	Razem kontaktowe	30 godz.	1,2 pkt. ECTS
Forma zajęć	Liczba godz.	Punkty ECTS																																
1. Wykłady	Liczba godz. 9,	PKT ECTS 0,36																																
2. Zajęcia	Liczba godz. 9,	PKT ECTS 0,36																																
3. Udział w konsult.	Liczba godz. 2,	PKT ECTS 0,08																																
Razem kontaktowe:	20 godz.	0,8 pkt. ECTS																																
Forma zajęć	Liczba godz.	Punkty ECTS																																
1. Przygot. do ćw. aud.	Liczba godz. 5,	PKT ECTS 0,20																																
2. Przygot. do ćw. lab.	Liczba godz. 5,	PKT ECTS 0,20																																
3. Studiowanie liter	Liczba godz. 10,	PKT ECTS 0,40																																
4. Przygot. projektu,	Liczba godz. 10,	PKT ECTS 0,40																																
Razem kontaktowe	30 godz.	1,2 pkt. ECTS																																
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w wykładach – 9 godz. Udział w ćwiczeniach – 9 godz. Udział w konsultacjach – 2 godz.																																	
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 - IS_W01 W2 - IS_W07 U1 - IS_U01 U2 - IS_U02 K1 - IS_K03 K2 - IS_K04																																	

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Pompy i przepompownie Pumps and pumping stations
Język wykładowy	j.polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	8
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,28/2,72)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. inż. Jacek Kapica
Jednostka oferująca moduł	Katedra Podstaw Techniki
Cel modułu	Wyposażenie studentów w wiedzę na temat podstaw fizycznych, budowy i praktycznych aspektów działania pomp i przepompowni.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Ma uporządkowaną wiedzę na temat rodzajów, budowy i zasady działania różnego rodzaju pomp.
	W2. Zna elementy składowe systemu pompowego i zagrożenia związane z ich eksploatacją
	Umiejętności:
	U1. Potrafi obliczyć podstawowe wielkości fizyczne charakterystyczne dla pracy pomp i przepompowni.
	U2. Potrafi zamodelować pracę prostego układu pompowego
	Kompetencje społeczne:
	K1. Ma świadomość wpływu działania układów pompowych na środowisko przyrodnicze
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka, fizyka, mechanika płynów
Treści programowe modułu	Przepływ cieczy w przewodach ciśnieniowych, Rury i rurociągi, Podstawy działania napędów elektrycznych, Pompy – rodzaje, charakterystyki, właściwości, Pompowanie osadów, Rozwiązania technologiczne komunalnych przepompowni ścieków, Sterowanie, regulacja i automatyzacja pompowni, Projektowanie pompowni ścieków i ich

	ekonomiczna efektywność, Układy automatyki stosowane w systemach pompowych.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Dieter Weismann, Komunalne przepompownie ścieków, Warszawa : Wydawnictwo "Seidel-Przywecki", 2001
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, ćwiczenia audytoryjne, ćwiczenia laboratoryjne,
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Szczegółowe kryteria przy ocenie egzaminów i prac kontrolnych 1) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio, przy zaliczeniu częściowym – jego części), 2) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 3) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 4) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 5) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części) Sposoby weryfikacji: sprawdzian częściowy, egzamin pisemny. Dokumentacja: dziennik prowadzącego.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	70 % - wynik egzaminu 20 % - wynik zaliczenia ćwiczeń (sprawozdania i sprawdzian) 10 % - ocena pracy studenta, obecności na wykładach

Bilans punktów ECTS	Kontaktowe: Wykłady – 9 h – 0,36 ECTS Ćwiczenia – 17 h – 0,68 ECTS Konsultacje – 3 h – 0,12 ECTS Kolokwium z ćwiczeń – 1 h – 0,04 ECTS Egzamin – 2 h – 0,08 ECTS Razem kontaktowe – 32 h – 1,28 ECTS Niekontaktowe: Przygotowanie do ćwiczeń – 18 h – 0,72 ECTS Studiowanie literatury – 16 h – 0,64 ECTS Przygotowanie do egzaminu – 34 h – 1,36 ECTS Razem niekontaktowe – 68 h – 2,72 ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Wykłady – 9 h – 0,36 ECTS Ćwiczenia – 17 h – 0,68 ECTS Konsultacje – 3 h – 0,12 ECTS Kolokwium z ćwiczeń – 1 h – 0,04 ECTS Egzamin – 2 h – 0,08 ECTS Razem – 32 h – 1,28 ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	IS_W01+ IS_W11+ IS_W13+++ IS_U02+ IS_U10+++ K01++

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Podstawy automatyki i sterowania Basics of automation and control
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	8
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,24/2,76)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr inż Waldemar Samociuk
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Mechanicznej i Automatyki
Cel modułu	Celem realizacji modułu jest przekazanie wiedzy z zakresu sterowania i monitorowania procesów produkcyjnych. Przekazywana jest ogólna wiedza dotycząca systemów informatycznych stosowanych w przemyśle ze szczególnym uwzględnieniem oprogramowania do wizualizacji procesów oraz programowania sterowników.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Zna systemy sterowania bezpośredniego i nadrzędnego. Zna budowę hierarchicznego układu sterowania. Zna struktury układów sterowania, własności elementów UAR. Posiada wiedzę dotyczącą stabilności i jakości systemów sterowania.
	2. Posiada wiedzę na temat systemów informatycznych wspomagających projektowanie i sterowanie procesami przemysłowymi.
	Umiejętności:
	1. Potrafi skonfigurować i zaprogramować sterowniki firmy GE VersMax w języku drabinkowym realizujący układ blokad. Umie skonfigurować regulator w tym sterowniku oraz przeprowadzić eksperyment na stanowisku laboratoryjnym
	2. Potrafi programować i wykorzystywać systemy informatyczne do monitorowania i sterowania procesami.
	Kompetencje społeczne:
	1. Ma świadomość konieczności podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane działania.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka, informatyka

Treści programowe modułu	Wykład obejmuje: podstawy automatyki i sterowania, hierarchiczne systemy sterowania, omówienie kompleksowych systemów informatycznych sterowania i zarządzania procesami produkcyjnymi ERP, systemy typu SCADA umożliwiające wizualizację i sterowanie procesami przemysłowymi, programowanie sterowników i kontrolerów przemysłowych, programowanie regulatorów mikroprocesorowych LB600 (fuzzy logic), wybrane zagadnienia statystycznego sterowania procesami SPC Ćwiczenia laboratoryjne obejmują programowanie sterowników VersMax firmy GE w języku drabinkowym, tworzenie synoptyk i symulacje procesów w programie InTouch firmy Wonderware, integrację tych systemów, bazy danych SQL, tworzenie programów w Visal Basic, analizę danych z zakresu SPC.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura obowiązkowa: 1. Instrukcje do ćwiczeń. Literatura zalecana: 1. T. Legierski i inni: Programowanie sterowników PLC. Wyd. Prac. Komp. Gliwice, 1998. 2. L. Trybus: Regulatory wielofunkcyjne. WNT, 1992. 3. M. Szafraniec: Podstawy układów logicznych i komputerów. Wyd. Polit. Warsz. 1992. 4. W. Findeisen: Technika regulacji automatycznej. PWN, 1978. 5. J. Dobrzycki: Automatyzacja w przemyśle cukrowniczym. WNT, 1991. 6. J. Mazurek, H. Vogt, W. Żydanowicz: Podstawy automatyki. WPW Warszawa 2002. 7. R. Gesing: Podstawy automatyki. WPS Gliwice 2001. 8. S. Płaska: Wprowadzenie do statystycznego sterowania procesami technologicznymi. Wydawnictwo Uczelniane Politechniki Lubelskiej, Lublin 2000.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	1) ćwiczenia laboratoryjne w postaci eksperymentów symulacyjnych, obliczenia (program Matlab, Clasic, Scilab). 2) ćwiczenia w postaci eksperymentów rzeczywistych (sterowniki PLC, wizualizacja procesów - program InTouch), 3) wykład.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1, W2 – sprawdzian. U1, U2 – sprawozdanie, K1 – aktywność studenta.

Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Szczegółowe kryteria przy ocenie studenta: 1. dostateczny (3,0) gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności oraz odpowiednio 2. dostateczny plus (3,5) – od 61 do 70% 3. dobry (4,0) – od 71 do 80% 4. plus dobry (4,5) – od 81 do 90% 5. bardzo dobry (5,0) – powyżej 91%.
Bilans punktów ECTS	1. Wykład - 9 godz., 2. ćwiczenia - 18 godz., 3. egzamin - 2 godz., 4. konsultacje - 2 godz., 5. przygotowanie do zajęć - 38 godz., 6. wykonanie sprawozdań - 14 godz., 7. przygotowanie do egzaminu - 17 godz. Łącznie 100 godz. co odpowiada 4 punktom ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	1. Wykład - 9 godz., 2. ćwiczenia - 18 godz., 3. egzamin - 2 godz., 4. konsultacje - 2 godz., Łącznie 31 godz. co odpowiada 1.24 punktom ECTS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1, W2 – IS_W11, IS_W16 U1, U2 - IS_U03 K1 - IS_K05

The name of the field study	Environmental engineering
Course title	Measurement systems in environmental engineering
Language	English
Type of the course	optional
Level of study	First cycle
Form of study	Part-time studies
Year of study	IV
Semester of study	7
Number of ECTS credits (contact/non-contact)	4 (1.32/2.68)
Academic title/degree, name and surname of the person responsible for the course	dr hab. inż. Jacek Kapica
Didactic unit offering a course	Department of Technology Fundamentals
Objective of the course	The module aims to familiarize the student with the properties and principles of operation of basic process measurement devices and sensors used in environmental engineering.
Learning outcomes	Knowledge:
	W1 The student knows the principle of operation of basic electronic components.
	W2 The student can explain the structure, principle of operation and properties of the basic devices used in measurements in environmental engineering.
	Practical skills:
	U1. The student can determine the processing function of basic sensors.
	U2. The student can design a simple measurement system.
	Social competences:
	K1. Is aware of the impact of measurement systems on the natural environment
Relation of course learning outcomes to the learning outcomes of the field of study	W1, W2 – IS_W10; U1, U2 – IS_U08, IS_U15. K1 – IS_K02.
Relating of course learning outcomes to engineering outcomes (if applicable)	W1, W2 – InzK_W02; U1, U2 – InzK_U07.
Prerequisites	Mathematics, physics
Course contents	Lectures: - types, properties, and methods for the preparation of semiconductor materials. - Construction, operation principle, properties, electronic components: diodes, transistors. Operational amplifiers. - Construction, principle of operation and properties of: temperature, humidity and pressure transmitters - Counting systems used in digital circuits. Boolean logic, logic gates. Computer systems' fundamentals.

	- Analog to digital signal conversion. - The principle of creation and basic control systems built based on contact systems and PLC controllers. Classes: - semiconductor diodes, - bipolar transistors, - field-effect transistors, - temperature and humidity transmitters, - logic gates, - creating control systems based on contact systems,
References	1. Benedict, R. P. Fundamentals of Temperature, Pressure, and Flow Measurements. (John Wiley & Sons, Inc.). 2. McGowan, K. Semiconductors: From Book to Breadboard. (Cengage Learning, 2011).
Teaching methods	Lecture, auditorium exercises, laboratory exercises,
Assessment methods	Detailed criteria for the assessment of exams and control papers 1) the student demonstrates a sufficient (3.0) degree of knowledge or skills when he/she obtains from 51 to 60% of the sum of points defining the maximum level of knowledge or skills in a given subject (or, in the case of partial crediting, its part), 2) the student demonstrates a sufficient plus (3.5) degree of knowledge or skills when he/she obtains from 61 to 70% of the sum of points defining the maximum level of knowledge or skills in a given subject (or, its part), 3) the student demonstrates a good degree (4.0) of knowledge or skills when he/she obtains from 71 to 80% of the sum of points defining the maximum level of knowledge or skills in a given subject (or, its part), 4) the student demonstrates a plus good degree (4.5) of knowledge or skills when he/she obtains from 81 to 90% of the sum of points defining the maximum level of knowledge or skills in a given subject (or, its part), 5) the student demonstrates a very good degree (5.0) of knowledge or skills when he/she obtains over 91% of the sum of points defining maximum level of knowledge or skills in a given subject (or its parts, respectively) Methods of verification: partial test, written exam. Documentation: lecturer's journal.
Elements and weights affecting the final grade	70% – exam result 20% – class final mark (reports and test) 10% – student work assessment, attendance at lectures

ECTS credits balance	Contact: Lectures – 9 h / 0.36 ECTS Classes – 17 h / 0.68 ECTS Consultations – 3 h / 0.12 ECTS Test on classes – 1 h / 0.04 ECTS Exam – 3 h / 0.12 ECTS Total contact – 33 h / 1.32 ECTS Non-contact: Preparation for classes – 18 h / 0.72 ECTS Literature study – 15 h / 0.60 ECTS Preparation for exam – 34 h / 1.36 ECTS Total non-contact – 67 h / 2.68 ECTS
Workload related to classes requiring the direct participation of an academic teacher	Lectures – 9 h – 0.36 ECTS Classes – 17 h / 0,68 ECTS Consultations – 3 h – 0.12 ECTS Tutorial test – 1 h – 0.04 ECTS Exam – 3 h – 0.12 ECTS Total – 33 h – 1.32 ECTS

The name of the field study	Environmental Engineering
Course title	Process control engineering
Language	English
Type of the course	optional
Level of study	First-cycle studies
Form of study	Part-time studies
Year of study	IV
Semester of study	7
Number of ECTS credits (contact/non-contact)	4 (1.32/2.68)
Academic title/degree, name and surname of the person responsible for the course	Prof. dr hab. inż. Krzysztof Gołacki
Didactic unit offering a course	Department of Mechanical Engineering and Automation
Objective of the course	The aim of the course is to provide general knowledge of control theory industrial processes and knowledge of control devices allowing for the assessment of the purposefulness of their use and implementation decision to introduce them. Transfer of knowledge from the scope of process robotization and their safety (PBCS as one of the security layers).
Learning outcomes	Knowledge: K1. Students know the structure of a typical control system and description methods of static and dynamic properties of basic Automatic Regulation Systems. They learn methods of identifying engineering objects production systems. K2. Students know the requirements for control systems stability and quality and methods of object identification. K3. Students know the basic methods and techniques used in solving engineering tasks related to the selection of a controller and its settings. They know the basic issues of robotics in the field of implementing integrated production processes. Practical skills: S1. Students are able to computer model and discuss properties of typical basic elements and industrial objects. S2. Students are able to synthesize and implement a simple logical combinational and sequential circuits controlling the example process using a PLC controller. S3. Students have the ability to design new and correct existing control systems. They know how to conduct an experiment at the laboratory stand and computer simulation of the system control and tune the PID controller.

	Social skills: SC1. Students are aware of the need to obey the rules working in a team and taking joint responsibility for implemented activities.
Relation of course learning outcomes to the learning outcomes of the field of study	K1 – IS_W01, IS_W10, IS_W11; K1 – IS_W01, IS_W10, IS_W11; K2 – IS_W01, IS_W10, IS_W11; S1 – IS_U02, IS_U03, IS_U05; S2 – IS_U02, IS_U03, IS_U05; S3 – IS_U02, IS_U03, IS_U05; SC1 – IS_K03.
Relating of course learning outcomes to engineering outcomes (if applicable)	K1 – InzK_W02; K1 – InzK_W02; K2 – InzK_W02; S1 – InzK_U06; S2 – InzK_U06; S3 – InzK_U08.
Prerequisites	Mathematics, Physics
Course contents	The lecture includes: Basic concepts, classification of systems automation, static and dynamic properties of linear elements, signal classification, description of Automatic Regulation Systems structures, characteristics frequency, stability of linear systems, accuracy static and dynamic quality, characteristics of typical objects regulation and linear regulators. Two-position regulation, three-position and impulse. Basic issues of robotization industrial processes. Industrial applications of automatic control systems, manipulators and robots in industrial processes. Classes include the study and analysis of static properties and dynamic elements of automation systems. Stability testing of Automatic Regulation Systems and PID controller tuning. Synthesis and implementation logical system. Laboratory testing of continuous control systems fixed-value, two-state, three-state and cascade. Programming of locks to improve security of both people and the environment.
References	Obligatory literature: 1. Laboratory instructions. 2. Ming Rao, Haiming Qiu: Process control Engineering. A Textbook for Chemical, Mechanical and Electrical Engineers. Gordon and Breach Science Publishers 1993. Supplementary literature: 1. Åström K. J., Murray R.M., Feedback Systems, Princeton University Press, 2008.
Teaching methods	Lectures, classes in the form of experiments,

	simulations (Matlab, Classic, Scilab programs), and in the form of real experiments on laboratory stands.
Assessment methods	Knowledge: K1 – written test, K2 – written test, K3 – written test, Practical skills: S1 – assessment of the exercise and report, S2 – assessment of exercise performance and reports, S3 – assessment of exercise performance and reports, Social skills: SC1 – assessment of students work as leaders and team members performing the exercise and reporting. Detailed criteria for assessing control works: - sufficient (3.0) degree of knowledge or skills when students obtain from 51 to 60% of the total determining points maximum level of knowledge or skill and respectively: - sufficient plus (3.5) – from 61 to 70% - good (4.0) – from 71 to 80% - plus good (4.5) – from 81 to 90% - very good (5.0) – above 91%. DOCUMENTING ACHIEVED LEARNING OUTCOMES In the form of: partial assessments, reports in the form of paper or digital; instructor's diary. Detailed criteria for assessing credit and control work: - students demonstrate a sufficient (3.0) degree of knowledge, skills or competencies when they score from 51 to 60% of the sum of points determining the maximum level of knowledge or skills in a given subject (respectively, at partial credit – part thereof), - student demonstrate a sufficient plus (3.5) degree of knowledge, skills or competencies when they score from 61 to 70% of the sum of points determining the maximum level of knowledge or skills in a given subject (respectively – its part), - students demonstrate a good degree (4.0) of knowledge, skills or competences when they obtain from 71 to 80% of the total points specifying the maximum level of knowledge or skill in a given subject (respectively – its parts), - students demonstrate a good plus degree (4.5) of knowledge and skills or competences when they obtain from 81 to 90% of the total points specifying

	the maximum level of knowledge or skill in a given subject (respectively – its parts), - students demonstrate a very good level (5.0) of knowledge, skills or competencies when they obtain above 91% of sum of points determining the maximum level of knowledge or skills in a given subject (respectively - its part).
Elements and weights affecting the final grade	Final grade = 50% of the final grade from classes, 50% of the grade from the exam. These conditions are presented during the first class of module.
ECTS credits balance	Contact - lecture (9 hours/0.36 ECTS), - classes (18 hours/0.72 ECTS), - exam (3 hours/0.12 ECTS), - consultations (3 hours/0.12 ECTS), Total – 33 hours/1.32 ECTS Non-contact - preparation for classes (23 hours/0.76 ECTS), - preparation of reports (19 hours/0.40 ECTS), - preparation for the exam (25 hours/0.80 ECTS), A total of 67 hours/2.68 ECTS
Workload related to classes requiring the direct participation of an academic teacher	participation in lectures – 9 hours; participation in classes – 18 hours; exam – 3 hours; consultations – 3 hours

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Inżynieria rzeczna i ochrona przeciwpowodziowa River engineering and flood protection
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	8
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	5 (1,68/3,32)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. inż. Antoni Grzywina
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Zapoznanie studentów z rolą i zadaniami budowli hydrotechnicznych w gospodarce wodnej, z zasadami projektowymi budowli piętrzących dla określonego celu gospodarczego, z budowlami regulacyjnymi w korytach rzek i ich znaczeniem dla określonych celów regulacji cieków, z zasadami projektowymi obwałowań przeciwpowodziowych oraz procesami fluwialnymi w rzekach.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Zna zasady i potrafi określać parametry hydrauliczne przepływu wody
	W2. Zna procesy fluwialne i ich wpływ na morfologię koryt rzecznych
	Umiejętności:
	U1. Potrafi zaprojektować budowle regulacyjne w korytach rzek.
	U2. Potrafi odczytywać treści rysunków: mapy zasadniczej, profilu podłużnego i poprzecznego, rozwiązań projektowych oraz dokumentacji projektowej.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Posiada świadomość ochrony bioróżnorodności i przeciwdziałania degradacji środowiska.
	K2. Potrafi współpracować w zespole projektowym w zakresie rozwiązań projektowych z dziedziny inżynierii rzecznej.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Hydrologia i nauki o Ziemi, Gospodarka wodna i ochrona wód, Melioracje

Treści programowe modułu	Obejmuje wiedzę z zakresu projektowania budowli hydrotechnicznych, budowli regulacyjnych i wałów przeciwpowodziowych z zachowaniem wymogów ochrony środowiska i krajobrazu, odczytywanie treści projektowych w dokumentacji projektowej budowli hydrotechnicznych, znajomość zasad regulacji rzek.																		
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Bednarczyk S., Duszyński R. 2008: Hydrauliczne i hydrotechniczne podstawy regulacji i rewitalizacji rzek. Wyd. Politechniki Gdańskiej. 2. Żbikowski A., Smoluchowska A., Żelazo J. 1992: Naturalna regulacja rzek. Materiały pomocnicze do projektowania. IMUZ, Falenty. 3. Wołoszyn J. 1994: Regulacja rzek i potoków. Akad. Rolniczej we Wrocławiu. 4. Żelazo J., Popek Z. 2014: Podstawy renaturyzacji rzek. SGGW, Warszawa. 5. Prus P., Popek Z., Pawlaczyk P. 2018: Dobre praktyki w utrzymaniu rzek. WWF Polska. 6. Kiciński T. 1986: Regulacja rzek – roboty wykonawcze. SGGW, Warszawa 7. Żbikowski A., Żelazo J. 1993: Ochrona środowiska w budownictwie wodnym. MOŚZNiL.																		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład multimedialny, ćwiczenia audytoryjne, ćwiczenia laboratoryjne, zespołowe projekty studenckie, dyskusja.																		
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W zakresie wiedzy: ocena pracy pisemnej (kolokwia), zaliczenie końcowe. W zakresie umiejętności: ocena zadania projektowego, W zakresie kompetencji: ocena zadania projektowego.																		
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena pracy pisemnej – 50%, ocena zadania projektowego – 40%, aktywność na zajęciach – 10%.																		
Bilans punktów ECTS	<table> <tr> <td>Wykłady</td> <td>18 godz.</td> <td>0,72 ETCS</td> </tr> <tr> <td>Ćwiczenia</td> <td>18 godz.</td> <td>0,72 ETCS</td> </tr> <tr> <td>Konsultacje</td> <td>6 godz.</td> <td>0,24 ETCS</td> </tr> <tr> <td>Przygotowanie projektu</td> <td>30 godz.</td> <td>1,20 ETCS</td> </tr> <tr> <td>Studiowanie literatury</td> <td>45 godz.</td> <td>1,80 ETCS</td> </tr> <tr> <td>Przygotowanie do kolokwium</td> <td>8 godz.</td> <td>0,32 ETCS</td> </tr> </table>	Wykłady	18 godz.	0,72 ETCS	Ćwiczenia	18 godz.	0,72 ETCS	Konsultacje	6 godz.	0,24 ETCS	Przygotowanie projektu	30 godz.	1,20 ETCS	Studiowanie literatury	45 godz.	1,80 ETCS	Przygotowanie do kolokwium	8 godz.	0,32 ETCS
Wykłady	18 godz.	0,72 ETCS																	
Ćwiczenia	18 godz.	0,72 ETCS																	
Konsultacje	6 godz.	0,24 ETCS																	
Przygotowanie projektu	30 godz.	1,20 ETCS																	
Studiowanie literatury	45 godz.	1,80 ETCS																	
Przygotowanie do kolokwium	8 godz.	0,32 ETCS																	
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	<table> <tr> <td>Wykłady</td> <td>18 godz.</td> <td>0,72 ETCS</td> </tr> <tr> <td>Ćwiczenia</td> <td>18 godz.</td> <td>0,72 ETCS</td> </tr> <tr> <td>Konsultacje</td> <td>6 godz.</td> <td>0,24 ETCS</td> </tr> </table>	Wykłady	18 godz.	0,72 ETCS	Ćwiczenia	18 godz.	0,72 ETCS	Konsultacje	6 godz.	0,24 ETCS									
Wykłady	18 godz.	0,72 ETCS																	
Ćwiczenia	18 godz.	0,72 ETCS																	
Konsultacje	6 godz.	0,24 ETCS																	
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	IS_W04, IS_W09, IS_W13 IS_U01, IS_U10, IS_U12 IS_K01, IS_K03																		

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Budowle hydrotechniczne Hydrotechnical structures
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	8
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	5 (1,68/3,32)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. inż. Antoni Grzywina
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Zapoznanie studentów z rolą i zadaniami budowli hydrotechnicznych w gospodarce wodnej, z zasadami projektowania budowli piętrzących dla określonego celu gospodarczego, z budowlami regulacyjnymi w korytach rzek i ich znaczeniem dla określonych celów regulacji cieków, z zasadami projektowymi obwałowań przeciwpowodziowych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Zna pojęcia hydrotechniczne wykorzystywane w gospodarce wodnej.
	W2. Dysponuje wiedzą na temat metod pomiarów i obliczania danych hydrologicznych.
	Umiejętności:
	U1. Potrafi opracować graficznie i statystycznie charakterystyki hydrologiczne.
	U2. Potrafi zaprojektować budowlę hydrotechniczną.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Posiada świadomość ochrony bioróżnorodności i przeciwdziałania degradacji środowiska. K2. Potrafi przygotować dokumentację wykonanego projektu.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Hydrologia i nauki o Ziemi, Gleboznawstwo, Gospodarka wodna i ochrona wód
Treści programowe modułu	Obejmuje wiedzę z zakresu projektowania budowli hydrotechnicznych, budowli regulacyjnych i wałów przeciwpowodziowych z zachowaniem wymogów ochrony środowiska i krajobrazu, wykonanie dokumentacji projektowej budowli hydrotechnicznej.

Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Jankowski W. 1957. Budowle wodno-melioracyjne - podstawy projektowania. “Arkady” Budownictwo-Sztuka-Architektura, Warszawa. 2. Jędryka E. 2006. Proekologiczne Budowle Wodne - Rozwiązania konstrukcyjne dostosowane do parametrów hydraulicznych cieków i uwarunkowań przyrodniczo-krajobrazowych. IMUZ, Falenty. 3. Ciepelewski A., Kicinski T., 1990. Budownictwo wodne : część 1. Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa. 4. Zawada E., Zbikowski A., 1990. Budownictwo wodne: część 2. Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa. 5. Mioduszewski W., Kowalewski Z., 2015. Małe budowle wodne: katalog. ITP, Falenty. 6. Pisarczyk S. 2008. Elementy budownictwa ochrony środowiska. Wydawnictwo Politechniki Warszawskiej.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład multimedialny, ćwiczenia audytoryjne, ćwiczenia laboratoryjne, zespołowe projekty studenckie, dyskusja.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W zakresie wiedzy: ocena pracy pisemnej (kolokwia), zaliczenie końcowe. W zakresie umiejętności: ocena zadania projektowego, W zakresie kompetencji: ocena zadania projektowego.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena pracy pisemnej – 50%, ocena zadania projektowego – 40%, aktywność na zajęciach – 10%.
Bilans punktów ECTS	Wykłady 18 godz. 0,72 ETCS Ćwiczenia 18 godz. 0,72 ETCS Konsultacje 6 godz. 0,24 ETCS Przygotowanie projektu 30 godz. 1,20 ETCS Studiowanie literatury 45 godz. 1,80 ETCS Przygotowanie do kolokwium 8 godz. 0,32 ETCS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Wykłady 18 godz. 0,72 ETCS Ćwiczenia 18 godz. 0,72 ETCS Konsultacje 6 godz. 0,24 ETCS
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	IS_W04, IS_W09, IS_W13 IS_U01, IS_U10, IS_U12 IS_K01, IS_K03

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Seminarium dyplomowe 2 Diploma seminar 2
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	8
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (0,88/1,12)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Prof. dr hab. Krzysztof Jóźwiakowski
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Przygotowanie studentów do samodzielnego opracowania projektu inżynierskiego i przedstawienia go w formie prezentacji.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Student ma podstawową wiedzę o trendach rozwojowych w zakresie technik i technologii stosowanych w inżynierii środowiska oraz na temat metodologii rozwiązywania problemów inżynierskich.
	Umiejętności:
	1. Student potrafi wybierać fachową literaturę (w tym obcojęzyczną) związaną z tematem projektu inżynierskiego, korzystać z zasobów bibliotecznych, jak również z internetowych źródeł literaturowych.
	2. Umie przygotować i przedstawić prezentację z zakresu inżynierii środowiska oraz dyskutować na seminarium na jej temat.
	3. Student potrafi uzasadnić celowość podjęcia tematu projektu inżynierskiego oraz umie wskazać możliwości jego praktycznego wykorzystania.
	Kompetencje społeczne:
	1. Realizując etapy projektu inżynierskiego potrafi zdobytą wiedzę oraz współpracować w grupie oraz z przedstawicielami przedsiębiorstw, jednostek samorządowych i innych instytucji.
Wymagania wstępne i dodatkowe	2. Rozumie potrzebę ustawicznego samokształcenia i śledzenia literatury fachowej oraz przestrzegania zasad etyki zawodowej i praw autorskich.
	matematyka, chemia, fizyka, rysunek techniczny i geometria wykreślna, technologia informacyjna,

	geodezja i kartografia, ergonomia i BHP, gleboznawstwo, informatyczne podstawy projektowania, meteorologia i klimatologia, mechanika płynów, mikrobiologia środowiskowa, systemy informacji przestrzennej, termodynamika techniczna, materiałoznawstwo, hydrologia i hydrogeologia, mechanika i wytrzymałość materiałów, ochrona powietrza, biochemia, mechanika gruntów i geotechnika, bezpieczeństwo przemysłowe, gospodarka wodna i ochrona wód, wentylacja i klimatyzacja, technologia wody i ścieków I, instalacje sanitarne, gospodarka odpadami, wodociągi, ochrona przed hałasem i wibracjami, ocena oddziaływania na środowisko.
Treści programowe modułu	Przygotowanie części opisowej i graficznej projektu inżynierskiego. Prezentacja projektu inżynierskiego i dyskusja w grupie seminaryjnej
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura: 1. Dudziak A., Żejmo A. 2008. Redagowanie prac dyplomowych. Wskazówki metodyczne dla studentów. Wyd. Difin. Warszawa, s. 296. 2. Literatura fachowa z zakresu inżynierii środowiska związana z realizacją projektów inżynierskich.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja, opracowanie prezentacji tematycznych oraz dotyczących zakresu projektu inżynierskiego.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – ocena przygotowanych prezentacji tematycznych U1, U2, U3 – ocena wykonanych prezentacji, a także pracy studenta jako członka grupy dyskusyjnej K1, K2 – ocena pracy w zespole, inicjatywy studenta i samodzielności w wykonywaniu powierzonych zadań: prezentacja, dziennik prowadzącego.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 100% – ocena prezentacji projektu inżynierskiego i dyskusji nad nim.
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE ćwiczenia (18 godz./0,72 ECTS) konsultacje (4 godz./0,16 ECTS) RAZEM kontaktowe (22 godz./0,88 ECTS) NIEKONTAKTOWE przygotowanie prezentacji (16 godz./0,64 ECTS) studiowanie literatury (12 godz./0,48 ECTS) RAZEM niekontaktowe (28 godz./1,12 ECTS)
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w ćwiczeniach (18 godz./0,72 ECTS) udział w konsultacjach (4 godz./0,16 ECTS)

Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W01, IS_W02, IS_W03, IS_W04, IS_W05, IS_W06, IS_W07, IS_W08, IS_W09, IS_W10, IS_W11, IS_W12, IS_W13, IS_W14, IS_W15, IS_W16, U1 – IS_U01, U2 – IS_U14, U3 – IS_U14, K1 – IS_K01, IS_K03, K2 – IS_K04, IS_K05.
--	--

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Projekt inżynierski i egzamin dyplomowy Engineering project and diploma exam
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	8
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	8 (1,88/6,12)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Prodziekan Wydziału
Jednostka oferująca moduł	Wydział Inżynierii Produkcji
Cel modułu	Celem modułu jest zdobycie umiejętności w stawianiu tez naukowych, określaniu zakresu i celu projektu oraz ich uzasadnianiu, posługiwaniu się metodami badawczymi w rozwiązywaniu hipotezy badawczej. Opanowanie zasad opracowania i prezentowania projektu inżynierskiego. Opanowanie piśmiennictwa w zakresie tematyki związanej z gospodarką odpadami oraz instalacjami energetycznymi.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Zna metodologię prowadzenia badań naukowych, organizację badań naukowych, metody dokumentowania wyników eksperymentów i sposoby prowadzenia badań literaturowych związanych z konwencjonalnymi i alternatywnymi instalacjami energetycznymi oraz zagospodarowania, unieszkodliwiania i recyklingu odpadów.
	2. Ma wiedzę na temat zasad korzystania z literatury fachowej, zna zasady prawa autorskiego.
	Umiejętności:
	1. Potrafi poszukiwać, analizować i wykorzystywać potrzebne informacje z zakresu konwencjonalnych i alternatywnych instalacji energetycznych oraz instalacji zagospodarowania, unieszkodliwiania i recyklingu odpadów.
	2. Potrafi przygotować i przeprowadzić zadanie badawcze lub projektowe oraz przedstawić wyniki i wyciągać właściwe wnioski.
	Kompetencje społeczne:

	1. Ma świadomość znaczenia zdobytych umiejętności i wykazuje gotowość ciągłego ich doskonalenia. 2. Ma świadomość znaczenia działalności inżynierskiej w kształtowaniu warunków życia człowieka i ochronie środowiska.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Uzyskanie zaliczenia ze wszystkich przedmiotów objętych programem studiów.
Treści programowe modułu	Zasady stawiania tez naukowych, określania zakresu i celu projektu inżynierskiego oraz ich uzasadniania, posługiwania się metodami badawczymi w rozwiązywaniu hipotezy badawczej. Zasady opracowania projektu inżynierskiego, gromadzenia literatury tematu oraz opracowywania wyników badań i pomiarów. Zasady formułowania wniosków z uzyskanych wyników badań.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura zgodna z tematem przygotowywanego projektu inżynierskiego.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Konsultacje z opiekunem naukowym.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Na ostateczną ocenę dyplomanta (zgodnie z regulaminem) składa się średnia ważona ze studiów, ocena za projekt inżynierski, jego prezentację i obronę, ocena za odpowiedzi na wylosowane podczas egzaminu pytania. Protokół egzaminu dyplomowego.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 60% średnia ważona wszystkich ocen z egzaminów i zaliczeń + 20% ocena z części praktycznej egzaminu dyplomowego (obrony projektu inżynierskiego) + 20% ocena z części teoretycznej egzaminu dyplomowego.
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE konsultacje (45 godz./1,80 ECTS) egzamin (2 godz./0,08 ECTS) RAZEM kontaktowe (47 godz./1,88 ECTS) NIEKONTAKTOWE przygotowanie projektu (85 godz./3,40 ECTS) studiowanie literatury (43 godz./1,72 ECTS) przygotowanie do egzaminu (25 godz./1,00 ECTS) RAZEM niekontaktowe (43 godz./6,12 ECTS)
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w konsultacjach (45 godz./1,80 ECTS) udział w egzaminie (2 godz./0,08 ECTS) RAZEM kontaktowe (47 godz./1,88 ECTS)
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W08, IS_W09, IS_W11, IS_W14, W2 – IS_W08, IS_W09, IS_W11, IS_W14, U1 – IS_U02, IS_U05, IS_U07, IS_U10, IS_U13, IS_U14, IS_U15, U2 – IS_U02, IS_U05, IS_U07, IS_U10, IS_U13, IS_U14, IS_U15, K1 – IS_K05, K2 – IS_K01, IS_K02, IS_K04.

Nazwa kierunku studiów	Inżynieria środowiska
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Projekt inżynierski i egzamin dyplomowy Engineering project and diploma exam
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	8
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	8 (1,88/6,12)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Prodziekan Wydziału
Jednostka oferująca moduł	Wydział Inżynierii Produkcji
Cel modułu	Celem modułu jest zdobycie umiejętności w stawianiu tez naukowych, określaniu zakresu i celu projektu oraz ich uzasadnianiu, posługiwaniu się metodami badawczymi w rozwiązywaniu hipotezy badawczej. Opanowanie zasad opracowania i prezentowania projektu inżynierskiego. Opanowanie piśmiennictwa w zakresie tematyki związanej z urządzeniami i sieciami sanitarnymi.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Zna metodologię prowadzenia badań naukowych, organizację badań naukowych, metody dokumentowania wyników eksperymentów i sposoby prowadzenia badań literaturowych związanych z urządzeniami wentylacyjnymi, klimatyzacyjnymi, wodociągowymi i kanalizacyjnymi, oczyszczalniami ścieków oraz obiektami budownictwa wodnego.
	2. Ma wiedzę na temat zasad korzystania z literatury fachowej, zna zasady prawa autorskiego.
	Umiejętności:
	1. Potrafi poszukiwać, analizować i wykorzystywać potrzebne informacje z zakresu systemów wentylacyjnych, klimatyzacyjnych, wodociągowych, kanalizacyjnych, zbiorowych i przydomowych oczyszczalni ścieków oraz obiektów budownictwa wodnego.
	2. Potrafi przygotować i przeprowadzić zadanie badawcze lub projektowe oraz przedstawić wyniki i wyciągać właściwe wnioski.
	Kompetencje społeczne:

	1. Ma świadomość znaczenia zdobytych umiejętności i wykazuje gotowość ciągłego ich doskonalenia. 2. Ma świadomość znaczenia działalności inżynierskiej w kształtowaniu warunków życia człowieka i ochronie środowiska.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Uzyskanie zaliczenia ze wszystkich przedmiotów objętych programem studiów.
Treści programowe modułu	Zasady stawiania tez naukowych, określania zakresu i celu projektu inżynierskiego oraz ich uzasadniania, posługiwania się metodami badawczymi w rozwiązywaniu hipotezy badawczej. Zasady opracowania projektu inżynierskiego, gromadzenia literatury tematu oraz opracowywania wyników badań i pomiarów. Zasady formułowania wniosków z uzyskanych wyników badań.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura zgodna z tematem przygotowywanego projektu inżynierskiego.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Konsultacje z opiekunem naukowym.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Na ostateczną ocenę dyplomanta (zgodnie z regulaminem) składa się średnia ważona ze studiów, ocena za projekt inżynierski, jego prezentację i obronę, ocena za odpowiedzi na wylosowane podczas egzaminu pytania. Protokół egzaminu dyplomowego.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 60% średnia ważona wszystkich ocen z egzaminów i zaliczeń + 20% ocena z części praktycznej egzaminu dyplomowego (obrony projektu inżynierskiego) + 20% ocena z części teoretycznej egzaminu dyplomowego.
Bilans punktów ECTS	KONTAKTOWE konsultacje (45 godz./1,80 ECTS) egzamin (2 godz./0,08 ECTS) RAZEM kontaktowe (47 godz./1,88 ECTS) NIEKONTAKTOWE przygotowanie projektu (85 godz./3,40 ECTS) studiowanie literatury (43 godz./1,72 ECTS) przygotowanie do egzaminu (25 godz./1,00 ECTS) RAZEM niekontaktowe (43 godz./6,12 ECTS)
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	udział w konsultacjach (45 godz./1,80 ECTS) udział w egzaminie (2 godz./0,08 ECTS) RAZEM kontaktowe (47 godz./1,88 ECTS)
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – IS_W08, IS_W10, IS_W12, IS_W13, W2 – IS_W08, IS_W09, IS_W11, IS_W14, U1 – IS_U02, IS_U05, IS_U07, IS_U10, IS_U11, IS_U12, IS_U14, IS_U14, U2 – IS_U02, IS_U05, IS_U07, IS_U10, IS_U11, IS_U12, IS_U14, IS_U14, K1 – IS_K05, K2 – IS_K01, IS_K02, IS_K04.

